

અતુર સુંદર

શ્રી વિલાસ

મોટી ગરબાવળી.

એકથી ત્રીસ ભાગ,

સુધારા વધારા સાથે

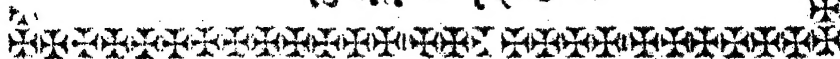
છપાવી પ્રસિદ્ધ કવિ.

બુકસેલર મંગળદાસ જોષીભાઈ

રીચીસ-અમદાવાદ.

ઓર્ડર ૬ મી. } પ્રસિદ્ધ કવિએ સર્વ દક્ષ { સંવત ૧૯૮૭
પ્રતિ ૪૦૦૦ } સ્વાધીન રાખ્યા છે. { સને ૧૯૩૦

કિંમત ૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીયગ્રંથ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૭૫૩

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ યજુર સંક્રેર ધિવાસ મોટી
ગરબાવાળી

વિષય ૬ : ૧૧

શ્રી
ચતુર સુંદર

વિલાસ મોટી ગરબાવળી

૩૦ ભાગ.

સુધારા વધારો સાથે

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર મંગળદાસ જોષીરામ

રીચીરોડ—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૬ મી.
પ્રત ૪૦૦૦

} પ્રસિદ્ધ કર્તાએ સર્વ હક્ક
સ્વાધીન રાખ્યા છે.

{ સંવત ૧૯૮૭
સને ૧૯૩૦

“વાસુદેવ” પ્રી-ટીંગ પ્રેસમાં ધર્મચરણાલ ભાતીલાલે.

છપી, પાનકોરના નાકે—અમદાવાદ.

કિંમત ૦-૧૨-૦

૧૫૭૫૩

અનુક્રમણિકા.

૬-૬૨

—(*)—

૧ શ્રીનામજના મહિના	...	૧૩
૨ જીવનપ્રાણના મહિના	...	૧૪
૩ રસીયાજના મહિના	...	૧૭
૪ ગોપીઓની સ્તુતિના મહિના	...	૨૨
૫ પતિને પરદેશ ન જવા દેવાના મહિના	...	૨૩
૬ ભરતજના મહિના લાવણી	...	૨૫
૭ નંદલાલના મહિના	...	૨૬
૮ કૃષ્ણજના મહિના	...	૩૦
૯ રાધીકાના મહિના	...	૩૧
૧૦ બહુચરાજના મહિના	...	૩૨
૧૧ થોભણદાસના મહિન	...	૩૩
૧૨ અંબાજના મહિના	...	૩૫
૧૩ સીતાજના મહિના	...	૩૭
૧૪ લાલજના મહિના	...	૩૯
૧૫ પેરાગના મહિના	...	૪૧
૧૬ નરસિંહજ મહારાજનો મહિના	...	૪૨
૧૭ શ્રીકૃષ્ણના દશ અવતારોનો મહિના	...	૪૫

૧૮ સીતાજીની કાંચળીનો ગરબો	...	૪૫
૧૯ કાળકાનો ગરબો	...	૫૨
૨૦ ગોરમાનો ગરબો	...	૫૪
૨૧ બાળધીલાનો ગરબો	...	૫૭
૨૨ મુંબઈ સુરતનો ગરબો	...	૫૯
૨૩ વડોદરાનો ગરબો	...	૬૦
૨૪ મહાકાળીનો ગરબો	...	૬૪
૨૫ બહુચરાજીનો ગરબો	...	૬૫
૨૬ રેલ ગાડીનો ગરબો	...	૬૫
૨૭ અમદાવાદ શહેરનું વર્ણન	...	૬૬
૨૮ બજારંગી હનમાનનો ગરબો	...	૬૮
૨૯ લાવણી	...	૭૨
૩૦ સાત વાર	...	૭૪
૩૧ આઠ વાર	...	૭૪
૩૨ પંદર તિથીઓ	...	૭૫
૩૩ પંદર તિથીઓ	...	૭૭
૩૪ પંદર તિથીઓ	...	૭૮

૩૫ ન્યારે રામચંદ્રજી તથા લક્ષ્મણજી વનવાસ ચાલ્યા
ત્યારે સીતાજીએ કહ્યું કે હું પણ સાથે આવીશ, તે
સમયે રામચંદ્રએ કહ્યું કે તમે પીયેર જાઓ અથવા

બહીં રહેા તે વિષેનું ઘોળ ૧	...	૮૨
૩૬ પછી સીતાજી બોલ્યાં તેનું ઘોળ	...	૮૪
૩૭ રામચંદ્રજીને સીતાજીને કાગળ લખ્યો તેનું ઘોળ	...	૮૬
૩૮ પંદર તિથિઓ	...	૮૮
૩૯ મલાવરાવનો રાસડો	...	૮૯
૪૦ અભિમન્યુ નો ચક્રાવો	...	૯૦
૪૧ વલામણાં	...	૯૫
૪૨ ગરબી ૧ લી	...	૯૭
૪૩ ગરબી ૨ જી	...	૯૯
૪૪ ગરબી ૩ જી	...	૧૦૦
૪૫ ગરબી ૪ થી	...	૧૦૧
૪૬ માળાની ગરબી ૧ લી	...	૧૦૨
૪૭ " ૨ જી	...	૧૦૨
૪૮ " ૩ જી	...	૧૦૩
૪૯ " ૪ થી	...	૧૦૩
૫૦ પ્રેમની ગરબી ૧ લી	...	૧૦૪
૫૧ " ૨ જી	...	૧૦૪
૫૨ " ૩ જી	...	૧૦૪
૫૩ " ૪ થી	...	૧૦૫
૫૪ દારે ચાલો ડાકોરમાં જઈ વશીએ ૧ લી	...	૧૦૫

૫૫ હારે લટકાજો ગીરીવરધારી ૨ જી	...	૧૦૬
૫૬ હારે મારા સમ કાલે મલજો ૩ જી	...	૧૦૬
૫૭ હારે જીમનાની તીરે વહાલો ૪ થી	...	૧૦૬
૫૮ હારે ચાલો ચતુર કંઈ લાજો ૫ મી	...	૧૦૭
૫૯ હારે મોહન મળતા નથી અમને ૬ ઠી	...	૧૦૭
૬૦ હારે વીડલ માં વળજો અમનેરે ૭ મી	...	૧૦૭
૬૧ હારે મોહનની મોરલી વાગી ૮ મી	...	૧૦૮
૬૨ મારા મન ગમતા મહારાજ મારે ઘેર આવોરે	...	૧૦૮
૬૩ જોનો પીછડો પરધેર જાય ગરખી ૨ જી	...	૧૦૯
૬૪ જોઓ જીહડા બોલા કહાના ગરખી ૩ જી	...	૧૦૯
૬૫ મને કૃષ્ણ જોયાના કોડ સૈયર ચાલોને ગરખી ૪ થી...	...	૧૦૯
૬૬ તારી મોરલીએ મહારાજ મનહરી લીધારે		
	ગરખી ૫ મી	૧૧૦
૬૭ રાસલીલાની ગરખી ૧ લી	...	૧૧૦
૬૮ ગરખી ૨ જી	...	૧૧૧
૬૯ મુજને હજો દીધો પેલા નંદજીના હૈયે ગરખી ૩ જી...	...	૧૧૨
૭૦ કાનો કયાં ગયોરે અહીંથી કાણુ અમાઈ બેલી		
	ગરખી ૪ થી	૧૧૩
૭૧ હું તો ઘેલી ચમ પેલા કાનુડાની સંજે ગ. ૫ મી	...	૧૧૩
૭૨ મુજને હજો કરી ગયો પેલો કયાં ગયો કાનુડો	...	૧૧૪

૭૩ વનમાં બુલી પડીરે પેલો કયાં ગયો કાનુડો	ગરબી ૭ મી ...	૧૧૫
૭૪ વાલમ કયાં ગયા તારે સાચુ બોલો મારા સમ	ગરબી ૮ મી ...	૧૧૬
૭૫ ગીરધર લાલજી મારી ગાવડી સંભાળો ગ. ૬ મી ...	૧૧૭	
૭૬ ધુતારા ધરણીધર તારી વાંસળીરે લોલ. ગ. ૧૦ મી ...	૧૧૭	
૭૭ હસવા સરખું બિજમંડલ શુભ ધામ ગ. ૧૧ મી ...	૧૧૮	
૭૮ રાસ લીલાની સાખીઓ	...	૧૧૮
૭૯ તમે જાગૃત્યા જાગે જાણીએ	...	૧૨૨
૮૦ અલ્યા કાનજી તું કયારે ઘેલો થયોજો	...	૧૨૪
૮૧ દાણુ લીલાની સાખી	...	૧૨૮
૮૨ દુધ પીઓ જવાદો જામને	...	૧૩૨
૮૩ ઉંડણીના હારીયાં	...	૧૩૫
૮૪ દાણુલીલાની ગરબી ૧ લી	...	૧૩૭
૮૫ જવાદોને શાને રોકો છે વાટમાં ગરબી ૨ જી	...	૧૩૭
૮૬ કહું ઉભા રહેને અલબેલી ગરબી ૩ જી	...	૧૩૭
૮૭ જમીનપર જળના દાણુ કોણુ લે છે ગરબી ૪ થી	...	૧૩૮
૮૮ જળીલી દાણુની રીત કોણુ કહાડી ગરબી ૫ મી	...	૧૩૯
૮૯ હારે રસીયા મુને જવા દીજો ગરબી ૬ ઠી	...	૧૩૯
૯૦ હારે માઈ ચીર દો વનમાળી ગરબી ૭ મી	...	૧૪૦

૬૧ હરિ બેની આપનો સામ ખોટો ગરબી ૮ મી	...	૧૪૦
૬૨ હરિ કુળજ ભદુરગરી ૯ મી	...	૧૪૦
૬૩ ચુંદડીની ગરબીઓ	...	૧૪૧
૬૪ કાહાન કાળારે મારી ચુંદડીના ચોર ગ. ૨ જી	...	૧૪૩
૬૫ કૃષ્ણ ખોલ્યારે નીકળી જળથી છું ખહાર ગ. ૩ જી	...	૧૪૩
૬૬ નંદજીની ગરબીઓ ૨ જી	...	૧૪૪
૬૭ નય નીરને નંદજી ખોલીઆરે	...	૧૪૪
૬૮ જશોદા પુછે પીછેને પ્રેમશુંદરે ગરબી ૩ જી	...	૧૪૫
૬૯ પ્રજામાં પ્રજા વનિતા વાતો કરે ગરબી ૪ થી	...	૧૪૫
૧૦૦ ચંદ્રાવળીની ગરબીઓ પહેલી	...	૧૪૫
૧૦૧ તમને શું કહીએ કામણુગારા છે	...	૧૪૬
૧૦૨ વારં છું વાલમરે અમને અડશોમાં	...	૧૪૬
૧૦૩ આસો માસે સરદ પુનમની રાતબે	...	૧૪૭
૧૦૪ દુર ખેલન મત જાઓ મેરે લલકુ દુર મીલેગા હાઉ...	...	૧૪૭
૧૦૫ હાથ વણુટી મારી મટકી પુટી દધી વેચતા લુટીરે	...	૧૪૮
૧૦૫ ઝુમકહાર શીદ તોડયો હો રાજ મારો ઝમકહાર		
શીદ તોડયો	...	૧૪૯
૧૦૭ ગગરી ઉતારો વનમાળી મટકી ઉતારે વનમાળી	...	૧૪૯
૧૦૮ શામ સલુણા કુંવર નંદનારે લાલ	...	૧૪૯

૧૦૯ આવના આવના આવનારે, શામ મોરી મલીમે

આવના ... ૧૫૦

૧૧૦ હારે અત્યા વાંકી ન પહેરીએ પાલડી ... ૧૫૦

૧૧૧ મારું સોનાનું છે ખેડુંરે છેલ જમીલા હોમાળા ... ૧૫૧

૧૧૨ મારારે રગમી બોલોને વાલા ... ૧૫૨

૧૧૩ મેંદી મેંદી શું કરારે મેંદી મોટાં ઝાડ ... ૧૫૩

૧૧૪ અચકો અચકો કારેલી ... ૧૫૩

૧૧૫ સુણ ચતુર સુજાણ પરનારી શું પ્રીત કશુલ નવ
કીજીએ ... ૧૫૪

૧૧૬ ગરજી તમને મેં દીઠા ગીરધારી. ... ૧૫૪

૧૧૭ નહી મેલુંરે નંદના લાલ છેડલો નહી મેલું, ... ૧૫૫

૧૧૮ કાળજીડુ માયું કાયું રે છેલ જમીલા ... ૧૫૬

૧૧૯ મને મળીયા છે મોરારી પનમટ જનતાં ... ૧૫૬

૧૨૦ અમને જમકતે શું છાડેરે છેલ જમીલા ... ૧૫૭

૧૨૧ પાતળીયા પાલવ મેલોરે પાયે પડું છું ... ૧૫૮

૧૨૨ કાંચલડી કંકોડીને વાડકામાં પાણી ... ૧૫૮

૧૨૩ સોના કેરું ખેડું મોહન રૂપલા ઉઠાણી હાથે ... ૧૫૯

૧૨૪ ખેલત કાંકણી ઝળકી ઓ રસીયા ... ૧૫૯

૧૨૫ જીરે બુધવાને આવોરાજ ... ૧૬૦

૧૨૬ ઉંદર કેર કરે છે રે દુખડાં કોને કહેવા જઈએ ... ૧૬૧

૧૨૭ બહેનો પતિવ્રતા નિજ ધર્મ તમે સ્વીકારજોરે ...	૧૬૨
૧૨૮ સમગર મુખકર સંસાર શીથળ ભુષણ સજીએ ...	૧૬૩
૧૨૯ સખીઓ નીજ નીજ નીતી ધર્મ સર્વ સંભાળીરે ...	૧૬૩
૧૩૦ અરર માંડીરે ડાણાને વીણવા મપતી ...	૧૬૫
૧૩૧ માંકણ કપડે છે માંકણે માંકયો ઉતપાત માંકડ કપડેછે ...	૧૬૬
૧૩૨ નવે નગરથીરે વાંદિરે આવ્યો. ...	૧૬૭
૧૩૩ માયે પ્રભુને નમી કહું કુવડનાં ખેલ સર્વ લોક સાંભળે... ૧૬૭	૧૬૭
૧૩૪ મોહલે પધારો મહારાજ માણીગર મોહોલે પધારો ...	૧૬૯
૧૩૫ મણીગર આવો મારે મહોલે મણીગર આવો. ...	૧૭૦
૧૩૬ વાંસલડી વાળે સાંગે આજ વાંસલડી વાળે ...	૧૭૦
૧૩૭ પુલી અલખેલી આવ્યા વહાલો કુલી અલખેલી ...	૧૭૦
૧૩૮ ગીરધારી ગોપી રૂપ એક ગીરધારી ગોપી ...	૧૭૧
૧૩૯ ગોકુળીએ જ્ઞેષ્ઠ ચાલ વાલા ગોકુળથી વંદાવન રહું ...	૧૭૧
૧૪૦ મને મુકી ગયા બાળા વેશમાંરે ...	૧૭૫
૧૪૧ તમહી મીલા વીસર કે લેલારે જાલવ નંદકૃષ્ણ ...	૧૭૭
૧૪૨ સામળા ઠાડી રહું કે ધર જાવું ઠાડી ઠાડી કમળાવુંરે... ૧૭૮	૧૭૮
૧૪૩ ભુલીયાઇ માળા કુંજનકે બનમે' ...	૧૭૮
૧૪૪ બખુબાનકી લલી શામળીયાસે નેહડા લગાકે ચલી ...	૧૭૯
૧૪૫ હે નાથ અમારો હાથ કેમ ઝાલો છો ...	૧૭૯
૧૪૬ કંકુ ઝાંટી કંકોતરી મોકલે કોડે કહાવે સુભદ્રા બહેન ...	૧૮૩

૧૪૭ ઘાટડીયાળાં નાવારે બેઠાં આદિતની ધર	
નારરે રંનાદેવ ...	૧૮૪
૧૪૮ સમીરે સંધ્યાએ નીસર્યાં દેવ ક્યાં જઈ વસશે ...	૧૮૫
૧૪૯ રાદેલ માનો સ્ફરોયે સોરંબનો પુખ્ત કોણે કરી ...	૧૮૫
૧૫૦ મારો માંડવો છાયોને નેત્ર આછાડીયોને ...	૧૮૫
૧૫૧ ઉંચા મંડપ મોગરે રચાવો મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે ...	૧૮૬
૧૫૨ સુરજ ઉગ્યો કેવડીઆની ફણુમેં કે વહાણેલાં બલે વાધારે ...	૧૮૬
૧૫૩ કોણે મારાં આંગણાં સમરીયારે ...	૧૮૭
૧૫૪ આવો માણસ બેસો બેસણુરે ...	૧૮૭
૧૫૫ હારે લીલુડા વાંસ વઢાવો તેની રતન ટોપલીએ મઢાવો ...	૧૮૭
૧૫૬ ઉગતા સુરજની રજ ખરીરે ...	૧૮૮
૧૫૭ ઉંચી ઉંચી મેડી મારાં ધરે વીવાતાં તો પોઢારે નણદી વેસેરે ...	૧૮૯
૧૫૮ ગણેશ પાટ બેસાડીએ બલાં નીપજે પટવાન ...	૧૯૦
૧૫૯ પીડી પીડી ચોળારે પીતરાણીરે ...	૧૯૧
૧૬૦ ઉકરડી નુતરતાં વનમાળીરે ...	૧૯૧
૧૬૧ ઉડોને કુવો જળ બર્યોરે ઇ મળ્યો શેવાલ ...	૧૯૨

- ૧૬૨ પાત્ર વીનાનો લાડવો વનમાળીરે ... ૧૬૨
- ૧૬૩ શ્રે આજ મેંતો અડધ પર્વત નોતયારિ ... ૧૬૨
- ૧૬૪ સોનાનો ચંબ હીરે જડયોરે ... ૧૬૩
- ૧૬૫ પામ પાવઠાને કે કેસરીયા વાધા ... ૧૬૪
- ૧૬૬ ગોતરડો ઉતારરે ગોરજ વહુ માંગેછે સવધયો
ગોરજ ... ૧૬૪
- ૧૬૭ લાડણો પાન ચાવે ને રસ ઢોળે ... ૧૬૫
- ૧૬૮ લીલી ઘોડીને પીળો ચાખખો ઘોડી ધણું ગાળે ... ૧૬૫
- ૧૬૯ અન્યો ઉમલ્યો ભાવે છે ... ૧૬૬
- ૧૭૦ એક લીલી તે લીલી લીંબડી ... ૧૬૭
- ૧૭૧ આ મારું વાજુંત્ર કરે ઝમકારા ... ૧૬૭
- ૧૭૨ મારા નવલા વેવાઇ તમને વીનવું તારી સાંકળ શેરી... ૧૬૮
- ૧૭૩ કુંવર હેલો દધ ઘોડે ચડીયા એમના વેરીને ધાસડો
પડીયો ... ૧૬૯
- ૧૭૪ વર તે બહુરે હોંશીલો વર તો બહુરે ખાંતીલો ... ૧૬૯
- ૧૭૫ તો જમ જમરે જમમડા કલવો તારી માડી
પીરશેસે કલવો ... ૨૦૦
- ૧૭૬ મારી હિંધણુ વેવણુ જાગરે તારાં ધર પછવાડે ચર્ધ
રબા સોરરે ... ૨૦૦

૧૭૭ શેરી શેરી ધુધુરડા વાગે છે	...	૨૦૦
૧૭૮ હળવે હળવે પોખરે મોટાના ટાપારે	...	૨૦૧
૧૭૯ લીધ્યાં ગુપ્ત્યાં ઓરડા સેપેલીયું જામ	...	૨૦૨
૧૮૦ સુરત શહેર વશે એક સોનીરે ધડને વાકડાની	...	૨૦૨
પોંચુરે	...	૨૦૨
૧૮૧ અમારે હૈં તમારી વરીયારી	...	૨૦૩
૧૮૨ વરકન્યા કંસાર જમે વહેવણીની ઠાઠ ગમે	...	૨૦૩
૧૮૩ એક ઝારા ઉપર ઝારીરે એતો કન્યા અમારીરે	...	૨૦૩
૧૮૪ સામા ઓરડામાં અધમણી હૈં	...	૨૦૩
૧૮૫ લાડી આપી વાડી આપી જાનપ્રજાની માડી	...	૨૦૪
આપી	...	૨૦૪
૧૮૬ અમે આબ્યાતા રંગબેર રમચારે	...	૨૦૪
૧૮૭ ત્રાંબાકુડી તે નરર સોદામણી	...	૨૦૪
૧૮૮ એના માંડવે નથી કાંઈ વાંસ વળી	...	૨૦૫
૧૮૯ ઉઠો વેવાઈ બીન પડે;	...	૨૦૫
૧૯૦ એના ધર પછવાડે છટ પડી	...	૨૦૬
૧૯૧ જીયે સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુંરે	...	૨૦૬
૧૯૨ પેલો વેવાઈ બાઈ કુંવારોરે	...	૨૦૬
૧૯૩ ગાળે પાટણપુરમાં ગરવી ગુર્જરનો ધણીરે	...	૨૦૬
૧૯૪ રડા અશ્વપતી રાજની ડાહી દોકરીરે	...	૨૧૦

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ.

મોટી ગરબાવલી.

ભાગ પહેલો.

શ્રી ગણેશાય નમઃ શ્રી શારદાએ નમઃ શ્રી ગુરુઓ નમઃ
શ્રી નાથજી સત્ય છે.

(૧) શ્રી નાથજીના મહીના

- કારતક માસે કહાનજી. મુકી ચાત્મા પરદેશ
હું છું નારીને નાનકડી જ્યેષ્ઠ બાળેરે વેશ.
જોકુળ આવો શ્રી નાથજી. જો. ૧
- માગસર માસેરે માવજી, સામીરે તેડ;
પીંજર લાગ્યા ઝુરવા આંખે આંસુડાની રેશ. જો. ૨
- પોષ માસેરે દેહડી, તોય રનેહ ના વિસરાય;
આડો હીમાળો ઉલટયો, તેથી કપેરે કાય. જો. ૩
- મહા માસેરે સેજડી, બીજી વેરણ રાત;
પીઉજી મારેરે શેર નહી, કેમ જામ દીવસ મહારાજ. જો. ૪
- ફાગણે કુલ્યા કુલડે, કુલ્યા કેસર કેરાં ઝાડ;
તેનાં છંટાવું છંટણું, ઉડે અખીલ ગુલાબ. જો. ૫

- અધતર અપો મોરીઓ, મોરી અરાડે ભાર; ગો. ૬
 માલણુ લાવેરે મોગરા કાચી કળાયેનો હાર.
 વધશાખેરે વન વેડીયાં, વેડી આંબલીયાની સાંખ; ગો. ૭
 રસ ઘોળાવુંરે વાટકી, જમીએ કોના સંગાથ.
 જોઠે જાણ્યું રે આવશે, ન આવ્યા શામ શરીર; ગો. ૮
 બપઘ્યારે પીયુ પીયુ કરે, મારે હધરે નવ રહે ધીર,
 અપાડેરે ધન હિલટયો, માથે ચડયોરે ધનઘોર. ગો. ૯
 વીજલડીરે ચમકા કરે; બોલે મધુરા શા મોર. ગો. ૯
 શ્રાવણુ વરસ્યો સરવડે, નદીએ તીર અપાર.
 કોયલડી ટહુકા કરે, બેસી આંબલીયાની ડાળ. ગો. ૧૦
 ભાદરવો ભલે ગાજ્યો. વરસે મુશળધાર; ગો. ૧૧
 પીયુજી મારા મધુપુરમાં સાલે સોઠલડી અપાર.
 આસો માસ દીવાલડી. આવ્યા શામ શરીર, ગો. ૧૨
 થાળ ભરેરે સખ મોતીડે. વધાવું શુભદ્રાના વીર.
 ખારે માસ પુરા થયા. કહે છે કવીરે કરજોડ; ગો. ૧૩
 ચાચ તેનારે પુરજો કોડ શ્રી રણછોડ.

જીવણુ પ્રાણુના મહીના.

રથ આવ્યા અકરના, નંદ દરમાર;
 સખદ ભરે છે સુંદરી, વળી જુએ છે વાટ.
 રથ જોડીને રાઘવ ચાલ્યારે મથુરાને તે મારગ ઝાલ્યારે,
 બહાલો ડોકવાળી જુએરે નેણુ ભરીને રાધીકા રવેરે;
 મારા બાળા તે પાણુના બેલીરે; શું જુએ છે માયા મેલીરે;
 જીવનપ્રાણુ છે આત્મારામ છે

કારતક મહીને કંથ સીધાવ્યા, રહી ન શકે નારી;
અંતરજ્વળી નથી અજ્વળ્યા, હંસ ઉડ્યા રહી હારી;
મેં તો શંભુજીની સેવા ન કીધારે, મેલી ચાપણુ ઓળવી લીધારે
જીવનપ્રાણુ છો આત્મારામ છો

મામજર મહીને મેલી ગયા, જમ્મ ખેઠા જમ્મદીસ,
કોઈ સદેશો લાવો સ્યામનો, તેને ચરણે નમાવું શીશ.
હું બનાવું રસોષ બત્રીસરે, જીવણુપ્રાણુ છો આત્મારામ છો. ૨

પોષ મહીનાની પ્રીતઠી, જ્ઞેબનની જંજળ;
જમણુ હતાં તે જમી ગયા, ઠાલા મેલ્યા થાળ,
હરીરે ઠાલા મેલ્યા થાળરે, એવી જ્ઞેબન તણી જંજળરે;
બધંઓ, સુખે લળે શ્રીગોપાળરે, જીવનપ્રાણુ છો આત્મારામ છો. ૩
મહા મહીનાની ટાઢલી અતિ રાતે અંધકાર;

અ.ચન લોચન વહી ગયા, હરીને માથે બંધાવું પાધ.
મહા વીરહની તે વેદના થાય ને, હૃથી એકલડી ન રહેવાયરે;
મારી ચરચર કંપે કાયરે, જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૪
દ્વાગણુ કુલ્યો કુલડે રમતા માધવરાય;

આ શું ભુલી સુંદરી, હરી તજી ગયા જમની બાંહરે;
વાલે સોળસે ગોપીયો માંયરે કાનુકાને કંધ ના કહેવાયરે;
વહાલો મુકી ગયા વનમાંયરે, જીવનપ્રાણુ છો આત્મારામ છો. ૫
અધતર અંપો મોરીયો પીપળ આવ્યા પાન;

નાવ્યો નાગર નાવલો, મને તેનું લાગ્યું છે તાનરે,
મને તેનું લાગ્યું તાનરે, મને હરી લળ્યાની હામરે;
કોઈ દેખાડો શ્રી રામરે, જીવનપ્રાણુ છો આત્મારામ છો. ૬

વધશાખે વાયા વાવલા, મુખથી ઉડ્યું નુર;
 તાપ તપે તનડું તપે અને હરી મેલી ગયા છે દુરરે,
 એવો આવ્યો છે માથે છિનાજોરે, એવો કપટી કાનુડો કાજોરે;
 મને મુકા ગયો મોરલીવાજોરે, જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૭
 જોડે જાણ્યું આવશે વેગે વીઠલ રામ;
 ચંદન ઢોળું વાડકે, વીજણે ઢોળું વાય.
 હરીને વીજણે ઢોળું વાયરે, મારી ઘડી પલક જીગ જાય રે;
 મારા કાળજમાં કંઈ કંઈ થાયરે, જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૮
 અપાઠ અમકે વીજળી ધન ધરજે ધનધોર;
 આંસુડે ભીંજાય ચુંદડી, મીઠડા ખોલે મોર;
 એવા મીઠડા ખોલે મોરરે, કરે બપઘયા કલોલરે;
 માઈ જંગે જોજનનું જોરરે, જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૯
 શ્રાવણુ વરસે સરવડે નહાવું નીરમલ નીર,
 પહેર્યાં પીતાંબર પોતીયાં ઝોઢણુ આછા ચીર,
 હરી ઝોઢણુ આછાં ચીરરે, આપણુ નહાતા જમના તીરરે,
 એવી રીતે ઢળ્યા શરીરરે, જીવણુપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૧૦
 બદરવે ભલે ગાજીઓ, પણુ ના આવ્યા બળનીર,
 ચીર હતાં તે હરી ગયા, માઈ શાને ઠાંકું શરીરરે;
 મારી પહેંચે નજર ન નાંખીરે, વહાલે ભરવાડની ગત રાખીરે;
 શામળીએ ન જોયું જાંખીરે જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૧૧
 આસો માસો ભલે આવીયો, સૌને પુરી આશ;
 તોજણુ બાંધ્યાં ટોડલે, એમ ગાય હરી જન દાસરે,
 ઘેર ઘેર મંગળ ગાયરે, ત્યાં શ્રેષ્ઠ શ્રેષ્ઠકાર થાય રે,
 આત્મા વક્તાના સંકટ જોયરે, જીવનપ્રાણુ છો, આત્મારામ છો. ૧૨

રસીયાજીના મહીના. ગરબી.

- શ્રી ગુરૂદેવ વલ્લભને ચરણે લાગુરે રસીયાજી,
તેર માસ હરી ગુણ ગાવા મન લાગુ હો રંગ રસીયાજી. ૧
- કારતક માસે કેમ ગયા છો મુકીરે રસીયાજી,
પ્રાણજીવન પ્રભુ શી વાતો હું ચુકી હો રંગ રસીયાજી. ૨
- ચુકી તો પણ દાસી દોષ સમાવેરે રસીયાજી,
સારા સમજો મનમાં કાંઈ લાવો હો રંગ રસીયાજી. ૩
- અખળા જન અમે અવગુણ કેરી ખાણુરે રસીયાજી,
તો પણ નાથ નિભાવો જાણો પ્રાણુ હો રંગ રસીયાજી. ૪
- જેવી તેવી કીંકરી કહાવું તમારીરે રસીયાજી,
દાસ દયાના પ્રીતમ દ્યો શુધ મારી હો રંગ રસીયાજી. ૫
- માગશર માસે મળવા મન અકળાયરે રસીયાજી,
પ્રીત તણી પીડા કંઈએ ન કહેવાય હો રંગ રસીયાજી. ૬
- બીડયું સીડયું પણ અંતર બડકે લાગેરે રસીયાજી.
કાળજી છેદી કંદ્રપના શર વાગે હો રંગ રસીયાજી. ૭
- વીરહ વીકળ થઇ કળ ન પડે નીશદીનરે રસીયાજી,
તાલાવેલી લાગી માદરે તન હો રંગ રસીયાજી. ૮
- દુઃખ દાવાનળ પ્રગટયો કેમ સહેવાયરે રસીયાજી,
ધીરજ રાખુ પણ ક્યાં લગી રહેવાય હો રંગ રસીયાજી. ૯
- નીમ્યે પ્રાણુ જશે તલપી હવે મારેરે રસીયાજી,
દાસ દયાના પ્રીતમ પ્રાણુ બચાવો હો રંગ રસીયાજી. ૧૦
- પોષ માસે રોષ રૂદેથી મુકાયરે રસીયાજી,
અખળાનાં આધાર અવસર ચુક્યા હો રંગ રસીયાજી. ૧૧

- ધણું શું કહીએ સમર લેજોરે રસીયાજી,
 વીજોગ પાખે અવર ડાંડ કાંધ દેજો હો રંગ રસીયાજી. ૧૨
 સ્ત્રી દુઃખ નહી પતિ જો શસ્ત્રે મારોરે રસીયાજી,
 તેથી કષ્ટ ધણું તે મન ઉતારે હો રંગ રસીયાજી. ૧૩
 એક અદકું હવે તે શું કહીએરે રસીયાજી,
 ચતુર શીરોમણ ચતુરાનુ દુખ લાઇએ હો રંગ રસીયાજી. ૧૪
 આ જોખનમાં આપી સુખને માણોરે રસીયાજી,
 દાસ દયાના પ્રીતમજી તક જાણો હો રંગ રસીયાજી. ૧૫
 માલા માસે તો મારા સમ ઘેર આવોરે રસીયાજી,
 આ રસ્તામાં દંપતી લે સુખ લ્હાવો હો રંગ રસીયાજી. ૧૬
 પ્રથમ અમે એમાં કાંધએ નવ લહેતારે રસીયાજી,
 શીખવી સમજવી શું મેલ્યાં વહેતાં હો રંગ રસીયાજી. ૧૭
 વ્હાલા થઇને વેર શું વાળ્યું આવુંરે રસીયાજી,
 આવડું શીદ કર્યું જ્યારે નોતું જાવું હો રંગ રસીયાજી. ૧૮
 વીરહ વહનીમાં ધીકું છું નીશ દહાડોરે રસીયાજી,
 દાસ દયાના પ્રીતમજી મને કહાડો હો રંગ રસીયાજી. ૧૯
 પ્રેમ પંથમાં કાપો કપટી ન સારોરે રસીયાજી,
 આવડું શીદ કર્યું જ્યારે નોતું જાવું હો રંગ રસીયાજી. ૨૦
 કાગળ કેસુ કુલ્યા હું કરમાળીરે રસીયાજી,
 આ વનમાથી પીયુ સીન્ધું ન પુરું પાણી હો રંગ રસીયાજી. ૨૧
 વસંત રૂતુ તો સહુને વાલલી લાગોરે રસીયાજી,
 તમ પાખે મને બાણ રૂદેમાં વાગે હો રંગ રસીયાજી. ૨૨
 અખીલ ગુલાલને કેસરનાં રંગ ઘોળીરે રસીયાજી,
 વીલાસ સુખ નવ લીધું મુંજ ઉર હોથી હો રંગ રસીયાજી. ૨૩

- સુખની રૂઠ શોકયતી સંગે સોહીએરે રસીયાજી, ૨૪
 હુસકડે રોવું તો હમારે જોષએ હો રંગ રસીયાજી.
 પ્રથમ થકી પ્રભુએ નવ નાખ્યાં મારીરે રસીયાજી, ૨૫
 દાસ દયાના પ્રીતમ આ ગતી ધારી હો રંગ રસીયાજી.
 અધતર અંદ્ર કીરણ સહુને સુખકારીરે રસીયાજી, ૨૬
 એકલડીને લાગે નેહ કટારી હો રંગ રસીયાજી.
 સુખકારી હતા તે સહુ દુખ દેછેરે રસીયાજી, ૨૭
 જોષ જોષ સંભારી સુખ આંસુ વહે છે હો રંગ રસીયાજી.
 કહે કોષ શું કરમ તણો એ દોષરે રસીયાજી, ૨૮
 સો દરપણુ પણ ન આણો રોષ હોય હો રંગ રસીયાજી.
 આ દહાડા કયાં મુક્યા હતા સંતાડીરે રસીયાજી, ૨૯
 જોષન અવસર આવો આપ્યો કહાડી હો રંગ રસીયાજી.
 તમે કહેતા તે અમે માન... સાચુરે રસીયાજી, ૩૦
 દાસ દયાના પ્રીતમ કીધું કાચું હો રંગ રસીયાજી.
 વધશાખ વળ સુતું સધણું દીસેરે રસીયાજી,
 જન જાજા પણ કોને મન જામ રીજે હો રંગ રસીયાજી. ૩૧
 સરવે સરોવર સુકા ચાતક લેખેરે રસીયાજી,
 અંદ્ર વીના જોષ ચકોર ઉજડ દેખે હો રંગ રસીયાજી. ૩૨
 વીત્યુ હોય તે એ સાચું પરમાણેરે રસીયાજી,
 પીડ પસુતાની શું વંજા જાણે હો રંગ રસીયાજી. ૩૩
 વીરહ વેદના ઘણી કઠણુ બહુ દુખથીરે રસીયાજી,
 વેઠે તે જાણે ન કહેવાય મુખથી હો રંગ રસીયાજી. ૩૪
 સ્નેહ તણો ધા મલમ થકી ન રાખરે રસીયાજી,
 દાસ દયાના પ્રીતમથી સુખ થાય હો રંગ રસીયાજી. ૩૫

- જેઠ માસે તો સહુ સરોવર સુકા રહેછેરે રસીયાજી, ૩૬
 મુજ લોચન ધારા નવ સુકી વહે છે હો રંગ રસીયાજી.
 શ્રીસ્મરતુને તાપે તન અકળાયરે રસીયાજી, ૩૭
 પવન પ્રવારથી તે સઘ સમાય હો રંગ રસીયાજી.
 શ્રીસ્મતાને દીપ વાયુથી વામેરે રંગ રસીયાજી, ૩૮
 વીરહ વન્હી આ પર્વને વૃદ્ધિ પામે હો રંગ રસીયાજી.
 પય ઉભરાયું તે છાંટે નીર સમાયરે રસીયાજી, ૩૯
 તાતુ તેલ મળે જળ બડકા થાય હોય રસીયાજી.
 પ્રેમ પાવકની પીડ સહુ દુખતી અળગીરે રસીયાજી, ૪૦
 દાશ દયાના પ્રીતમ તમથી વળગી હો રંગ રસીયાજી.
 અશાડ માસે અતી ઉકું દુખ સાલેરે રસીયાજી, ૪૧
 પંખોડા પણ મળીને માળો ધાલે હો રંગ રસીયાજી.
 કોને કહીએ ને કહે અદેખા થઇએરે રસીયાજી, ૪૨
 અંતર આગે દાંકથી ધીકી મરીએ હો રંગ રસીયાજી.
 કોડા કાળે જેમ ખોખું કરે ખાઇ બધું રસીયાજી, ૪૩
 તેમ વીરહ કોડો કાળજી કરડી ખાધું હો રંગ રસીયાજી.
 ઉપરથી તન સાઈં સહિ કાઇ દેખેરે રસીયાજી, ૪૪
 બીતર બડકા પ્રાણ પોતાનો પેખે હો રંગ રસીયાજી.
 જે જાણે તે મુરખ કહે એ વાતેરે રસીયાજી, ૪૫
 દાસ દયાના પ્રીતમ દુખ બહુ બાન હો રંગ રસીયાજી.
 શ્રાવણ માસ સરવડે વરસ્યો મંદીર રસીયાજી, ૪૬
 પાવસરતુ શેઠા થઇ વૃંદાવન હો રંગ રસીયાજી.
 વૃક્ષે વળગી વેલડીયું નવ છોડીરે રંગ રસીયાજી, ૪૭
 ધવે મારી બેલ તો નાંખી તોડીરે હો રંગ રસીયાજી.

- એક દીવસ આપણા ત્યાં વાતે વળગ્યારે રંગ રસીયાજી. ૪૮
- ધન વરસ્યો બીજ્યાં પણ ન થયાં આળગાં હો રંગ રસીયાજી. ૪૮
- મેં પણ સાત સહેવાઇ નહીં ધણુ કંપીરે રસીયાજી,
ત્યારે તમે મુજને લઇ લીધાશું આંખી હો રંગ રસીયાજી. ૪૯
- સંભારી તે સુખે કાળજકું ફાટેરે રસીયાજી,
દાસ દયાના પ્રીતમ વિસારી શા માટે હો રંગ રસીયાજી. ૫૦
- પુરષોત્તમ માસે આશા તમારી રસીયાજી.
પુરવ પુન્ય થશે જુઓ મન વીચારી હો રંગ રસીયાજી. ૫૧
- આતુર જન સંતોષો કરી સન્માનરે રસીયાજી.
અધરામૃત પાઈ આપો જીવતદાન હો રંગ રસીયાજી. ૫૨
- આ એક માસ તો પુન્યદાનનો દહાડોરે રસીયાજી,
પ્રભુ પધારતાં સેવા કરે કર ટાહાડો હો રંગ રસીયાજી. ૫૩
- અવર દેશ શેવ્યાની શ્રદ્ધા છે નહીરે રસીયાજી,
પુરષોત્તમ પરણીને અવર ઘટે નહીં હો રંગ રસીયાજી. ૫૪
- પ્રાણુ જશે તોયે તમ વીના રહી ભજયેરે રસીયાજી.
દાસ દયાના સ્વામી એમ સમજીએ હો રંગ રસીયાજી. ૫૫
- બાદરવે બડ વરસે ચપળા ચમકેરે રંગ રસીયાજી,
એ સમે હું આવી પાત્રવ ઝમકે હો રંગ રસીયાજી. ૫૬
- હું બીની સુધી ધન વરસ્યો આકાશેરે રસીયાજી,
પીતામ્બર હેરાડી લીધી પાસે હો રંગ રસીયાજી. ૫૭
- સઘળું સુખ કાંઈ પ્રકટ નથી કહેવાતું રસીયાજી,
વીઠલ પણ કાંઈ કહું છું નથી રહેવાતું હો રંગ રસીયાજી. ૫૮
- પાલવ પાથરી કાલાવાલા કરીનેરે રસીયાજી,
યગે લાગી કહું છું ફરી ફરીને હો રંગ રસીયાજી, ૫૯

- વીરહ ધુઃખ નથી સહેવાતું હવે આવોરે રસીયાજી. ૬૦
- દાસ દયાના પ્રીતમ શું તલસાવો હો રંગ રસીયાજી. ૬૦
- આશ્વીન આશ્વો સઘ મહાસુખકારીરે રસીયાજી. ૬૧
- વામ આંખલડી ફરકે છે કાંઈ મારી હો રંગ રસીયાજી. ૬૧
- રાસ રમણની રૂપ આવી તમે જાણોરે રસીયાજી,
ખીહારી લીલાના સુખ જાણો હો રંગરસીયાજી. ૬૨
- શરદ પુનમની નીશે પુરણ શરી પ્રગટીયોરે રસીયાજી,
તમથી રમતાં સુખ દુઃખ માહારા મટશે હો રંગ રસીયાજી. ૬૩
- કરણાનીધી છો માટે કરણા કરશેરે રસીયાજી,
વહાલાંની વીનતી રહેમાં ધરશે હો રંગ રસીયાજી. ૬૪
- આનંદ ઉપજ્યો ઉરમાં વાલમ રસિયાજી,
દાસ દયાના પ્રીતમજી મને મળીયા હો રંગ રસીયાજી. ૬૫

ભાગ બીજો.

ગોપીઓની સ્તુતીના મહીના.

(કારતકે કાજલ તળ્યું. એ રાગ.)

- કારતકે કોટી કલપના કરીએ, ગોકુળાયામાં ઘેલાં થઈ ફરીએ;
સુખ દુઃખ સરવે સહીએ, ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો.
દુઃખરે માફ દીલ મધે લેજો. ઓધવ૦ ૧
- માગશરે મેણાં લીલાં માથે, જીવણજીએ વચન આપ્યાં હાથે;
કે રજની રમીશું તમારી સાથે. ઓધવ૦ ૨
- પોસે તો ધીરજ કેમ ધરીએ, કહો તો વહાલાં વીખડા પી મરીએ;
જીવણ વીના જીવીને શું કરીએ. ઓધવ૦ ૩
- માહે તો મીત્રી તોડી મારી, વાલે મારે કુખજાં કરી નારી;
આ શું કીધું મોહન મોરારી. ઓધવ૦ ૪

કામણુ શીકર કઈ મનમાં દિવસ રાત ચીંતા મનમાં;
વીખુટી જોમ હરણી રૂર વનમાં.

ઓધવ૦ ૫

અધતરે કરે ચીત ચાળા, મુકી ચાલ્યા મોરલીવાળા;
હરશન તમે દોને નંદલાલા.

ઓધવ૦ ૬

વધશાખે વનમાં કાચલ બોલે, તેથી મારાં ત્રણ બોવન ડોલે;
જોખન મારૂં જાય છે જકળલે.

ઓધવ૦ ૭

જોઠે તો જળ બરીઆં નેણે, બંધન મારા હરિવરને કહેણે;
ખટકે વાલા નાથ તણે મેણે.

ઓધવ૦ ૮

આસાઢે તો ધંદ્રધરા વરસે, પીઢિ વિના મન મારૂં તલસે;
મોહનવર મેહેર હવે કરશે.

ઓધવ૦ ૯

આવણુ સાંભળ સાહેલી, નમેરા તો નાથ ગયા મેલી;
ગોકુળીયામાં અધને ફરૂં ઘેલી.

ઓધવ૦ ૧૦

ભાદરવે જુદર બેટા અમને, ઝાઝું હવે શું કહીએ તમને
વાયદો કરી વાલા અમને.

ઓધવ૦ ૧૧

આસો માસે આવી દીવાળી, ઘેરે આવ્યા મોહન મોરારી;
હળા મળા સહિ સખી લ્યો તાળી.

ઓધવ૦ ૧૨

બારેરે માસે રાગે તો કરીયા, દાસ રણછોડના સ્વામી મળીયા;
તેથી મારા જન્મ મરણુ ટળીયા.

ઓધવ૦ ૧૩

પ. પતીને પરદેશ ન જવા દેવાના મહીના.

(ઓધવળ સંદેશો કહેજો શામને એ રાગ.)

કારતક મહીને અબળા કહે છે કંથને,
હવે શીયાળો આવ્યો સ્વામીનાથજો;
હીમાળુ વા વાગેરે હલકી ટાઢમાં.

- શું શોધો પરદેશ જવાનો સાથજો,
એ મહીને નવ જખએ પીઉ પરદેશમાં. ૧
- માગશર મહીને હોંશ ધણી મન માંલરે;
રસીયા રંગ રમ્યાની માજમ રાતજો,
ધુંધટડો કાઢીને ધર આગળ ફરું;
પીયુ મેલો પરદેશ જવાની વાતજો,
એ મહીને નવ જખએ પીઉ પરદેશમાં. ૨
- પોતે જે અખજાને પીઉડે પરહી,
તે નારીનાં પુરણ મળાયાં પાપજો;
સાસરીએ રહીને તે શા સુખ ભોગવે,
મધયરમાં નવ ગાંઠે માને આપજો.
મહા મહીને નવ કરીએ નાથ મુસાફરી. ૩
- ઘઉં સાટે જખ લાવો ખોરી જાર જો
વહેંચીને જમથુંરે મારા વાલમા,
જર નહી જાવા દઉં ધરની ખંદાર જો;
એ મહીને નવ જખએ પીઉ પરદેશમાં. ૪
- ફાગ દમે ફાગણમાં નરને નારીયો,
ઘેર ઘેર નૌતમ કૌનક નવલા થાય જો.
જે નારીનો નાવલીયો નાશી ગયો,
કહે તેણે કેમ નજરે જોયું જાવ જો;
એ મહીને નવ જખએ પીઉ પરદેશમાં. ૫
- ચત્તિરમાં ચતુરને પંથ ન ચાલવું,
જે ઘેર નારી સારી ચતુર સુખજો,
વહાલ પણે વચને પીઉને વશ કરે,

નીરધારું તે પડયું રહે પરીઆણુ જો;
એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૬
વાવલીયા વાયા તે પીયુ વઘશાખનાં
રજ ઉઠીને માઈ માણેક મેલું થાય જો;
નયનીનું મોતીરે હીરો હારનો.

કહો પરહાથે તે કયમ ધીર્ધા જાય જો,
એ મહીને તવ જઘએ પીયુ પરદેશમાં. ૭
જેઠે તો પરદેશ જાવું દોણલું,

ધુમ ધીએ તે લાય જેવી લુ વાય જો,
કામળ છે કાયા રે મારા કંથજી,
વણુ સીચ્યા જેમ કુલડોયાં કરમાય જો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૮
અંબર ધન છાયેરે માસ અસાદમાં,
મોર બોલે ને મેહ વરમે મુશળધારજો,
કચરો ને કાદવરે મચી છે મદની,

પંખી માળા ઘાલે કારો કાર જો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૯
શ્રાવણમાં શીવ પુજીને મુખથી માગીયે,
વાંલાનો નવ થજો કદી વિભોગ જો,
ઉમીઆના સ્વામીજી આપે એટલું,

સાસુના જાયાનો નિત્ય સંજોગજો,
એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૦

ભાદરવો બરજોગનનો ફરી નહી મજો,
વહી જશે જેમ નદીઓ કેરાં નીર જો,
એવારે દીવસ એજો નવ કહાડીએ,

વાત વિચારી જુઓ નણુંદના વીર જો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૧
 આસોનાં દિવસ તો અતિ રળીઆમણા,
 ખાવું પીવું કરવા નવલા ખેલ જો,
 ભેગાં ખેસી જમીએ રમીએ સોગટે,
 છાતીમાં બીડીને રાખું છેલ જો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૨
 માસ અધીકમાં અધીકપણે શું કીજીએ,
 રહેા જોડીને નેણુ સંગાથે નેણુ જો.
 જેમ ન આખો થયો કાચ ખીલોરનો,
 એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૩

ભરથરીજના મહિના ચાલ લાવણી ૬

ચઘતર પીછલે પોર રામનોમિકો જન્મ લીયા.
 અવધવેરી સુખધામ સખી મિલ મંગળ ચાર કીયા;
 ખબર જખ દશરથ પાછરે.
 દેતદાન ગજરાજ ગેદીન ટેકી ખીઆઈ
 સખા સખ કુલનસે છાઈ.
 કરમ લેખ ના મીટે કરે કોઈ લાખન ચતુરાઈ;
 રામ ચલે બનખાસ રોવત કહિશ્યા માર્છ ૭૬ માસ ૧
 લગદીત વધશાખ કે કછ ખાવર કરદારી,
 ધીક જીવણ ઢિઝાર ભયા જહ તુમમસ મા તારી,
 ખ તુમ નાગરિકો દીતોરે,
 તીન લોકકે નાથ રામ તીને બનખાસી કીને

કુમત કુમત એસી બન આપ કરમ રામ.

માસ ૨

જેઠ પાંચ મિલ કહે ભરથકુ ગાદી બેઠ રહો.

ભરત ધરત કાનપર હાથ પાંચ બેઠી ગરદન મત મારો,
સરે નહીં એ બાતન કાળે,

હમ તો હરિકે દાસ રામ બજોધ્યાકે રાખ

બાત એ સખકે મન બાપ કરમ રામ,

માસ, ૩

અસાડ આસારામ મિલનકી મનમે લાગ રહી,

કોઇ રામ બન યાહી બતાવો કહી.

નગરકે નર ઓર સખ નારી.

રથ ડોલે ગજરાજ રાજે સખ ભરથ સંગ તખયારી;

નદી મુનિ સાગરકું ધાધ, કરમ રામ.

માસ. ૪

શ્રાવણ સીંગમેર પુર પહોંચે બીડ ભપ આપ.

મીલન જર કટક દળ સોજો લડનેકી તખયારી,

ભરથરી પુછ કરાર કરો.

રામ શીયા કે કાજ નિકટ તુંજ ગંગા તીર મરો

બખર જખ ભરથને પાપ કરમ રામ.

માસ. ૫

બાદો બીલ ભરતસે ભેટ કરે બનમેં.

કંદમુળ ફલકુલ ભરતસે ભેટ કરે બનમેં.

ભરથને આગે કર લીને,

ભરથ રાજમુનિ બસ પ્રાગમેં, જય દરસ દીને;

પ્રોગકી દુનીયા ઉઠ ગર્ભ કરમ રામ,

માસ. ૬

કુંવારકીએ ધીજ માહરા મુનિ કુસલાયે,

દો કરજોડ પ્રકમા કરે દૌશત્યા માતાએ,

હમારો જીવન સફળ બવન સફળ બયા.

ધતની બાત સુન મુનિ સખ, આશીર્વાદ દીઓ,

ભરતકું માતા સમજાવ. કરમ રામ.

માસ. ૧

કારતીક કુચ પ્રાગસે કીયો, ચીત્રકોટ કરાયે,
અંગ લાભુત માથે પર જટા રામ લક્ષ્મણને પાયે,
ભરથ શીર ચરણોપે લાયે;

ચરણ ઉઠાય હીરદેસે નેનન નીર બહાયે. ૨
સિંધાસન બેઠે રઘુરાષ, કરમ રામ.

માસ. ૮

અંગહને વારમવાર ભરથકું રઘુબર સમજાવે;
જાવ અજોધ્યા રાજ કરેા મુનિ સખ સુખ પાવે,
ભરથ તુમ લોટ જાવ ભાઈ, બારા બરસે બીત જાયગે તે પીછે.

હમ આઈ. ભરતસે એ સમજાવ કરમ રામ

માસ. ૬

પાશે આશ રામ મીલનકું, બુદ્ધ ગઈ બીર બની,
ગુરૂ વશાજ મુનિ સમજાવે કહે અપની;
બીનતી બહોત બાત કીની.

રામ કૃપાપતી ચરણ ખવરાવું ભરથકુ દીની

ભરત તુમ લોટ જાવ ભાઈ કરમ રામ.

મા. ૧૦

મહા મનાયે સાત ગયે હે; લગે એ રામ,
જનકપુરકું લનખ પહોંચે ભરમ અજોધ્યા ગામ. ૨
ખવરાવું ગાદી ધરદીની.

રામચંદ્રસે અધિક તપસ્યા ભરથને કીની;

બકાઈ ચેહીસે પાછ કરમ રામ.

માસ. ૧૧

લંકા મારા ગરદ કર ડારી રાજ વીભીશણકું દીનો;

લોટકે અજોધ્યા આયે;

શીવ સનકાદીક વાદ મુનિ સખ દરશનકું ધાઓ;

ગાદી બેઠે રઘુરાષ કરમ રામ.

માસ. ૧૨

નખે શાલ અધીક મહીના અંગ હનુ ગહન પડે.

લાલનદસ ખાસ બરોલીરામ રામ ઉચરે,

બરતકી એહી ખાસ માસી.

સવધયા સુનવધ તરે કટે જમડી ફાંસી.

બદલે એસી લખ આધ કરમ લેખ રામ ચલો.

માસ ૧૩

નંદલાલના મહીના. (૭)

આવોને નંદલાલ રમવા આવોનેરે.

નિરભે થયા છો નાથ, રમવા આવોનેરે

૧

કારતક તો તે કષ્ટે કહાડયો બરહરીએ જેમ જહાજ

માગશર મહીને મારગડે મેલી હવે અમારું કાણુ છે બેલી,

ગીરધર વીના અધ બેલી, રમવા આવોનેરે

૨

પોષમાસે જીવન પ્રાણુ તણું છું. લોકડીઆની લાજ લોખું છું

સંસાર તાજ કરું છું રમવા આવોનેરે.

૩

મહા મહીને મન્દીરીયારે સુના હરીવીના આસનીયા સુના.

વહાલા વિના જાય છે જોખનીયાં, રમવા આવોનેરે,

૪

ફાગણુ ફગફગતીરે હોળી. અખીલ ગુલાલે બરાવુરે ઝોળી.

વહાલા વિના ખેલે કાણુ હોળી રમવા આવોનેરે,

૫

અધતરે મને ચીંતારે લાગી સુની સેજલડીમાં અબકીને જાગી.

વહાલીની લેહે મને લાગી. રમવા આવોનેરે.

૬

વધશાખે વાવલીયારે વાયા આંખ ઉધાડી ચોદશ જોયા,

આંસુડાં પાલવડે લોહાં, રમવા આવોનેરે.

૭

જેઠ માસે જગજીવન આવે, વખણવ સરવે વધામણી લાવે,

વહાલો મારો કાંઈ ન કહાવે, રમવા આવોનેરે,

૮

અપાડે હં અમળાને નારી, જોખન હરીઓ પુર છે ભારી
પીયુના વચનને વિચારી, રમવા આવોનેરે. ૯

શ્રાવણુ તો સરવડીએ વરશે, નદીએ નીર ઘણેરારે ભરશે
વહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે રમવા આવોનેરે. ૧૦

બાહરવો ભર હરીએરે ગાજે, લીલાં વનપલ્લવ છાજે
વહાલો મારો કાંઈ ન લાજે. રમવા આવોનેરે. ૧૧

આસો! માસે દેવદીવાળી લોક વણે વહુ સેવ સુવાળી.
વહાલા વિના તે જમે. કાણુ વાળી રમવા આવોનેરે. ૧૨

કૃષ્ણના મહીના ૮.

કારતક કૃષ્ણ ગયા મેલી. મારા ઘેર આવો વનમાળી.
કુખજ કેમેરે ગમે કાળી. આવો હરી રાસ રમવા વહાલા
માગશર મારગડે રમતાં; ભેળાં બેસી બોજનીયાં જમતાં.

હવે હરી કેમ નથી ગમતાં આવો હરી. ૨

પોષે તો શોસ પડ્યા અમને, ત્રીકમજી શું કહીએ તમને

દીલાસા શારે દીધા અમને. આવો હરી. ૩

માથે મહા અંધારી રાત્રો, ઝુલડાંએ ખીજાવી ખાટ્યો,

વહાલે લાંબી મધુરાં વાટ્યો. આવો હરી. ૪

ફાગણે પેર ફરે હોરા, પહેરણુ ચરણાને ચોળી,

ચુંદડી મારી કેસરમાં રોળી. આવો હરી. ૫

અછતરે ચીત ફરે ચાળા, મધુવન મોરલીઓ વાળા,

હરસન દો ડોકોર તીરથવાળા. આવો હરી ૬

વહસાખે વાટલડી જોતી ઉભી રહી ધુસકડે રોતી,

પાલવડે આંસુડાં લોતી, આવો હરી. ૭

જોડે જમજવન આવે વધામણી સહ લોકો લાવે,
 વહાલો મારો કશુંએ નવ કહાવે, આવો હરી. ૮
 અપાઠે અખળા રહી ઝાંખી વહાલે મારે બરજોગન રાખી,
 વિચારો તે વાત થશે વાંકી આવો હરી. ૯
 આવણુ તો સરવડીએ વરસે નદીએ નીર ઘણાં ઢળશે,
 વહાલો મહારો શી રીતે ઉતરશે, આવો હરી. ૧૦
 બાહરવો બલીતરે ગાજે વહાલા થઈ વિહવળ તપ કાજે,
 વહાલો મારો જરીએ ના લાજે, આવો હરી. ૧૧
 આસો માસો આવી દીવાળી, સેવો વણુ કે સુવાળી,
 વહાલા વિના આ શી દીવાળી, આવો હરી. ૧૨

રાધીકાના મહીના ૯

કહોને સખી કારતક કેમ જશે, કે વનમાં મોરલી કોણ વાશે;
 કે મહીનો દાણુ થાશે, જુમના દો પાણી. ૧
 કે માગશરે મન માઈ મળીયું, કે વિષયા ભાવ થકી ટળીયું,
 કે જેમ લુણુ પાણીમાં બળીયું, કે જુમના. (૨૬) ૨
 કે પોષે સોસ પડયા અમને, વહાલા મારા શું નમીએ તમને,
 કે દીલાસા દીધા છે અમને, કે જુમના. ૩
 કે માધ મકર તણે માતે, કે ફુલડીયાં વેરતી ખાતે,
 કે વાલાજી મારાં મથુરાંની વાટે, કે જુમના. ૪
 કે ફાગણે ફર ફરે હોળી, કે આછા ચરણાને ચોળી,
 કે ચુંદડી કેશરમાં રોળી કે જુમના. ૫
 કે ચષ્ટતરે ચતુરા ચીત ધરતી, વહાલાજીના ગુણુ માતી ફરતી,
 કે તોયે મારે વહાલે કીધી નરતી. કે જુમના. ૬

- કે વધશાખ વાયા વાયા વાવલીઆ કે ઘેર પધારે નાવલીઆ.
 કે દુધડે ઘોઢિં તારા પાવલીઆ, કે જુમના. ૭
- જેઠે જગજીવન આવ્યા, કે સહિ લોક વધામણી લાવ્યા
 વહાલાજી મારા કશુએ ના લાવ્યા, કે જુમના. ૮
- અપાઢે અખળા થઈ જાંખી, વહાલે મારે ભર જોખનમાં રાખી,
 વિચારો હવે વાત થશે વાંકી, કે જુમના. ૯
- આવણુ સરવડીએ વરસે, કે નીર નદીએ ધણાં ઢળશે.
 કે કોયલડી ટહુકલી કરશે, કે જુમના. ૧૦
- ભાદરવો ભલી પેરે ગાજે, સધધિર ઘેર પસોણું વાજે.
 તે તો મારા રૂદીયામાં દાજે, જુમના. ૧૧
- આસોની રજની અજવાળી કે શેવ વણું કે સુંવાળી,
 કે વહાલા વિના આ શી દીવાળી કે જુમના. ૧૨
- કે રાધાના હાથે સોનાની ચુડી, રમતાં દીશે છે રૂડી,
 દુઃખરે મરવે ગયાં છે બુડી કે જુમના. ૧૩

બહુચરાજીના મહીના ૧૦

- ચતુરે ચીત ધણું બાધું, નમી નમી બહુચર આરાધું,
 મન માઈ ગોખે જઈ લાસું, શેવાને તમે શંખલપુર રાણી;
 વધશાખે વાવલીયા વાયા, માજનાં ઘટે તજે આવ્યા.
 અંબાજીની મોટી છે માયા, સેવાને ૨
- જેઠે તો જુગતી છે. સારી હરિદર અલ્પ થકી વારી.
 ગોખ ઉપર જઈ બલીદારી. સેવાને. ૩
- અપાડે મેઘ ધણાં ગાજે, છત શીર બહુચરને છાજે.
 ચોધડીયા તો અદ્ભુત વાજે. સેવાને. ૪

આવણુ સરવડીએ વરસ્યો માજીને બજશો તો તરશો; નીકર તમે અથડાતાં મરશો.	શેવોને ૫
બાદરવો લલીપેરે જાળ્યો સેવકને સનમુખ તો થાળ્યો; છુડતા આવલડી સાહાજ્યો.	શેવોને ૬
આસોમાં આવી દીવાળી આવ્યા છે અંબાને કાળી; ગરબે રમે મોટાં મહાકાળી.	શેવોને ૭
કારતકે કોયલડી બોલે ના આવે માજીને તોલે; તે જોતાં ત્રીભોવન ડોલે.	શેવોને ૮
માગસર માનસરોવર નાહે ચાચર આવી ગરબા તો ગાએ; સેવકની મા કરજો સાહે.	શેવોને ૯
ચોષે પ્રીત ઘણી ધારી પાંડવ લીધા ઉગારી; કૌરવ સરવે ગયા દારી.	શેવોને ૧૦
માહે તો મને નથી ગમતું મન માઈ રહે છે ભમતું; મન માઈ માજીમાં રમતું.	શેવોને ૧૧
કાગણે ફર ફરતી હોળી પહેર્યાં માએ ચરણાને ચોળી; કેસર બહુ છાંટયાં છે ઘોળી.	શેવોને ૧૨
બારે માસ પુરણ કીધા દહીતને દંડ લલા દીધા; દેવતા સહુ ઉગારી લીધા.	શેવોને ૧૩
આસો સુદ બીજને બુધવારે બારે માસ રહ્યા નીરધારે; વલ્લભ કરજો મા વાહરે.	શેવોને ૧૪

થોભણદાસના મહીના (૧૧)

કારતકે કોડામણીરે, શીજો પુનમ ટેરો ચંદ વાલા;
રાધા કરે દરીની વીનતીરે, ચરણે રાખો ગેવિંદ વાલા.
માગસર મલી ગયારે, પીઉ ગયા પરદેશ વાલા,

- ભરજેખનમાં ભામનીરે અખળ બાળવેશ વાલા. ૨
- પોષ માસે પુજામણીરે, સાંભળ સમયર વાત વાલા; ૩
- શ્રીકૃષ્ણ ચાલ્યા દ્વારકારે, સોળસો ગોપીઓનો નાથ વાલા; ૪
- મહા મહીને મન માહરે, ચીતકું વ્યાકુલ થાય વાલા, ૫
- શમણાં લાગ્યાં શ્રીરામનાંરે, દીઠાં જઠવરાવ વાલા. ૬
- ફાગણ માસે ફરકીયારે, વાગે છે તાલ મરહંગ વાલા; ૭
- મધુરી શી વગાડે વાલો વાંસળીરે હોળી ખેલે ગોવિંદ વાલા ૮
- ચમતર ચિન્તા ધણીરે, નાવ્યો નાવલહાર વાલા; ૯
- કાષ્ટ કાવે પીઠિની વધામણીરે, આપું એકાવન દાર વાલા ૧૦
- વધશખે વન વેડીયારે વેરી છે દાડમ દ્રાક્ષ વાલા, ૧૧
- કાયલડી ટઉકા કરેરે, સરવે લાગે એનો સાદ વાલા. ૧૨
- જેઠ મહીને રણ તપેરે જેના ઊનાજાના તાપ વાલા, ૧૩
- લંકામાં જ્યાળા પ્રજાજેરે ઉભા રહો રઘુનાથ વાલા. ૧૪
- અપાડ માસ ભલે ઉલટયોને થાય વિજળીઓના વેગ વાલા ૧૫
- ભલીરે ઉલટી ભીની વાદળીરે વરસ્યા ભારે મેઘ વાલા. ૧૬
- શ્રાવણ વરસે સરવરીએરે નદીએ નીરમળ નીર વાલા, ૧૭
- ભીજે તે રાણી પદમણીરે, ભીજાય દક્ષણી ચીર વાલા. ૧૮
- ભાદરવો ભલે ગાજીએરે શીતળ થયાં શરીર વાલા, ૧૯
- ગોરાદે ભીંજયા ઘર આંગણેરે, પીઠિડો ભીંજાય પરદેશ વાલા. ૨૦
- આસો માસ દીવાલડીરે, સુંદર સજે શલુગાર વાલા, ૨૧
- લીલાવટ દીલડી મોહામણીરે, કંઈ એકાવળ દાર વાલા. ૨૨
- બાર માસ પુરાં થયારે, આવેલો આધક માસ વાલા, ૨૩
- ગાય શીખેરે સાંભજેરે વિનવે થોભણદાસ વાલા. ૨૪

ભાગ ૩ જો.

અંબાજીના મહિના (૧૨)

કારતક માસે કરણા કરો મુજ માતરે	મા અંબાજી	
અલખેલી અંબા સાંભળ મારી વાતરે	મા અંબાજી	૧
વાત સાંભળીને સમરૂ શ્રી હરીનાથરે	મા અંબાજી	
તારા દર્શનની મને મોટી અંબા આશરે	મા અંબાજી	૨
માગશર માસે મન મળવા અકળાયેરે	મા અંબાજી	
તારી ઈચ્છા કરતાં અંબા દીન વહી જાયરે	મા અંબાજી	૩
દીન વહી જાયરે આશા મુજને મોટીરે	મા અંબાજી	
તારા રંગમંડપમાં હું નવ આવી લોટીરે	મા અંબાજી	૪
પોષ માસે મુજને મળવા શોશરે	મા અંબાજી	
મુજ રાંક ઉપર શો ધરાવો રોશરે	મા અંબાજી	૫
રોશ ન ધરીએ તમે દેવી છો દયાળરે	મા અંબાજી	
જેવું નામ ધરાવે સેવક જન પ્રતિપાળરે	મા અંબાજી	૬
મહા મહીને કાંઈ પ્રત સાંભળ્યા તમારાંરે	મા અંબાજી	
મા શું જીવો છો કુડાં કરમ અમારાંરે	મા અંબાજી	૭
કુડા કરમની કરણી છે મધ્યાનેરે	મા અંબાજી	
તારા દરશનનું મને મોટું ધ્યાનરે	મા અંબાજી	૮
ફાગણ માસે ફરીફરી ઉલટે અંગરે	મા અંબાજી	
રંગ ભયો મનડા નવ કરશે ભંગરે	મા અંબાજી	૯
ભંગ ન કરશે તનડું અમારું તલપેરે	મા અંબાજી	
ચીત અમારૂં શરણે આવી અટકેરે	મા અંબાજી	૧૦
અષ્ટમર મહીને ચીંતા મુજને ઝાઝીરે	મા અંબાજી	
જન્મ ધરી નવ નીરખ્યા અંબા માજીરે	મા અંબાજી	૧૧
નવ નીરખ્યાં મેં અંબા અકળ સ્વરૂપરે	મા અંબાજી	

મા વળતી ક્યાંથી દેખીશ માતા રૂપરે
 વમશાખ મહીને વરસ વ્તય દેહ નાહીરે
 મા લવે વળતી વેળા રહી છે માહીરે
 વેળા માહી મોહું દુખરે
 વળતી ક્યાંથી દેખીશ માના મુખરે
 જેઠ માસે મુજને તેડો દેહરે
 નહીં તેડો તો જીવણુ જનશે વેડરે
 જેઠ માસે તે મીથ્યા થાશે જન્મરે
 ભાગ્ય નથી પણ ઓછાં મારાં કરમરે
 અપાડ માસે અટક ન ધરીએ માતરે
 તારા દરશન માટે તલસે મારું તનરે
 તન તલસે ને દયા ન આવે માહારીરે
 મા દયાળુ હીલથી શું મુકો છો કાઠીરે
 શ્રાવણ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારેરે
 મા ઇચ્છા હોય તે આવે તમારે પારેરે
 મા સંઘ ભરાયને સહિને ઇચ્છા થાયરે
 મા પાપી હોય તે નિશ્ચયે પાવન થાયરે
 ભાદરવામાં શીદને મન ભમાવોરે
 તારાં દુર્લભ દર્શન આપી તાપ શમાવોરે
 તાપ શમાવી શીતળ કરજો છાયરે
 શીશ નમાવનાં પ્રાયશ્ચિત પ્રલે થાયરે
 આસો માસે અરજ સાંભળો વહેલીરે
 મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલીરે
 હેલી કરીને પુરો મનની આશરે

મા અંબાજી ૧૨
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૩
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૪
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૫
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૬
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૭
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૮
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૧૯
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૦
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૧
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૨
 મા અંબાજી
 મા અંબાજી ૨૩
 મા અંબાજી

સેવક જનને તેડા તમારી પાસરે	મા અંબાજી ૨૪
માસ બારે પુરજી કીધા માનરે	મા અંબાજી
મા વીશમપરી વિશ્વાસ ન કરશો ધાતરે	મા અંબાજી ૨૫
તેરમો મહીનો પુરષોત્તમ કહેવાયરે	મા અંબાજી
મા હરી પ્રતાપે પુરષોત્તમ સહુ ચલાયરે	મા અંબાજી ૨૬
આરાસુરમાં નીત આનંદ યાયરે	મા અંબાજી
કરબોડી બાપુ સેવક ગાયરે	મા અંબાજી ૨૭

સીતાજીના મહીના ૧૩

સાખીયો

મારા સ્થામ સુંદર શ્રી રામરે ક્રોને આશરે રહીએ,	
મારા પલ પલ માની પ્રમાણુરે, લાલના સંગ લઇએ,	
ધરબાર અલગ ધનસ્થામરે. મારા સમ નવ જર્ઝએ	ટેક.
કારતકે કેમ કાઢીયે, જુગ જેવી પળ જાય,	
તાગ નથી જેમ તોડીયે, પણ મળવાને મન અકળાય	મા. ૧
જેમન દરીયા ધુધવે, પીયુ દેશાવર દુર	
અણુજનણ્યા અનુભવી, તે થું નરનું જાણે નુરરે	મા. ૨
માગશરે ઘેર વિજોગણી પીયુ પરદેશ પ્રયાણ	
ખવાયે અગગું ખોળાયું, જેના પરવશ પડીયા પ્રાણુરે	મા. ૩
જળથી જુદી માછલી રાખો કરી વિવેક.	
વાર મારા વાલમાં એવા પ્રાણુ ન રહે પત્ર એકરે.	મા. ૪
પોશે પ્રિતમ પ્રીતડી, વિરહ બાણુ વા વહાય,	
એ ધાયલનો અંત નહિ એનું તન તરફડીયા આખરે	મા. ૫
ખાવું પીવું ખેલવું, ઓઢણુ પહેરણુ અંગ:	
એલવું ચાલવું, ખેસવું અને પોઢવું ન ગમે પત્રંગરે,	મા. ૬

- માથે મન તલસે ધણું, ઝુરે વિજેગણુ નાર,
લક્ષ વીંછીની વેદના ઉપજે ચીતમાં અતેક વિચાર મા. ૭
- ફાગણુ હોળા ફાલતી ફાગણુ રમે સહિ કાચ
એક હોળા મારે આંગણે ખીજી હથથે હોળા હોયરે મા. ૮
- બીતરમાં ભડકા બજે જન દેખે નહીં ઝાળ
વરખા મારે વીધવીધે, જેને ડસીઓ વીરહવ્યાધી વ્યાળરે, મા. ૯
- અર્ધતર ચકાર ચીતની સશી વિદેશી શામ,
ભર જોખનમાં એકલી એતો દાઝયા ઉપર જેમ ડામરે મા. ૧૦
- સુભાગીઆ જે સાસરા, સજોડ સ્નેહ સહીત,
કયમ કરી વસીએ એકલાં રાણી જાયો જન્મીએ રીતરે મા. ૧૧
- વા વાયા વધશાખના આંખે આવી સાખ
ભોગી ભમે વિદેશમાં થાય રહસ્ય બળી ખાખરે મા. ૧૨
- સુગાને સ્વપ્ન થયું મનમાં રહી મુંઝાય,
પ્રીતીનું તો પારખું જે જીભે કહ્યું નવ જાયરે. મા. ૧૩
- જેઠ તણા તડકા પડે લાય જેવી લુ વાય
સુના મંદાર સુના માળીયા સુતી સેજલરી ખાવા ધાયરે. મા. ૧૪
- જાય ન રજના દીન જાતાં, રાત ગયે દીન ન જાય;
વીરહ દુઃખ સ્વામી તણાં એતે નજરે જોષ કેમ જાયરે, મા. ૧૫
- અપાડ અપકે દામની, મન ગરજે માંચ;
અપધયા પીડ પીડ કરે, સીણી વિરહણી વ્યાકુળ થાયરે. મા. ૧૬
- દેવ દાનવ પશુ પક્ષી, માનવ તો કાણુ માત્ર
જીવતાં પ્રેમ વિજેગીયું ગાળે વિરહ વિરહીજન માંત્રરે મા. ૧૭
- આવણુ વરસે નદીએ આવે નીર,
લીલી ભૂમી ભાસે ભલી, ગાળે તરવર ઘોર ગંભીરરે. મા. ૧૮

ધોર અંધારી રાતડી ઝરઝર વરસે મેહઃ

આંખેથી આંસુ ઢળે, જેનો સ્વામી ગયો તજી રનેહરે. મા. ૧૯

લાદરવો ગરજે બલો, રાજવી સહિ વૈભોગ,

રગમાં રહિ રહિ રોગ એ જેને વાહાવાનો થાય વીજેગરે મા. ૨૦

અંપા અંપેલી મોગરા, નવપદ્મવ નવ યાય,

વીરહણી જાત જવાસીઓ, તે તો શોયે સુકામ જાવરે, મા. ૨૧

આશો આવ્યા નોરતાં રમેજમે નરનાર;

દીવસ દીવાળી દોહલા, તે તો જાણે કોરતાર મા. ૨૨

દંપતી અંગ હિમગમાં ગાનતાન ગીત રંગ

અંગરાગ અદ્ભુત યશા, જ્યજ્યકાર જણાલે અનંગ મા. ૨૩

મનમોહન અધીક માસથી યાય પ્રભુ પ્રસન્ન;

સંગ સીતા જેમ રાખીયા તેમ ટળે વિરહે વ્યાધી દનરે મા. ૨૪

લાલજના મહીના

લાલજ કારતક મહીને રય જાદવરાયે નોતર્યા.

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧

લાલજ માગશર મહીને મેલી મથુરા ગયા,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૨

લાલજ પોશ મહીને પોપટ ખેડે પાંજરે,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૩

લાલજ મહા મહીનાની સેજલડી મુની પડી,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૪

લાલજ ફાગણ મહીને ઘેરધયો

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૫

લાલજ ચૈત્ર મહીને ચતુરભુજ યાત્ર્યા ચાકરીરે

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૬

લાલજી વૈશાખ મહીને વાયે હોડોળા ઝુલતાં.

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૭

લાલજી જ્યેઠ મહીને જુગજીવન ઘેર આવીયા,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૮

લાલજી અષાઢ મહીને બળજાને સુખ આપજો.

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૯

લાલજી શ્રાવણ મહીને સરપડેથી વરસીઓ,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૦

લાલજી ભાદરવો ભલી પેરે ગાજીઓ,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૧

લાલજી આસો માસે દીવાળી ભલે આવીયા,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૨

લાલજી કુલવાડીમાં રંજ્યા લાલમ લાકડા,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૩

લાલજી તેની રે ધડાવું નવરંગ પાવડીઓ,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૪

લાલજી પાવડીઓ પહેરીને મદારે મોલે આવજો.

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૫

લાલજી પાવડીઓથી રડયા તો ભલે પડયા.

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૬

લાલજી બળતી જળતી મોઝું છું પણ ઘણી ખમા,

ઓ લાલ વહેલા આવજો હો લાલ ૧૭

વેરાગના મહીના

કારતક આવ્યો ઓ સખી સજીઓ સોળ શણગાર;	
ઓઢવાના નવરંજ ચુંદડી, કંઠે એકાવળ હાર,	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લઈ વધરાગ	૨૬૦
માગશરે મુકી ગયા મનમાં ન આણી મેરે	
રીસ કરી મથુરા ગયા, કુમળ શું કીધી લ્હેર,	૧
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઈ વધરાગ.	૨
પોષ મહિનાની પુનમે સમણાં લાગ્યાં સાર;	
સોળે શણગાર પ્રભુ મેં ધર્યાં, ના આવ્યા દીનદયાળ,	૩
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઈ વધરાગ.	૪
મહા મહીનાની સેજમાં આવી વેરણ રાત;	
હધડે મારા વીસરી રમશું કોની સંગાથ,	૫
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઈ વધરાગ,	૬
ફાગણ ફાલ્ગ્યો ફુલડે વનમાં ફેશર લાલ,	
કસ્તૂરીના છાટણાં ઉડે છે અખીલ ગુલાલ	૭
કહો હરી કેમ રહું એકલી, મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઈ વધરાગ,	૮
અર્ધતર અંપો મોરીઓ, મોરી છે દાડમ દાક્ષ,	
કોયલડી ટહુકા કરે ભમર મરે ચુંગર,	૯
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઈ વધરાગ,	૧૦

વધશાખે વાયા વાવલા, તપે રાધાજીનું તન;	
રાધા બોલડા લઘ રહ્યાં નથી બોલ્યાનું મન.	૧૧
કહો હરી કેમ રહું એકલી, મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ	૧૨
જેઠ મહીને જહુરાયઁ છુટી રાધાજીના વેણ;	
રાધા અબોલડા લેધ રહ્યાં નથી બોલ્યાનું મન	૧૩
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ,	૧૪
અશાડ આવી ઉલટયો મેઊલો માંડયો છે જોસ,	
ગોરી ભીંજાય ધર આંગણે વીયુ ભીંજાય પરદેશ.	૧૫
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ.	૧૬
આવણુ વરસ્યો સરવડે નદીએ નીર્મળ નીર;	
સુપનાતરમાં દેખીયા હરી હળધરના વીર;	૧૭
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ.	૧૮
બાદરવો બલો ગાજ્યો બલે વરસ્યો છે મેધ;	
વીજલડી ચમકા કરે ચોદશ ચાસ્યાં નીર.	૧૯
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ.	૨૦
આસો માસે નવગતડી નવ દલાડા નવ રાત;	
સહિ ગોપીઓ ટોળે મળી માંડવલી સંગળ ગાય.	૨૧
કહો હરી કેમ રહું એકલી મારો શો અપરાધ;	
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લઉં વધરાગ.	૨૨

ભાગ ૪ થો.

નરસીંહ મહારાજનો ગરબો.

- ગણપતિ સરસ્વતીને સમર્પે બેઠે રહું કર જોડરે,
 નરસીંહજીનો ગરબો ગાતાં કોઇ મા દેશો ખોડ, નરહરી લટકાળા.
- બણી મહેર કરો મહારાજ ગુણનીધી છોગાળા; ટેક. ૧.
 લહેરીપુરે દરવાજે જતાં, જમણા હાથની ઝોળરે;
 રાજેશ્વર શીવાજીના સ્વામી, નરસીંહજીની પોળ. નર૦ ૨.
 શહેર તણી છે શી કહું શોભા વરણ વસે છે અદારરે;
 નરસિંહજીના રાજ્યમાં કોઇને દુઃખ નહીં તલ બારરે. નર૦ ૩.
 ડોશીવાણીયા નાણાવડી ને ગાંધી સરયા સારરે,
 બેઠે ઝોળમાં બહુ છે વસ્તી ચુડગરને કંસાર. નર૦ ૪.
 પુર્વ દીશાએ અષ્ટ ભુજને ઉત્તર બહુચર ગાજરે,
 પશ્ચીમમાં તો પીર વસે છે, દક્ષીણ હનુમંત ખીરાજે. નર૦ ૫.
 ચાર દીશાએ જખરી ચોકી ખીજ દેવ અપારરે,
 શહેર વચે નરસીંહજી ગાજે સહુ શતરને બાર. નર૦ ૬.
 સીંહાસન આસન ઉપર અલખેલો ખીરાજેરે,
 મંદીરની તે શી કહું શોભા નીત્ય ચોધડીયાં વાગે. નર૦ ૭.
 પીતાંબર જરકસીના વાધા પાધ કલંકી પટકોરે,
 મોર મુગટને કાને કુંડળ જોઇ ચીતમાં લાગે ચટકો. નર૦
 હીમ હીરાને માણેક મોતી, શોભાનો નહી પારરે,

આલુપણુ શોભા દેખી, મન કરે વીચાર.	નર૦ ૯
નીત નીત શોભા નહિતમ નયણે, જોતાં પહેંચે આશરે,	
જમણે હાથે જોત દીવાની, અખંડ બારે માસ.	નર૦ ૧૦
નરસીંહની નીતી કહીએ, ત્રણ લોકથી ઝાઝીરે;	
ઘીના ટાંકાં ઘેર ભર્યાં પણ, નરસીંહ લોક પર રાજ.	નર૦ ૧૧
સમે આરતી શોભે કેવી, આનંદ સરખું થાય રે;	
ધંટને ઘડીયાળો વાગે, ગાન ગુણીજન ગાય.	નર૦ ૧૨
દશરતે દીવસે જ્ઞાલો, અંબાડીમાં બીરાજેરે,	
અધરાવતની શોભા દેખી કામકોટીક તો લાજે.	નર૦ ૧૩
આદમ ચઉદશ દીવાળીએ આનંદ ઓચ્છવ થાય રે;	
શ્રાવણ માસની શી કહું શોભા, એ ન વરણવી જાય.	નર૦ ૧૪
શ્રાવણ વદી ત્રીજને દહાડે કાજળનો મહીમાયરે,	
પાછલી રાતે હીંડોળાના ધુધરા છુટી જાય.	નર૦ ૧૫
કારતક માસની શોભા કહીએ, પ્રભુનું લક્ષ થાય રે,	
સુદ ચઉદશની દીવીયો જોતાં ગાત્ર નરમ થઇ જાય.	નર૦ ૧૬
ચઉદશની તો દીવીયોને પુનમનો વરઘોડોરે,	
તુલશી વાડીએ દરશન કરવા સજન સડુકો દોડો.	નર૦ ૧૭
ચારે પાસે ચમર ઢળેને, ખડુ બોલે છડીદારરે,	
જમા ખમા સડુ મુખથી કહે છે, શોભાનો નહીં પાર.	નર૦ ૧૮
મન્દ્રાદિકને નારદ સર્વે અંતરિક્ષ જોવા આવેરે,	
ધન ભાણાભાઇ ભાગ્ય તારે, નીત્ય લાડ લડાવે,	નર૦ ૧૯
ધન તાત માતા તારી, ધન તારો અવતારરે,	
નીત પ્રભુને લાડ લડાવે ભાગ્ય તણો નહિ પાર.	નર૦ ૨૦
પરણાવીને પાછા વળ્યારે, આવ્યા રાજ અવાસરે,	

તરેહ તરેહ આતશબાજ ઉડે પ્રભુની પાસ.	નર૦ ૨૧
ત્યાંથી પ્રભુ આગળ પધાર્યાં આવ્યા મંદીર મોજરે,	
દેવ સર્વ વિમાને બેશી, કરે પુષ્પ વૃષ્ટિ અપાર.	નર૦ ૨૨
મંદીર સામી શોભા કેવી દીપમાળ શોભેરે,	
પોળ મધે મનમોહનજી, દરશને મન લોભે.	નર૦ ૨૩
હયા કરી દરશન દેજો અંગમાં ઉલટ આણીરે,	
કષ્ટ મારા સહુ કાપી નાંખો દાસ પોતાનો જાણી.	નર૦ ૨૪
રંક ઉપર તો રીસ ન કરવી મહેર કરો મહારાજરે,	
ગાંડો ઘેલો દાસ તમારો બાંધ અલ્લાની લાજ.	નર૦ ૨૫
નરસીંહજીનો ગરબો ગાયો સુણજો સહુ નર નારરે,	
બેઠ કર જોડી શીવલાલ કહે પ્રભુ ઉતારો ભવ પાર.	નર૦ ૨૬

શ્રી કૃષ્ણજીના દશ અવતારનો ગરબો.

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ તે કંઠ કેઈ ઝુમણુંરે લોલ.	
હરી લહયા કેરો હાર મારા વાહારે કૃષ્ણે વગાડી	
૩ડી વાંસળીરે લોલ, ટેક૦	
મારા કૃષ્ણજીરે લોલ પહેલે રૂપે કાનજીરે લોલ,	
ધર્યો મચ્છતણો અવતાર મારા વાહારે, મચ્છે સમુદ્ર ગોળીયોરે લોલ.	
માર્યા સંખ્યા તે સુર મારા વાહારે.	કૃષ્ણજી૦ ૧
મારા કૃષ્ણજીરે લોલ બીજે તે રૂપે કાનજીરે લોલ,	
ધર્યો કચ્છ તણો અવતાર મારા વાહારે,	
કચ્છે સમુદ્ર મથન કર્યોરે લોલ, મેરને રવૈયો મારા વાહારે,	
સમુદ્રની ગોળી કરીરે લોલ ધ્રુમે ગોપીનો નાથ મારા વાહારે.	
શેષનાગનાં નોતરાં કર્યારે લોલ કાઢયા તે ચઉદ રતન મારા	
વાહારે. કૃષ્ણજી૦ ૨	

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ત્રીજોને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો વારાહતણો અવતાર મારા વાહારે,
 પૃથ્વી લઘ દાઢ ઉપર ધરીરે લોલ, પેઠો તે પાંચ પાતાળ મારા
 વાહારે. કૃષ્ણજી૦ ૩

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ચોથોને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો નરસીંહ તણો અવતાર મારા વાહારે,
 સ્થંભ ફેાડીને પ્રગટ થયારે લોલ માર્યો તે હીરણ્યાકંસ,
 દહત મારા વાહારે, ઉગાર્યો પ્રહ્લાદ ભકતનેરે લોલ,
 એવા ભકતવત્સલ મારા વાહારે. કૃષ્ણજી૦ ૪

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ પાંચમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો વામન તણો અવતાર મારા વાહારે,
 ત્રણ ડગલા પ્રથ્વી ભરીરે લોલ, અળા ચાંધ્યો પાતાળ મારા
 વાહારે કૃષ્ણજી૦ ૫

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ છઠેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો ફરસ્તરામનો અવતાર મારારે, ફરશી તે લીધી હાથમારે લોલ,
 છેઘાં ક્ષત્રીઓના શીશ મારા વાહારે,
 પુતનાને હાથે લાગીરે લોલ, વાળ્યા પીતાનાં વેર મારા વાહારે.
 કૃષ્ણજી૦ ૬

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ સાતમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,
 ધર્યો રામચંદ્ર અવતાર મારા વાહારે સીતા લઘ વન,
 નીસર્યારે લોલ શેતુ આંધ્યો પાદાણુ મારા વાહારે,
 રણમાં તે રાવણુ રોળાઓરે લોલ, આપ્યા વિભીષણુ રાજ મારા
 વાહારે કૃષ્ણજી૦ ૭

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ આઠમેને રૂપે કાનજીરે લોલ,

ધર્યો કૃષ્ણ તથો અવતાર મારા વાલારે. મથુરામાં હરી
 અગટીયારે લોલ, ગોકુળ કીધો છે વાસ મારા વાલારે.
 માર્યો તે મામા કંસનેરે લોલ, ગોપી લડાવ્યાં લાડ મારા વાલારે
 માતા પિતા છોડાવીયારે આપ્યા ઉગ્રસેનને રાજ

મારા વાલારે કૃષ્ણજી ૮

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ નવમે રૂપે કાનજીરે લોલ ધર્યો છુદ્ધ
 તથો અવતાર મારા વાલારે જપમાળા કરમા ધરીરે લોલ.
 લીધું છે મુનીવ્રત મારા વાલારે કૃષ્ણજી ૯
 મારા કૃષ્ણજીરે લોલ દશમેને રૂપે કાનજીરે લોલ ધર્યો
 કલંકી અવતાર મારા વાલારે, ત્રણ પગલે ઘોડો હીંડે લોલરે
 પૃથ્વી તો રસાતાળ મારા વાલારે. કૃષ્ણજી ૧૦
 મારા કૃષ્ણજીરે લોલ, ગાય શીખેને સાંભજેરે લોલ.
 પામે તે વર્ષકુંડ વાસ મારા વાલારે મહેતો નરસંધ વીનવેરે લોલ,
 રાખે ચરણ કમળ પાસ મારા વાલારે. કૃષ્ણજી ૧૧

સીતાજીની કાંચળીનો ગરબો

[પરમેશ્વરીને પાયે પડી હો અહુચરી કહુ કળજીગનું કર્મ, એ રાગ]
 કેકઇ ક્રોધમાં બોલીયાં હો અહુચરી રામ લક્ષમણ વન જાય, ૧
 પહેલું તે વન રામે મેલીયું હો અહુચરી સીતાએ રોપ્યાં છે વૃક્ષ
 અમરો ને ડમરો રોપીઓ હો અહુચરી રોપ્યાં છે દાડમ દ્રાક્ષ ૨
 રાજ રાવણનો મરગલો હો અહુચરી વનફળ ચરી ચરી જાય,
 ચરતાં સીતાએ બાળીઓ હો અહુચરી કાંચલડી શીવડાય. ૩
 સાવ સોનાનો કાંચવો હો અહુચરી ચામડામાં શો સાર,

- નહી કાકાના કુકુંઝમાં હો અહુચરી નહી મામાને મોસાળ. ૪
- નહી મધયરમાં બાંધવો હો અહુચરી કોને ચડાવું પાડ; ૫
- સીતા મહીયરનાં પાતળાં હો અહુચરી કોણ લડાવે લાડ. ૫
- સીતાના બોલ સાંભળ્યા હો અહુચરી ધનુષ લીધું હાથ, ૬
- પહેલું તે બાણ રામે ફેંક્યું હો અહુચરી જમ પડ્યું દરીયા સાથ. ૬
- બીજે તે બાણ મૃગ મારીઓ હો અહુચરી ધાજે હો લક્ષ્મણ વીર ૭
- સીતા કહે જાઓ દીગ્ધેર હો અહુચરી લણ્યા તમારા વીર. ૭
- ધેણી સીતા ઘેલું ન બોલીએ હો અહુચરી રામ લણ્યા કેમ જાય. ૮
- આણ આવી છે શ્રીરામની હો અહુચરી લક્ષ્મણ વાશે ધાય. ૮
- રાવણ આવ્યો જોગી વેશથી હો અહુચરી, ભીક્ષા દો સીતામાય. ૯
- આણો આપી છે શ્રીરામની હો અહુચરી ભીક્ષા આપી નવ જાય. ૯
- એક પગ મુકો આણમાં હો અહુચરી બીજે તે આણો બહાર; ૧૦
- બાંધે મુકીને રાવણ ચાલીઓ હો અહુચરી દરી છે સીતાનાર ૧૦
- મરગ મારીને રામ લાવ્યા હો અહુચરી નાંખ્યો મદીની બહાર; ૧૧
- સુનાં મંદીર દીસે માળીયાં હો અહુચરી કયાં ગઇ સીતાનાર. ૧૧
- રામ રૂવે લક્ષ્મણ રીજવે હો અહુચરી ઘેના ન રોશો રામ, ૧૨
- સીતા સરખી પરણાવશું હો અહુચરી સીતા ધરાવશું નામ. ૧૨
- જળજળ કમળ ન નીપજે હો અહુચરી વનવન અવર ના હોય, ૧૩
- ઘેર ઘેર સીતા ન નીપજે હો અહુચરી બંધવ વિચરો જાય. ૧૩
- રામે તે પાનબીડાં ફેરવ્યાં હો અહુચરી કોઇ છે બળીઓ જોધ; ૧૪
- બીડું છતે હતવો જતી હો અહુચરી લાવું સીતાની રોધ. ૧૪
- હામ થેકા ઉપડ્યો હો અહુચરી, ગયો લંકા મોઝાર, ૧૫
- જોયાં ચારાશી ચૌટાં હો અહુચરી, જોધ જોધ તો આવન બજાર, ૧૫
- જોયાં મંદીર જોયાં માળીયાં હો અહુચરી, જોયું રાવણનું રાજ. ૧૫

- કંઈ સીતા દીઠાં નહિ હો અહુચરી ગયો પાણીયારીને ઘાટ. ૧૬
- બાઈ પાણીયારી તને વીનવું હો અહુચરી, ક્યાં છે સીતામાય;
અશોક વાડીને ઝાડવે હો અહુચરી, ત્યાં જો તુજથી જવાય. ૧૭
- ત્યાં થકી હનુમંત ઠેકીઓ હો અહુચરી, આશોપાલવને ડાળ;
પડતી મહેલી પવીત્રી હો અહુચરી, મહેલી તે સીતા નાર. ૧૮
- મુઝીકા મારા રામની હો અહુચરી ક્યાંથી લાવ્યો હનુમાન;
કોને તને જોવા મોકલ્યો હો અહુચરી, કોને આત્મા એધાણ. ૧૯
- રામે જોવા મોકલ્યો હો અહુચરી, લક્ષ્મણે આત્મા એધાણ,
બાળ લેવા હું આવિયો હો અહુચરી, પંચવટીથી પ્રણામ. ૨૦
- તરશે તે હૃદય બાઈ સાવળ હો અહુચરી તહાડાં તે નીર પી જા,
ભુજ્યો તે હૃદય બાઈ સાવળ હો અહુચરી પડ્યાંજ વનફળ ખા. ૨૧
- ઝીઝોટેને ઝપાટે હો અહુચરી, ખંખેરોને ખાય.
માળા આવ્યો માથુ કુટતો હો અહુચરી, રાવણ પાસે જાય. ૨૨
- રાવણ બળથી બોલીઓ હો અહુચરી, મારો બળીને બાણ,
મારજો લોહને લાકડે હો અહુચરી, મારજો એરણ ધાણ. ૨૩
- કુંભકરણે બાથા બીડીયા હો અહુચરી, માયું બળીને બાણ,
ઇંદ્રજીતે બાથા બીડીયા હો અહુચરી, કે હું વાણું એનો ધાણ. ૨૪
- નહી મરું લોહને લાકડે હો અહુચરી, શેને તજે તું પ્રાણ,
સાચુ બોલ બાઈ સાવળ હો અહુચરી, શેને તજે તું પ્રાણ. ૨૫
- બધી લંકાના ગોદડાં હો અહુચરી, શસ્ત્ર ધાણીનું તેલ,
મારે તે પુછડે બાંધજો હો અહુચરી અગની તેમાં મેલ. ૨૬
- મેત વાંદરાનું તે થકી હો અહુચરી ચેતજે મનમાં ઝટ,
ત્યાં થકી ઉપડ્યો થેકડે હો અહુચરી, જઈ બેઠો લંકાગઢ. ૨૭

બાળ્યાં ચોરાસી ચઢિટા હો બહુચરી, બાળ્યાં છે બાવન બખાર;
રાખ્યાં વિભિષણ ખોલડાં હો બહુચરી, આશોપાલવને ડાળ. ૨૮
લંકા બળે અતુલની હો બહુચરી હનુમાનને હસવું થાય,
જુના તે ગઢને ગાંદરે હો બહુચરી, નાગર નરસંધયો ગાય. ૨૯

અંબાજનો ગરબો.

(ગોરમાના ગરબાનો રાગ.)

હું તો ગણપત લાગુ પાય કે ગાઉ ગરબો આરાસુરી તણોરે લોલ;
આરાસુરમાં ખેડી માત કે મહિમા અતિ ધણોરે લોલ. ૧
માને પારે આવે લોક કે દુર બહુ દેશથીરે લોલ,
આવે બાળ જોખનને વૃદ્ધ કે અતિ ધણા હેતથીરે લોલ. ૨
મા દીવસમાં ત્રણ રૂપ ધરે અતિ શોભતારે લોલ;
જોખન બાળ અને વળી વૃદ્ધ કે આયુધ ઓપતારે લોલ. ૩
માને છત્ર મોનાતું છાજે કે રત્નની ઝુલ્મ છેરે લોલ,
ફરતી હીરાની છે કેર કે છત્ર અમુલ્ય છેરે લોલ. ૪
કેસરી હિપર ખેડી માન કે સહુ આયુધ મરેરે લોલ;
કોટી સુરજ ઝાંખા થાય કે લલાટે આડ કરીરે લોલ. ૫
માને શોભીતા શણગાર કે, શોભ શી કહુંરે લોલ,
માનો શેષ ન પામે પાર કે, હું તે શું લહુંરે લોલ. ૬
માને કંઠે એકાવત હાર કે શોભે અતિ ધણોરે લોલ;
માને બાંહે બાળુખંધ કે ચુડો મોના તણોરે લોલ. ૭
હીરા રત્નતણી કંગણીઓ કે ચુનીઓ મોહી અતિ ધણીરે લોલ;
સાચા મોતીનાં ગળુખંધ કે મધ્યે છે મણીરે લોલ. ૮
માને કાને કળાકુલ કે નાકે વાળી શોભતીરે લોલ,
માને મંથોં પુર્યો અનુપ કે હામણી ઓપતીરે લોલ. ૯

- માને હશે આંગળીએ વેઠ કે ઝાંઝર ઝમઝમેરે લોલ; ૧૦
 ઢલા કાળીને તોડા કે ઝાંઝર ઝમઝમેરે લોલ.
- માને ચણીઓ ચોળીને ચીર કે ઓઢી ચુંદરી લોલ; ૧૧
 માને ચોકા વચ્ચે સહુ નાર કે ફરે કુદરી લોલ.
- માને ઘીની ખજે છે જોત કે, જોઇ રવી થાલીઓરે લોલ; ૧૨
 માનુ તેજ જોઇ મન મોહે કે હું લોલીઓરે લોલ.
- માના દરશનથી દુઃખ જાય કે પાપ સહુ ગળેરે લોલ; ૧૩
 શું કહું મંડપની શોભાય કે મુખમાં અમી ઝરેરે લોલ.
- માને સાનસરોવર સાર કે માંઢી અમૃત બધુંરે લોલ,
 તેમાં જો કોઇ જઇને નાથ કે તેહનું કામ સધુંરે લોલ. ૧૪
- શું કહું સ્થાનકની શોભાય કે કામ માના તણુંરે લોલ,
 માનો પુતમે સંધ જરાય કે શું વરણુન કરેરે લોલ. ૧૫
- ફરતી ખંગલાને બેઠકા કે અતિ ઘણી ઓપતીરે લોલ,
 માને સનમુખ છે એક વાવ્ય કે સુંદર શોભતીરે લોલ ૧૬
- ત્યાંથી ચાલ્યા ઉત્તર માંઢ કે સુંદર ખાગ છેરે લોલ:
 શું કહું આરાસુરની શોભાય કે રચના અથાગ છેરે લોલ, ૧૭
- માને સુરીનર મુનીજન શેવે કે બ્રહ્મા ધ્યાન ધરેરે લોલ.
- માને નીશદીન સનમુખ કે દેવ સ્તુતી કરેરે લોલ. ૧૮
 માનો ગરબો જો કોઇ ગાય કે નીત્ય પાઠ કરેરે લોલ,
- કોટીક પાપ પ્રલય થાય કે તે સડેજો તરેરે લોલ. ૧૯
- માજી સેવક જાણી તારો કે કરુણા કીજીએરે લોલ,
 માજી દીન સેવક વીનતી કે ઉરમાં લીજીએરે લોલ. ૨૦
- માજી ગુણ ગાવા નીશદીન કે બુદ્ધી આપજોરે લોલ;
 સુણી રણુછોડાસની વીનતી કે સરણુ રાખજોરે લોલ. ૨૧

ભાગ ૫ મો. કાળીકાનો ગરબો.

જીગદેવીરે ગાઉ છું મહાકાળીરે,	
જીભ્યાએ વસન્તે માત પાવા વાળીરે;	
સેવક જાણી તાહરો મા, શીર ઉપર ધરજો હાથ	પાવા. ૨
હોષશ હધડામાં થાય છે મા. ગુણુ ગાવાનું છે મન.	પાવા. ૩
દયા કરો તમ દાસને મા. તેથી ઉપજો સુદ્ધી પવન.	પાવા. ૪
ગુણુ ગંભીર છે તાહરા મા, કહેતાં ન આવે પાર.	પાવા. ૫
ખાળક સુદ્ધી શું મરૂં મા, જો હોય તારો આધાર.	પાવા. ૬
નાવતેરી નગરી વિષે મા, ચંપાવતી ચતુરસુખજી.	પાવા. ૭
રામ સરખું રાજ છે મા, મહી વસે અઢારે વરણ.	પાવા. ૮
ત્યાં ચતુર નારીઓ અતી ધણી મા, તીરમળ છે તેનું મન,	પાવા. ૯
ગરબો ખેલે ચોકમાં મા, નવરાત્રી કેરે દીન.	પાવા. ૧૦
શણુગાર સરવે શોભતા મા, પહેરી હીરાગળ ચીર.	પાવા. ૧૧
ગુણુવંતી ગરબે રમે મા, રાખીને મનશું ધીર.	પાવા. ૧૨
તાળીની જડીઓ પાડે મા, ત્યાં શોભા નૌતમ થાય.	પાવા. ૧૩
કોઠીલ શબ્દ સોલમણુ મા નવરંગી નારી ગાય.	પાવા. ૧૪
તે પંજે માતા આવીયાં મા. વીગળીના સરખું રૂપ.	પાવા. ૧૫
સુરજ સરખાં શોભતાં મા. માએ રૂપ ધ્યુ' અદ્ભુત.	પાવા. ૧૬
રાણીઓ સર્વ જાંખી પડી મા, તેજ તણા અંખાર.	પાવા. ૧૭
રાણીઓ મનમાં એમ ધરે મા, આ કો નવલ્લી નાર.	પાવા. ૧૮
રૂપ રૂપે આંગળા મા, જેની સોના સરખી કાય.	પાવા. ૧૯
મધ્ય રાત્રે રાણીઓ પરવરી મા, જઈને વિનવીયોરે રાય,	પાવા. ૨૦
રાણીઓ રાય આગળ કહે મા. સાંભળજે પ્રાણુઆધાર.	પાવા. ૨૧

એક રામા મુંઢરી આવી છો મા, જ્યાં આવનમો અજર પાવા. ૨૨
 અત્રીસ લક્ષણ આગળી મા, તે તો પદમણીનો અવતાર પાવા. ૨૩
 તેને જોઇ ત્રિભોવન મોહી રહે મા, તે આગળ નહિ કો નાર પાવા. ૨૪
 રાજને નમી નમી મા, વળી સુરજ થયો પ્રકાશ પાવા. ૨૫
 તે દિવસ ગયો અતિ દોહલો મા, મનડમાં મોટી હામ પાવા. ૨૬
 વળી રાત પડી દીન આથમ્યો મા, ચોધડીયાં ઠમકે બહારપાવા. ૨૭
 ઘેર ઘેરથી સહિ નીસર્યા મા, ગરબે ગાવા સહિ નાર પાવા. ૨૮
 રંગ મર્યો સાહેલડી મા, એવામાં આવ્યાં માત; પાવા. ૨૯
 ત્યાં રાણીએ ઢાસી મોકલી મા, રાય આગળ કહે પાત પાવા. ૩૦
 ત્યાંથી પતાઇ રાવળ ઉડ્યો મા, જોવાની નવલી નાર પાવા. ૩૧
 આવી નીરખી નયણે બરી મા, વિષય વહ્યો અપાર પાવા. ૩૨
 નખ શીખ સુધી નીરખ્યાં મા, મુરછાએ પડીયો રાય પાવા. ૩૩
 રાજ રૂપે મોહી રહ્યો મા, નારીશું લાગ્યો નેહ પાવા. ૩૪
 રમતાં રજની વહી ગઇ મા, સહિ વળ્યાં પોતાને ઘેર પાવા. ૩૫
 તારે માતા ચાલ્યા એકલા મા, પતઇએ જાણી પેર પાવા. ૩૬
 પાપી પુઠે પરવર્યા મા, માતાનો જઇ ગાલ્યો હાથ પાવા. ૩૭
 માગ માગ મુખથી કહ્યું મા, એવું મુખથી બોલ્યાં માત પાવા. ૩૮
 તારૂં રૂપ ધર્યું હઠયા વિષે મા, હું રાખીશ મારે ઘેર પાવા. ૩૯
 ત્યાં મહેલ ચણાવું માણેકના મા, તેની કોઇ ન જાણે પેર પાવા. ૪૦
 મારે મહોલે રાણીઓ અતી ઘણીમા, તેમાં પટરાણી આપ પાવા. ૪૧
 ખાઓ પીઓ ખુબી કરો મા, રૂડી રાજ્ય સરખી રીત પાવા. ૪૨
 તારે કોપ કરીને બોલીયાં મા, તારૂં પ્રગટ્યું રાજ પાપ પાવા. ૪૩
 તારૂં રાજ્ય જશે જડમુળમાંથી મા, આવી મળશે તારો હોમ પાવા. ૪૪
 ચેત ચેત તું અભાગિયા મા, ત્યાં રોપ્યો રણરથંબ. પાવા. ૪૫

પોટ ચલાવી પાધરી મા, જુડીયો દરવાજો બંધ	પાવા. ૪૬
સુરદાસે રહીને પુછ્યું મા, શું બચું છે માલ રસાળ	પાવા. ૪૭
ત્યારે જુડી માદી કારમી મા, મોગલાં મહીંથી નીકળ્યાં દહીત	પાવા. ૪૮
ત્યારે સળાયે વાટળાયે સત્ય મુકાયું મા, જમ પતકને કહીપેર	પાવા. ૪૯
જુધ મચ્યું જોમ જોરથી મા, થઈ ત્યાં રહ્યો ઉતપાત	પાવા. ૫૦
તારે એવું દળ સધળું રહ્યું મા, તે જુધ થયું વરસ આર	પાવા. ૫૧
લેઈ લશ્કર આગળ થયો મા, લેળવીયો ચંડાળ	પાવા. ૫૨
લોહી તણી નદીઓ વહી મા, ત્યાં વરત્યો લાલાકાર	પાવા. ૫૩
તારે પતાર્થ રાવળનું પત ગયું મા, જાણી જુગમાં વાત	પાવા. ૫૪
તારે પતાઇ મનમાં સમજ્યો મા, મુજ ઉપર કોપ્યાં માત	પાવા. ૫૫
કરગરતો રાગ ગયો મા, એઉ કરજોડી કાથ	પાવા. ૫૬
મુજ ઉપર માતા મહેર કરો મા, દળ સધળું પાછું જાય	પાવા. ૫૭
મહાકારી મનમાં એમ ધરે મા, સુખાને આપું સુખ	પાવા. ૫૮
મા તું અનામી રાજ્યો મા, પતકયાનું ટાળ્યું દુખ	પાવા. ૫૯
જે ગાયે શીખે સાંજળે મા, તેની માતા પુરે આશ	પાવા. ૬૦
મા તું ગુણવંત કારકા મા, ગુણ ગાય એ ગોકળદાસ	પાવા. ૬૧

—❀— ગોરમાનો ગરબો

ગોરમા ગણપત લાગુ પાય કે વીધાત્રાને વીનવુરે લોલ,
 ગોરમા ધરડોને ભરથાર તે, આપો શું મનેરે લોલ,
 ગોરમા ધીક ધીક અવતાર કે શું હું કહું તનેરે લોલ,
 ગોરમા રણ સંજંધી મુજ તાત કે મા મારી પાપણીરે લોલ,
 ગોરમા સંસાર કોપો સરપ કે, સજે થઈ સાપણીરે લોલ,
 ગોરમા હું છું નાનું જાળ કે, પાઉં ઉડીયોરે લોલ.

ગોરમા દીઠો પડે છે ફાળ કે, મુરખ છે બુધ્ધિઓરે લોલ,
 ગોરમા માંડ જોખન કે પીઠિ ધરડો થયોરે લોલ,
 ગોરમા હું કરું કોકીલ શબ્દ કે પીયુ કે પીઠિતો સુષ રહેરે લોલ,
 ગોરમા મુજને થયાં વરસ સોળ કે પીઠિને એંશી થયારે લોલ,
 ગોરમા દીઠે જાણું જક્ષ કેણુધ સધળી ગધરે લોલ,
 ગોરમા શિયાળાની રાત કે, સરદ સોહામણીરે લોલ,
 ગોરમા વૃક્ષ પીયુની જાત કે દીસે ખીલામણીરે લોલ,
 ગોરમા રજની રમવા ઇચ્છું કે આંજુ આંખડીરે લોલ,
 ગોરમા એન કરતો તો એલે મહી લાકડીરે લોલ,
 ગોરમા શિયાળાની રાત કે સ્વાદ હોય અતિ ઘણોરે લોલ,
 ગોરમા રજની વિતી એક કે આજ મારે આંખડીરે લોલ,
 ગોરમા કંટક તમને બડકે, કહો કેમ મરેરે લોલ,
 ગોરમા નવરાત્રીના દીન કે સરદ સોહામણીરે લોલ,
 ગોરમા દુર્ગળ મારા કંથ કે દીન જાય દોહાવારે લોલ,
 ગોરમા વિન્યાદશમી દિન કે સહુ શણગાર સજેરે લોલ,
 ગોરમા મારે ધરડો કંથ કે ધાક અવતારનેરે લોલ,
 ગોરમા સહુને મન દીવાળી કે મારે મન હુતાસણીરે લોલ,
 ગોરમા મારા કરમના ભોગ કે હું નીમાસણીરે લોલ,
 ગોરમા રાત ન દેખું કે જાણું દવ બળેરે લોલ,
 ગોરમા મુજ સરખો પુરૂષ દેખું કે મન માંડ બળેરે લોલ,
 ગોરમા મારા કાળા કેશ કે એના ઘોળા થયારે લોલ,
 ગોરમા હું થઈ જોખન વેશ કે તન માંડ બળેરે લોલ,
 ગોરમા મોઢે આવે લાળ કે નેત્રે તિર ઝરેરે લોલ,
 ગોરમા હું નવરંગી જેવી કે તન માંડ બળેરે લોલ.

ગોરમા સેજ બિછાવે પુષ્પ કે તે દેખી ડરેરે લોલ,
 ગોરમા સાસ ઉદ્વેગને પીડા કે, પીઠિ ઉઘે: સુવેરે લોલ,
 ગોરમા આલુષણ પહેર અંગ કે વસ્ત્ર બહુ ભાતનારે લોલ,
 ગોરમા મીઠ્યા થયો અવતાર કે બહુ જાતનારે લોલ
 ગોરમા શું આપ્યો અવતાર નાગરી નાતનારે લોલ,
 ગોરમા સુખ ન પામી એક કે દુખ બહુ ભાતનારે લોલ,
 ગોરમા જેને જોખન કંથ કે પુન્ય કીધા હશેરે લોલ,
 ગોરમા મેં કીધાં બહુ પાપ કે હું વૃદ્ધની વહુરે લોલ,
 ગોરમા ઓરીઓન વિત્યો એક કે, અધરણીની રીતનારે લોલ,
 ગોરમા પુરૂષ ન દીડો એકકે, પુરી પ્રીતનારે લોલ,
 ગોરમા શીવજી પુંજી સદાય પામું જોખન ધણીરે લોલ,
 ગોરમા મન માઈ વ્યાકુળ કે, એતું કેમ ગળ્યુંરે લોલ.
 ગોરમા નહાંતી સાસુ નણુંદ કે, તે: જીવની રહુંરે લોલ,
 ગોરમા પીયુજ આવે ઘેર કે હું ભમતી ફરેરે લોલ,
 ગોરમા લાન્યા એકજ વસ્ત્ર કે હું તે: શું કરેરે લોલ,
 ગોરમા દુખતાં ઉગ્યાં જાડ કે મુક્યાં પારવારે લોલ,
 ગોરમા હું સંપુર્ણ કુંભ કે મારી જાળવેરે લોલ,
 ગોરમા લોક સાથે કરું હોંશ કે મા મારી વારતીરે લોલ,
 ગોરમા જાણનાં દેતી ફાંસી કે વીખ દેઢ મારતીરે લોલ,
 ગોરમા પીઠિજી પોહોડયા બહાર કે જાણે થકિ સતીરે લોલ
 ગોરમા હવે મરું સત્ય કે જે કરમની ગતીરે લોલ,
 ગોરમા વિનાંતી કરું છું એક કે કરમ તણી પતીરે લોલ,
 ગોરમા કરજોડી લાગુ પાપ કે સમર્થ દેજો પતીરે લોલ,

ગોરમાં વિનતી કંઈ છું એક કે આજ મુકી આંખજોરે લોલ.
 ગોરમાં સહને દેજો જોડ કે, માતા કરણ કરીરે લોલ.
 ગોરમાં કામી દેજો કંઈ કે વલ્લભ કહે કરગરીરે લોલ.

આળલીલાનો ગરબો.

કુંવરને વારાને વ્રજરાણી ટેક.

સહુ વ્રજનાર મળાને આવી, શ્રી યશોદાજીને ધામેરે,	
લાડકવાયો પુત્ર કયો કથમ વસીએ ગોકુળ ગામ	કુંવર ૧
એક કહે જળ ભરવા જઈ ત્યારે ઘરમાં પેસે ગીરધારીરે,	
માનશો નહિ પણ માંડી કહું તમે. સાંભળોને માત મારી,	૨
સામ્યું સંતાડ્યું હોય જે માઈ તે ક્ષણ શોધી કહાડેરે	
પોહોયે નહિ તો પીઠો માંડીને, તેથી ન પહોંચે તો પાડે.	૩
ત્યારે માતાજી એમ બોલ્યા તમે ચતુર થઈ કાં ચુકોરે,	
ન્યાં એની દૃષ્ટી પડે નહી ત્યાં અંધારે વસ્તુ મુકો	૪
યશોદા શું વિનંતી કહે વાણી મુકી જોયું અંધારા માંહેરે,	
એની શ્રી ચિંત થાય અજવાળું જઈ ઉભો રહે ન્યાંય.	૫
કૃષ્ણ માતા એણીપેર બોલ્યાં ઘેલી ગોપી શીઘ્ર શોચે.	
મહિ માખણ હંચું શીકે મુકો, ત્યાં આળક નહિ પહોંચે.	૬
તવ બોલી એક આળા આવો, હું શીકાની ગત દેખાડું રે.	
શાણા સુતના જુઓ પરાક્રમ, થાય અંતરે ટાઢુંરે.	૭
લાકડી લઈ ઉખલપર ચઢીને શીકેથી લઈ સહુ ખાયરે.	
સખીને આપે તેથી તે વધે તો, માકલડાં પાય,	૮
માતા કહે એ બળથી ન પહોંચે. એવું ઉચું તમે આંધારે	

- જાણી તણું મુખ વસ્ત્ર બાંધી, સોય દોહડે સાંધો, ૬
 હજી તમે પણ લક્ષણ લાડકવાયાનાં ન જાણો માતરે,
 ઘરમાં ગરીબ એ બારણે બીજો, વિતે તે જાણે વાત. ૧૦
 એક સખીની ખાધે ચઢીને, અતિ હિંચુ પણ ચાખેર,
 તેથી ન ફાવે તો દોણી, કરે કાણી, ધાયું તજે સુખ રાખે. ૧૧
 ત્યાં માતાજી કહે બાળકને, હું કંઈ રીતે ખોળુંરે,
 મહી માખણ મુકી મજીસમાં, દોને ત્રિયા તમે તાળું. ૧૨
 એક કહે માડી એમ કરે તો થાય છે અમણું જનરે.
 ખાવા ન પામે ત્યારે બીજી દેગાળો, ભાખે પાત્રબહુ કાન ૧૩
 કંઈ ન ચાલે તો છોડે વાછરડાં, વેળા વિના ધવરાવેરે,
 સુતા બાળક તે જઈ જગાડે, ચુંડીઓ દેઈ રડાવે. ૧૪
 એવું સુણીને કહે રાણીજી, દર્દશ શીખામણ બાગરે,
 મંદીરમાં પેઠો દેખો તો કાવળો એને આંહી, ૧૫
 અરે માત મેં એક દીવસ તો સંતાપ આવતો હોયોરે.
 પેસી સદનમાં ખાવા વળગ્યો એટલે જમને ઘેરો. ૧૬
 મેં કહ્યું ચેર આજ આવ્યો દાવે, નહીં જવા દેઉં ગ્રહીશરે, ૧૭
 મરડી મુછ એણે કહ્યું મુજને, હું જઈશ તું જોઈ રહીશ,
 કરી કાળા એમ તો મહી ભયું મુખ એટલે જમ મેં જાણ્યો,
 કયો કાગળો મારી આંખમાં, હું ચોળવા રહી એ ચાણ્યો. ૧૮
 એમ કહે મેં જાણ્યો તો આજ, તો પણ એ નવ ગાંધોરે,
 તોડી મુજ મુકતાફળ માળા હું વીણવા રહી વડાલો નાહો. ૧૯
 એટલામાં એક અબળા આવી, કહ્યું જીઓ લાવી જાલીરે.
 છોડો ઉઘાડે તો પુત્ર પોતાનો લજવાણી પડી દાલી. ૨૦
 એવે યશોદાજી બોલ્યા. લાવાં સાચા સહુ હોશોરે.

મારો વાલો મારા ઘરમાં પોઢ્યો આવશે જાગીને.	૨૧
એવું કહેતાં પ્રભુ આંગણે આવ્યા નીદ્રામાંથી ઉઠીરે;	
યશોમતિ કહે જુઓ આ મારો બાળક યુવતિ તમે સર્વે જુડી.	૨૨
એમ કટાક્ષ કરી સહુ કામની, સામું શ્રીકૃષ્ણને જોયું,	
લોટ પોટ થઇ ગઇ સહુ લલના, પ્રીતમ મન પરાવ્યું.	૨૩
સામા સામી લોચન મળતાં, કરી સમસ્યા છાનીરે,	
સર્વે કહ્યું આવજો મારે મંદીર, મોહને લીધું માની.	૨૪
ગોપી ગોવીંદની ગત ન્યારી, શું જાણે સંસારરે,	
હૈયે હેતને વડે વદનની કોણ લહે તેનો પાર.	૨૫
શીખે સાંભળે ગાયે ગરબો, શ્રીકૃષ્ણ બાળ ચરિત્રરે,	
દોલત પ્રભુ પ્રસન્ન થાયને પાવન થાય પવિત્ર.	૨૬

મુંબઈ સુરતનો ગરબો.

સારું સારું સુરત શહેર મુંબઈ અલખેલી	
માંહી માલાજીની મેહેરે, મુંબઈ અલખેલી.	ટેક.
સાત માળાની મેડી ચણાવી, માંહી ખેડાં શેઠાણીરે,	
ચાકર મહેતા મજલે ચાલે, વાણીયાની બધયર રાણી.	મું. ૧
મુંબઈ રાણી સહુ ઠકરાણી, બારે ખેડે ન પાણીરે,	
કાવડીયાતો પાણી આણે, પીયે પાણી શેઠાણી.	મું. ૨
મુંબઈમાં કહ્યાં સાંકળાં કંઠલીનો નહી પારરે,	
મુંબઈ શહેરનાં શાહુકારોને દેવાળાની શી વાર.	મું. ૩
સુરતની તો સાડીઓને ઉપર કસળી કારરે,	
મુંબઈ શહેરમાં કાપડીયાને કોઇ માં દેશો ખોડ.	મું. ૪

મુંબઈ શહેરમાં ઘણી ગાડીઓ, બગીચોનો નહિ પારરે,	મું. ૫
સાંજ ફજર સૌ કરવા નીકળે વાડી લાડી લઈ બહાર.	
મુંબઈનો મારકીટમાં સુખડીઓ વેચાયરે,	
તેથી માછીમનો હલવો સારો સૌ લેવા મન ચલાય.	મું. ૬
મુંબઈમાં તો સરવે સુખ પશુ ત્રણ પાંતીનું ફૂંખરે,	
ભાડું મોઢું બળતણ મોઢું બંદર જવું મુખ્ય.	મું. ૭
મુંબઈના તો પાન બીડામાં સોપારીનો કટકોરે,	
સાઠ વરસની ઘરડી ગાડર તોય ન મુકે લટકો.	મું. ૮
અમદાવાદી હરામજાદી બંભાતી ગોખરીરે,	
વડોદરાની વાંકી નારી સુરતની બલિહારી.	મું. ૯

વડોદરાનો ગરબો,

ધન ધન વડોદર શહેર રૂપે રંગીન	
રૂપે રંગે છેલ છબીલું અલભેલું અપારરે,	
વડોદરાનું વર્ણન કરતાં સુણજો નર ને નાર	રૂપે૦ ૧
બહાર પરાની વરતી ભરી શોભાનો નહી પારરે,	
વીનવતાંમા વર્ષજ વીતે પરાં બાર બજર,	રૂપે૦ ૨
આકૃતપર અડાણિયું, ને કામુપુરમાં ગોખાનુંરે,	
ફેગરીયા સઉ ફતેપરામાં દેવાળીયાનું ડેકાણું.	રૂપે૦ ૩
સરગીઆતી પાળજ ઉપર, જેડીતો અખાડોરે,	
અષ્ટ બૂજ અલભેલી ઉભાં, પાછળ ગોસાઈ વાડો.	રૂપે૦ ૪
સરસ નાથ છે સામી હોજે, વચડા વાઢી ત્યાંયરે,	
અજબ તળાવની પાજે થઈતે ચાલ્યા અધડમાં જાય.	રૂપે૦ ૫
લાલ દરવાજે બંબાખાનું. વાંદરીયો બુરજરે,	

મીયાં મહમદની વાડી જાણે ઝળકી રહયો સુરજ.	૩પે૦ ૬
હાથીયાં ખાણુને દરવાજે કાંઈ હડીલો હનુમાનરે;	૩પે૦ ૭
રામતળાવની પાળ ઉપર રામેશ્વર ભગવાન.	૩પે૦ ૮
ધોધયા દરવાજે થઇને સીધ વાયે જવાયરે;	૩પે૦ ૯
અજરામના દરવાજા સામી ચોખંડી કહેવાય.	૩પે૦ ૧૦
મરદાખારીએ થઇને ચાલ્યાં કરવા રૂડું કાળરે,	૩પે૦ ૧૧
લકડધીડું મદનઝાપો ગોસાધજી મહારાજ.	૩પે૦ ૧૨
સીધનાથનાં દર્શન કીધાં આવી ઉંચી પોળરે	૩પે૦ ૧૩
ચોરને બેઠા ગરદન મારે બેસાણા બાગોળ	૩પે૦ ૧૪
બડું પડું છે બાલાજીનું ડાંડીયું બળરે	૩પે૦ ૧૫
સકર કુઇને ઝાંપે રૂઠો માલ નામ સરદાર	૩પે૦ ૧૬
આનંદપરામાં આવીયાને રાવપુરાને ઝાંપેરે	૩પે૦ ૧૭
દાન દક્ષણા રૂઠી થ.એ ગણપતરાવ ત્યાં આપે	૩પે૦ ૧૮
ઉભી બળરની શોભા સારી આવી ખારી વાવરે	૩પે૦ ૧૯
સન્યાસ છે રંગે રૂડું સુરસાગર તળાવ	૩પે૦ ૨૦
વડી વાડી ઘીના કાંટે નાગરવાંડો વિખ્યાતરે	૩પે૦ ૨૧
આદીતવારે દરશન કીજે બેઠી બહુચર મત્ત	૩પે૦ ૨૨
ઉભે ચોકે લીમડી બળરે રૂડી શોભા થાયરે	૩પે૦ ૨૩
મૃદંગ વાગે નારી નાચે ઝીલ્લી કંઠે ગાય	૩પે૦ ૨૪
નીળમપડું ભુતડીને ઝાંપે રોકડીઆ હનુમાન	૩પે૦ ૨૫
સુરસાગર ગૌપાટ દરવાજે ત્રણજ ને કમાન	૩પે૦ ૨૬
શહેરની સર્વે રચના દીઠી શોભાનો નહી પારરે	૩પે૦ ૨૭
હાથી ઘોડા પાલખીઓ ને વાંકડીઆ સવાર	૩પે૦ ૨૮
ચારે દીશામાં ચારે ચૌટા વચ્ચે માંડવી ચોકરે	૩પે૦ ૨૯

- હિંચા મહેલ મેડીને અટારીને છામં ઝરખાને ગોખ ૩૫૦ ૧૮
- માંડવીને કમાન ચોપાશે ચતુર કરે વેપારે ૩૫૦ ૧૯
- કાછીઆ દુકાનો માંડે ઉભી હાથી લાર ૩૫૦ ૨૦
- ચોપાટ જોવા ચારે રસ્તા સરખા સરખી ઓળરે ૩૫૦ ૨૦
- પાણીને દરવાજો ખેઠાં વાધ કરે કલોલ. ૩૫૦ ૨૦
- રાજો તળાવની મુંદર શોભા જોતામાં મન મોહરે, ૩૫૦ ૨૧
- નારી સહિ જળ ભરવા જાએ નૌતમ રચના હોય. ૩૫૦ ૨૧
- રામપરે દરવાજો કહીએ દેશં છે સનમુખરે. ૩૫૦ ૨૨
- પરમેશ્વરનાં દર્શન કરતાં જાય જનમના દુઃખ. ૩૫૦ ૨૨
- લહેરીપુરાની લહેર સાથી શોભા છે ભરપુરરે, ૩૫૦ ૨૩
- સુરસાગર રત્નાગર જેવું લાગે ખડુ રણપુર. ૩૫૦ ૨૩
- ચોથો દરવાજો ચાંપાનેરી શરશીઆની વાટરે, ૩૫૦ ૨૪
- વિસ્તારીને વર્ણન કીધું ચોય પોળને લાટ. ૩૫૦ ૨૪
- નગર નિરખ્યું મન હરખ્યું પ્રભુ થાય પ્રસન્નરે ૩૫૦ ૨૫
- નરસીંહજીની પોળમાં નરદરીના દર્શન ૩૫૦ ૨૫
- રજરાજે રણછોડજીને મહાલક્ષ્મી મુજ માતરે ૩૫૦ ૨૬
- ગોરધનનાથ બળદેવજી ચાલો પુંડરીનાથ ૩૫૦ ૨૬
- બલખતખાતું જનાતખાતું દોવાતખાતું પાસરે ૩૫૦ ૨૭
- ધરમ-તાણી તો ધ્યજ કરે છે હિંચા મહેલ અવાસ. ૩૫૦ ૨૭
- ધણી કારીગરી કચેરીમાં જનજનતાનાં રંગરે ૩૫૦ ૨૮
- નૌતમ નારી નાય કરે છે કેમળ તેના અંગ. ૩૫૦ ૨૮
- તરેલવારનું ટકોરખાનું ગોવીંદરાવનો મહેલરે ૩૫૦ ૨૯
- ગાયકવાડના મહાલ આગળ શોભા સધળી સહેલ ૩૫૦ ૨૯
- દાદા સાહેબ ને નાના બાપા સાહેબ મદારાજરે.

ગણપતરાવ બહુ ઇવજોને, અખંડ રહો આ રાજ	૩પે૦ ૩૦
લાડ થોડા શીગોડ નાગર, દશા વીશા વણીકરે;	
સોની સાળવી સુતાર છીપા, દરજી ઠીકા ઠીક,	૩પે૦ ૩૧
પુના સતારા મુંબઈ જોયું, પુર્વ પશ્ચિમ દેશરે;	
ઉતરનાં ઉદેપુર જોયું, પૃથ્વીના નરેશ.	૩પે૦ ૩૨
શુદીકાટા દીકું દીલ્હી ને દીઠો મઢ ગીરનારે;	
સુરતને અમદાવાદ જોયું કઠણ કિલ્લો ધાર,	૩પે૦ ૩૩
બલીહારી હું વડોદરાને, ધન ધન નરને નારે;	
વીર ક્ષેત્ર જેને જોયું નહી, તેનો એજે ગયો અવતાર.	૩પે૦ ૩૪
વાંકી નારી વડોદરાની મહારાજને રંકરે;	
મૃગનેણીને વરણાગીથી, વળીઓ આડો આંક,	૩પે૦ ૩૫
શહુકારોની દુકાનો ભારે ધરમ તણો અવતારે;	
ખુશાલચંદને શામળ બહેચર, લલુભાઈ શાહુકાર.	૩પે૦ ૩૬
રતનજી કાનદાસ કહીએ, આંધી પુનતી પાળરે,	
હરિભક્તિનો મહિમા મોટો, બીજા ભાવ મોરાલ.	૩પે૦ ૩૭
રંગીલા જે ગરબો ગાશે રંગીલા નર નારે,	
રંગીલી તો લલાણીઓ લાવે રંગબેર શોભા થાય.	૩પે૦ ૩૮
સંવત ઓગણીસ પાંચમાં ને સતરસે સીતેરે,	
નવરાત્રીમાં વરણ કીધું, વડોદર જે શહેર.	૩પે૦ ૩૯
સહુ કોઈને કરું વિનંતી, કોઈમાં દેશો ખોડરે,	
વડોદરાની રક્ષા કરજી રેવા ને રણછોડ.	૩પે૦ ૪૦
ભગવત વાણી સાચી જાણી, મનમાં આણી ભાવરે,	
વડોદરાનો ગરબો ગાતો, સહુ જન સુખીયાં થાય.	૩પે૦ ૪૧
મીરાયજ આતી મનગમતી કરે, ઘણા શોખી જનરે,	
મસ્તુઆગનો બંગલો જાણે ઇંદ્રાસન.	૩પે૦ ૪૨

ભાગ ૬ ઠા.

મહાકાળીનો ગરબો.

મા તુ પાવાની પટરાણી કે કાળી કાળકારે લોલ
મા તારે ડુંગરે ચઢવું તે અતિ બહુ દોષલુંરે લોલ
મા તારી પ્રદક્ષણ કરવી કે વરણન શું કરે લોલ
વિશ્વાસે તપ કરવા ખેડા કે કેવળ મુની થયારે લોલ
આવું રૂંડું ચઢિતું ચાંપાનેર કે, ચઢે મળ્યારે લોલ
ત્યાં કાઠ ગાતાતા ગરબા કે માછ આવીયારે લોલ
રાયે છેડે સાલો હાથ કે માછ પ્રસન્ન થયારે લોલ
માગ્ય માગ્ય ઘોડાની ઘોડાર કે હાથી ઝુલતારે લોલ
માગ્ય માગ્ય કુશળ ક્ષેમ કે જંજળ અતી બણીરે લોલ
માગ માગ ગુજરાત સરખી ગાંદીકે બહર ખેસણુરે લોલ
માગ માગ નવેખંડના રાજ્ય કે ચાંદો સુય તપેરે લોલ
રાજાજ્યે ખોદાવ્યું તળાવ કે પાણી નવ નિસયું રે લોલ
મુગલે ખોદાવ્યું તળાવ કે જલ્લી દુધ ભયું રે લોલ
માછનાં આવો છે મદિમાય કે કદિ નવ કહી શકેરે લોલ
માગ માગ એટલું વરદાન કે મારે મોહોલ પધારીએરે લોલ
ફટ ફટ પાવાના રાજન કે, એ શુ માગીયુરે લોલ,
આજથી છોડે છ માસે કે મુળ તાડે જશેરે લોલ,
એમ કહી માતા થયાં અસોપ કે પાવે હાથ ધરી રહ્યા લોલરે
મુગલે ચઢાવી છે ફોજ કે પાવાગઢ ઘેરીએરે લોલ
દરવાજે ઉભા દરવાન કે કાઠને પુછયુરે લોલ

બહુચરાજીનો ગરબો

બળદારી બહુચર માત જેવાને જમએ,
જેવા જમએ મુખીઆ થમએ, આરામરમાં રહીએ

- આપ આપણા મનની વિનતી જમ બહુચરને કહીએ જોવા. ૧
- આરાસુરમાં અંબા બીરાજે, પાવાગઢ મહાકાળારે જોવા. ૨
- દક્ષિણમાં તુળજાં ભવાની, સુવાળમાં બહુચર બાળી જોવા. ૩
- માને પાળે હવન થાય ને ચીર સુંદરી હોમાયરે જોવા. ૪
- આહાણુ બેઠા વેદ બાણે છે, માનુની મંગળ ગાય. જોવા. ૫
- માને પારે જે કોઈ આવે તેની પુરે આશરે જોવા. ૬
- કરજોડી જન વલ્લભ કહે મા હું તારો દાસ. જોવા. ૭

રેલવે ગાડીનો ગરબો.

- ગાડી આવી ગુજરાત અગન કેરી ગાડી આવી.
- ગાડી આવી હિંદુસ્તાન અગન કેરી ગાડીરે આવી,
- પાણી છાંટે હામોહામ, છાંટતાં તો ચાળા કરે છે;
- દીવા બળે સારી રાત સીપાઇઓ તો ચોકી કરે છે.
- સાખી**—સરસ્વતી સ્વામીને વીનવું ગણપત લાગુ પાય;
- ટોપીવાળા તારા રાજમાં, તારૂં કાંકરીયું ફરી બંધાય.
- અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૨
- ગાડી તારાં બેસણાં, ઈંદ્ર તણા વૈમાન
- આંકડે આંકડો મેળવ્યો, તેનો ધડતારો ચતુર સુગ્મણ.
- અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૩
- ગાડી આવી ઘંટ વાગીઆ ટીકીટ કરાવા જાય.
- ઘડી એકનો વિદ્યંબ પડે, તે તો ટીકીટ વિના અથડાય.
- અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૪
- સ્ટેશન આવે ધણાં બરશી પેડાં વેચાય.
- મોટા ઘરની શેઠાણીઓ તે તો ગાડીમાં બેસી આવ
- અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૫

રોશનો ઉંચા ધણા દુર થકી દેખાય,

બાગ વચ્ચે એક બંગલો તેની શોભાનો નહી પાર

અગન ફેરી ગાડીરે આવી. ૬

અમદાવાદની દીકરી મુંબઈ તેનું મોસાળ;

સુરત તેનું સાસરું તેનો સેજે સંદેશો જ્ય અગન ફેરી ગાડીરે આવી. ૭

અમદાવાદનું વર્ણન.

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીએ દરીનેરે—એ રાગ.

અમદાવાદ નામે આજ શહેર છે સાંરે;

રાજ્ય અંગ્રેજ કેરું રાજ પ્રગતે પ્યારે,

૧

ચઉટા વચ્ચે માણેકચોક શોભા છે બારીરે;

વસે લક્ષ્મણી બહુ લોક વડા વેપારીરે.

૨

નદી સાબરમતી વહે તીર, શહેર સમીપરે;

દેવતાએનાં તેને તીર દેવળ દીપેરે.

૩

એવી જુગતી જોતાં અનેક મન લાગે મીઠુંરે,

પણ અચરત મોટું એક, દ્રષ્ટીએ દીઠુંરે.

૪

ત્રીયા તેરસ પેહેલે પક્ષ; અસાડી આવેરે.

ત્યારે ગોર પુખ્તનો લક્ષ છોડીઓ લાવેરે.

૫

દીન પાંચ લગી એક અંન મોળું જમે છે રે.

મોટા દુર્ગ ધરીને મન રાજ રમે છેરે;

૬

પુજે વાવી જવારા ઘેર ગોર રીઝાવારે,

જાએ પ્રીતે મળી સદુ પેર નદીએ નાહવારે.

૭

અન્યો અન્ય કરે ઉદ્દપાત, નહારું બકેછેરે,

અછ ગોર પુખ્તની વાત છાકી છકેછેરે,

૮

જેવી હોય હોળાની ઘેર એથી અતીશેરે;

બોલે બડવાની પુત્રીઓ પેર. દુષ્ટતા દીશેરે.	૯
તેના માત પીતાને આત, પુરા હશે પાછરે.	
ન્યારે સાંભળતા હશે વાત, થતા હશે રાછરે.	૧૦
બાઈ સાહેબ આવી વાત, દેખે એવી રીતેરે;	
તેની માતા પિતાની જાત પુછેછે પ્રીતેરે.	૧૧
તારે કેવી વધે છે લાજ, મળે સાખાશીરે,	
એવા નીરલજ લોકો આજ શહેરના વાશીરે.	૧૨
કર વિનતી સમાચાર, શ્રવણે ધરજોરે,	
તેના નામ લખી સરવ પત્ર, જાહેર કરજોરે,	૧૩
જાણી નીંદ્રા લખજો શ્લોક, દેખાડજો નીતીરે;	
જેથી લાજ પામે તે લોક, તજે તે રીતીરે,	૧૪
હવે કહુંજી જોડીને હાથ, વીવેકીને ગમવારે;	
એવી નિર્જાન છોડીઓ સાથ, ન જાવું રમવારે	૧૫
લઘ ગોર પુત્રનું નામ, કામ એ કરવુંરે	
મોટું પાપ હરે એ ઠામ દીલમાં ડરવુંરે.	૧૬
ધરી મોટો હરખ મનમાંહી વ્રત દીન જેદીરે;	
પણ કુટ્યાં રોવાનું કાંઈ ન કરવું તેદીરે;	૧૭
છોટાપણમાં પડે જે ટેવ ટળે નહી ટાળીરે;	
માટે નીતી શીખો તતખેવ, બોલો સંભાળીરે.	૧૮
કરી પુરીએ નહી કોઈ ઠામ સાહેદી જીડીરે;	
લઘએ પરમેશ્વરનું નામ પ્રજાતે ઉડીરે,	૧૯
પતી માતા પીતાની સેવ; કેડો કીજેરે	
જેથી દલપતરામનો દેવ દીલમાં રીઝેરે,	૨૦

ભાગ ૭ મો.

(બજરંગી હનુમાનનો ગરબો)

અંજનીનો જયો હનુમાનરે સમરૂં બજરંગી
એને ચઢે છે તેલ સીંદુરે સમરૂં બજરંગી
મારા રામ તણા રખવાળરે સમરૂં બજરંગી

સાખી.

શનીવારે કરૂં તમારી સ્થાપના. ને બોમે કરૂં ભોવન
કપુરે ઊતારી તમારી આરતીરે, એવા સકળ સ્વરૂપ હનુમાનરે સં ૧
માતાજીના વચન સાંભળીને, આપના પાળવા બોલ
અંગેધાનું રાજ મુકી રામ લક્ષ્મણુરે ભોગવીયા વનવાસરે. સં ૩
રામે રથ જોડીયાને, સીતાને લીધા સાથ
વનના વલકત પહોરીયાને સાથે ચાલ્યા છે લક્ષ્મણુ વીરરે. સં ૩
વનમાં જઈ મઢી કરીને, ત્યાં પુર્યા છે વાસ
લક્ષ્મણુ સરખા અંધવા નહી મજેરે, તમને કળનું લાવી
આપનાર કોણુરે સં ૪
રામ ગોડે તલાવડીને લક્ષ્મણુ આંધે પાળ
સોના કેરે ઘડુલેરે સીતા ડમરોને ભોગરે પાયરે સં ૫
સીતાની વાડીમાં ડમરોને મૃગલા ચરીચરી જાય
કાલે મરાવું પેલા મૃગનેરે, મારાં કાચા તે વનફળ ખાયરે સં ૬
મૃગને મારી કારમોને તેની પડાવું છાલ
તેનો સીવડાવું કંચવોરે, હું તો હીડુ ચમકતી ચાલરે સં ૭

મરીચી મૃગ થઈ આવીયોરેને, રાણીને લાગી રહ;
 હો મારા રામજીરે, કંથ કાંચલહી સીવડાવોરે, સં ૮
 સુતર બરેલો કંચવોરે ચામડાની શી રાડ,
 આપણા સ્વાસ્થને કારણે પેલા પશુના શીઠ લેવા પ્રાણુરે સં ૯
 સીતા કહે નહી પીયરીએ ને, નહી માને મોક્ષાળ;
 નથી મારે કંથ કલાગરાને મારા મનની કોણુ પુરે આશરે, સં ૧૦
 બાથામાંથી બાણુ કાઢી અને રામજીએ લીધાં હાથ;
 મૃગ મારવા રામ સંચર્યારે, મુકી સીતાને લક્ષમણુ સાથરે સં ૧૧
 પહેલું બાણુ રામે સાંધ્યુંને, વાગ્યું મૃગને શરીર;
 મૃમ મરતાં પોકારીઓ, ધાળે ધાળે લક્ષમણુ વીરે. સં ૧૨
 સીતા કહે તમે સાંભળોને, બોલાવે તમ વીર:
 લક્ષમણુ કહે ખોટી વાત છેરે, કંઠ કપટ જેવી વાતરે. સં ૧૩
 કપટ છે તમ દીલડા વિશે હું સમજી આ વાર;
 બીડ પરી બંધવને વન વિશેરે તમે બેઠા કરો વીચારે, સં ૧૪
 કુદ્રહી મુજ પર તમ તણીને તેમાં નહી સંદેહ
 જાણ્યા તમને લક્ષમણુ દીયરારે; જાણ્યાં પાપ તણાં આજરે સં ૧૫
 સીતાના વચન વાગ્યાં રૂદે વિશેને લક્ષમણુને ચઢી રીસ,
 વાઢીને ફરતી ચોકી મુકીનેરે, ચાલ્યા ત્યાંથી તે તો દીસરે. સં ૧૬
 ધ્રુપ પડે ધરતી તપેરે, જેગી ઉભા બહાર;
 સત્ય પાળવાના કારણે, બીક્ષા આપો રામ કેરી નારરે, સં ૧૭
 આપવી હોય તો આપો મનેરે નીકર મુખે કોનાય;
 વાર થાય મને ઘણી મારો સંઘ કેદાર નાથ જાયરે. સં ૧૮
 ઊંચી મેઢી આકાશમાંને નીચા સરોવર ધાટ;
 સીતાને રાવણુ હરી ગયોરે, પછી મઢીમાં ઉડે છે કાગરે સં ૧૯

રાવણુ જોઈ સીતા સતી, કરતાં ધણો વીલાપ,
 ન કહેવાનાં વચન લક્ષ્મણને કહારે લીધું પાપમાથે અમાપરે સં ૨૦
 સત્ય વચની સત્ય બાંધવા ને, સત્ય ચાલન હાર;
 આગળ શુદ્ધી મારી પોહચી નહીરે, ધણા કયાં તીરસ્કારરે. સં ૨૧
 નીચ શુદ્ધી સ્ત્રી જાતનીરે, નહી મનમાં કાંઈ વીચાર:
 પોતાના સ્વારથને કારણેરે કરે પુરૂષ ખુવારે, સં ૨૨
 મૃગ મારી રામ આવીઆને આડો ઉતર્યો સાપ;
 એ મારા બંધવા આજે વિપ્રીત દીસે કાજરે, સં ૨૩
 ધનુષ્ય મેળ્યા હુંકડાને બાણ મેલ્યાં બહાર;
 જો મારા સગુણ બાંધવારે, સકુળની નારરે. સં ૨૪
 મેં જાણ્યું લક્ષ્મણ સુલક્ષણોને સારા કરશે કામ;
 ના માર્યા વનમાં મૃગહારે, નવ રાખી સકુળની નારરે. સં ૨૫
 કુવા હાંકણ હાંકણુરે, ખેતર હાંકણ વાડ;
 બાપનું હાંકણ ખેટડોરે, ધરનું હાંકણ નારરે. સં ૨૬
 રામ રૂવેરે લક્ષ્મણ રીઝવેને. ના રોસો મારા વીર;
 ખીજી પરણાવશું મુંદરીરે તેનું ધરાવશું સીતા નામરે, સં ૨૭
 જળ જળ કમળ ના નીપજે, વન વન ચંદન ન હોય;
 સતી સીતા એક છેરે, એવી ઘેર ઘેર સીતા ના હોયરે. સં ૨૮
 રામ રૂવે લક્ષ્મણ રૂવે રૂવે પંખી જન;
 ના રૂવે હનુમાન એકહારે, એમને સીતા લાગ્યાની ધણી હામરે સં ૨૯
 રામે ખીડાં આપીયાંને, હનુમાને લીધાં હાથ;
 આગા આપો તો ઉઠીયેરે તેડી આવું સીતા માતરે. સં ૩૦
 ત્યાંથી હનુમાન ઉપડીયાને, પડયા લંકાની માય;
 જોયાં ચોરાશી ચઉદાંને જોયાં આવન બજારરે. સં ૩૧

- જોષ રાવણની રાણીઓને જોયા રાવણના મહેલ,
જોષ રાવણની મેડીયોરે, પછી દીઠાં છે સીતા માયરે. સં ૩૨
- વાડીમાં જમ વનફળ લાવતાને. તેનો કરતા આહાર,
લીલી વાડી સુકી કરીરે પછી દીઠાં સીતા માયરે. સં ૩૩
- ક્યાંથી તમે અહીં આવીયાને, શું છે તમારું નામ,
કોણે તમને મોકલ્યારે અહીં શું છે તમારે કામરે. સં ૩૪
- રામે અમને મોકલ્યાને, હનુમાન મારું નામ,
પંચવટીથી અમે આવીયારે મારે શોધ લેવાનું કામરે સં ૩૫
- આગળ દરીયો જળ લરીયોને ત્યાં રાક્ષસનો બાય,
શી રીતે તમે આવીયારે, શાથી પહોંચી તમારી લામરે. સં ૩૬
- સાત સમુદ્ર સુકા કરને રાક્ષસનો વાળુ કેર;
આગા હોયતો ઉડીયેરે લમ જાવું માતાજી ઘેરે. સં ૩૭
- વાડી સઘળા ઉજડ કરીને લગાડી લંકામાં લદાય,
અક્ષ યાદી કુંવર મારીયારે, વરતાવ્યો લંકામાં ત્રાસરે. સં ૩૮
- ત્યાંથી હનુમાન ઉડીયાને આવ્યા રામજી પાસ,
રામને સમાચાર આપીયારે કુશળ છે સીતા માયરે. સં ૩૯
- ત્યાં રામ ચાલીયાને આવ્યા લંકા માંય;
પથર કેરી પાળ બાંધીને સેન ઉતાર્યું પેલી પારરે. સં ૪૦
- લંકાગઢ રામ પહોંચીયાને રાવણને થમ છે જાણ;
ઘેરજીત યુધ્ધે ચઢ્યોરે ત્યા લક્ષ્મણને મુરછા થાયરે. સં ૪૧
- કડવી હોળે લીંબડીને શીતળ હોળે છાંય,
બંધવ હોય બોલકારે, પણ અંતે સદાય પોતાની બાંયરે; સં ૪૨
- સુખમાં સાંભળે સુંદરીને દુઃખમાં સાંભરે રામ,
વનમાં સાંભળે બંધોરે મારી ભાંગી જમણા હાથની બાંદરે. સં ૪૩

નવ મહીના ઉદરમાં રાખીયાને નવ જાણી માની વાત,
 બાળ પણમાં જેની મા મરેરે, તેને ચો દીશાના વામરે, સં ૪૪
 દુઃખના બેલી બંધવાને માડી જાયા વીર;
 તેની તોલે કાઠ ન હોયરે, એ તો સુખ દુઃખમાં સાથરે. સં ૪૫

લાવણી.

અજ્ઞેષા નગરીથી ચાલવું તેની ચાલ દો જન બાધરે
 એકતો મારી જોડ ખંડીત થાય, એ દીન દોહલા કેમ જાય;
 લક્ષમણ જાગ્યને હો જીરે અંધવ બોલને એક વાર. લં ૪૬
 માય વીના સુતી બેટડીને, બાધ વીના સુતી બેનરે,
 એવો ગોળ મોજો કંસાર, તેનો સુનો સંસાર. લં ૪૭
 આવ્યાતા તણ જણને જમણું એકા એકરે,
 માતા તે મારી પુછશે ત્યારે શો ઉતર દમશ. લં ૪૮
 ચંદ્ર વરસ વન વિશે રહ્યા નવ જાણી સુખની વાતરે;
 અંતે મને દગો કરીને તમે ચાલ્યા ગયા મુજ બાત. લં ૪૯
 અમચરીય વૃત તમે પાળીયુંને તજી નિંદાને આધારરે,
 રાત વચસ ચોકી કરી લમ તણી રહી ધર બધાર. લં ૫૦
 પુત્ર વિના પરિવાર સુનો સ્ત્રી વિના ધરખાર;
 અંધુ વિના બેલ નહી કોઇની મિત્ર વિના શો વીચાર. લં ૫૧
 ભરત શતરૂધન મને પુછમે કયાં ગયો લક્ષમણ બાધરે;
 આવી વાક તમારી સાંભળાને રોશે સુમીત્રા માધરે. લં ૫૨
 ઉઠો અંધવ વાર થાય છે, મારવો રાયણુ રાયરે;
 પછી જમએ અવધપુર વીશે, સાથે લઇ સીતાય. લં ૫૩
 રામના વિલાપ જોઇ તે રૂવે સેના તમામ;

ધનવંતર વધક ઉપાય શોધીનેરે કીધી હનુમાનને આજારે સં ૫૪
 હનુમત હીંમત ધરીને દ્રોણાયક લેવા જાય;
 પલક એકમાં પાછા આવીયારે, વળી લક્ષ્મણની મુર્છાયરે. સં ૫૫
 કુંભ કણુ ધંદ્રજીતને માર્યા, જળીયા કુમાર;
 જમાધ મરાયા સઘળા રાવણનારે, પછી રાય કરે વીચારે. સં ૫૬
 અહી મહી મીત્ર પોતા તણાને તેડાવ્યો રાવણે સાર
 રામ લક્ષ્મણને ચોરી ગયારે, મહીકાવતી નીરધારે. સં ૫૭
 પ્રભાતે સોધ કીધી સેનામાંને, નવ દીદા લક્ષ્મણને રામ;
 શેન્યા રોવા લાગી અધી રામનીરે, રોવા લાગ્યા અષ્ટ પ્રધાનરે સં ૫૮
 હનુમાને પગલાં કહાડીયાંને. આવ્યા સમુદર તીર;
 મકધ્વજને ત્યાં બાંધીઓરે એતે ગયા છે પેલી પારરે. સં ૫૯
 દેવી દેરામાં પેસીને ત્યાં ગયા તનખેવ;
 રામ લક્ષ્મણ ત્યાં આવ્યારે એમને કીધી છે હનુમંતે સેવરે, સં ૬૦
 અહીરાવણનું મોત સાધીને તેને પણ માર્યો દાર;
 તેની રાણીને વરદાન આપીયારે પછી આવ્યા લંકા મોઝારે સં ૬૧
 લંકામાં સુદ્ધ કરીને છેદ્યાં રાવણનાં શીશ,
 અસુરનો અંત આવીયોરે પછી હરખ પામ્યા જુગદીશરે. સં ૬૨
 રાણી કીધી મદોદરીને, આખું વિભીષણને રાજ.
 સીતા લઈ રામ સંચર્યારે અગ્નેધ્યા મોજરરે. સં ૬૩
 માતાએ મોતીડે વધાવીયાને લછડે હરખ ન માય,
 મોતી કેરા ચોક પુરીયારે. લીલા નૌતમ ત્યાં થાયરે. સં ૬૪
 છોડાવી અધરમ નગર તણીને, ટાળ્યાં પ્રજનાં દુઃખ,
 લાડ પાળ્યાં માતા તણારે લવલેશ રાખી નવ ભુજરે, સં ૬૫
 રૂડો ગરડો અજરંગી તણોને, વાંચો નીત્ય નરનાર;

હનુમંત કેરા પ્રતાપથીરે, છોટો કહે ઉતરે ભવપારે; સં ૬૬
(આ ગરબો અધુરો હોવાથી મેં પુરો કર્યો છે.)

સાત વાર.

આદીતે આનંદ સમયર કહું છું રે.
મારું ગીરધર શું ધરવાસ વ્રજમાં રહુંછુંરે;
સોમે પામ્યા સુખ શીવજી કૃણીઆરે,
આ નંદજીનો લાલ મુજને મળીયારે.
આ મંગળે મને હેત હરીશું લાગ્યુંરે,
આ હૃદયકમળનું આણુ લમ્બએ વાગ્યુંરે.
આ યુધ્ધ આલ્યો સુધ જોવા જમ્યેરે.
આ છાની કરીએ ગુજ વદાલા થમ્મિરે,
આ અરુપાત ગુણ પ્રતાપ સુખ છે સહુનેરે
આ અતિ ઘણો આનંદ રાધા વહુનેરે.
શુકરના સરવ ખોલ સહિતે ગમતારે
આ લેતા તાળી હાથ રજની રમતારે.
આ રાનિવારે સંદેશો હરીરે કદાવ્યેરે;
આ જોગ અન્યો છે આજ રમવા આવેરે.
સાત વાર જે ગાય નરને મારીરે.
તેનો વધકુંઠ વાસજ થાય દે મોરારીરે.

આઠ વાર

[કારતકે કાગળને દીજીયું એ રાગ]

આદીતે સકળ કળા તારી. જાવુરે હુનો વદન કમળ વારી
ત્રીકમજી હું તો છું તારી આવોને ઘેર જસોમતીના જયા.

મને લાગી તારી માયા, આવોને ટેક.
 સોમ તો શોભે સોહાગી, મને તો તારી લેહે લાગી.
 કટારી કાળજે વાગી.
 મંગળે તો મન વીચાર કરીએ, ધીરજ તો કષ પેરે ધરીએ
 દીવસ રાત રોષ રોષને મરીએ. આવોને ૨
 મંગળે મન વીચાર કરીએ, ધીરજ તો કષ પેરે ધરીએ
 દીવસ રાત રોષ રોષને મરીએ. આવોને ૩
 જુધે તો જુદી વિચારો, દુખરે મારું દીલ મધે ધારો;
 મુને તો વિરહગિનમાં શીદ બાળો. આવોને ૪
 ગુરુવારે ગુણ ગાવા તારા, અવગુણ શા છે હમારા
 આખે વહે છે આંસુની ધારા. આવોને ૫
 શુકરે શું કહીએ હેલી નમેરા છો નાથ ગયા મેલી
 હવે મારું થશે કાણ બેલી. આવોને ૬
 શનીવારે શામળીએ આવ્યા, થાળ ભરીને મોતીડે વધાવ્યા;
 ગોપીના સુખસાગર કાવ્યા. આવોને ૭
 સાત વાર સમજીને ગાશે, તેનાં સહુ દુઃખ દારિદ્ર જશે,
 કવી કહે સુખ સંપત થાશે. આવોને ૮

પંદર તીથીએ.

પડવે આવી પકડો મારી આંખરે છોગાળા—એ રાહ
 પડવે પ્રિતમ પ્રિત તજ કેમ ચાલ્યારે ગીરધારી;
 માનીતી કુબળને મોહોલે માલાલ્યારે, ગીરધારી. ૧
 બ્રીજે બંસીવટમાં વાટગો જોતારે, ગીરધારી.
 કોષ મળે મથુરાં વાટ પુછી લેતારે, ગીરધારી. ૨
 ત્રીજે ત્રીકમ તન મારાં તરફડતારે, ગીરધારી.

- ગોકુળાયામાં ઘેલાં ઘેલાં ફરતાં, હો ગીરધારી. ૩
- ચોથે ચતુરભુજ શરણે રાખે, ગીરધારી
- હરી સુખ દુઃખ કેરી વાત અમથું બાખે, હો ગીરધારી. ૪
- પાંચમે પુરુષોત્તમ કેમ વીસારીએ ગીરધારી
- પ્રીત કરી કેમ વૃજની નારી, હો ગીરધારી. ૫
- છઠીને દીન છોગાળો ને આવે, ગીરધારી
- વાંસલદીના શબ્દે વન ખેલાવે, હો ગીરધારી. ૬
- સાતમે શામળાઆ વીણુ નવ ગમતું, ગીરધારી,
- રહે મનકું માઈ ગીરધર પાછળ ભમતું, હો ગીરધારી. ૭
- આઠમે અલખેલા અંતરંગમીરે ગીરધારી
- થો દાશીને સંગાય ગરકાગામીરે, હો ગીરધારી. ૮
- નોને નઉતમ ખેલ કરે બ્રીજબાસીરે ગીરધારી
- ન ગોઠે ગોઠે ગોવિંદ ખેલ રહું ઉદાસીરે, હો ગીરધારી. ૯
- દશામે દીન સરવ સજે શણુગારે ગીરધારી
- પણ હરી વિણુ લાગે આંખ તણા અંગારારે હો ગીરધારી. ૧૦
- એકાદસીએ એાછવ તે નવ ગમતારે, ગીરધારી
- અલખેલા કામાગ્નિ રહે છે દમતારે હો ગીરધારી. ૧૧
- બારસે બહુ વિધથી ખેલે બાળારે, ગીરધારી
- શા કારણે મુકી ગયા મને ગોવાળારે હો ગીરધારી. ૧૨
- તરફે આ તનકુ ફરકી જાયરે. ગીરધારી
- મોહન વીના તો મંદીર ખાવા ધાયરે. હો ગીરધારી. ૧૩
- ચંદ્રશે ચીતમાં ગદ્ય છું ચુકીરે ગીરધારી,
- માત પીતાની લલ્યા મેં તો મુકીરે હો ગીરધારી. ૧૪
- પુનમે દીન પુરણુ પ્રગટે ચંદ્રે. ગીરધારી.

શામળાઆ વિણ કંઈ આકંદરે. હો ગીરધારી. ૧૫
 આ પંજર તિથી હરિ વિચોગ દુઃખની ગાશેરે, ગીરધારી.
 ગોવર્ધનનો સ્વામી પરચન થાશેરે, હો ગીરધારી ૧૬

પંદર તીથીઓ.

પડવાની પણ પ્રીત ગતમત જીવીરે,
 મારા હરીવીના એક વાત સર્વે સુનીરે. ૧
 ખીજે બાળે વેશ રહી છું બાળીરે,
 આ ધરમાં કેમ રહેવાય વાગે તાળીરે. ૨
 ત્રીજે ત્રીભોવનરાય મંદીર પધારોરે;
 હરી આવોરે આપણે ઘેર હેત વધારોરે ૩
 ચોથે ચંચળ નાર ચતુરાં ચાલેરે,
 પેલો વડોદરાનો વધદ દુઃખડા ટાળેરે, ૪
 પાંચમના પડદા હરી શું રાખ્યારે,
 મારે પ્રેમ રસ પીવા કાજ હરીરસ ચાખ્યારે. ૫
 છઠીના લખીઆ લેખ તે કેમ ટળશેરે,
 મારે પેલા જીવની પ્રીત આવી મળશેરે. ૬
 સાતેના સંતાપ હરી શું અમનેરે,
 આ શું કહીએ મહારાજ લાજ નહીં તમનેરે. ૭
 આઠમે ઓછવ થાય હરી હોય હેલીરે,
 મારે સોળ ગોપીઓનો સાથ રમવા ઘેલીરે, ૮
 નાંમે નમેરા નાથ નગણા ન થઇયેરે
 ગોકુળાયું મેલી મથુરાં ન જઇએરે. ૯

દશમે દીનરાત દેહી મારી ઘળેરે	
ઘેર નાવલીઓ રીસાય તે ધણું સાહેરે.	૧૦
એકા દશીયા વ્રત મારે કરવારે	
શ્રી જુમના જુનાં ધ્યાન મારે ધરવારે,	૧૧
દ્વાદશીને દહાડે દરસન દેજેરે,	
મારા શામળીઆ બગતાન સન્મુખ રહેજેરે	૧૨
તેરસના તો કંઠ અમારા દુટયારે	
આ હરીહરી કરતાં હોઠ અમારા સુકાયરે	૧૩
ચઉદશે તો ચતુર નર શું વાયરે.	
ઘેર રાધા સરખી નાર શું રીસાયરે.	૧૪
પુનમે પંદર તીથો ચઘ કહાવેરે,	
મુને સેજડીએ સુતાં નિંદ્રા ન આવેરે.	૧૫

પંદર તિથિઓ

હરી હઠ મેલને રાધે મેરી સંગ બોલને રાધે,	
આબોલા બોલને રાધે ધુંધટડા બોલને રાધે,	
કલ્યા મેરા માનને રાધે.	૨૬.
પડવે મોરી સાહેલડી, પિયુજ વાડીયે જાય;	
પિયુજ લાવે દાડમ, ગોરી બોલને પીયુજ ખાય,	
હરી હઠ મેલને રાધે.	૧
ખીજે મોરી સાહેલડી. ખાજો ઉગ્યો ચંદ.	
દાડમ ફેરી દંતડે ઘોરી આ શો માંડયો છે ફંદ.	
હરી હઠ મેલને રાધે.	૨
ત્રીજે મોરી સાહેલડી તરીઆજ વારોવાર	

આ શું ભુલી મુંઢરી, ભુલી કંકુને કાળજી સાર

હરી હઠ મેલને રાધે

૩

ચોથે ચક્રમકતી મેં સુણી જોખન આજો વેષ

બરજોખનમાં એકલી જેના પીયુ ગયા પરદેશ.

હરી હઠ મેલને રાધે.

૪

પાંચમે મોરી સાહેલડી. પંચ પલંગ કંથ દુર.

બરજોખનમાં એકલી માઈ જોખન જાય બરપુર

હરી હઠ મેલને રાધે,

૫

છઠે મોરી સાહેલડી છઠીજ વારોવાર

પરદેશી રાજ પધારશે. આપણે બેશીશું હારોહાર.

હરી હઠ મેલને રાધે.

૬

સાતમે મોરી સાહેલડી સાતેજ કીધો સ્નેહ,

ચોમાસાની રત ચીકણી, ઝીણા ઝરમર વરશે મેહ

હરી હઠ મેલને રાધે.

૭

આઠમી મોરી સાહેલડી આઠજ જોડા જોડ,

પરદેશી રાજ પધારશે, આપણે બેશીશું મોડામોડ

હરી હઠ મેલને રાધે.

૮

નોમે મોરી સાહેલડી, નવલાં પહેડેં ચીર

દીપક લપ્ત મેહડે ચડું મારે નછણે વહુટયાં નીર,

હરી હઠ મેલને રાધે.

૯

દશમે મોરી સાહેલડી, દશરા પુજવા જાય,

પુન્યા તે નર પામીયા મારા રાયજાદા બરથાર,

હરી હઠ મેલને રાધે.

૧૦

અગીઆરશે મોરી સાહેલડી, મેં કીધી શીવરાત

પરોઢીએ ઉડી પારણા કરું મને કષ્ટ જોવાની ધણી ખાંત
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૧

બારસે મોરી સાહેલડી, બારજ બાંધ્યા બંધ
કરનારા નર કશી ગયા. એ તો કદીએ ન છુટે બંધ
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૨

તેરશે મોરી સાહેલડી વાદળ વધ્યા રંગ,
ઓસડની મુળી એક છે, મને ડસીયા કરણ બોરંગ.
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૩

ચઉદશે મોરી સાહેલડી પાસા લીધા હાથ,
મેં જાણ્યું પડશે પાધરા, એ તો પડ્યા છે બારે વાટ,
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૪

પુનમે મોરી સાહેલડી પુરીજ કરજો આશ;
મેં જાણ્યું હરી આવશે હવે થઈ બેઠી છું નીરાશ,
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૫

પંદર તિથિઓ.

સખી પડવે તે પંથે વ્યાધ્યારે મદાહનના તે મારગ જાણ્યારે;
સાથે સીતાને લક્ષ્મણ બાળા, રઘુપતિરામ રૂદેમાં રહેજો. ૧

સખી બીજે મઢીમાં બીરાજોરે એવાં નદીઓ તણાં નીર જાજોરે,
રામ મેલી ગયા રૂઢ રાજે, રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજો. ૨

સખી ત્રીજે તે વન ડેરી જાડીરે, વન ફળ મંગાવે છે હાડીરે,
મારી શોભે સીતાજીની વાડી, રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજો. ૩

સખી ચોથે કેવડીઓ મહેકેરે, ફાલ્યા ફુલોને મોગરો લેહેકેરે;
એવી લીલી લતાઓ લેહેકે રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજો. ૪

સખી પાંચમે પોપટ પાળ્યો, પાંખ લીલીને કાઠસો કાળોરે,

- મુખે રામ લલિતો બાલ્યો, રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૫
- સખી છઠે છેતરવા આવ્યોરે કુડો કપડી રાવણ સાથે લાવ્યોરે
એ મુખનો મરગ બનાવ્યો, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૬
- સખી સાતમે શ્રીહરી સમર્પારે, વાઢી બેળા ઉરાડયા છે ભમરારે,
દુઃખ સહિત તાણ્યા છે ડમરા, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૭
- સખી આઠમે એને નિહાળ્યોરે, ધનુષ ધારીને મરગલો માર્યોરે
મરગ મરતી વખતે પોકાર્યો, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૮
- સખી નોમે તે નાંખ્યો તીરરે, જઘ વાગ્યા છે મરગ શરીરરે,
વારે ધાળે લક્ષ્મણ વીર, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૯
- સખી દશમે કહે લક્ષ્મણનેરે, બોલી વીર બોલાવે છે તમનેરે,
આઢી આણુ દીધી છે અમને, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૦
- સખી એકાદશી અપવાશીરે, લંપટ લેવાને લાગ તપાસીરે,
રાવણ સીતાને લઇ ગયો નાશી, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૧
- સખી બારશે હનુમાન બળીયારે, થેકી સમુદ્ર પાર નીકળ્યારે,
જઘ જોમમાવાને મળીયા, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૧૨
- સખી તેરશે ત્રંબાળુ ગાજોરે, હાક હનુમંત કેરી વાજોરે.
લાલ લંકાને ગઢસાં લાગે, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૩
- સખી ચૌદશે ચીત વિચારીરે ફેજ વાંદરાની રચી સારીરે;
રામે રાવણ નાખ્યો મારી, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે, ૧૪
- સખી પુનમે પ્રભુજી આવ્યારે, થાળ ભરી મોતીડે વધાવ્યારે
માતા કૌશલ્યાને મન બાવ્યા, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૫
- સખી પંદર તીથી પુરીરે, એમાં એકે નથી અધુરીરે,
આત્મારામની વાણી મધુરી, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે. ૧૬

ન્યારે રામચંદ્રજી તથા લક્ષ્મણજી વનવાસ ચાલ્યા ત્યારે સીતાએ
કહ્યું કે હું પણ સાથે આવીશ, તે સમયે રામચંદ્રજીએ કહ્યું કે તમે
પિયર નાઓ અથવા અહીં રહો.

તે વિષેનું ઘોળ ૧

(મામેઈ મોઘા મુલનું) એ રામનું પણ તમે એક દોઢ જસ્ટી વળે છે.

રામ લક્ષ્મણ વનમાં સીધાવતાં, સતીને આવતાં સાથ

કહે રઘુનાથ, પધારો પીયર બાણી.

નહી તો અહીં રહો સાસરાના રાજ્યમાં હેતે હળી મળી સાસુ

સંગાથ નહી તો જોડી હાથ,

પધારો ૦ ૧

અમે વસ્તીમાં નહી વસીએ વતીતા, અમે કરશું જઈ વનવાસ.

તમે પામે ત્રાસ

પધારો ૦

સાથે રમે કે ઘોડું નહી રાખીએ નહી દાસી કે દાસ,

કોઈ અમ પાસ,

પધારો ૦ ૨

તમે કોશના પંથ કીધો નથી, તમે ચરણે ચાલવાથી પામે થાક,

લીટી ખેચો નાક,

પધારો ૦

અમે વન ફળ ખાઈ ખુશીમાં રહીશું, કોઈ દીવસ તો કેવળ થાક,

વીન હુંજી પાંત.

પધારો ૦ ૩

વનમાં નથી મંદીર નથી માળીયાં, નથી પોઢવા કાળ પલંગ

રંગીત નવ રંગ.

પધારો ૦

કરશું ઘાસકે પાનતી ઝુંપડી, સુતા સાથે તો ખુંચે અંગ;

એમાં સો ઉમંગ.

પધારો ૦ ૪

વનમાં હીરનાં ચીર નહીં મળે, વનમાં નહી મળે ફરતાં કુલેલ

કે તેલ ધુપેલ.

પધારો ૦

વનમાં નહી મળે શાની સાહેલીઓ, કરશો સંગ ખાત્યથી;
 ખેલ ઉમંગ ભરેલ; પધારો ૦ ૫
 ઉણુકાળે હિના વાશે વાયરા, એવું દેખીને થાશે હિદાસ;
 બ્યારે જોઈ માસ. પધારો ૦
 વરસે મેઘને ઝમકે વીજળી, તેવે ટાણે તો તર તળે વાસ,
 નહીં છત્ર પાસ. પધારો ૦ ૬
 વનમાં ધાતકી રહે છે રાક્ષસ ધણી ચારે તરફ ફરે બહુ ચોર,
 તેનું ધણું જોર, પધારો ૦
 વનમાં વાઘ વર ને વાંદરાં જેવાં ધણાં વીચરે જનાવર ધોર,
 બચે નહી ઠોર, પધારો ૦ ૭
 મોટા પર્વત દેખીને મનની, તમને નજરે જોયા નહી જાય:
 દીકે ખાવા ધાય, પધારો ૦
 તમે રાજ કન્યા કાયા કુમળી, વનવાસનાં દુઃખ ન વેઠાય,
 કાયા કરમાય. પધારો ૦ ૮
 વનમાં અંધારું દેખી ડરો ધણાં, નથી નિસર્થા કદીએ ધરબાર
 છો નાણુક નાર. પધારો ૦
 તમે છોટી ઉમર સોળ વર્ષનાં નથી સંકટ વેઠ્યા લગાર;
 તમે કોમ્પ વાર. પધારો ૦ ૯
 પરણી આવી પીયર ગયાં નથી, તમને મળવાને ઇચ્છે છે,
 માયા ચાંપે ચીશ થાય. પધારો ૦
 રાજ જનકજી તમને ધણા, તેમના સંદેશા આવો રહાય;
 તેડાં પાછાં જાય. પધારો ૦ ૧૦
 ભાત ભાતનાં ભોજને ભાવતાં તમને મોકલશે મહીપાળ;
 પુરાવીને થાળ. પધારો ૦

અમે અવધે ફરી જ્યારે આવીશું સ્નેહી તમારી સંભાળ,
ત્યારે તતકાળ. પધારો ૦ ૧૧
ફરી મીથીઢારી મન માનતી તેમાં પામશો પરમ વીરામ,
આપને ગામ, પધારો ૦
ઝોરી તમને ગમે તેમ હું કરું, એમ દલપતરામનો શ્યામ
કહે રાજો રામ. પધારો પીયર બાણી ૦ ૧૨

પછી સીતાજી બોલ્યા તેનું ધોળ

રાગ ઉપર પ્રમાણે

એવું સાંભળી સીતાજી કહે સુણો સુંદર શ્યામ સુખણ,
ધારા મારા પ્રાણ સાથે રાખો સ્નેહથી,
જુદા પડવાની વાત વાલા કહો, તેતો બોલ લાગે તીક્ષણ,
બાલ રધુકુત્ર લાણ. સાથે રાખો ૦
સ્વામી ન્યાં તમે ત્યાં ઘર માદર તમથી વેગળા તે પરદેશ
હું જાણું દંમેશ. સાથે રાખો ૦ ૧
તમે જોગીનો વેશ જો ધારશો, હું જોગણનો ધારૂં વેશ,
જટા કરૂં કેશ, સાથે રાખો ૦
સ્વામી તમે સુખી તો સુખ માદરે, તમે દુઃખમાં તો દુઃખ
મારે દેહ એમાં શો સંદેહ. સાથે રાખો ૦ ૨
જો પરણ્યા પછી રહે પીયરમાં અવતાર બળ્યો ધીક.
એલ મુવા જેવી તેલ. સાથે રાખો ૦
સ્વામી તમ વીના મંદીરને માળીઆ, બાસે પર્વત મોટા,
સમાન વસ્તી તો વેરાન. સાથે રાખો ૦ ૩
મહાવનમાં બર વસ્તી બાસમે, જ્યારે પામીશ દર્શન દાન,

- કપાના નીધાન,
સાથે રાખો૦
સાસુ સસરાને માત પીતા સહે, બન્ને જીવે કરી રૂઝાં રાજ,
મને મહારાજ,
સાથે રાખો૦ ૪
- સ્વામી શું કહે બાપ બોળામને સ્વામી શું કહે સમયર સમાજ
કોનું નથી કાજ.
સાથે રાખો૦
- સાચું સગપણ જગમાં સ્વામી તણું બીજે સ્વામી સધળા
સંસાર કુટુંબ પરિવાર.
સાથે રાખો૦ ૫
- મારા લાડ પાસણ તમે લાલજી, બીજે નથી આંસુનો લુછનાર.
કે એકે આધાર.
સાથે રાખો૦
- કાયા પ્રાણ થકી જે જુદી રહે, તો હું તમથી જુદી પડી છેક,
જીવું તજી દેક.
સાથે રાખો૦ ૬
- જે કોઈ જગથી જુદી પડી માછલી રાખે દુધમાં કરી વીનેક,
જીવે પણ એક.
સાથે રાખો૦
- તમે સુખના સાગર રહો વેગળા, પછી શું કહે રાજને પાટ,
હવેલીના દાઢ.
સાથે રાખો૦ ૭
- મને હીરના ચીર ગમે નહિ, મને ન ગમે ધરાણાંના ઘાટ,
મટાડો ઉચાટ.
સાથે રાખો૦
- હું તમ દીકે થાઉં દેખતી, અણુ દીકે તો આંધળી બીત,
જન્મની રીત.
સાથે રાખો૦ ૮
- મેં તો રનેહ તોડ્યા સહુ લોકથી, બાંધી તમ સંગે પુરણ પ્રીત,
ચોરાયું છે ચીત.
સાથે રાખો૦
- જમવું જીવન તમથી જુદા પડી, હોય વીધવિધના પકવાન.
તે વિખના નિસાન.
સાથે રાખો૦ ૯
- કરીએ ભોજન તમ સંગે લાવથી, હોય કેવળ શાકને પાન,

તે મેવા સમાન.

સાથે રાખો.

પડશે તડકાને તાપ વધશાખના તેતો જાણીશ ચંદ્ર પ્રકાશ,

રહી તમ પાસ.

સાથે રાખો. ૧૦

મુજને મેલી પંથ પધારશો, આવી મળવાની ધરશો ન આશ,

નિશ્ચયે પામું નાશ.

સાથે રાખો.

કરતી વાત દળી પડી ધરણીએ, નાર જનકી થઇ છે નીરાશ,

કહે લેતી શ્વાસ.

સાથે રાખો. ૧૧

દયા કરી દેવ દક્ષપત્રરામના, સતી સીતાને દેખી ઉદાસ,

જતાં વનવાસ.

સાથે રાખ્યાં સ્નેહથી. ૧૨

રામચંદ્રજીએ સીતાજીને કાગળ લખ્યો તેનું ઘોળ.

મામેરૂ મોંઘા મુલનું એ રાગ.

સ્વસ્તિ શ્રી પુર લંકા સોદામણી,

ન્યાં રાજે છે જનક કુમારી, પ્રીતમ લખે પ્યારીને

૧

રહે અખંડ ઓવાતણ તમતાણું,

એવી આશીષ વાંચો અમારી, પ્રીતમ લખે પ્યારીને.

૧

ગોરી દેવના જોધે જુદા પડ્યાં,

પણ પ્રાણ મારા તુજ પાસ.

પ્રીતમ.

બેસુ બાગ બગીચી કે ખંગલે,

રહું તમ વીના અધીક ઉદાસ,

પ્રીતમ ૨

તારો સ્નેહ ધડીએ સાંભરે,

તારો જાવ જુલ્યો કેમ જાય.

પ્રીતમ.

તારા હેતથી લઈકું બરાય છે,

તે તો લેખણથી ન લખાય,

પ્રીતમ. ૩

મારે અથે તમે બાળપણ ચકી,	પ્રીતમ૦
તળ્યેા સહજો ધીર પરીવાર;	
મારાં લેશ વચન નહીં લોપીયાં,	પ્રીતમ૦ ૪
નથી કોપીયા કદીએ લગાર.	
વારા નમ્રતા અમૃતથી ગળી,	પ્રીતમ૦
વળી શોભીતો શાન્ત સ્વભાવ;	
જેથી મનની ઉદાસ પુરત મટે,	પ્રીતમ૦ ૫
તારા બોલનો એવો બનાવ	
ગોરાદે તારા ગુણ કેમ વીસરે,	પ્રીતમ૦
કેમ વીસરે વીલાપ ભર્યાં વેણ.	
હેતે હસતુ વદન તારૂં વનીતા;	
મારાં નીરખવા તલપેં છે નેણ.	પ્રીતમ૦ ૬
દિવસે તુજ વિના દિવમાં ગોઠે નહી.	
ખીવું પાણી કે જમવું અનાજ,	પ્રીતમ૦
રાતે રોધને આંખો રાતી થઇ;	
લોક પુછે તો આવે છે લાજ,	પ્રીતમ૦ ૭
ઝોરી મનમાં ધીરજ ધરી રાખવી,	
કાલે લાજશે ભવના વીજેજ.	પ્રીતમ૦
જેથી રાજે આપણને જગપતી;	
એવો અહોનિશ કરજો ઉદ્દોગ.	પ્રીતમ૦ ૮
જે જે વૃદ્ધ પાડોશીયો શુદ્ધ છે,	
તેને પ્રીતથી કહોળે પ્રણામ,	પ્રીતમ૦
વિભીક્ષણ મારા મીત્ર પ્રવીત્રને,	
કહેળે જરુરનું હોય જે કામ.	પ્રીતમ૦ ૯

જોષ્ટતી વસ્તુ જરૂર મંગાવજો.

કસી વાતે મુઝાવશો ન મન.

પ્રીતમ૦

કાલે દેખીશું દીવસ આનંદના,

જશે વીસરી દુખે ભર્યા દીન.

પ્રીતમ૦ ૧૦

જે જે પ્યારી તમારી સાહેલીયો,

તેને પ્રેમે કહેજો મારા જીહાર;

પ્રીતમ૦

સાસુ સસરાની આશીશ સુંદરી

મળશું જામનીને ભરથાર,

પ્રીતમ૦ ૧૧

વધે સ્નેહને સંપ સુજન સાથે,

તેવી તનમન રાખજો ટેક.

પ્રીતમ૦

અમે થોડી અવધે હવે આવીશું.

એમ દત્તપતરામનો દેવ

પ્રીતમ લખે પ્યારીને૦ ૧૨

પંદર તીથીઓ.

પડવે પાતળાયા ગીરધારી મારે ઘેર આવજોરે લોલ;

ખીજે બાળક બેઠું બાહારકે મેં સમજવીયુંરે લોલ;

ત્રીજે ત્રણ ભુવનનો નાથ મોતીડે વધાવીએરે લોલ;

ચોથે ચંચળ બોલી નાર મથુરાની વાટમારે લોલ;

પાંચમે પગલાં ભરજો પ્રેમ કે મારે ઘેર આવજોરે લોલ;

છઠે ઝાંઝળા ભગવાન કે ભગતને તારજોરે લોલ;

સાતમે સાદ કરે એક નાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ;

આઠમે અવતરીઆ ભગવાન કે નીરખુ નાથનેરે લોલ;

નોમે નરત કરે એક નાર કે ગોકુળ ગામનીરે લોલ;

દશમે માર્યો કંસકે મથુરાની વાટમારે લોલ;

એકાદશી પરણી લાગ્યા નાર કે સતભામા ખરીરે લોલ.

ખારશે બહુ બળીઆ ભગવાન કે દીશોદીશ વાપીઆરે લોલ;
 તેરશે ધન ધુવે એક નાર કે ગોકુલ ગામનીરે લોલ;
 ચઢિદશે બનસી વટને ચોક કે રાસ રમાડજોરે લોલ,
 પુત્રમે પંદર તીથો થપ પુરી કે ગુણ ગાઈ રહીરે લોલ.

મલાવરાવનો રાસડો.

પીતળ ચોટા જળે ભર્યારે દાતણ કરતા જાઓરે મલાવરાવ,
 શેહેરનો સુખો ક્યારે આવશેરે.

દાતણ કરશું વાડીએરે ફરતી ફીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૧
 ચીની તે પ્યાલા તેલે ભર્યારે, મર્દન કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 મર્દન કરશું વાડીએરે ફરતી ફીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૨
 તાંબા તે કુંડીઓ જળે ભરીરે નહાવણ કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 નહાવણ કરશું વાડીએરે ફરતી ફીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૩
 રાંધી રશોધયો એમ રહીરે ભોજન કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 ભોજન કરશું વાડીએરે ફરતી ફીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૪
 પાન સોપારીરે એકચીરે મુખવાસ કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 મુખવાસ કરશું વાડીએરે ફરતી ફીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૫
 સોના તે કેરા સોગટારે રમત રમતા જાઓરે મલાવરાવ શે०
 રમત રમશું વાડીએરે ફરતી ફીરંગીની ફોજરે મલાવરાવ શે० ૬
 ઢીંચણ સામે ઢોલીઓરે પોઢણ કરતા જાઓરે મલાવરાવ શે० ૭
 ક્યાંયી આવ્યા પીટયા જાંગલારે માથે ટોપી ભુરોવેશેરે મલાવરાવ શે०
 રાણી રૂવે રંગમહેલમાં દાસીઓ રૂવે દરબાર રે મલાવરાવ શે० ૮
 શહેર છોડી સુખો નીસર્ગોરે લીધી નડીયાદની વાટરે મલાવરાવ શે०
 હાટે રૂવે હાટ વાળીઓરે ચોરે રૂવે ચારણ ભાટરે મલાવરાવ શે० ૯

ભાગ ૮ મો.

અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુંરે ગણપત લાગુ પાયરે,
 અન્નેધ્યા નગરીમાં દહીતાણી નાઠા ગયા વનમાંહીરે,
 વનમાં જઈ અધલોચન જન્મ્યા
 સોના કામડીને રૂપાના લાલા અધલોચન રમવા નીસમાંરે
 જઈ રહ્યા જઈ રહ્યા વગડા વચ્ચે,
 વનરે વગડામાં એક પંખી જનાવર;
 તેરે જનાવર અધલોચને માર્યો, ડોશી તે મેણું બોલીરે,
 બહુ છે બળીયો બહુ બળવંતો,
 એવો છે તો તારા બાપનું વેર લેને.
 ત્યાંથી અધલોચનને ઝાળો લાગી, આવી રહ્યા ધર આંગણેરે.
 કે મારી મા મારો બાપ કેણે માર્યો,
 બાર બાર વર્ષે દીકરા બાપ કેમ સાંભળ્યો,
 ડોશી તે મેણું બોલીરે,
 તારો બાપ તે કાળા કળણે માર્યો.
 ખભે કોડો લઈ અધલોચન ચાલ્યા, જઈ રહ્યા વન વચ્ચેરે,
 વનરે વગડાનાં લીલાં વૃક્ષરે વાઢ્યાં:
 ડાળાં ડાળાં પડ્યાં મુક્યાં થડીયાં ઉપાડ્યાં,
 લાકડાની બાંધી ભારીરે;
 ત્યાંથી અધલોચન સુતારી ઘેર આવ્યો,
 ભાઈરે સુતારી તું મારો પેટી ધડી તું મને આવરે.
 બોતર ખાનાનો એક કોડો.

ત્યાંથી અધલોચન લવારી ઘેર આવ્યો;
 બાધરે લવારી તું મારો વીરો, આ મને પેટી જડી આલરે.
 છત્રીસ તાળાં ને બત્રીસ કુંચીઓ;
 ત્યાંથી અધલોચન ચીતારા ઘેર આવ્યો.
 બાધરે ચીતારા તું મારો વીરો પેટી ચીતરી આલ સારીરે,
 સાથી અધલોચન દરજીડા ઘેર આવ્યો.
 બાધરે દરજીડા તું મારા વીરો, આની મને ગાદી સીવી આલરે.
 પેટી ઉપાડી અધલોચન આવ્યો,
 જઈ રહ્યો વગડારે વચ્ચે વડની છાંયે પેટી મુકીરે.
 બ્રાહ્મણ વેશે કાળો કૃષ્ણજી આવ્યા.
 ક્યાં જાઓ છો મારારે જજમાન, કૃષ્ણનું વેર વાળવા જાઉંરે;
 કહો ગોરજી કાળા કૃષ્ણ કેવારે હશે,
 તુજ સરખા ને તારા જેવા દેહીનું પ્રમાણું આલેરે,
 હ્યો મારા ગોરજી દેહીનું પ્રમાણું.
 ત્યાંથી અધલોચન પેટીમાં સમાણા, કાળા કૃષ્ણે તાળાં અટકાવ્યારે.
 ગોર મારા મને બહાર કાઢો,
 કાણુ તારો ગોર તું કોનો સુજમાન, હું છું કાળો કૃષ્ણરે.
 પેટી હતી તે આકાશે ઉડાડી,
 આકાશના દેવતારે જગાડયા આ જુદા કાણે માંડયારે;
 અધલોચનને કાળા કૃષ્ણએ માંડયાં,
 પેટી હતી પાતાળે પછાડી, પાતાળના શેષનાજ ડોહ્યારે
 આવાં તે જુદા કાણે માંડયાં.
 અધલોચન ને કાળા કૃષ્ણે માંડયું, તેનો થયો બળભળાટરે.
 ત્યાંથી અધલોચન મૃત્યુરે પામ્યો.

ખભે પેટીને કાળો કૃષ્ણજી ચાલ્યા, જઈ દારકા ગામરે,
 પેટી હતી તે સુભદ્રાને આપી.
 જોજોરે ખેતી આ પેટી ઉઘાડતાં સાચવી રાખજો પાસરે
 નણુદ લોખંધ બે સામારે જીવે.
 નણુદલ તમારા ભાઈ શું લાવ્યા તે મુજને દેખાડોરે,
 પેટી હતી તે સુભદ્રાએ ઉઘાડી,
 ભાઈનું કહું સુભદ્રાએ ન માન્યું શ્વાસમાં શ્વાસ સમાઈ ગયોરે
 પહેલોરે માસ એજેવજે ગયો.
 ખીજોરે માસે સહીયરને સંભળાવ્યું ત્રીજોરે મરમ ન જાણ્યો.
 ચોથે માસે માતાને સંભળાવ્યું.
 પાંચમે મારો બાંધોને રાખડી છોડે તે કડીયલ દુધરે,
 સાતમેને માસે ખોજો ભરાવ્યો.
 ખોજો ભરાવીને મહીર વળાવ્યાં આઠમાને મરમ ન જાણ્યોરે.
 નવમેને માસે અભેમાન્યું જનમ્યા,
 સોનાની સળીએ નાળ વધેયો પાણી સાથે દુધડે નવરાવ્યારે,
 ચીર ફાડીને બાળોત્યાં કીધાં.
 જદવનારે પારણા બંધાવ્યા ચોખ્ખા હાથે મોતીડે વધાવ્યારે,
 સાત પાંચ વરસના અભેમાન્યુ થયા,
 લઈ પાટીને ભણુવા ગયા, ભણીગણી તવછંદા થયા
 પોતાના કાકા સગાઈઓરે લાવ્યા,
 ઓતરા અભેમાન્યુ તારીરે નારી વઢરાટની કુમારીરે.
 લીલા તે પીળા વાંસ વઢાવો નવરંગી ચોરી ચીનરાવીરે.
 ત્યાંની અભેમાન્યુ પરણુવા ચાલ્યા, સારા તે શુકન થાયરે.
 ત્યાંથી અભેમાન્યુ સરોવરીએ આવ્યા, સુકા સરોવર લીલાં થાયરે.

ત્યાંથી અભેમન્યુ ચઉટામાં આવ્યા ચઉટામાં ચમર ઢાળાવોરે.
 ત્યાંથી અભેમન્યુ જાનીવાસે આવ્યા સાસુજી પોંખવા આવ્યારે,
 ત્યાંથી અભેમન્યુ તોરણે આવ્યા મામાજી કન્યા પધરાવોરે,
 ત્યાંથી અભેમન્યુ ચોરીમાં આવ્યા મામાજી દો કન્યાદાનરે,
 દાદાજીએ આપ્યાં ઘોડીદાનાં દાન,
 બીજું તે મંગળ ચોરીમાં વરત્યું માતાજી દો કન્યાદાનરે.
 માતાજીએ આપ્યાં ગાવડીઓનાં દાન,
 ત્રીજું તે મંગળ ચોરીમાં વરત્યું વીરાજી દો કન્યાદાનરે,
 વીરાજીએ આપ્યાં વેલડીઓનાં દાન;
 ચોથું મંગળ ચોરીમાં વરત્યું ભાભીજી દો કન્યા દાનરે;
 ભાભીજીએ આપ્યાં ગોઠડીઓનાં દાન
 ત્યાંથી અભેમન્યુ પરણીને ઉઠ્યા માતાને પાએ લાગ્યારે.
 પોતાની માએ આશીશરે આપી
 ઘણું જીવો દીકરા ઘણો આવરદા ઓતરા તારી નારીરે
 જોજો અભેમન્યુ તારીરે ગોરી ગોરી છે ગુણ્યંતીરે
 અમારા તે કુળમાં એવીરે રીતે વર સાથે કન્યા ન હોયરે
 પહેલાંરે પહેરના શમણારે લાગ્યાં
 આરે શમણામાં ડેરા કાંકણરે નંધાં;
 આરે શમણામાં દીકરી આળ પંપાળ તારા શમણા પડો શુકા લાકડેરે
 ત્રીજાં પહેરના શમણારે લાગ્યાં;
 એરે શમણાં કેરાં ધર્યોળા પહેર્યાં.
 શમણાં દીકરી આળપંપાળ, શમણાં પડો રાંડી રેંટીએરે
 ત્રીજેરા પોહોરના શમણારે લાગ્યાં.
 આરે શમણાં રાયકો આણુરે આવે;

એરે શમણાં દીકરી આળ પંપાળ શમણાં પડો સમુદ્ર ખેટમારે.

ચોથેરાં પહોરના શમણારે લાગ્યાં;

બાળુડો અભેમાન્યુ જુધ્યે ચઢે છે, ઓતરાને આણાં આવ્યારે.

ઓતરાના બાપની ઉચી હવેલી;

રોશમના દોરા, ઓતરાના માથામાં ગુથેરે;

વીરૂડી સાથે રતનો સ્વારી વેગે આવતો દીડો.

મારીરે મા તમે પોઢેલાં જાગો મા મારા આણેરાં આવ્યારે

ધણુરે જીવો દીકરી એ શુંરે બોલ્યાં,

બારીએ રહી ઓતરાએ પુછ્યું,

ક્યાંથી આવ્યા વીરા ક્યાં તમે જાશો,

બાળુડો અભેમાન્યુ જુધ્યે ચઢે છે ઓતરાને આણે આવ્યારે,

બારીએથી ઓતરાએ પડતારે મુક્યાં ન રહી શુદ્ધ ને સાનરે

ઓતરાના દાદાએ ડોસીકાં જગડ્યા, ચુંદડી કાઢો આડો આજ સારીરે

સારી સારી કાઢેને નુકસાની નીસરે, દાદે ડોસીડાને મારવા લીધો.

ઓ માગ દાદા શીરને મારો છો. ઓતરાના કરમનો વાંકરે,

ઓતરાના દાદે માણીયા જગડ્યા. ચુડલો કાઢ બહુ સારોરે

સારાં સારાં કાઢે નંદાએલી નીસરે.

દાદે માણીઆને મારવા લીધો

ઓ મારા દાદા શીરને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે

ઓતરાના દાદે સોનીડા જગડ્યા કાઢ આજ શયીરે,

સારી સારી કાઢે નંદાએલી નીસરે

દાદે સોનીડાને મારવા લીધો

ઓ મારા દાદા શીરને મારો છો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે,

ઓતરાના દાદે માણીડા જગડ્યા ગજરા કાઢને મોઘા મુલનારે

ખીલેલા કાઢે ને કરમાએલા નીકળે, દાદે માળીડાને મારવા લીધો
 ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે.
 ઓતરાના દાદા મોચીડા જગાડયા,
 મોજડીઓ કાઢી મોંઘા મુલનીરે;

રાતી રાતી કાઢેને કાળી નીકળે દાદે મોચીડાને મારવા લીધો
 ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે.
 ઓતરાના દાદે સરખયા જગાડયા સાઈ સાઈ કંકુ કાઢોરે,
 કંકુ કાઢેને કાઝળ નીસરે દાદે સરખયાને મારવા લીધો;
 ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો ઓતરાના કરમનો વાંકરે;
 પછી સાસરવાસે ઓતરા વળાવ્યાં,

વળામણાં.

કે મને મારીને રથડા ખેડરે.	બાળા રાજરે૦
કે મને યુધ્ધે તે સાથે તેડરે.	બાળા૦
કે મને યુધ્ધ જોયાના રસ કોડરે.	બાળા૦
કે આપણુ સરખા સરખી જોડરે.	બાળા૦
કે લાવ હું ધરૂં હથીયારરે.	બાળા૦
કે કૌરવનો કરૂં સંહારરે	બાળા૦
કે છોડી યુધ્ધ નીકળો ઘેરરે	બાળા૦
કે તમને આપું મારા આપનું રાજરે.	બાળા૦
કે નારી કેશ સમુળા કાઢેરે,	બાળા૦
કે રથ ઉપર દેહ પછાડેરે.	બાળા૦
કે રથ ખેડો તો કાઢું મારા પ્રાણુરે.	બાળા૦

કે મારા સસરા મેંણા બોલ્યારે.	બાળા૦
કે વહુ આવતી લમરાળીરે,	બાળા૦
કે મેંતો દીડી નથી પમતી પાનીરે	ઓતરા રાણીરે૦
કે તારૂં રૂપ દેખી યુધ્ધે ન ચડતરે.	ઓતરા૦
કે મેંતો નથી દીડી નાકની ઢાંડીરે.	ઓતરા૦
કે મામા કૃષ્ણનો જ્ઞાને વંશરે,	ઓતરા૦
કે મને પાટા બાંધીને પરણાવ્યોરે.	ઓતરા૦
કે મને સમરથ સાસરી દેખાડરે,	બાળા૦
કે મને સાસરી જ્ઞેવાના રસ કોડરે	બાળા૦
કે મને કાંકણ દોરા છોડાવરે,	બાળા૦
કે મને સમરથ સામરી દેખાડરે.	બાળા૦
કે મને ધુંધટ તાણવાના રસ કોડરે.	બાળા૦
કે મને દીયર દીવડો દેખાડરે.	બાળા૦
કે મને હોળી રમ્યાના રસ કોડરે,	બાળા૦
કે મને નાનીશી નણદી દેખાડરે.	બાળા૦
કે મને ઢીંગલે રમ્યાના રસ કોડરે.	બાળા૦
કે મને સમરથ સામુશ દેખાડરે.	બાળા૦
કે મને પાયે પડ્યાના રસ કોડરે.	બાળા૦
કે મને જોડની જોડાણી દેખાડરે	બાળા૦
કે મને જોડે હીંડ્યાના કોડરે.	બાળા૦
કે મને વાદીલી દેરાણી દેખાડરે.	બાળા૦
કે મને વાદ લીધાના રસ કોડરે.	બાળા૦
કે મારૂં માથું વાઢીને ગડો ખેલરે.	બાળા૦
કે તારી કેડની કટારી મને આલરે.	બાળા૦

કે મારી જમણી કુખ ધરા મુરરે.	બાળા૦
કે તારી જમણી કુખ ન ધરીશરે.	ઓતરા૦
કે તારી કુખે મોતીજર દીકરારે	ઓતરા૦
કે તે દેશે શ્રી રામનું નામરે	ઓતરા૦
કે સરી રાખશે બાપનું નામરે.	ઓતરા૦
કે તેથી સરશે તમાર કામરે.	ઓતરા૦
કે તારી હાલડીના ઓઠે મને રાખરે.	બાળા૦
કે તારી આરતાં ઝીવશે બાણુરે,	બાળા૦
કે ઝાલી ઝાલી ઘોડલીઆની બાગરે,	બાળા૦
કે મેલો મેલો ઘોડલીઆની બાગરે,	બાળા૦
કે મારા ચઢ્યા છે બાઝખંધ દેખરે	ઓતરા૦
કે મેંતો ધાવતા બાળ વછોડ્યારે.	બાળા૦
કે મને તેના પ્રાયશ્ચિત લાગ્યારે,	બાળા૦
કે મેંતો છાણું છાણું બાગ્યુરે,	બાળા૦
કે મને તે પ્રાયશ્ચિત લાગ્યુરે,	બાળા૦
કે મેંતો દીવે દીવો કીધારે,	બાળા૦
કે મને તેના પ્રાયશ્ચિત લાગ્યારે,	બાળા૦
કે હું તો પથરે પાનીએ ઘોતી,	બાળા૦
કે મને તેનાં પ્રાયશ્ચિત લાગ્યારે,	બાળા૦
કે મેં તો વેતી નીક દીધા પગરે,	બાળા૦

ગરબી ૧ લી.

ગીરધારીરે વાલમ વાત વિચારો મન મોહન આંખ ન મારો.

મનમોહનરે મુકો મારમ જવા, કેમ રોકી જુમના જવા. ટેક.

રસીયારે પ્રીત તમારી જાણી, મારી બાગશે દણીનો દોણી,
કહું વિદલરે રહેજો અમથી અજગા શીદ મને જાતાં વળજો.

ૐ.

નવ પાલવડો મુજ તાણોરે; જુગતીની રીત નવ જાણોરે,
હું જાણું જદુવિર શાણોરે, કહું કેશવરે મુકો કાવાદાવા

કેમ રોકો જમુના જવા. ૧

નહી આપું દાણુ દહીંનું આજે, નથી લાવી તમારે કાજે,
મુકો પાલવરે ફાટે ચુંદડી મારી, હું સમજી વાતો તમારી.

ૐ.

મુકો મહીં મારાં દોગાશેરે, મારી ચીર ચુંદડી બીજશેરે.
હરી લાણુ હસતા થાશેરે, પ્રભુ હસશે ફંદ કરો કેમ આવા,
હરી જાણોરે સાથ સૈયરનો મારો, મેં જાણ્યા તને ધુતારા,
નહી સરશેરે અરથ હરિવર અમથું, કહું છું મોહન સાચું તમથું

ૐ.

ન કરો નયનનો આજોરે અમે દર્શિં જદુવિર જાણોરે,
લજવાશે કામજુવારારે શામળીયારે શીખ કહું સમજવા.

કેમ રોકો જમુના જવા. ૨

નવ નાખોરે છાતીએ હાથ હડીલા, કહું વચન તો પડસો વીલા;
મુખ પલકેરે ચુંબન કરવા કાજે, એવી વાત જવા દો આજે.

ૐ.

મુકો હાર હેયેથી ટુટેરે, મારી ચોળાની કસ વધુટેરે.
વળી મહીનું ગોરસ પુટેરે, ગોરધનનારે રવામી બકો કેમ આવા

કેમ રોકો જમુના જવા. ૩

ગરબી ૨ જી.

રામ-ઉપર પ્રમાણે.

મેં જાણીરે જીવણ તારી પ્રીતી, નવ સમજે સ્નેહની રીતી; ૧
 વનમાળીરે વનમાં વાન જે કીધી મારી સામુએ સમજ લીધી.
 વળી નજીરે કાનો કહી બોલાવે, મને મેણાં દધને ખીજવે,
 મારો પરણ્યો મને દુખ દેછેરે, વળી વચન વિલાકીન કહેછેરે
 તેથી અંતર બગવું રહેછેરે, નથી તોડી પ્રીતમ તુજથી પ્રીતી,
 નવ સમજે સ્નેહની રીતી ૨

શામળાચારે લાક મને શીદ મારો, ના સાન કરી સમજવો
 સહુ વાત જાણેરે તારી મારી કહે કેમ કઈ ગીરધારી,

જીવ.

કહે કેમ શામળાચો આવેરે, વળી શીત કરી બોલાવેરે.
 કરી સાન થકી સમજવોરે માટે કહું છું રે મોહન તારી રીતી,
 નવ સમજ સ્નેહની રીતી. ૨

કહે સાસુરે વહુજી રે'જે ઢંગે કેમ જાઓ શામળાચા સંજે,
 વહુ કાલરે વાર લાગી કેમ વાટે મળ્યો મોહન જીમના ધાટે;

જીવ.

જાને ચુડી નંદાઇ તારીરે કેમ ફાડી કંચુકી નારીરે,
 વાત જાણું છું સારી નહારીરે, તમ જોડીરે પાતળાયા શું પ્રીતી.
 નવ સમજે સ્નેહની રીતી. ૩

માટે મોહનરે આવવું નહી ઘેર મારે હું આવીશ જમુના આરે,
 શી સુખ દુઃખ વાત કરીશું વનમાં કેમ નવ જાણે ગોકુલમાં

જીવ.

નથી જીદી હું તમથી પ્યારારે, નવ રહેશે મુજથી ન્યારારે,

છાળા પ્રાણજીવને તમે મોરારે, કહે મોરધનરે કાચકી હું નવ ખીતી,
નવ સમજો સ્નેહની રીતી. ૪

ગરબી ૩ છ.

(નરસીંહજીની-નાગ ઉપર પ્રમાણે.)

નરસીંહજીરે વડોદરાના વાશી તુજ ચરણે કાટીક કાશી.
અવનીમાંરે ઉત્તમ નામ તમારું આવ્યા છો ભકતને સારું.
તમે માર્યોરે હીરણ્યકચ્ચ વાર પ્રહ્લાદ ઉગારણુ સાર.

ઝુંઝ.

કીધું મોટું કામ મોરારીરે, બહુ બહુ ભકતજનોને તારીરે.
વસ્યા વડોદરે ગીરધારીરે, તુજ ભજન કરે મટશે શોક ઉદાશી.

તુજ ચરણે. ૨

બળતી છેરે જ્યોત અખંડીત સારી, ભર્યા ટાંકા ધીના ભારી,
કારતકની શુદ્ધ ચૌદશે જે વાર, મળે મંડળી જન અપાર,
તહાં ભરાય લોક હજારોરે, મળે માલ લેનારને સારોરે,
નહી આ દર્શનનો વારોરે, ત્યાં રહી છે ઝળહઝળ જ્યોત પ્રકાશી,

તુજ ચરણે. ૨

તુજશી વાડીએરે પ્રભુ પુનમે જાય, બહુ બીડ લોકની થાય,
તહાં એછવરે રૂડો કરે હરીજન, કરે, ભાવિક સહુ દર્શન.

ઝુંઝ

પ્રભુ ધરતા નવા શણગારે વરઘોડો શોભે અપારે,
સુખપાલે જેસે મોરારીરે તુજશી શુંરે લગ્ન કરે સુખવાશી,

તુજ ચરણે. ૩

મધ્ય રાત્રેરે પરણીને આવે વાલો, ચૌટામાં ચતુર રૂપાળો,
બહુ વીધથીરે વાનં ઉત્તમ વાગે, પ્રભુ સુખપાલે ખીરાળે,

હો છે આતસખાજરે, ઝુંડ જોધને ચમએ રાજરે,
રહ્યો સખ્દ ગગનમાં ગાજરે, બલીહારીરે, ગોરધન હું દાશી.
તુજ ચરણે કારીક કાશી. ૪

ગરબી ૪ થા

(રણુછોડજીની રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

લટકાળારે શ્રી રણુછોડ રૂપાળા મન મોહન મોરલીવાળા. ટેક.
શામળાચારે સુંદર રૂપ તમારું દેખી મન મોહન મારું.

અણીયાળારે આંખલડી અલખેલા, છો કાન કુંવર વરધેલા

ઝૂલ.

મંદીરે તો ગગને ગાજરે દરવાજે દુદંભી વાજરે.

પ્રભુ ડાકિરમાંહી ખીરાજરે, બકત તણારે છોજ પ્રતીપાળ.

મન મોહન મોરલી વાળા. ૧

ગુણવંતાને ગોરધન કર ધાર્યા, કાળજવર કંસને માર્યા.

બંધનથીરે માતાપીતા છોડાવ્યા, વળી ગોરધન ધોર ચરાવ્યાં.

ઝૂલ

છે અકળકળા અવિનાશીરે, તમે મારી પુતના માશીરે;

વળી થયા મયુરાં વાશીરે, ગોકુળમાંરે બનીયા આપ ગોવાળ
મન મોહન મોરલીવાળા. ૨

દેવળમાંરે સિદ્ધાસન શુભ છાજે, તે સ્યામ ખીરાજે;

સુરતમાંરે અલોકીક ભાસે, ન્યાં ઝળહળ ન્યોત પ્રકાશે

ઝૂલ

સુખ સન્યા સુખમય શરીરે રેશમ ગાદી બહુ બારીરે;

મંદીરની બલીહારીરે શોભો છોરે સુંદર ત્યાં રહીયાળા,
મન મોહન મોરલીવાળા. ૩

મસ્તકપરરે મુમટ મણીમય શોભે બક્ત તણાં મન લોભે,
કેશરીઆરે ધરીઆ વાધા લાલ, ચંદન કીધું પ્રભુ લાલે,

જુલ

કર મધે મોરલી ધારીરે, સામે ઉભા ગીરધારીરે,
ગોવર્ધન બલીહારીરે, પાયે લાગુરે જશોદાજીના બાળ.

મન મોહન મોરલીવાળા ૪

ભાગ ૯ મો

માળાની ગરબીઓ.

બાઈ કામણુગારો કાન માળા ચોરીરે,
બ્યારે પુછશે સાસુ પેર, સમયર મોરીરે;
જો ઉડીને છેલડો સહું તો વીપ્રીત ભારો આજેરે.
માણસને શું મોડે કહીએ, નિરલજ્જને શી લાજ. માં ૧
ગોળ પોતાનો ચોરી ખાઈએ, રહીએ સણુગટ વાળીરે;
સ્વારથે મુજ સામું જીવે, વરણાગીઓ વનમાળા. માં ૨
સાસુ મારાં છે અનિ સાપણુ, નણદલ નાર ઠગારીરે,
કુલ પહેલાં ચામર ગુથે, કેડ ન મેલે મારી. માં ૩
પરણ્યા અમારી પેર ન જાણે, નહિ રહ્યાનો ઠામેરે,
રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીયો, શરણે રાખશે શામ, માં ૪

ગરબી ૨ જી

મારી સાસુ પુછશે વાત માળા ક્યાં ગઇ રે;
વહુ કાલતી તારે કંઠે મેં દીડી નહીરે,
લાડકડી વહુ માળા તમારી મેં કાનને કંઠે દીડીરે;

આવડી ડાહી તને કેમ કરી, વાત કરે છે મીઠી,
 શા માટે તને આપી છે, ને શા કીધો ઉધારોરે;
 શા માટે મારા મંદીર પધારે મોહન કામણુમારો,
 કાનો અંચળ ચડતે વેશે નરનો સંગ છાજેરે;
 હરી સંગાથે હસતાં દેખી હૃદયમાં મારાં દાજે.
 હાણુ થવાનું દુઃખ નથી પણ હરી પેઠે તે માહુરે;
 રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીઓ કદીયો ન છુટે નાથું.

ગરબી ૩ જી

મારી બાઇજી સમજે મનમાં સમ હું ખાઇશરે. ટેક
 મારી નણુદલને નહી ગમે તો મહીયર જમ્મશરે,
 બાઇજી બુધવ નામે માળા ટોટલીએ-ભરાવીરે.
 ઘેલી થઇ ધર કામજ લાગ્યું, વળતી વિગત ન આવી. સ૦
 શું સમરી આકાશેથી આવી, ગમને ગોર થઇ ચાલીરે,
 વંદ્રાવનમાં ગઉ મઉ ચરાવતાં જોવિંદને હાથ લાગી. સ૦
 અમે વહુવાર નાના માટે બોલતાં મુખ બીજેરે,
 મોહનનું મુખ મીઠું કરાવી માળા માગી લેજે, સ૦
 પેરે પેરે પુછી જોજોને બોલ્યું ન પડે બહારે,
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસીઓ, સઉની લે સંભાળ. સ૦

ગરબી ૪ થી

તારે નણુદલ બોલી વાત સમ શા ખાશેરે,
 ન્યારે આવશે મારો ભાત સાચા ચાશેરે,
 કહેવાદે મારા બાઇને, એને કાનુડો બહુ વાલોરે,
 મોહનને કહીએ રૂડા દીસો છો, માળા મારી બાલો. સમ૦
 કે દહાડાનું કરણકુલ તે, ક્યાં આવી વીસારીએરે,

તે મેં કહાનને કાને દીઠું જાણે છે સધયિર મારી. સમ૦
 હારને નીત નિરખ્યા વિના વહુને અન્ન ના લાવેર,
 શામળીઓ સાહેબો થધને, વહુજ માટે આવે. સમ૦
 વહુને અતિ ધણો વહાલો છે શામળીઓ સામવરે,
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રસિયો, મયુરાનો ભગવાન. સમ૦

પ્રેમની ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

કહેવા દેને કદાન તારી માને કહેવા દેને કહાન,
 વહાણાનો વટવાઢ વઢે છે રવી બિમતે બાણ. તા૦ ૧
 બિવરાવો તો બીજી નારી, ખરૂં લોઢું આરસપાણ. તા૦ ૨
 વંદરાવનની કુંજગલીમાં, હલકું પીપળીયાનું પાન. તા૦ ૩
 બાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, વળ્યાં અમારાં વાન. તા૦ ૪

ગરબી ૨ જી.

કહાન માગ્યો ઘો, જસોદાજી કહાન માગ્યો ઘો,
 આજની રજની રંગભેર રમતાં,
 પ્રભાતે પાછો લો, જસોદાજી. ૧
 કલાં કાંખીને અણવટ વિધુવા,
 હાર હાથાનો લો. જસોદાજી. ૨
 હસ્તિ ઘોડાને માલ ખળના,
 વહલ સજીતી લો. જસોદાજી. ૩
 મીરાંબાધ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ,
 અરણકમળ ચિત લો. જસોદાજી. ૪

ગરબી ૩ જી.

લીધુરે લટકે માં મન લીધુરે લટકે, રેક.

વંદ્રાવનમાં વેણુ વગાડે,	
વાંસ તણે કટકે માઈ મન લીધુરે લટકે.	માઈ ૧
આતર લાંઝ કર્યા ગિરધારી;	
અમને માર્યા છે ઝટકે.	માઈ ૨
પાટ પિતાંબર હરીએ પહેર્યાં;	
મોહી હું તો પીગુડે પટકે.	માઈ ૩
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ	
ચરણ કમળ ચિત્ત અટકે.	માઈ ૪

ગરબી ૪ થી.

મહી ઢળશે માઈ, મોહનલાલ મહી ઢળશે માઈ;	
લાખ બે લાખનું ચાર નંદાશે શોભીતું સાઈ.	મો. ૧
તમે વનમાળી ન કરો આળી, અમે વહુવાર.	મો. ૨
કુલ પડે તેથી ચોરસું ગુંથે લોક બોલે ન્યાઈ,	મો. ૩
મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણકમળ વાઈ.	મો. ૪

ભાગ ૧૦ મો.

ગરબીઓ.

(હાંરે ચાલો ડાકારમાં જઈ વશીએ-એ રાગ.)

હાંરે મારા સમ મોહન મળજો;	
હાંરે મારી આશા પુરણ કરજોરે.	મારા. ૧
હાંરે મારે ઘેર આજ નથી વાલા;	
હાંરે મારે ઘેર ભણી વળજોરે.	મારા. ૨
હાંરે હું આવી પણ આપ મળ્યા નહી.	
હાંરે કહી ક્યારે હવે મળશોરે.	મારા. ૩
હાંરે હરિ ભટના હરિ રંગ રસીયા,	
હાંરે મળી હવે દુઃખ માઈ હરજોરે.	મારા. ૪

ગરબી ૨ જી.

હારે લટકાજો ગિરિવરધારી.

હારે મને મારી નેન કટારીરે લટકાજો ગીરીવરધારી,

હારે આજ મળ્યા વહાલ જુમનાની તીરે;

હારે એની રૂપ રસીક છબી ન્યારીરે

લટકાજો ૧.

હારે શામળાયાએ કહ્યું સાનમાં,

હારે મને પ્રાણ થકી ધણા પ્યારારે

લટકાજો ૨

હારે હરી ભટનાં હરિએ કર્યું કામણ;

હારે મારી શુધજુધ સર્વે વિસારીરે.

લટકાજો ૩

ગરબી ૩ જી

હારે મારા સમ કાલે મલજે

હારે પેલું વચન બોલ્યા તે હરિ પાળજેરે.

મારાં ૧

હારે રસ્તે આગળ ન કરીયેરે વહાલા,

હારે મારી સાચી વાત સાંભળજેરે.

મારાં ૨

હારે ગણી પ્રીત કર્યા પછી ગીરધર,

હારે પેલા લોક ડરાવ્યા ન ડરજેરે.

મારાં ૩

હારે હરિભટના હરિ છંદ લખ્ય કાવ્યા,

હારે તે માટે પાછા વળજેરે.

મારાં ૪

ગરબી ૪ થી

હારે જુમનાની તીરે વહાલો,

હારે જીવજીતે જોવા ચાલોરે.

જુમં ૧

હારે જુમનાજીને તીરે વહાલો ઘેન ચરાવે,

હારે મોરલી બગ્ગવે નંદલાલોરે.

જુમં ૨

હારે ઘણે દહાડે ઘેર આવ્યા નહી જાવા દેઉ.

હારે મટે મનુષ્યાદેહીનો લાહોરે.

ભુમં ૩

હારે હરિભટના હરિ છો રંગ રસીયા,

હારે માટે ઘેરીને ધરમાં ધાલો.

ભુમં ૪

ગરબી ૫ મી

હારે લાજે ચતુર કાંઈ લાજે લાજે;

હારે તમે આવી અમને શું બાઝારે.

ચાલો ૧

હારે વળગીયા ચુમી ન કરો વહાલા,

હારે તમે શેર કરો શીદ ઝાઝારે.

ચાલો ૨

હારે દેખે દુરીજન થાઓ સમજણાં.

હારે અમે ઝીલીએ ને તમે ગાજોરે,

ચાલો ૩

હારે હરિભટના હરિને કરીએ ટુંકારા;

હારે માટે હેત ધણેરાં અમને દાઝારે

ચાલો ૪

ગરબી ૬ ઠી

હારે મોહન મળતા નથી હમને,

હારે વાલા માન શું આવ્યું તમનેરે.

મોહન ૧

હારે હુંતો ઘેલી થઇ ધર ધંધો ભુલી.

હારે આ તનમન સોંપ્યું તમનેરે.

મોહન ૨

હારે પ્રભુ આકુળ વ્યાકુળ થઇ છું.

હારે માટે મનની વાત કહું છુંરે.

મોહન ૩

હારે હરિભટના હરિ ના મળે તો !

હારે હવે પ્રાણ તણુ પલમેરે.

મોહન ૪

ગરબી ૭ મી

હારે વિઠલ માં વળગો હમને;

હારે પ્રભુ લાજ નથી કંઈ તમને.

વિઠલ ૧

હારે સહિ સખીયો ગઘ મુજને રોકી

હારે રહો પરા કહું તમનેરે

વિહલ ૨

હારે ઘેર જઘ સહિ સખીઓ કહેશે,

હારે તેની બીક ધણી છે હરિ મન

વિહલ ૩

હારે હરિ ભટના હરી આજે જવાદો,

હારે વાલા કાલે મળીશ હું તમનેરે.

વિહલ ૪

ગરબી ૮ મી.

હારે મોહનની મોરલી વાગી,

હારે હું તો નિંદ્રાથી જાગીરે.

મોહન ૧

હારે હું તો ધરમાં સહિ નિંદામાં મુક્યાં,

હારે ગઘ સખી ન્યાં ન્યાં યડબાગીરે.

મોહન ૨

હારે વાલા પ્રેમ ધરીને રાસ રમાડયા,

હારે મારી ભવની બાવટ બાગીરે.

હારે મારી વહેતી વેદના ત્યાગીરે.

મોહન ૪

ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

મારા મનગમતા મહારાજ મારે ઘેર આવેરે,

હું તો તલથું તારે કાળ, હસીને બોલાવેરે,

ટેક.

વીલંબ ન કરશે વિહારે આવો આમ ધર આજ,

પેરે પેરના પકવાન પડાવું ત્રીકમ તારે કાળ.

મારે. ૧

મનમાં હવું જે માવજીરે, મુખથી કેમ કહેવાય,

આવી શકો તો આવજીરે, મારું જોતામાં જોતન જાય.

મારે. ૨

આ જોને આંગળીએ ઊભા, રંગીલા રણુછોડ,

રાધેના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી પુરો મારા મનના કોડ.

મારે. ૩

ગરબી ૨ છ.

જેનાં પીઢિડો પરધેર જમ સખી શું કરીએર,
 અમથી એકલકાં નવ રહેવાવ, વિથેગે મરીએર. ૨૬.
 રૂપ જોવંતા રસીઓ રૂડો, પરાણે કરે છે પ્રીન,
 અણુતેડયો આંગણીએ આવે, એવી એવી એની રીત, સં
 બોલાવ્યો બોલે નહીરે કાને કહીએ વેણ,
 શેરડીએ સામે મળેરે વાલો નીચાં તે ઢાળે નેણ. સં
 છળ બેદમાં છાનો રમેરે, અમને વાયદે વાય,
 રાધેના સ્વામી પ્રણ અંતરજનમી, વાલો અરથ પડે ઝાળખાય. સં

ગરબી ૩ છ

જનઓ જુઠડા બોલા કહાન, જાઓજી જાણ્યારે,
 એવા ધુતારાના ઢંગ પરધેર માણ્યારે,
 વાટ જોવંતા રજની વીતી આવ્યા ઉગમતે સુર,
 કામણુગારા કાનજીરે, વાલે અમને વિસાર્યો છે દુર. જ.
 પરનારી શું પ્રીતડીરે કીધી ઠામોઠામ,
 અહીં આવીને શું કરેરે, જેનો ઘેર ઘેર હોય વિશ્રામ, જ.
 કોના મંદીરોમાં કાનજીરે કીધી લીલા લહેર,
 રાધેના સ્વામી અંતરજનમી મેં જાણી તમારી પેર. જ.

ગરબી ૪ થી.

મને કૃષ્ણ જોયાના કાય સધયર આવોરે.
 ઉમયાજીને લાગુ પાય હરિવર આવોરે.
 દેરે દેરે દીવા કંઈ ને પુણું શંકર દેવ,
 શામળીઓ વર પામવારે, હું તો કંઈ સંજુજની શેવ. સં
 ગોકુળની ગોવાલણીરે, હીંડે મલકતી ચાલ.

એના ઉપર મોહન મોહી રહ્યારે, એનું મુખડું તે લાલ ગુલાબ સં
 સાસુ મારી જસોમતીરે, સસરો શ્રી નંદલાલ
 કંથ કોઠીલો મારો કાનજીરે; માઈ સાસર જોકુળ ગામ સં
 કાળંદ્રીને કાંઠેરે નહાતાં નીર્મળ નીર
 વસ્ત્ર તે વીઠલો હરી ગયોરે હુંતો શેનેરે ઢાંકુ શરીર. સં
 ગાય શાખેને સાંભળે રાણી રાધાજીનો રાસ;
 નરનારી વૈકુંઠ પામશેરે, ગુણ ગાય નરસમયો દાસ. સં

ગરબી ૫ મી.

તારી મોરલીએ મહારાજ, મન હરી લીધારે;
 મારી ગદ્દ છે સુધને સાન કામણ કીધારે.
 સાંભલતા શુધબુધ ભુલીને તન મન વ્યાકુળ થાય,
 પુત્ર પતિ પરિવાર સડેકા મને મંદિર ખાવા ધાય મં
 અંતરમાં વ્યાકુળ થયારે વિસરી ભોજનપાન
 અવળા આભુપણ પહેરીયારે મેં તો નેપુર ધાલ્યા કાન. મં
 સેથે કાજળ સારીયારે, સિધુરે નયણે રેખ;
 એકાએકથીરે ઉતાવળીરે નિસરી આવી તે દેખાદેખ. મં
 સનમુખ આવી ઉભાં રહ્યુંરે નયણે નિરખ્યા નાથ
 લક્ષમણના સ્વામીને રંગે રમતા મેં તો હરખે જોડ્યા હાથ.
 મન હરી લીધારે

રાસલીલાનો ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

(જગતમાં દરેરે જે જન ખોલે બુકું જગતમાં એ રાગ)
 વનમાં લેષ જઈરે મુંજને ભુલાવી કાનુડે

આંખતણે અણસરે મુજને સાન કરી સમજાવી.	
મેં જાણ્યું આજ રજની રમવા હેત કરી બોલાવી	વન. ૧
મંદીરથી હું બહાર નીસરી, આંખી એની પાસે	
કર ઝાલી મુજને લેઈ ચાલ્યો જાણ્યું કંઈ લઈ જાશે.	વન. ૨
અધાર વનમાં ઉભી રાખી કહ્યું ખાત કંઈ લાવું,	
સામગ્રી બહુ ભાત ભાતની જલદીથી લઈ આવું	વન. ૩
એમ કહી મારગ ચાલ્યો બોલ્યો વેણ રસાળું	
વાટ જોતાજ રાત પડી ગઈ ઉભો રસ્તો નીલાળું	વન. ૪
ઘન ગાજેને ઘેર અંધારી રાત વીજળી ચમકે;	
હું ગભરાણી કાંઈ ના સુઝે કાળજકું માંડે ફટકે.	વન. ૫
દાદુર મોર બપોળઆ બોલે ઝરમર મેહિયો વરસે.	
વનવગડામાં હું એકલી પોયુ વીના જીવ તડસે.	વન. ૬
વીરાળી જવાળા શરીરે વ્યાપી તેથી થઈ હું ઘેલી;	
એક દુઃખમાં ખીજું થયું બાદ વરસાદે કરી એલી.	વન. ૭
ચાલ પહોર રાતે અથડાણી, ના રહી દુઃખમાં બાકી	
મયારામની પ્રિતિ સાંઝે ફરી ફરી હું થાકી.	વન. ૮

ગરબી ૨ જ રાગ ઉપરનો

હું તો એકલીરે મુજને અધાર વનમાં મેલી.	
હું ગભરાણી માર્ગ ન સુઝે, અકળાએ જીવ જાશે;	
અરે દુઃખવ તેં આ શું કીધું પુઠે વાતો થાશે.	હું તો ૧
વેરણ મારી માવડી મને પહેલેથી ના મારી;	
ઉછેરીને મોટી કરી ત્યારે સંગ દુઃખો ગિરધારી.	હું તો ૨
ત્યારે મુજને વનમાં લાવ્યા આ સુખને હું પામી.	
કોની આગળ કંઈ વાર્તા દુઃખની ના રહી ખામી.	હું તો ૩

શું કંઈ હવે કોના પાસે જઈ વિસામો ખાઉ
 રેણી નીર્ગમી રવી ગ્રમટ થયો મારમ ચાલી જાવું. હું તો ૪
 શું જાણું એ ક્યાં ગયો મુને વગડામાં મેલી;
 મુજ સરખી રસ્તે મળી કોઈ સુઘડનાર અલખેલી, હું તો ૫
 તેની વાંસે ગયા હશે એ કપટીકુંજવીહારી,
 મયારામનો પ્રિતમ પ્યારો થઈ ગયો વ્યભિચારી. હું તો ૬

ગરબી ૩ જી

મુજને દગો કર્યોરે પેલા નંદજીના છંદ્રએ,
 માતા તાતવું કહ્યું ન માન્યું ન કર્યું કોઈવું વાયું,
 અધોર વનમાં તેડી લાવી કર્યું પોતાવું ધાયું. મુજ ૦ ૧
 મારાથી છળભેદ કરેને કયા ગયો શું જાણું;
 રાત દિવસ વનમાં અથડાવું ધીરજ કઈ પેરે આણું. મુજ ૦ ૨
 અરે વિશ્વંભર આ શું કીધું કોઈ નારે ભરમાવ્યો;
 વહાલપણામાં વેર કરીને ગયો તે પાછો ન આવ્યો. મુજ ૦ ૩
 તેનો શોક ધણેરો મુજને મનમાં સમજી રહીએ;
 સુખ દુઃખ કર્મે ભોગવવું તે કોની આગળ કહીએ. મુજ ૦ ૪
 શાને કાળે વેરો થઈને આ વનમાં ભરમાવી
 રસ્તે દુઃખ પામું ધણું એને દયા કાંઈ ના આવી. મુજ ૦ ૫
 એવો નિર્દય થઈ ગયો એને કાણુ શીખામણુ આપે,
 શોક સમુદ્રમાં હું પડી માઈ કાળજડું કાપે. મુજ ૦ ૬
 હું પરમેશ્વર કહું છું તુજને મહારે તે શું કરવું,
 અકળામણુ આવે ધણી આ જીવ્યાથી ભલું મરવું. મુજ ૦ ૭
 એક વિચાર મનમાંયે કંઈ જાઉં વંદાવનની વાટે,
 મયારામનો પ્રિતમ મળશે જમુનાજીને ઘાટે. મુજ ૦ ૮

ગરબી ૪ થી.

કાનો કયાં ગયો, અહિંયાં કાણુ અમારૂં બેલી,	
બીક ધણેરી લાગે મુજને નિદ્રા નાવે જાગું:	
ગિરીવરધારી કુંજવિહારી ચરણે એને લાગું,	કાનો ૧
શ્રી નારાયણ શ્રી પુરુષોત્તમ વારે મારી ધાળે;	
આ વનમાં અંધારી રાતે સહાય આવીને થાળે,	કાનો ૦ ૨
રૂદ્ધ કરતાં રવિ પ્રગટ થયો ને લાગી તાલાવેલી;	
ધેર જતાં ધરના સા પુછે મછતી કયાં એકેલી.	કાનો. ૩
કસુંબે રંગેલી તારી સાડી ચરણા ચોળા	
વરસાદે બીંજાધને આવી કાને રંગમાં રોળા.	કાનો. ૪
તો સાઈ હું ધેર જમ્મશ કયમ એકે દશા નવ સુજે,	
કોની આગળ વાત કરૂં હું શરીર ચરચર ધુજે.	કાનો. ૫
એવામાં એક નારી દીડી મહીવેચવાને જતી;	
ઉભી રહે બાપ મારા સમ તુજને હીંડે છે મદમાતી.	કાનો. ૬
કરજોડી તુજને પુછું છું ખબર હોય તો કેહને,	
નંદજના કુંવરની મુને બાળ બતાવી દેને.	કાનો. ૭
હા બાપ મેં હમણાં દીઠો તો કદમખંડીની પાસે,	
મયારામનો પ્રીતમ તુજને જલદી ભેગો થાશે.	કાનો. ૮

ગરબી ૫ મી.

હું તો ઘેલી ચપરે પેલા કાતુડાને સંગે,	
સપ્તર મારી શું કરૂં તુજને દીલડા કેરી વાત,	
સાન કરી મુજને તેડી ગયો મંદીરમાં મધરાત.	હું તો. ૧
શું જાણું એણે શું કીધું શું મુજને ખવડાવ્યું,	
શું ચેતક લગાડ્યું મુજને તેમાં ચિત ભરમાવ્યું.	હું તો. ૨

તે ઘઠાડાનું મન ફટકયુ કે આગળ જઈને કહીયે;	
અહરનીશ કંઈ સમરણુ એનું એ વિના કેમ રહીરે!	હું તો. ૩
પ્રથમથી સહુ વાતો કરતાં છે કાનુડો કપટી.	
મુજને ભેળવી ભુરકી નાંખી તેમાં હું ગઈ લપટી.	હું તો. ૪
નાત જાત મરજાઈ તજીને કોઈની ખીક ન આણી,	
કામકાજ ઘર ધંધો ભુકી લાલચમાં લોભાણી.	હું તો. ૫
બેની મારી વાત સાંભળી કો દયા મન લાવો.	
હરેક રીતે એને સમજવી મંદીર તેડી લાવે.	હું તો. ૬
તો એની સંગે રમીને દુખડાં મારાં વામું;	
ચેટક મારા ભવનું દુર થઈ સુખ સાગરને પામું.	હું તો. ૭
તુજને મોકલું એ નહી આવે એનો નહિ વિશ્વાસ;	
મયારામના પ્રિતમ વિના હું ધણી થઈ ઉદાસ.	હું તો. ૮

ગરબી ૬ ઠી

મુજને દગો કરીરે પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો.	ટેક.
પહેલેથી મુજને હેત દેખાડી, કપટે કરતો વાતો,	
મુજ સરખી અલખેલી મુકી પરમંદીરમાં જાતો,	મુજ૦ ૧
આહું અવળું ધણુંએ હેઈ કંઈ ન ફાવતો લાગ;	
તાહરી સમજે દેખું વાટમાં, ઉતારી લેઉ પાઘ.	મુજ૦ ૨
શી એમાં એની તે શોભા કરતો નથી વીચાર,	
ફુરિજન વ્રજનાં લોક જાણશે, હાંસી કરશે વ્રજનાર.	મુજ૦ ૩
ન્યાં મારે મંદીર આવે, કરજોડી રહું ઉભી;	
કોઈ શોકયો એને ભરમાવ્યો, શા વાકે મને દુભી.	મુજ૦ ૪
એના મનનું હારદ સમજી, વળતો ઉતાર આપું;	
શા માટે નગણો થઈ બેઠો, તનમન એને સોપું.	મુજ૦ ૫
માટે જઈ કહેજો કાનને થઈ રહેજો હૃથીઆર;	

જેની ગરજ હોય તો મળજે એકજ વાર.	મુજ૦ ૬
મારા મનમાં એવું આવે એના ઉપર મરીએ.	
નહી તો જોગ ધારણ કરીને વંદરાવનમાં ફરીએ.	મુજ૦ ૭
અહેની મારી વાત સાંભળી કોઇ દયા મન લાવો;	
દરેક તરેહ એને સમજવી, મંદીરમાં તેડી લાવો.	મુજ૦ ૮
એને શીખામણ દેઇ સમજાવે, તેની થઇ હું દાસી;	
મયારામના પ્રીતમજી, આ વૃજમાં થાસે હાંસી.	મુજ૦ ૯

ગરબી ૭ મી

રાધીકાજી શ્રી કૃષ્ણને રાસલિલાનું સુખ સાંભરે છે.

ને છેવટે રાધા કૃષ્ણનો સમાગમ થાય છે)

વનમાં જુલી પડીરે પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો.	ટેક.
અધોર વનમાં મુજને મેલી, ત્યાં કોણ અમારૂં ખેલી.	વન૦ ૧
ગોકુળ ગામની ગોવાલણી સહુ મહી વેચવા ચાલી;	
મારગ મળીયા માવજી, ત્યાં રોકી રાધે પ્યારી.	વન૦ ૨
મારગ મળીયા માવજી, મને રોવા સરખી કીધી;	
માથા ઉપર મટુકડી, ઉઠાવીને લીધી.	વન૦ ૩
જસોદાજી લાલ તમારો આડા અવળા ચાલે;	
સોળ સહસ્ર ગોપીમાં, કાનજી મનમાંને ત્યાં માલે.	વન૦ ૪
આગળ પાછળ મહેલ તમારા, વચમાં અમારી મેડી;	
અમાશીમાં અમેજ રમતાં, સાંન કરી શીદ તેડી.	વન૦ ૫
મોર મુગટને કાને કુંડળ, હરખે વાગે તાળી;	
આગળ પાછળ ગોપીઓ નાચે મધ્યે નાચે વનમાળી.	

ભમરા ખાતા લુધરજીએ એવી માયા કીધી,
 હરી તો અંતર ધ્યાન થયા એક સખી સંગાથે લીધી. વન૦ ૭
 પુરષોત્તમને પગલે પગલે જોતી જોતી જઈ,
 નારાયણના દર્શન વિણ હું આકુળ વ્યાકુળ થાઉં. વન૦ ૮
 જોતામાં એક અબળા દીડી તેને પુછી વાત,
 રાધા કહે અભિમાન આવ્યું ત્યારે તજ્યો અમારો સાથ. વન૦ ૯
 ઝાડે ઝાડે જોતી ચાલું જઈને ઝાલું હાથ,
 તમાલ જાણી ત્રીકમજીએ પ્રેમે લીડી ખાથ. વન૦ ૧૦
 વંદાવનની કુંજગલનમાં મળ્યાં રાધે ખ્યારી,
 મયારામના પ્રીતમ મળતાં વેળા અમારી વાળી. વન૦ ૧૧

ગરબી ૮ મી.

(રાધા કૃષ્ણના સમાગમ થયા પછી રાધા શ્રીકૃષ્ણને કહે છે.)
 વાલમ ક્યાં ગયા તારે સાચુ બોલો મારા સમ,
 છેતરપંડી કરી મુજ સાથે; મેં અવગુણ શો કીધો.
 સાચુ બોલો કુંજખીકારી, કોઈ સંગે લાવો લીધો. વાલા૦ ૧
 તમારે સ્નેહ બંધાણી, છેક માયા ઉતારી,
 મુજ સુરખી અલખેલી મુકો કોણ મળી ધુતારી. વાલા૦ ૨
 બરોશો પુરણ રાખી તમ સાથે લોઆણી
 આ વૃજના નર નારીમાં હું ઘેર ઘેર ગવાણી. વાલા૦ ૩
 વેણ વગાડી મોહ પમાડ્યા શરદ પુતમની રાતે;
 હેત દેખાડી વાલમ અમને રાસ રમાડ્યા ખાતે, વાલા૦ ૪
 એવું સુખ આપી દુઃખ દીધું શા માટે મોરારી;
 હું અબળા નિર્જળ રહું છું કેમ દીધી વીસારી. વાલા૦ ૫
 વાટ તમારી જોતાં જીવણ ચઉ દીશે જોઈ ન્યાળી;

આર વન ચોવીસ, ઉપવનમાં. દીઠાહ નહી વનમાળી. વાલા૦ ૬
 જેવું હેત તમાઈ હૈયે તેવું માઈ જાણો;
 એ રંગ રસીઆ વનમાળી, તમે મારી વાત પરમાણો. વાલા૦ ૭
 એમ કહી કંઠે કર નાંખ્યો શીદ કરો છો હાસી,
 મયારામના પ્રીતમની હું થઈ રહી છું દાસી. વાલા૦ ૮

ગરબી ૯ મી.

ગીરભારી વાલજીરે મારી ગાવણડી સાંભળો.
 સાંજ પડે સંભારી લાવો આડે વહી દોવરાવો,
 દુધ બાતમાં સાકર ભેળું વાળુ કરવા આવો. ગીર૦ ૧
 બહાણુને પોહોર વહેણો ઉડી શેર વલાણું સાવા,
 ઘી તાવડીમાં લોટ સેકાવું ખાંડ ભળીને ખાવા. ગીર૦ ૨
 ધરમાં નથી કોઇ નાનું મોટું કોઇની બીક ન ધરીએ,
 એક રાત વાસો આવો તો બેલાયાલી કરીએ. ગીર૦ ૩
 ગોવાળીઆને ગર્વ શો છે જે તેડે ત્યાં જમ્યે,
 નરસૈયાના સ્વામી મળે સા વાતે સુખીયાં ચમ્યે. ગીર૦ ૪

ગરબી ૧૦ મી.

(વાંસળીના આહોરીયા)

ધુતારા ધરધરણી તારી વાંસળીરે લોલ,
 વાંસળીએ કાંઈ ઘેલું કીધું ગામજે ધુતારા ટેક.
 સખી નાતાં ઘોતાં વસોવતાં નીસર્યાંરે લોલ
 દળતાં પડતાં રમતાં મુકયાં બાળજે. ધુતારા. ૨
 સખી સાસુ સસરો જેઠ જેઠણી સ્હારે લોલ,
 કંથજી પડતી મુકી રીસજે ધુતારા. ૩
 સખી મધરાતે મોહનજી બેઠા કદમ ચઢીરે લોલ

ગોપીજનના હરીયાં છે કંઈ ચીરજો,
 સખી અવળા વસ્ત્રને અવળાં આલુપણુ પહેયારે લોલ,
 કાન તણાં લલ કે ધાત્યાં કાશજો.
 સખી રામકૃષ્ણ પ્રભુ બલે પધાર્યાં શેરીએરે લોલ,
 ગોપીજનને પુરી છે કંઈ આશજો.

ધુતારા ૪

ધુતારા. ૫

ધુતારા. ૬

ગરબી ૧૧ મી.

હસવા સરખી હરીશું મારે ગોઠડીરે લોલ,
 હરવા સરખુ ક્ષીજમડલ શુભ ધામજો.
 સખી નહાતારે ગાતારે ગુણુ ગોવીંદનારે લોલ,
 તીરમથાં તીરથ કેશવરાયનું રે લોલ,
 પીવું મારે પ્રેમતણું રસપાનજો.
 પ્રિત હમારી નિર્મળ નંદકુંવરશું રે લોલ,
 જાત હમારી ભુદ્ધશયું બળતીજો.
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ બલે પધાર્યાં શેરીએરે લોલ,
 ગોપી સધળી ગુણુ તમારા ગાયજો.

હસવા. ૧

હસવા. ૨

હસવા. ૩

હસવા. ૪

ભાગ ૧૧ મો.

રાસલીલાની સાખીઓ.

રૂઠી શરદ પુનમની રાતરે સુંદીર વેણુ વાગે વેણુ વાગે.
 મારો વાલોજી રમીયા રાસરે, વેણુ વાગે વેણુ વાગે
 વાલો નટવર ધરીયો વેશરે સુંદીર
 એના ધુધરીઆળા કેશરે સુંદીર.

સુંદીર ૧

સુંદીર. ૨

મોખી અતિ ઉતાવળા આવોરે સુંદર,

મોતી મુક્તાફળેજ વધાવેરે

સુંદર. ૩

દેહીની શુધ્ધ સધળા વીસારીરે સુંદર,

નયણે નીરખ્યા તે શ્રી વનમાળારે.

સુંદર. ૪

મોખી આવ્યાં તે પુર્વની પ્રીતરે સુંદર,

જમ મળ્યાં તે રંગની રીતરે.

સુંદર. ૫

સાખી.

કેમ આવ્યાં તમે કામની એમ બોલ્યા જુગલકીશોર;

અડધી નીશાએ વનમાં આ વેળાએ ચાલેઃચોર રે;

કામની કેમ આવ્યાં કેમ આવ્યાં,

આ વનમાં તે શું છે કામ રે કામની।

તમે જાઓ તમારે ધામરે.

કામની. ૨

સહુ લોકમાં તે કલંક થાશેરે કામની;

આ ધર્મ તમારો જાશેરે.

કામની. ૩

તમે ધરનાં તજ સહુ કામરે કામની;

સ્વામી સુતી મુકીને ધામરે.

કામની. ૪

શ્રી પ્રભુજી એમ કહે છે રે કામની,

પછી જોખી તે ઉત્તમ દેહેરે;

સાખી.

પ્રભુ તમે તે બોવન તજવ્યા પ્રભુ તજવ્યો સંસાર,

પ્રભુ તમેએ વનમાં તેહીઆં પ્રભુ તમે કરો છો તુલ્યકારે,

શ્રી નંદના ૧

તારી છેલાઇ જોઇને હું તે, છાકીરે શ્રી નંદના

અને વાલુ નથી તમ પાખીરે,

હવે લોપી તે કુળ કેરી લાજરે શ્રી નંદના
 પ્રભુ આવ્યા તમારે કાજરે શ્રી નંદના ૨
 મને આલો આનંદરસ ઢાનરે શ્રી નંદના
 મને લાગ્યું તમારું ધ્યાનરે શ્રી નંદના ૩
 હમે શરણુ આવ્યા તહારીરે શ્રી નંદના
 એ મોરલી સુણીને ખીહારીરે,

સાખી.

વચન સુણી વૃજનારના થેષ થેષ રમીયા રાસ,
 રમજીમ વાગે ધુધરી વૃજ સુંદરીની પુરી વાલે આશરે,
 શ્રી ગીરીધારી ગીરધારી.
 વૃજ સુંદરીની સંગે વાલો ડોલેરે શ્રી ગીરી૦
 મુખે જે જે તે શબ્દ ખોલેરે. શ્રી ગીરી૦ ૧
 મુખે ગાયને લે છે તાળારે શ્રી ગીરી૦
 એક એકના વચ્ચે હાથ જાલીરે. શ્રી ગીરી૦ ૨
 કોઇ સખી તે વેણી ગુંથેરે શ્રી ગીરી૦
 કોઇ સખી અધરરસ લુટેરે. શ્રી ગીરી૦ ૩
 ત્યાં જીમનાં વહે છે ગંભીરે શ્રી ગીરી૦
 જીવે તેના મન થાય સ્થીરે. શ્રી ગીરી૦ ૪
 સહુ દેવતા ત્યાં જોવાને આવેરે શ્રી ગીરી૦
 તે તો પુષ્પ થકી વધાવેરે, શ્રી ગીરી૦ ૫
 ત્યાં સુંદર રહ્યો છે કરજોડીરે શ્રી ગીરી૦
 શું વર્ણવું બુદ્ધિ થોડીરે. શ્રી ગીરી૦ ૬
 પ્રભુ મુખે મોરલી ધરીછેરે શ્રી ગીરી૦
 ખટ મહીનાની રજની કરી છે રે, શ્રી ગીરી૦ ૭

વહુ રાસ રમીને આવ્યાં ઘેરે શ્રી ગીરી૦
તેની કાષ્ઠએ ન સમજી પેરે.

શ્રી ગીરી૦ ૮

ધન્ય ધન્ય આ વૃજની જુમીરે શ્રી ગીરી૦
જુએ તેનું તો મન રહે લોભીરે.

શ્રી ગીરી૦ ૯

ધન્ય ધન્ય આ વૃજની નારીરે શ્રી ગીરી૦
રાસ કીડા કરે શ્રી મોરારીરે.

શ્રી ગીરી૦ ૧૦

જે ગાય શીખે આ રાસરે શ્રી ગીરી૦
તેની શ્રી કૃષ્ણ પુરે આશરે.

શ્રી ગીરી૦ ૧૧

દાણુલીલા.

રાધા—પાલવડો મેલો માહનજી મારગડે મને જાવો,

આવતાં આપીશ દાન તમારું મહીં મારું વેચાવા દો. ૧

શ્રીકૃષ્ણ—વેચતાં તને કાણુ ખાળે છે સાંભળ રાધે ખારી,

મહી ગોરસનું દાણુજ દોની વહેલી થાને વૃજનારી, ૨

રાધા—નારીને તું ના બોલાવીશ છાનો રહેને છોગાળા

કઠણુ રાજ કંસરાયનું ગર્લ ચારી ખા ગોવાળા ૩

શ્રીકૃષ્ણ—હું ગોવાળાઓ તું ગોવાળણુ ફરી ગમે આવજો.

કંસ સરખા હીમાયતીને, સાથે તેડી લાવજો. ૪

રાધા—તેડી લાવું દો મને જાવા રોકી રહ્યા વ્રજનારી;

રઘુનાથના સ્વામી શામળીઆ ઘેલા દીસો છો ગીરધારી. ૫

શ્રીકૃષ્ણ—ઘેલો છું પણ દાણુ ન મુકું દોકલડો એકે ઓછો,

ગીરધારીએ ગોકુળ વાસ્થું ઇંદ્ર કરતાં હું મોટો, ૬

રાધા—મોટો છું ત્યારે મથુરાથી અરધી રાતે શું આવ્યો,

પર ઘેર રહને પેટ ભરતો તને દાણી કાણુ કહાવ્યો. ૭

શ્રીકૃષ્ણ—વાંકા બોલી વાર કરે છે કે'તો હમ્યાનો હાર તોડું,

દાણુ દહીંનું દેરે અખળા નહીં તો માથાનું માટ ફાડું. ૮

રાધા—હાર નહીં તુટે માટ નહીં કુટે ન્યાય નગરમાં પુજારો,
રઘુનાથના સ્વામી શામળાઆ કહો ગોકુળ કેમ રહેવાશે. ૯

શ્રીકૃષ્ણ—ગોકુળ રહો કે જાઓ અત્યારે દાણુ દહીંનું નહીં મેલું:

ચીર હર્યાં તે ગયા વીસારી, કામનીઓ કારણ પેલું. ૧૦

રાધા—નંદતણે ઘેર નવલખ ગાયો, નહોતું તે ધન કાવ્યું છે,

માતા તારી મહી વેચતી હમણાં રાત્ર્ય આવ્યું છે. ૧૧

શ્રીકૃષ્ણ—હમણાં હમણાં કરતી રહેજે, મેણાં દેતી મધ્યારી.

ધુતપણામાં તું ધુતારી, ઠગ પણામાં છું ઠગારી ૧૨

રાધા—તું ઠગારો તારી માનો પાળેલો, તારી માને મેણાં દેવરાવે.

રઘુનાથના સ્વામી સામળાઆ, ઝાઝું તે શું કહેવરાવે. ૧૩

શ્રીકૃષ્ણ—કહયા પ્રમાણે લેતો નથી. પણ તું મોઢું નથી રાખતી.

અમો છીએ રાજ મહારાજ, અમને નથી તું ઓળખતી ૧૪

રાધા—ઓળખું છું તું આવ્યો નાશી મહાવનમાં તું જાનો છું.

જાદવ કુળ મધે જન્મ છે તારો, નંદતણે ગેર નાનો છું ૧૫

શ્રીકૃષ્ણ—માતા જસોદા વડાં વડલાગી, તેના છીએ અમો અધીકારી

મોટા મુનીવર મર્મ ન જાણે, ગોકુળ વસીએ ગઉચારી. ૧૬

રાધા—મઉ ચારી ગોપી ઘેર વળતાં, અમને તમે ઓધારયાં:

રઘુનાથના સ્વામી શામળાઆ, તમે જીત્યા અમે હારયાં. ૧૭

દાણુલીલા.

રાધા—તમે અજાણ્યા અમે જાણીએરે;

મારો પાલવડો નવ તાણીએરે;

તમે સમજી રહો મનમાંયરે;

શામળાઆ વહાલા રહો વેગળારે. તમે વહાલા રહો. ૧

શ્રીકૃષ્ણ—નારી શું સમજાવે મુજનેરે,
હું તો નહિરે જાવા દઉં તુજનેરે,
તારી મરહીશ રાખીશ બાંધરે,
મધ્યારી રાધા દો દાણુશુંરેર.

તમે રાધા૦ ૨

રાધા—અલ્યા બાંધય શું મરહીશ વીઠલારે,
મેં તો તુજ સરીખા ધણા દીઠલારે,
કપર છે કંસનું રાજરે,

શામળીઆ વહાલા રહો વેગળારે, તમે જહાલા૦ તમે રાધા૦ ૩

શ્રીકૃષ્ણ—નારી કંસ થકી શું થાય છે રે,
એવાં કંધક આવે ને કંધક જાય છે રે,
તારાં ઉરનાં ઉતરાવીશ હારરે,
મધ્યારી રાધા દો દાણુશુંરે.

તમે રાધા૦ ૪

રાધા—અલ્યા હાર હમયાનો દુશશેરે,
મારી દહીની મટકી કુટશેરે,

ધેર શાસુડી દશે ગાળરે. શામરીઆ વહા રહો વેગળારે.

શ્રીકૃષ્ણ—નારી ગાળને આજ નહી ચળેરે

જેનું લેણું હોય તે લડેરે;
એવાં દાણુ મેલ્યાં કેમ જાયરે.

મધ્યારી૦ ૧

રાધા—અલ્યા દાણુ તે કંધનો કાવીયોરે

મથુરાથી ગોકુળ આવીયોરે;
ચારી નંદતણે ધેર ગાયરે.

શામળીઆ૦ ૭

શ્રીકૃષ્ણ—નારી ગાય આર્યામાં શી લાજછેરે,

એ તો પોતપોતાનું કાજ છેરે;
એમાં મેલણીઆં નવ હોયરે.

મહીયારી૦ ૮

રાધા—અલ્યા મેણા માણસને લાગે ધણારે,
મુણે વઢતાં જ્યારે બે જણારે,
તને નિર્લજને નહિ લાજરે.

શામળીઆં ૯

શ્રીકૃષ્ણ—નારી લાજે તે કાજે નહીં સરેરે,
અહીંઆ ખીક તો કાની ધરેરે,
આવ મળાએ આપણ જણ બેયરે.

મધ્યારી ૧૦

રાધા—એવું નીર્લજ મા બોલો શામળારે,
તારા ઉરમાં ઉતારીશ આંખળારે;
મુકો મુકારે અમારો હાથરે.

શામળીઆં ૧૧

શ્રીકૃષ્ણ—નારી હાથ ન મેલું તાહયરેરે,
અહીંયા અમલ ચાલે માહયરેરે,
ગાઠે દાણના દોકડા મેલરે.

મધ્યારી ૧૨

રાધા—અલ્યા નંદાવાનો તું છોકરોરે;
તારી પાસે પેસો નથી રોકડોરે;
અલ્યા આવડો મચ્છર કેમ હોય રે:

શામળીઆં ૧૩

શ્રીકૃષ્ણ—નારી બ્રહ્મબાણની તું છોકરીરે;
તારી પાસે નથી પાપ રોકડીરે;
આવડો કેમ અભીમાન હોયરે.

મધ્યારી ૧૪

રાધા—હું તો વિનંતી કરું છું ક્યારનીરે,
સ્વામી રૂઢનાથ હારી તમ થકીરે;
મહીનું તે દાણ ન હોયરે.

શામળીઆં ૧૫

દાણ લીતા.

ગોપી—અલ્યા કહાનજી તું તો કયાં વેલો થયો જો.
તું તો શેનું માગે છે દાણ જો.

મહીની મટકી બારી કુટશે ને.

ઝોરસની થાશે હાથ ને ઘેલું શું બોલે જીવાળાઆને. ૧

અલ્યા નવ જાણીશ કોઈ ખાપડી ને

કોઈ મળશે માથા કેરી નાર ને.

મારગ મુકીને રહેને વેગળા ને.

મામા કંસ થાશે જાણુને.

ઘેલું શું બોલે ૨

શ્રીકૃષ્ણ—તારો કંસ કષ્ટદિ નર શું કરે ને,

મારી સંગે છે સધળો સાથ ને,

અલી દાડી તે દાણ ચોરી જતી ને;

ઘણે દહાડે આવી મારે હાથ ને આછી તું જાત આહીરનીને.

ગોપી—અલ્યા હાથની તે હોંશ રખે રાખતો ને.

હાથે ચારી જાણે છે ગાય ને.

પાલવ મુકીને રહે વેગળા ને,

મારી ધનજીમાં થાશે હાથ ને

ઘેલું શું બોલે ૪

કૃષ્ણ—અલી ધનમાં વસીને વેર વાળશું ને,

રખે રાખતી હાથમાં હામ ને,

નંદજના નામ પ્રતાપથી ને,

હું તો છેહું તારા કંસને હામને

આછી ૫

ગોપી—અલ્યા કંસે કયું તે કેમ વીસરે ને,

ભાઈ હણ્યા પોતાના ત્યાં ને,

નાસી છુટ્યો લાડકાને,

આવી ઉછેર્યો છે વનમાં ને

ઘેલું શું બોલે ૬

કૃષ્ણ—અલી ધનમાં વસીને વેર વાળશું ને,

તું તો જોજો અમારા કામને,

અવનીનો બાર બિતારવા ને,

ધયું નંદકુંવર ઘેર નામ ને.

આછીં ૭

ગોપી—અલ્યા સાચું કહેતામાં દુઃખ લાગશે ને,

પેટ માટે ચારે છે ગાય ને,

તું આવડો મોટો એમાં થયો ને,

તુને કોઈએ ન આપી કન્યાય ન.

ઘેલું શું બોલે ૮

કૃષ્ણ—અલી આહીરની કન્યા અમો શું કરે ને,

અમો સદા કહેવાયે પ્રહાર્યારીને;

રખે પડછાયો પાડતી ને.

તું તો ધાખળીની ઓઢનારને

આછીં ૯

ગોપી—અલ્યા લાખ દકાની મારી લાભડી ને,

હીરા જડીત અમારો છે હારને,

આછી પટોળા મારો પહેરણે ને.

તું તો કામળીનો ઓઢનાર ને.

ઘેલું શું બોલે ૧૦

કૃષ્ણ—જેનો પ્રહાર્યો તાણો તાણ્યો ને,

એનો શંકર વણનાર ને,

તેણે ઓઢણુ મારો કામળો ને,

તેનો શેષ ન પામે પાર ને.

આછીં ૧૧

ગોપી—અલ્યા શેષ સરખું તન તારે ને,

અમો ચંપકવરણી નારને,

અલ્યા કાયા કનકને વેર વાપીયું ને,

તો પશુ તણો પીઢારને.

ઘેલું શું બોલે ૧૨

કૃષ્ણ—તું શાને નીસરી મહી વેચવાને,

અલી ખેસી રહેજે ઘરમાંય ને,

દોલત ધણી છે તારા આપને જો,

તું શાને આવી અહીંયાં જો.

ઓછી૦ ૧૩

ગોપી—આ વાટે સદા મહી વેચતાં જો,

જઈ પુછો જસોદા માય જો,

બાંધી મુઠી સવા લાખની જા,

ભિધારીએ તો પત જાય જો.

ધેલું શું બોલે૦ ૧૪

કૃષ્ણ—અલી ધણી ઇચ્છા છે મહો આખવા,

મીઠી મેળવણીનો સ્વાદ જો,

પ્રીકું પડશે તો પાછું આપશું જો,

તું શાને કરે વીવાદ જો.

ઓછી૦ ૧૫

ગોપી—અલ્યા ગોરસ કેરું કોણ મળું જો,

જેટલું પીએ તેટલું પાયજો,

વચન વેર વાધ્યું ધણુંજો,

કદી મન મેળાવો થાયજો.

ધેલું શું બોલે૦ ૧૬

કૃષ્ણ—અમે દાણુને મશે શું દુભીએજો,

તું તો દાસી દીસે છે રીશાળજો;

હસીને તાળી લે હાથમાંજો,

તું પ્રીત કરીને રસ આલજો.

ઓછી૦ ૧૭

ગોપી—અલ્યા માગ્યાં મુકતાફળ પામીએ જો,

હઠ કરે કંઈ નહી હોયજો;

મન આણુને કંઈ વીવેકજો.

ધેલું શું બોલે૦ ૧૮

કૃષ્ણ—અલી વીવેક ધણો છે મન માહરેજો,

ગાવાલણી લાગી પાયજો

નંદનના કુંવર કપાળનેજો,

જવા નહીં હઉં નીરધારજો,

આખા વીના કેમ છુટશેજો

ઓછીં ૧૬

ગોપી—તારા મનનો વીચાર મેં જાણીઓજો,

હઠ શાને કરે છે આપજો,

મનમાં મન મળી ગયું જો,

જેમ સાકર બળે દુધ માંયજો

ધેલું શું બોલેં ૨૦

કૃષ્ણ—મીઠાં વચન તારા માનુની જો,

સાકર સરખા બોલજો.

પ્રીતનો આંખો તુજ પાસ છું જો,

આ આપું તમોને કાલજો,

ઓછીં ૨૧

ગોપી—રાઢ લાગીને રસ આપીયો જો,

ઉલટ તો અંગે ન માય જો,

જે કોઈ શીખે ને સાંભળજો,

તો ફરી ન આવે ગર્ભવાસ જો;

દાણુલીલા દીનાનાથની જો;

ગુણુ ગાય રતનીઓ દાસ જો.

ધેલું શું બોલેં ૨૩

દાણુ લીલાની સાખીઓ, આહરીયાં, ગરબીઓ,
વગેરે ગોવાળીયાનાં.

શ્રીકૃષ્ણ—ઉંચીને અલખેલડી રાધે સાંભળને કહું વાત;

વંદ્રાવનને મારગ જતાં કોણ છે તારી સાથ,

ઉભીરે શ્રીજની નારીરે, પુછું પરણી કે કુંવારીરે;

આન્યા વિના આંખડી કાળીરે, આજુબંધ ખેરખાવાળી. ૧

રાધા—સાથવાળા તેને ઘેર બેઠી, તારે શી પડયુછ;

માર્ગ મુકી રહે વેગળા, તારે મોઢે નથી મુછ,

આલ્યો જ પાસરી વાટેરે; સાખું નંદરાયને માટેરે;

તું તો કયાનો કાનુડો દાણીરે, પાઈ તને પાંદડે પાણીરે; ૨

કૃષ્ણ—શી છે તારી જાતડી કીયું છે તારૂં ગામ;

કેણુ તારા છે માત પીતા, શું છે તારૂં નામ; ઉભી ૩

રાધા—આહીરની જામે જાતડી ગોકુળ માઈ ગામ,

બખુબાણી હું બેઠડી રાધા છે મારૂં નામ. આલ્યો ૪

કૃષ્ણ—બોલતી નોતી તે બોલવા શીખી, આવડું બોલી આજ;

વંદાવનમાં નીત ફરે છે તુજને તે શી લાજ. ઉભી ૫

રાધા—લાજવાળા છો તે હું જાણું, ઢાંકી રાખો આપ;

વંદરાવનનો મારગ મેલી નીત તપાસો લાગ. આ ૬

કૃષ્ણ—ઝાઝા રાખે મેઢાં ગોપી, ઝાઝી રાખે ગાય;

છાશ પીને મોટી થઇ, બરવાડની જાત કહેવાય ઉભી ૭

રાધા—ગોકુળથી આવી ગોવાલણી, મથુરાથી આવ્યો કહાન;

મારગમાં એકઠાં થયાં તું શેતુ માગે છે દાણ. આ ૮

કૃષ્ણ—ગોકુળની ગોવાલણી, મથુરાને મારગ જાય;

આડા કાન ફરી વળ્યો, તારા પ્રીતે પાલવ સાય. ઉભી ૯

રાધા—તું બેટી બખુબાણી, રાધા મારૂં નામ;

દાણુ સેવાની ધંચા હોય તો આવજે ગોકુળ ગામ, આ ૧૦

કૃષ્ણ—નંદ આવાનો નાનડીયો, કહાનજી નામ પ્રમાણ.

દાણુ લીધા વગર જાવા દઉં તો નંદઆવાની આણ. ઉભી ૧૧

રાધા—આણ માનું તો કંસની, ખીજી ન માનું કોય,

નવનંદ મારે નેહડે વસે, તારો નંદતો કોણજી હોય. આ ૧૨

કૃષ્ણ-કંસ તે તારો દોષજ છે. મેં વશ કીધો સહુ કામ;

સંભાળીને બોલજ રાધા શુદ્ધ ગદ્ય કે સાન. ઉબી૦ ૧૩

રાધા-શુદ્ધ ગદ્ય નથી માહરી, તારી ગદ્ય જોમ હોય;

સાંભળ છઠ્યા નંદના, તારે મન વિચારી જોમ. ચા૦ ૧૪

જણ-મનમાં શું વીચારે રાધા, દાણ લેવાનો સહી;

તારી માને શું કહીએ, તને વેચવા મોકલી અહીં. ઉબી૦ ૧૫

રાધા-આવોને ગોપીના વહાલા, સાંભળ કહું તે વેણ.

તારી માને શું કહીએ, તારી પાસે ચરાવે ધેન. ચા૦ ૧૬

કૃષ્ણ-મેણું બેણું કરતી રહેજે મહીયારી મદમાતી;

છાશ પીને દહાડા કાડે, તું તો રંગે થઇ છે રાતી. ઉબી૦ ૧૭

રાધા-કહાનજ કાળા ન કરો ચાળા, મોરલીઓવાળા;

અડધી રાતે શું નાઠા તમે. બરીને ઉચાળા ચા૦ ૧૮

કૃષ્ણ-દાણના દોકડા લઈશું રોકડા ખીજ ના કર વાત;

તારે મારે ઝધડો થયો, ફેાડીશ મહીના માટ. ઉબી૦ ૧૯

રાધા-દાણના દોકડા, આપીશ રોકડા ખીજું ન થાયે આળ

દાણ લીધામાં શું સમજે તું નાનું સરખું બાળ. ચા૦ ૨૦

કૃષ્ણ-મહીયારી તું મદમાતી હું નાનું સરખું બાળ;

બાળપણું તુજને દેખાડું થાવા દે સંધ્યાકાળ, ઉબી૦ ૨૧

રાધા-સંધ્યાકાળે તું શુ બતાવે સાંભળ કાળા કહાન;

મહી વેચીને આવતાં, આપીશ તારું દાણ. ચા૦ ૨૨

કૃષ્ણ-તું રંગીલો રૂપની રૂઠી હું છખીલો કાન,

મહી ખપે કે ન ખપે તું આપને મારું દાન. ઉબી૦ ૨૩

રાધા-મહીનાં દાણ હોય ન મોહન, મનમાં સમજો પેર,

મહી પીવાનો ખપ હોય તો આવજો મારે ઘેર. ચા૦ ૨૪

કબ્બુ-ક્યારતી તું મેણાં દધને કોધાં અદ્ધકાં વેર;

હેત કરી તું આપવા આવે હવે લાગે કડવાં ઝેર. ઉભીં ૨૫
રાધા-કહો તો હરી ઘેરથી આપું, કહો તો પાઉં આંખ;

હિમાના સ્વામી શામળા તમે મનમાં ન લાવશે કાંઈ આં ૨૬
આવે. છછડા નંદનારે તમે ગોકુળનાં મહીમારી;

વાત તો વિચારીને કહીએ, મારગથી અળગા રહીયેરે આં ૨૭

કાન—ધુતારી ધુમટા વાસારે આંખ્યા વીના આંખડી કાળારે,

ઉંચી ને અલબેલડીરે પાતળાં આ અરિધાન;

જેળનીયાતું જેર ધણું હું ઉતારું અભીમાન. ધુતારી. ૧

ગોપી—નાની વયમાં નામજ કાઢયું લોક કરે વખાણ,

મ્હોં ખાય ને આંખડી લાગે માંહે માંહે થું દાણ,

ચાલ્યો જ પાંસરી વાટેરે સાંખું છું નંદરાયને માટે. આં ૨

કાન—આ ગોકુળમાં ધણી વસે છે મોટી જાત આહીર.

વહેવાર વાતે લજ્જા શાની છે વઢકણાંની રીત. ધુતારી. ૩

ગોપી—પાધરી વાટે તે લડેરે જેને હોય બે આપ,

એક દાણ લખાવી લાવ્યો, કંસ રાયતી છાપ આં ૪

કાન—છાપ તો તારો આપ કરે છે સેંકડો બ્રહ્માણ,

હમો કુંવર નંદરાયના, ધણું કંસને તણ સમાન. ધુતારી. ૫

ગોપી—સમજ બોલો શામળારે, લોક સાથે શા લાડ;

બીખ માગીને જીવવું માનો પરમેશ્વરનો પાડ. આં ૬

કાન—ગોપી ગાળ દીધી અદ્ધકેરી ને જેરાવરનો જેરો,

બીખ માગ્યાની પેર કહું તું કાન ધરતી ઓરો. ધુતારી. ૭

ગોપી—કાન ધર્યાતું કામ થું છે સમજ મનવી વાત,

એવો કે દેખતી નથી કે અડકાડી શકે હાથ
 કાન—આવે નારી ઈન્દ્રાણી તો જાયે મુકી માન,
 તારું સર્વસ્વ લુટી લઉં સુંદરી તો મારું નામ છપીલો કાન ધ્રુવ
 ગોપી—છ વરસનું છોકરું ને ચોરી પીતો હાસ,
 સર્વસ્વ આપું શામળા તું આવ મારી પાસ ૧૦
 કાન—તું મદમાતી મહીયારી હું નીકટ નાતું બાળ,
 બાળપણું તમને દેખાડું થાવા દે સંખ્યાકાળ ૧૧
 ગોપી—વિવાદ કરતાં દીવસ વિત્યો, અબળા આકળી થાય,
 પ્રેમાનંદ પ્રભુ જવા દેજો, ગોપી લાગી પાય.

ગોવાળીયાના હારીયાં.

દુધ પીઓ જવા દો અમને શાને રોકો છો વન,
 એકલડી વન કેમ રહું, ધ્રુજે છે મારું તન દુધ ૦ ટેક.
 કુમળી આંગળી મરડાશે મુકોને મારો હાથ,
 હું આવી આગળ થકો પુકે આવી સમયર સાથ. દુધ ૦ ૧
 દીવસે પરણ્યા પીયુ સાથે ઉભા રહું નવ જય,
 નંદજીના સમ અગળાં રહે તો પર શું કેમ બોલાય. દુધ ૦ ૨
 પીયુ મારો ચતુર નથી તે, શું જાણે બોલવાની રીત,
 તેણે હું પ્રીછુ નહી, જે પુરુષ કહેલી પ્રીત. દુધ ૦ ૩
 જે રસ જેણે ચાખ્યો નહીરે, તે શું જાણે નેદ;
 નેન નચાવો છો ધણાં, હું પ્રીછુ નહી કાંઈ તેલ. દુધ ૦ ૪
 તમ સરખી હોય તેને ચાહો મુકોની મારો હાથ,
 બાળપણે એવું કરો જે, આગળ વાધે લાજ, દુધ ૦ ૫
 કાલ પીતા પરણાવશેરે ઉત્તમ સુંદરી નાર,

પરની ધર વસે નહીં એ વેદનો વ્યવહાર. દુધ૦ ૬

સુખ ટળે શરીરનું એ કોષ શું લાગે મન,
ચીતબ્યું તો નવ પામીએ અતી દોહીલા દુરોજન. દુધ૦ ૭

ચતુર હશે તે જાણુશેરે ચતુરાઈની પેર,
મેં મન તાઈ ઓળખ્યું અવસરે આવજો ઘેર. દુધ૦ ૮

મારગમાં ન બોલાવીયેરે, આવતાં દેખે લોક.
બાલણુ પ્રભુ રઘુનાથજી, કેા આળ ચલાવે લોક, દુધ૦ ૯

જા જા નંદના ગોવાળીયાં, તું શેનું માગે દાણુ.

જો આવીશ હુંકડો તો કંસરાયની આણુ. જાઓ ટેક.

ઘેર જઈ પુછ માતનેરે, છાશ વેચાતી કાલ,
દાણી થઈ વનમાં રહ્યો, કોની શીખ્યો તું ચાલ. જાઓ. ૧

મસ્તક ઉપર પાધડીને, અણીવાળાં લોચન;
કરમાં કાળા કામળા કાં વહે મીઠાં વચન. જાઓ. ૨

અંગ માં મોડીશ આવડું તું રાખજો તારો ભાર;
ચંચળ ચાળા કહાન તારા હુંતો તારી નાર નહી. જાઓ. ૩

મેં તને નિરમય સાંભળ્યોરે, વસતે વંદ્રાવન;
ભરમે ભોળા ન જાણુતો, અતિ કડણુ છે માઈ મન. જાઓ. ૪

પાધરે મારગ ચાલીયેરે, ગોવાળીયાની સાથ;
છેલપણું નવ કીજીએ, બાલણુ પ્રભુ રઘુનાથ. જાઓ. ૫

ઉભી રહે આહરડી, તું બોલતી વાંકા બોલ;
તારી આંખડી તે મેં ઓળખીરે, અવર નહીં કેની તોલ. ઉભી૦ ૧

મારગે છોડી અબોલડોરે, હીડતી મોશાડ;
શેરી જોઈને ચાલીએ, ઘેર કંથ મારા હોય. ઉભી૦ ૨

સતી સામું ન ભાળીએરે, નીચું જોષને ચાલ;
 પરપુરપથી વેગળી રહે, તેની આંખલડી ઓળખાય. ઉભી૦ ૩
 દાણુ લાગે ઠામનુંરે, અહીં નથી કંસનો ભાગ,
 વણુ પ્રીછે આવે નહી, આવે તો મારો ભાગ. :ઉભી૦ ૪
 આવતાં આવી કામની, હું જે માગું તે આપ.
 ભાલણુ પ્રભુ રઘુનાથજી, અંતર આણી થાય. ઉભી૦ ૫

ઓરે આવશે આહીરડા મેં જાત જાણી.
 જીલમ કરો છો જોરાવરારે કંસ રાયને કહીશું
 નીત ઉઠીને દુઃખ દો છો તારૂં ગોકુળ મુકીને જઈશું, ઓરે૦ ૧
 અમે દાણી તે નંદરાયને મન માને તે લઈશું.
 કહેજો તારા કંસ રાયને હમે ઉતર દઈશું. ઓરે૦ ૨
 તારા સરખાં ઘેર ઘણારે અમને પાએ પાણી,
 તારૂં ખોલ્યું સાંખું હું તો નંદકુંવરનો જાણી. ઓરે૦ ૩
 પાધરે મારગ ચાલીએરે ગોવાળીઆની સાથ.
 છેલપણું નવ કીજીએ ભાલણુ પ્રભુ રઘુનાથ. ઓરે૦ ૪

છપ્પીલા નંદનારે, તારી ચાલનો ચટકો જો,
 છોરા આહીરનારે, તારા મુખનો મટકો જો,
 ચટકો તારી ચાલનો, પવનીએ કંગરકોર
 છુમકે છુમકે છુમકી બાજે, નેનમાં નાચે મોર. છપ્પી૦ ૧
 તાણીને બાધે પાધડીરે ઢળકતો મુકે તોર.
 શેરીએ લથડતો હીંડે, મુખ મોરલી ધનધોર. છપ્પી૦ ૨

મુખ દેખડાવીને ઘેલાં કીધાં જાણે હરધમા દોર,
લાલણ પ્રભુ રઘુનાથજી, ચીતડાના ચોર.

છબી૦ ૩

બ્રહ્માન કેરી બેટડી રાણી રાધા છે માઈ નામ.
કધી તણાં જે ખપ કરો તો આવજો ગોકુળ ગામ.

બ્રહ્મ૦ ૧

લંપટ સંપટ નાથજીરે કપટી કાળા કહાન,
કધીતણું જે દાણુ લેશો તો કંસને થાશે જાણુ.

બ્રહ્મ૦ ૨

વંદ્રાવનની વાટમાં તમે જ્ઞાને રોકો છો વાટ,
તારી માતા તો આવડું મોડું લેતી મહીનું માટ,

બ્રહ્મ૦ ૩

રાધા તો દાણુ નહીં આપેરે તમાઈ શું જોર,
પીતા મારા જે જાણુશે તો, કરશે પાંસરા દોર.

બ્રહ્મ૦ ૪

સીધે મારગ ચાલીએરે ગોવાળાઆની સાથ,
છેલપણું નવ કીજીએ લાલણુ પ્રભુ રઘુનાથ.

બ્રહ્મ૦ ૫

ભાગ ૧૨ મો.

ઉંઢાણીના હારીયાં.

વેગજો રહેને વરણાગીયા.

ઉંઢાણી લેધને કૃષ્ણ વંદ્રાવન ગયાતા.

હારે હું તો શોધી વળા નવખંડમાંજીરે.

વેગજો૦ ૧

" અલ્યા મહીની મટુકી મારી કુટશે.

" મારી મોતન કેરી લટ દુટશે જીરે.

વેગજો૦ ૨

" અલ્યા મોહન તારા હંદમાં,

" મારી દામણી તુટી તે તારા હંદમાં જીરે,

વેગજો૦ ૩

- ” માઈ લાખ ટકાનું ચીર ફાટશે.
 ” અલ્યા ખેંચ માં ખેંચ માં ફાટશે જીરે. વેગજો ૪
- ” અલ્યા લાલ છડી તારા ફાથમાં,
 ” મુને રોકી તે જીમનાના પાટમાં જીરે. વેગજો ૫
- ” સવાલાખનો હાર મારી કાટમાં,
 ” અલ્યા તાણમાં તાણમાં ટુટશે જીરે. વેગજો ૬
- ” અલ્યા દાસ રાધેના સ્વામી રાંકડા,
 ” હું તો મોહી રહી મુછના આંકડા જીરે. વેગજો ૭
- આજની ધડી રળીઆમણી;
 હારે મારા વાલાજી આવ્યાની વધામણી જીરે, આજ ૦
- ” પુર્યો પુર્યો સોહાશેણ સાથીઓ જીરે,
 ” ઘેર મલપતો આવે તે હરી હાથીઓ જીરે. આજ ૦ ૧
- ” સખી લીલુડા વાંસ વઢાવીએ,
 ” મારા વાલાજીના મંડપ રચાવીએ જીરે. આજ ૦ ૨
- ” સોહાશેણ ચાર તેડાવીએ,
 ” મારા વાલાજીને મોતીડે વધાવીએ જીરે. આજ ૦ ૩
- ” સોહાશેણ મળજે જે ધડી,
 ” મારા પ્રભુજી પધારે તે ધડીજીરે. આજ ૦ ૪
- ” રસ મીઠડાએ અતી મીઠડા.
 ” મહેતા નરસૈયાના સ્વામી કોઠએ દીઠડા હોજીરે. આજ ૦ ૫

દાણુ લીલાની ગરબીઓ,

હારે દાણુ માગેરે દાણુ માગે.

„ નારી મીઠડીના બોલ બાણુ વાગે.

દાણુ૦

„ કાન કીયા મુલકનો સુબો,

„ હારે મારા મારગ વચ્ચે ઉભો.

દાણુ૦ ૧

„ મારા મારગ વચ્ચે વશિયોરે.

દાણુ૦ ૨

„ કાન કીયા મુલકનો દાણી.

„ મારી નવરંગ ચુંદડી તાણીરે.

દાણુ૦ ૩

„ કાના કીયા મુળકનો મહેતો,

„ મારા મારગ વચ્ચેમાં રહેતોરે.

દાણુ૦ ૪

„ કાન જળ જુમનાંને આરે;

„ એમાં કાણુ જીતે ને કાણુ હારેરે.

દાણુ૦ ૫

„ કાન નથી સાકર નથી મેવા;

„ ખાટી છાશમાં શું આવ્યો લેવારે,

દાણુ૦ ૬

„ મહેતા નરસર્પના સ્વામીને વારી,

„ ગઉ ગોવાળીયામાં ચારીરે.

દાણુ૦ ૭

ગરબી ૨ જી

જવાદો મને શાતે રોકો છે વાટમાં,

હારે દાણુ લેવા સરખા નથી ઘાટમાં

જવા૦ રેક.

આજતો અમારે પ્રભુ કામનો દીન છે.

હારે મારે એકલા જવું છે નાતમાં.

જવા૦ ૧

મારાંરે સમ મારી માગર નંદી,

હારે જળ ભરવા જુમનાજી ઘાટમાં,

જવા૦ ૨

સહજા સહયરો ઉભી જીમનાંની તીરે,
હારે તેને વચન આપ્યાં છે હાથમાં,
મોતીના નાથને સંજે લઇને,
હારે જીવું સહયરોના સાથમાં.

જવાબ ૩

જવાબ ૪

ગરબી ૩ જી

વાત કહું ઉભી રહેને અલખેલી
હારે દાણ રીત ના ધટે તે જાઓ મેલી.
આવો આજ રમજીમ કરતા,
હારે આજ યયાં છે સંગની સાહેલી.
ધ્રુંધટ તાણીને શું જોરમા જાઓ છો,
હારે નથી દેતી જવાબ મન મેલી
ધ્યાન ધરીને શું ધ્યાનમાં જાઓ છે,
હારે આજ બોણી કરવી છે મારે પહેલી.
મોતીના નાથ તું છું પ્યારી,
હારે ધણે દહાડે થઇછું આજ બેળી

હું વાત ૦ ૨૬

હું વાત ૦ ૧

હું વાત ૦ ૨

હું વાત ૦ ૩

હું વાત ૦ ૪

ગરબી ૪ થી

જમીન પર જાળનાં દાણ કોણ લે છે;
હારે નથી જાણ્યું લેવાવાળો રહે છે.
નથી સાંભળ્યું પૃથ્વી ઉપર,
હારે લેવાવાળો અહીંયાં કોણ રહે છે.
નિત્ય નવાનવા ચાળા કરો છો.
હારે એવી કોણ શીખામણુ દે છે.
વચન કાઢો છો પ્રભુ વઢવા સરીખાં,
હારે કોણુ વરતી તમારીમાં રહે છે.

જમીન ૦ ૨

જમીન ૦ ૩

જમીન ૦ ૪

મોતીના નાથને એમજ કરીને,
હારે ગોપી રસ્તો ગોકુળનો લે છે.

ગરબી ૫ મી

છબીલી દાણુની રીત કાણે કહાડી,
દાણુ આપો છબીલી લાડી.

છબીલી ટેક

શ્રી જુમનાજીના રે મોટારે આર,
હારે જળ જરવાને આવોને દહાડી.

છબીલી. ૧

વંદ્રાવનને મારગ જતાં,
હારે હુંતો લેખશ લાગત મારી.

છબીલી. ૨

એવાં વચન પ્રભુ કોષએ ન સાંખે,
હારે એતો સાંખે તે પરણી નારી.

છબીલી. ૩

મોતીના નાથને સર્વસ્વ સોંપ્યું,
હારે ગોપી રાજ ક્યાં છે મોરારી.

છબીલી. ૪

ગરબી ૬ ઠી.

હરિ રશિયા મુજને જાવા દીજે, તાર દાણુ યાચ તે લીજેરે.

રશિયા મુજને ટેક.

હારે હુંતો ગોકુળની જીજનારી, હારે હુંતો મહી વેચવાને ચાલી

„ મારગડે આજ ન કીજયેરે

રશિયા મુજને. ૧

„ મારી સંગની સાહેલીઓ ચાલી હારે મારે માથે મહીની ગોળા

„ લ્યો ખાટા ગોરસ પીજેરે;

„ હુંતો બ્રહ્માનાની છોડી હારે મને રોકી રહ્યા ગીરધારી

„ મારગ અજા રહીયેરે.

રશિયા મુજને.

„ આઠ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર તનમન અર્પણ કીજેરે,

રશિયા મુજને.

ગરબી ૭ મી

હારે મારા ચીર દો વનમાળી હારે હું છું અખળા નારીરે;

મારા ચીર ટેક.

,, વાલો ચીર હરી હરીને કદમ ચડી બેઠા.

હારે હું છું જળમાં ઉઘાડીરે

મારાં ચીર. ૧

,, ચીર ફેરકે બદલે પીતાંબર લેઉઝી,

,, જો જલશેસે જાઉં ન્યારીરે

મારાં ચીર. ૨

,, પાહે પત્ર કરી નીકળી રાધે.

,, કૃષ્ણ હસત દે તાલીરે.

મારાં ચીર. ૩

,, બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર,

,, તમે પુરુષ હમે નારીરે.

મારાં ચીર. ૪

ગરબી ૮ મી

હારે બેની આપનો શામ ખોટો.

કયા દોષ દઉં કુખજકારે

બેની આપનો. ટેક.

આપ ગયે કાગળ નહિ બેજ્યો

કયાં કાગળનો ટોટોરે.

બેની આપનો. ૧

જોકુળ મેલી વાલો મથુરા પધાર્યા.

ત્યાં માયો કંસરાય મોટેરે.

બેની આપનો. ૨

બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગરધર નાગર,

મારું મહી પીને થયો મોટોરે.

બેની આપનો. ૩

ગરબી ૯ મી.

હારે કુખજને જાદુ ડારો,

બસ કીનો શામ હમારેરે

કુખજને જાદુ. ટેક

જાદુકી પુડીયા સડ સડ મારી,

ક્યારે કરત વધદ બીચારોરે;
 આણી તેરે અંગાને પેલી તીરે ભુમનાં
 બીચમેં વહે જળ ધાડોરે,
 ઇત ગોકુળ ઇત મથુરા નગરી;
 જાવ પીઓ જળ ખાઓરે
 કુબ્જાસે વાલો રંગ રમત હે
 હમકે દુર કર ગયો ન્યારોરે
 બાઈ મીરાં કહે પ્રેમુ ગીરધરના ગુણ,
 આખર શામ હમારોરે.

કુબ્જાને

કુબ્જાને૦ ૩

કુબ્જાને૦ ૪

કુબ્જાને૦ ૫

ભાગ ૧૩ મો.

ચુંદડીની ગરબી

રસીયાજી મુકો હમારી ચુંદડી.
 જવાદો જીવણુ જળ ભરવા કાજજો.
 સખી કહેશે ક્યાં લાગી આવડી,
 મોટી મોહન લોકડીયાની લાજજો.
 ઘેરો છો મુજને જાણી એકલી,
 પાછળ આવે સમયરોનો સાથજો,
 મનસુખો મનનો હું જાણી ગધ.
 એમ કરે નટવર નહિ આવું હાથજો,
 દુરીજન કંઈ કહેશે મારા કંથને.
 રસીયા તને રીસ ધણી છે મનજો
 સાચુડી મુજને બહુ સંતાપશે,

રસીયાજી૦ ૧

રસીયાજી૦ ૨

નણદી મુજને કહેશે કઠણ વચનને;

રસીયાજી ૩

એવી તે વિલા કાણે સિખવી,
નીત ઉડીને આવડો શો ઉધમાતને,
મોટપણે મોટમ કંઈ આવી નહિ,

છેલ તમારી ના ગઈ છોકરવાદને,
આધા રહો અકશે માં અલખેલડાં
આળકરી તે સાંખે બીજી નારને,
શાણુ થઈ વળગોછો શા કારણે;

રસીયાજી ૪

હું નહીં સાચું તમારો કાંઈ બારને;

રસીયાજી ૫

ધેર જઈ કહીશું તમારી માતને
મુજ સાથે ના બોલો વાંકુ વેણુને,
પાતળીયા પાલવ મુકા માહરો.

ઊર ઉપર શા માટે નચાવો નેણુને.

રસીયાજી ૬

આજ પછી તમ સાથ બોલું નહિ,

હંગ તમારા જાણ્યા જાણવ રાયને,

શું કરીએ શામળીઆ માચું કહું,

તમ સાથે મુજ મનકું આતુર થાયને.

રસીયાજી ૭

સ્વારથ તો સફળ થશે મન રીઝવે,

નવ જણો કંઈ :પ્રીત કર્યાની રીતને.

શું સમજે ચારી જણો ગાવડી,

ધણી કઠણ છે પર શું કરવી પ્રીતને,

રસીયાજી ૮

મન વિના કોઈને ના બોલાવીએ,

માણસ માંહી જાય પોતાનો તોલને;

આગળથી ચર્ચા જોઈએ તે તણી,
ભાર પછી મન ગમતાં કહીએ બોલજો.

રસીયાજી ૬

આવૃત્તતા તમ કરતાં અમને ધણી,
લાજ તજીને મુખડે ના કહેવાય જો;
પ્રાણ ગમે પ્રીત કદીના મુકીએ.

મારમ વચે રોકેથી શું થાય જો
વાલાજી વાચું તે કરીયે માણસ,
કોણ વારની કહું છું જોડી હાથજો.

રસીયાજી ૧૦

મારગડો મુકીને અળગા રહો.
કર જોડીને વિનંતી કરે રહુનાથજો.

રસીયાજી ૧૧

ગરબી ૨ જી.

કહાન કાળારે મારી ચુંદડીના ચોર;

છધયા નંદનારે મારા કારજની કોર

કહાના ૮૬

ચુંદડી ચોરીને પ્રભુ કદમ ચડયા.

સાહેલીના સંગમાં મારી નજરે પડયા.

કહાન ૧

અજાજ તરેહની ચુંદડીને માંહી ઝાઝો રંગ,
વેગળા રહો વરણાગંભિ માંડે સામ થાશે અંગ.

કહાન ૨

લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે, ઝાઝા રંગ;

શ્રીકૃષ્ણજી લાડ લડાવે તેમાં શાનો પાડ,

કહાન ૩

ચુંદડી આપો તો પ્રભુ પાયે લાગુરે;

નરસંધ્યાના સ્વામી પાસે માન માગુરે

કહાન ૪

ગરબ ૩જી.

કૃષ્ણ બોલ્યારે નિકળ જળથી તું બહાર,

આપું ચુંદડારે લેને ગોપીઓ નાર,

ચીરના વખાણ કરે માલ નથી એમાં
નગ્ન થઇ હમણાં નાહી દંડ દીધો તેમાં
ચુંદડી તારીનો ખપ નથી મારો

કૃષ્ણ ૧

સહુ સખી બાર આવો થ્યોને અત્યારે

કૃષ્ણ ૨

સહુ સખીએ વિચાર કર્યો જાવું હવે ધેર

કૃષ્ણ કેરું કહ્યું માની કરીએ એવી પેર

કૃષ્ણ ૩

હારી સહુ બહાર આવ્યાં જોડીને બેઠે હાથ.

ચીર આપી આશા પુરી નરસમયાને નાથ,

કૃષ્ણ ૪

નંદજીનો ગરબો,

તમેરે નંદજી ગોકુળ સંચરોરે.

ઉતરવો જમુનાજીનો ઘાટજો,

મારી માને નહી હોય ગોહતુરે

જસોદા જોતાં હશે વાટજો.

તમેરે ૧

નકરે માત પિતા તે તમે કયુંરે અમને બહુ લડાવ્યાં લાડજો;

અમને નોનેથી મોટા કર્યારે તેના શા માનુ પાડજો.

તમે ૨

મારી છે પચરંગી લાકડીરે તમે વાઘતી વેણ રસાળજો.

તેને તમે સંભારીને મુકજોરે, રખે લખ જતા ઝીવજો.

તમે ૩

મારી સહસ્ર ગોરી ગાયડીરે, તેને તમે હાથ ફેરવી જોળ્યોજો

કહે રઘુનાથના સ્વામી નંદનેરે, અમપર કપાદ્રખે રહેજો જો તમે ૪

ગરબી ૨ જી

નયણે નીરને નંદજી બોલીઆરે, અમથી એકલડાં ન જવાયજો,

વાટડી જોતાંને રોતાં હશેરે, કાનજી ત્યાંય તમારી માયજો

હું તો રાખીશ મારા મનનેરે, તમારી માની સમ કથમ રહેશેજો

માટે ગોવીંદ ગોકુળ આવજોરે, દુરજન મેણુલીયાં બહુ દેશજો, નં

કહો કોણ વંદાવન ગઈ ચારશેરે, સાંજે કોણ આવશે ઘેરજો.
હસતાં વાણીયે કોણ ઉદશેરે, કહો કોણ જામે તમારી પેરજો. ન૦
કુંવર કોને લાડ લડાવશેરે, કોને વળગાડીશું દામીજો;
કોને જમાડીને જમશું અમોરે, કહોને રંધુનાથના સ્વામીજો.

ગરબી ૩ છ.

જશોદા પુછે પિંજીને પ્રેમશૂરે નંદજી ઉત્તર ન આલેજો,
મુખથી બોલે પણ બોલાય નહીરે લલના બેલડીયા બહુ સાલેજો;
કારણ કોને મારા કંથજીરે, કુંવર કયાં મેલી આવ્યાજો;
સરવશ સોંધ્યાં વસુદેવનેરે, દુખના મેર કયાંથી લાવ્યાજો,
આપણે મીત્રાઈ વસુદેવનેરે, આપણે કયાંનું હતું વેરજો
આવી આપણા સુતને બેળવ્યોરે તે રાખ્યો પોતાને ઘેરજો;
કહો કંથજી ત્યાં તમે નવ બોલીયારે, આપણે બોયો છધયો છેડીજો
એ રંધુનાથનો સ્વામી ગોવાળાઓરે અમપર નજર ન જોડીજો.

ગરબી ૪ થી.

વ્રજમાં વ્રજ વનિતા વાતો કરેરે મોહનજી મથુરામાં રહ્યોજો;
જોને નંદને ગોકુળ મોકલ્યારે વિહલ વસુદેવના થયાજો.
અહીંના સુખમાં ગાયો ચારવીરે બીજું આહીરીયામાં રહેવુંજો
ત્યાં સહુ પુછીને વાતો કરેરે મથુરા નગરીમાં શું કહેવુંજો
મથુરા નગરી હરીને મન વસારે બીજું કંસરાજનું રાજજો;
લક્ષ્મી દેખીને લલચાઈ ગઈરે માટે ગોકુળ કીધું તાજજો.
એ મુદત મનોહર શામજોરે સજની સહિને લાગે મીઠાજો,
એ રંગનાથનો સ્વામી ગોવાળાઓરે ત્યાં તો રાજ થઈને બેઠો.

પરચુરણ ગરબીઓ.

ચંદ્રાવળીની ગરબીઓ.

મારે માથે મટકીને મહીડાંની ગોળા મહીરે વેચે ચંદ્રાવળીરે,
વેચાંતી સેચાંતી નગરમાં પેઠી કાનુડો છેડલો સાહી રહ્યોરે.

ભાગ ૧૪ મો

ગરબી ૧ લી.

તમને શું કહીએરે કામણુગારા છે
 ગોપીજન વલ્લભરે પ્રાણ હમારા છે;
 પ્રુછું છું તમનેરે સાચું કહો અમને;
 મારા સમ મોહનરે નહી દુભાવું તમને
 હમયાપર હાજરરે ખાંતે ખુખ્યા છે
 તમ સરખા જીવણુરે કાંઈ એક ઘેત્યા છે;
 આ દુર્ઘળ લાતારે ચંદન ચળકે છે,
 મુખને તંબોળેરે લોલક લટકે છે,
 આતે શું અચરતરે આવ્યા સેજડીઓ,
 રણછોડના સ્વામીરે અચરતની ઝડીઓ.

ગરબી ૨ જી.

વાર છું વાલમરે અમને અડશોમાં
 વાટેને ઘાટેરે અમને વઢશોમાં
 અમે વહુવારે લાલ લાજ બયાં
 બોલતા બીજેરે કંથે કેદ કયાં
 સાસુડી સુણશેરે નણદલ નાની છે;
 પ્રીતલડી છે પણુરે તમશેં છાની છે,
 તમે કેના કુંવરરે કહો અમને લાલાજી,
 પાળેલા કહીનેરે સૌકો સાદ કરે,

એમાં શાતોલજરે પરધેર પેટ ભરે,
મનમમતાં કીધારે લળાં લોપીને
રણુછોડના સ્વામીરે ધન્ય આ ગોપીને;

ગરબી ૨ અજવાળી રાતની.

આસો માસે સરદ પુનમની રાતજો,
ચાંદલીઓ ઉગ્યોરે સખી મારા ચોકમાં.

સસરો મારો દેરા સરખો દેવજો,
સામુડી મારી દેરાંરે કેરી પુતળી.

જેઠ મારો અશાડીલો મેહજો,
જેઠાણી ઝલુકે વાદળ વીજળી.

દિયર મારો ચાંપલીઆનો છોડજો,
દેરાણી ચાંપલીયા કેરી પાંખડી.

નણુદલ માહારી વાડીમાંની વેલજો,
નણુદોષ તે વાડી માંહીનો વાંદરો.

પરણ્યો મારો ચતુર સુજણજો,
તાણીને ખાંધેરે નવરંગ પાલડી.

એ પાલડીએ દશ દશ આંટાજો,
આંટેને આંટેરે નવરંગ પાલડી.

ગોરીનો પરણ્યો વહાણુ કમાવા જાયજો,
વહાણુથી લાવેરે ખારેક ટોપરાં.

ખારેક ખાય તો ખટકે ગોરીની દાદજો,
ટોપરડું ખાયે તો ગોરીને કુચા વજો.

ગરબી ૩ જ સોહાના ખાળ લવની

દુર ખેલન મત જાઓ મેરે લાલડુ દુર મિલેગા હાઉ;

ટેક.

મચ્છારક સંખાસુર માર્યો લાયો વેદ છોરાઉ;	
ચાર વેદ બ્રહ્માકો દીનો મેં તહાં ન દેખા હાઉરે.	દુરં ૧
દુર ખેલન મત જાઓ મેરે લાલન દુર મીલેગો હાઉ.	
વારાહરૂપ ધર પર્વત લાયે પૃથ્વી દાઢ ચઢાઉ,	
બ્રહ્મા લક્ષ્મી નિશદીન આવે માં મેં તહાં ન દેખા હાઉ	દુરં ૨
નરસીંહરૂપ અવતારમેં બડે અસુરોકો ભે ઉપજાઉ,	
બડો દેવ હીરણ્યાકશ્ય માર્યો મેં તહાં ન દેખા હાઉ.	દુરં ૩
વામન રૂપ છેલ્લો બલ રાગ પગલાં ત્રણ ચઢાઉ,	
ઇદ્રાસન ઇદ્રકો રાખ્યો મેં તહાં ન દેખા હાઉ.	દુરં ૪
કરશુરામ અવતારમે બડે બડે અસુરકો ભે ઉપજાઉ,	
ક્ષત્રી મારી નક્ષત્રી કીધી મેં તહાં ન દેખા હાઉ.	દુરં ૫
રામચંદ્ર અવતારમેં દસ મુસ્તક છેદી લાઉ.	
સોનેકી લંકા ખાખ કર ડારી મેં તહાં ન દેખા હાઉ.	દુરં ૬
જમનાકે તીર ઘેન ચરાઇ ભુજ બની બિચરાઉ,	
શેષ પાતાલ કાલીનાગ નાથ્યો મેં તહાં ન દેખા હાઉ.	દુરં ૭
ખાંધો મન મોહન બકતવત્સલ બળ જળ,	
જમના અર્જુન વૃક્ષ ઓધારે મેં તહાં ન દેખા હાઉ.	દુરં ૮
ખાલાપનમેં મૃતિકા ખાધી ચઉદ લોક દે જલાઉ;	
સુરકે સ્વામી તેરી અદ્ભુત લીલા મુખે કહી ન જાય.	દુરં ૯

ગરબી ૪ થી.

હાથ વછુટી મારી મટકી કુટી દધી વેચંતા લુટીરે.	
પીતલ લોટા જળે ભરાવું દાતણની ચતુરાધરે	હાથં ૧
ચીની તે ખાલા તેલે ભરાવું મર્દાની ચતુરાધરે.	
ત્રાંખા કુંડી જળ ભરાવે નાહાવણની ચતુરાધરે.	હાથં ૨

સેવ સુંવાળી લાવશી રંધાવું, બોજનની ચતુરાધરે, હાથ૦ ૩
પાન સોપારી લવીંગ મંગાવું મુખવાસની ચતુરાધને. હાથ૦ ૪

ગરબી ૫ મી.

ઝુમકહાર શીદ તોડ્યો હો રાજ મારો ઝુમકહાર શીદ તોડ્યો,
હારની પડી છે ત્રણ ઓળો હોરાજ મારો ઝુમકહાર શીદ તોડ્યો,
જળ જુમનાનાં નીર લરવાં ગયાંતાં ઘટ મારો શીદ ફેડ્યો. હો૦
વંદ્રાવનને મારગ જતાં કાંકુ ઝાલીને હાર તોડ્યો. હો૦
વંદ્રાવનને ચોકે રમતાં કુડાં વચન કાણુ બોલ્યો. હો૦
પ્રીત કરી પણ કરતાં ન આવડી નંદ આહીરનો છારો, હો૦
મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર આવ્યાને નટવર ઓરો, હો૦

ગરબી ૬ ઠી.

ગગરી ઉતારરે વનમાળા મટુકી ઉતારરે વનમાળા
ઉતાર ઉતાર જલદી ઉતારરે વન૦
મેરે શીરપર હો ગઘ બારી. ગગરી૦ ટેક.
સુનેકી ગગરીને રૂપલા ઉઢાણી બર ગઘ રાધે પ્યારી ગ૦ ૧
જળ જુમનાકી ચીકણી મટુકીયાં લગ ગઘ રાધે પ્યારી, ગ૦ ૨
મેં પ્હેરી કસુંબલ સાડી તેરી મુગટકી છબી ન્યારી ગ૦ ૩
મેં પ્હેરી જરકસકી ચોળી તેરે મોરલેકી છબી ન્યારી ગ૦ ૪
મેં પ્હેરી મોતનકી માળા તેરે ગજમાળકી છબી ન્યારી ગ૦ ૫

ધશ્વર પુજવા વિષે.

ગરબી ૭ મી.

(હું તો ધશ્વરને પુજવા નીસરીરે લોલ એ—રાગ)

શામ સલુણા કુંવર નંદનારે લોલ,
તે મને નાંખી ફંદમારે લોલ

શામ૦ ૧

હું તો ઝબકીને જોવા નીસરીરે લોલ	
ઝાઢવાનું અંબર વીસરીરે લોલ	શામ૦ ૨
હું તો ગાવલડીને દેવા નીસરીરે લોલ	
શેલો લીધીને તામડી વીસરીરે લોલ.	શામ૦ ૩
હું તો દર્શન કરવાને નીસરીરે લોલ,	
સાળુ પહેર્યા ને ચોળા વીસરીરે લોલ.	શામ૦ ૪
હું તો જુમના તે જળને નીસરીરે લોલ,	
ગાગેર લીધી ને ઘડો વીસરીરે લોલ.	શામ૦ ૫
જમતાં તે જીવણ સાંભર્યારે લોલ,	
કહે ન ઉતરે કાળાઓરે લોલ,	શામ૦ ૬
વલવના સ્વામી શ્રી હરીરે લોલ,	
તન મનથી હું તમને વરીરે લોલ.	શામ૦ ૭

ગરબી ૮ મી.

આવના આવના આવનારે, શામ મોરી ગલીમેં આવના;	
આવના તો દુરસે બતાવનારે શામ મોરી ગલીમેં આવના	
તેરેરે ખાતર બાગ બનવાયો કુલનો હાર ગુંથાવનારે	શા૦ ૧
તેરેરે ખાતર દહી જમાયો પ્યાલા ભરી ભરી પાવનારે	શા૦ ૨
શેવ સુવાળી લાવશીરે રૂચી રૂચી ભોગ લગાવનારે	શા૦ ૩
લવીંગ સોપારીને એલચીરે પાનુંકા બીડીયાં આવનારે	શા૦ ૪
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર ચરણકમળ ચીત લાવનારે	શા૦ ૫

ગરબી ૯—છેલની

હારે અલ્યા વાંકી ન પહેરીએ પાઘડી;	
,, તારી પાઘડી પાટુઓ ખવરાવશેજીરે	વેગળો રહેને વરણાગીયા
,, અલ્યા નેન કટાક્ષ નવ કીજીએ,	

- ૨૨ તારાં નેણુલાં તે મેણુલાં ખવરાવશેછરે વેગજો ૦ ૧
 ૨૩ અહ્યા ખંગી લેલાટ નહી લેખીએ
 ૨૪ તારી ખંગી તે કઢંગી કઢાવશેછરે વેગજો ૦ ૨
 ૨૫ અહ્યા પાન ખીડા નવ ચાવીએ,
 ૨૬ તારાં પાન તે બાન ભુલાવશેછરે, વેગજો ૦ ૩
 ૨૭ અહ્યા વગર વિચાર્યું નવ ખોલીએ;
 ૨૮ તારૂં તોલ ખોલવા થકી થશેછરે. વેગજો ૦ ૪
 ૨૯ અહ્યા વિશેષ કેશ ન વધારીએ
 ૩૦ તારા કેશ તે વેશ વધારશેછરે વેગજો ૦ ૫
 ૩૧ અહ્યા કડકડતાં કેડીઆં ન પહેરીએ,
 ૩૨ તારાં કેડીઆં તે ખેડીએ ધલાવશેછરે. વેગજો ૦ ૬
 ૩૩ હારે આહ્યા વેઢે મઢીશ નહીં ઓગળાં.
 ૩૪ જશે વેઢ બનીશ જોજો જાંગલાછરે વેગજો ૦ ૭
 ૩૫ અહ્યા હીરકોરી ધોતીઆં ન પહેરીએ
 ૩૬ તારા ધોતીઆં ધુળ ધલાવશેછરે વેગજો ૦ ૮
 ૩૭ અહ્યા ચમકતી મોજડી ન પહેરીએ,
 ૩૮ તારી મોજડી તે રોજડી કરાવશેછરે, વેગજો ૦ ૯
 ૩૯ અહ્યા ખભે દુશાલા ન નાંખીએ,
 ૪૦ તારા દુશાલા નામ દુખાવશેછરે, વેગજો ૦ ૧૦
 ૪૧ અહ્યા અત્તર કુલેલ ન વહેરીએ,
 ૪૨ તારાં કુલેલ તેલ કઢાવશેછરે. વેગજો ૦ ૧૧

ગરબી ૧૦ મી.

માઈ સોનાનું છે ખેડુરે છેલ જખીલા છોમાળા,
 મારી રૂપાની ઉઢાણીરે

છેલ જખીલા ૦

હું તો સરોવર પાણી ગમતીરે
 મને કાળે બળદે મારીરે,
 મારા આછા સાળુ ફાટયારે,
 ઓ ગોકુળ ગામના દરજીરે
 મારા આછા સાળુ ભરીરે
 મારી સાસુ ન જાણે શીવ્યારે,
 મારી નણુંદ ન જાણે ઓટયારે
 મારી જેઠાણી ન જાણે ઢાંકયારે
 તારો સાંધવાનો સવૈયોરે,
 તારો ઓટયાનો રૂપયોરે,

છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં
 છેલ છખીલાં છોગાળાં

ગરબી ૧૨ મી

મારાંરે સ્વામી બોલોને વાલા,
 જશોમતી નંદ તણા લાલા
 ઘેલીરે થઈ ગોકુળમાં ભમતી.
 બીજારે કોઠની વાતો નથી ગમતી.
 એવીરે તમને કોણ મળી દુતી;
 જેણે માંડે ચીતકું લીધું લુટી.
 વાલારે તારી વાટલડી જોતી,
 આંસુડી ભરી ભરીને રોતી
 લુંડારે લોક ભરમાચારે હમને,
 તેથી તમો મળતા નથી હમને
 વાલારે તમને કશું નહિ કહીશું;
 મોહન તારી મરજી મુજબ રહીશું.

મારાં ૮૬
 મારાં ૧
 મારાં ૨
 મારાં ૩
 મારાં ૪
 મારાં ૫

ઝાઝું રે હવે શું કહીએ તમને,
 મોહનવર મેહર કરો હમને
 એવું સુણી આવ્યા ગીરધારી
 દીધું આલીંગન ત્યાં મોરારી,

મારાં ૬

મારાં ૭

ગરબી ૧૨ મી મેંદી વિષે.

મેંદી મેંદી શું કરોને મેંદી મોટાં ઝાડઃ

એક ડાળું હલાવીએ તો ડાંળાં હાલે ચાર સહીયર મેદી લેશેર.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે વાસીદાં વાળા મેલ.

મેં બોળાએ એમ સાંભળ્યાં જે કચરા વેરી સેલ. સહીયર

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે પાણી ભરી મેલ.

મેં બોળાએ એમ સાંભળ્યાં જે ખેડાં ફેડી મેલ

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં જે રાંધણાં રાંધી મેલ;

મેં બોળાએ એમ સાંભળ્યાં જે કહલેડાં ફેડી મેલ. સહીયર.

ગરબી ૧૩ મી.

અચકો મચકો કારેલી

તમને કઈ વહુ ગોરાં ગમશે લાલ અચકો મચકો કારેલી

અમને રૂખી વહુ ગોરાં ગમશે રાજ

અચકો.

એ ઠીંગણીને શું કરશે રાજ

અચકો.

એ ઠીંગણી કામણુગારી રાજ

અચકો.

એને ઉંચી નીચી મેદીએ ખેસારશું રાશી

અચકો.

એને ટોપલો ધરાણું ધાલશું રાજ

અચકો.

ગરબા ૧૪ મી.

- સુણ ચતુરસુજળ પરનારી શું પ્રીત કણુ ન કીજીએ
જેણે પ્રીત કરી પરનાર તણી, એને હમડે રૂધણ થાય લણી;
એણે કુળની લગ્ન્યા કાંઈ ન ગણી સુણ. ૧
- તમે પહેલા મળશે કુતીને, તારું સરવશ લેશે ધુતીને;
પછી રહેશે અંગ બલુતીને. સુણ. ૨
- તમે ખેઠા મુછો મરડીને, તારું કાળજી આશે કરડીને;
નહી મુકે નસ આંતરડીને.
- તને પ્રેમના પ્યાલા પાછને, તારું સરવે લેશે વાહીને;
તને કરશે ખોખુ આપને. સુણ. ૩
- પ્રીતમના રવામી છો પ્યારા તમને ગોપીઓ કરે કાલાવાલા;
તમે દરશન દોને મોરલીવાળા. સુણ. ૪

ગરબી ૧૫ મી.

- ગરબ તમને મેં દીઠા ગીરધારી,
મતલબીયા છો મોહન મોરારી ગરબ ૦ ટેક.
- મનેરે માયારે લાગી છે તારી
મારે મન જાગી છે મોરારી
- વાલારે મને શા માટે વિસારી. ગરબ ૦ ૧
- પહેલીરે મને ખખર આવી પડતી
એની સાથે પ્રીત નહિ કરતી;
- વાલા મને મેલી ગયા રડતી ગરબ ૦ ૨

મે તો જાણું ઉજળું તે દુધ હશે
તેનેરે જાને વાહી મને જાશે;
રહીતી હું તો તારા વિશ્વાસે.

ગરજી ૩

જશોદા કાન તમે કાળા

કયાં બહુ આંખો તણા ચાળા
તે પર હું તો મોહી છું નંદલાલ
હવેરે હરજી બધું થયું ગીરધારી,
ક્ષમા કરો ચુક થઈ છે અમારી
થઈને રહી છું ઘાસી તમારી.

ગરજી ૪

પ્રીતમના સ્વામી મને મળીયા,
દુઃખરે મારાં જન્મ તણાં ટળીયાં;
ગોપીરે સહુ આનંદથી મળીયાં.

ગરજી ૫

ગરજી ૬

ગરબી ૧૬ મી.

નહી મેલુરે નંદના લાલા છેડલો નહીં મેલું,
તારે છેડલે ચંપા ચાર કે છેડલો નહીં મેલું,
સાત પાંચ ગોપી ટોળે મળીને, વચમાં કાનુડો કાળોરે,
કાળો છે પણ કામલુગારો; એની આંખલડીનો ચાળો.
વાંકી મેલે પાઘડીને કાને જુદા મોતીરે;
જેનો વર વરણાગીઓ તેની બાયડી હમડે રોતી.
કચકડાની ડાબલીને, મહી ભરી છે મેશરે,
જેનો વર વરણાગીઓ, તેની બાયડી કાળી મેશ.
કેળાં પીરસુ કાતરીયાને; આંખા પીરસુ ઘોળારે,

છેડો ૧

છેડો ૨

છેડો ૩

મન ભાવતો મગદળ પીરસુ, પુરણપોળા.
 મુંબાઈની ઉંચી નારી ઘોળકડી ધુતારીરે,
 નડીયાદનું નાક વઢાણું સોરઠકી ખલીહારી.

છેડો ૪

છેડો ૫

ગરબી ૧૭ મી.

કાળજકું માયું કાયું રે છેલછખીલા
 તેં તો ચીતકું માઈં ચોયું રે રાજ રંગીલા,
 વાલાજી અમે ગોરી સહુ ગુમાને ભરેલી,
 તેં તો સધળું નાખ્યું ઢોળારે.

છેલ છખીલાં ૧

વાલાજી મારા રીતો તે સ્ત્રીના પુરૂષને પીડે,
 સહુને દમતે હીંડેરે.

છેલ છખીલાં ૨

વાલાજી નરના મોહની નારીરે વાત સાચી,
 તુજ આગળ વિદ્યા કાચીરે.

છેલ છખીલાં ૩

વાલાજી અબળા આતુર પણ આતુરતા નવ દાખે.
 કીડા ભંગ કરી નાખેરે.

છેલ છખીલાં ૪

વાલા મારા ચીતડાની વાત કહું છું છેલી;
 તુજ માટે લજ્જા મેહલીરે.

છેલ છખીલાં ૫

વાલાજી દયાના પ્રભુ મંદીરમાંરે આવો ભાગ્ય મોટું,
 સેજલડીએ પાય પલોટુરે.

છેલ છખીલાં ૬

ગરબી ૧૮ મી.

મને મળ્યા છે મોરારી પનઘટ જતાં
 મારી આંખલડી તો દારીરે, પનઘટ જતાં.

વાલાજી મારા ઓચીંતાની આવીરે ગેરી,	
જીમનાની તીરે રોકીરે, પનઘટ જતાં.	૧
વાલાજી મારા આવી હિલા છે મારી જોડે,	
ખેડલીયું માઈ ફેડેરે પનઘટ જતાં.	૨
વાલાજી મારા હાર હીરાજીનો તોડયો,	
મારો પોચો સાહીને મોડયોરે પનઘટ જતાં.	૩
વાલાજી મારા સાસુડી ઘેર સંતાપે;	
નાની નણુદી બહુ રંજડેરે પનઘટ જતાં.	૪
વાલાજી માઠા રવીઠાસના છો સંગી,	
મારા જનમોજનમના સંગીરે પનઘટ જતાં.	૫

ગરબી ૧૯ મી.

અમને હમકતે શું છાંડેરે, છેલ છખીલા;	
આવડો અમ હિપર શું આડેરે, રાજ રંગીલા.	ટેક.
વાલાજી મારા ચહિટે સંભાળી ચાલો,	
ગોવીંદજી ગાજો ખાશોરે છેલ છખીલા.	૧
વાલાજી મારા હેરણીઆ આવીને શું હેરો,	
કાંધ રાજ છે કંસ કડેરે છેલ છખીલા.	૨
વાલાજી મારા ચકતી ચાલે રંગ લાગ્યા,	
મારે ભય તો સહુનો ભાગ્યોરે છેલ છખીલા.	૩
વાલાજી મહીની મટુકી મારી કુટે,	
કાંધ મોતન માળા ટુટેરે છેલ છખીલા.	૪
વાલાજી તારી આંખ દીસે કામણુગારી,	
તેને મોહી છે વજની નારીરે છેલ છખીલા.	૫

વાલાજી મારા સ્વામી, સ્વીદાસના સોહાગી,
મને પ્રીતિ તમારી લાગીરે છેલ જખીલા.

ગરબી ૨૦ મી,

પાતળીયા પાલવ મેલોરે, પાયે પડું છું.

જખીલા છેડો મેલોરે પાયે પડું છું.

વાલાજી મારા વંદ્રાવન વણુજે જતાં,

શીદ મને રોકાછોરે પાયે પડું છું.

વાલાજી મારા મહી જલકાશે મારું,

કોઇ જખને કહેશે છુંકુંરે પાયે પડું છું.

વાલાજી મારા કામ ધણું છે ઘેર મારે;

શું રોકો જીમના આરેરે પાયે પડું છું.

વાલાજી મારા લોક જાણે એને વાડું,

અમે સાસુની વહુવારે પાયે પડું છું.

વાલાજી મારા કંથને કપરો જાણી,

કાંઈ સજ્જ દે પરમાણોરે પાયે પડું છું.

વાલાજી મારા સ્વામી સ્વીદાસના સોહાગી,

મને માયા તારી લાગીરે પાયે પડું છું.

ગરબી ૨૧ મી.

કાંચલડી કંકોડીને વાડકીમાં પાણી;

નહાનો વર નવડાવા ખેડી સમડી લઇ ગઇ તાણી,

લાલ કેમ કરીએ. ટેક.

મારા કરમે કળેડું લાલ કેમ કરીએ,

મારે જીગમાં વગોણું.

લાલ કેમ.

મારે સપ્તરોમાં મેણું.

લાલ કેમ૦

ટોપલામાં ધાલી હું તો કાકાબળાઆ ગઇતી,

કાકેબળાએ પુછ્યું તારો શો સગો લાગે.

લાલ કેમ૦

બાઇજીનો બેટો ને નણુદીનો વીરો,

નહાનો છે પણ કંથ.

લાલ કેમ૦

રોટલા ધડું ત્યારે ચાણુકીરે માગે.

હજી લઇને ઢીકો મારે હાથમાં સાલે,

લાલ કેમ૦

પાણીડાં જાઉં ત્યારે છોડે વળગ્યો આવે.

ધન લઇને ઢીકો મારે હાથમાં સાલે.

લાલ કેમ૦

હાથ પગ દોરડીને પેટ મોટું ગોળી,

ઉકરડે જઈ કળશે બેસે, સમડી પાડે દોળી.

લાલ કેમ૦

ગરબી ૨૨ મી.

સોના કેઈ બેડલું મોહન રૂપલા ઉઢાણી હાથે,

મો૦

સરોવર પાણી સંચર્યો, મો૦ કહાને કાંકર નાખીઓ.

મો૦

ધડો પુટયો નીર વહી ગયાં. મો૦ નણુંદ દેશે ગાળ.

મો.

સામુ અમારી ખીજશે, મો૦ ચોદીશ ચાલ્યાં નીર.

મો૦

દેરાણી જોદાણી મારશે, મો૦ વાલા શોક્યનું છે ઘેર સાલ.

મો૦

ગરબી ૨૩ મી.

ખેલત કાંકણી ઝળકી ઓ રસીયા,

સોના તે કેઈ માઈ બેડલું હો રસીયા, રૂપલા ઉઢાણી હાથ.

ખે૦

વાટે જતાં વટેમાર્ગ હો રસીયા, બાઈ વીરા ધડુલો ચડાવ.

ખે૦

તારો ધડો તે ગોરી તોછડો હો ર૦ તું તો સારા ધરની નાર.

ખે૦

તારા સરખા તારા જેવડા હો ૨૦ તેતો મારા આપના ગુલામ. ખે
કેડ મરહીને ધડો મેં ભર્યો હો ૨૦ છુટી મારા કમખાની કસ ખે
ભાઇ દરજડા વીરા વીનવું હો ૨૦ ટાંકા મારા કમખાની કસ ખે
ટાંકે ટાંકે મેલ ધુધરા હો ૨૦ હાથડે લખજે મોર. ખે

—!❀!— ગરબી ૨૪ મી.

છરે ઝુલવાને આવો રાજ.	ટક૦
શ્રી ચંદરભામાજીના આગમાં છરે	ઝુલવાને૦
ધારો છો તે વાત આજ લાગમા છરે.	ઝુલ૦
મળ્યોં રાધકાં ચંદરાવાળી છરે	ઝુલ૦
મસલત કરીએ ખે એકહાં મળીએ છરે,	ઝુલ૦ ૨
ત્યાં તો વાટીકામાં હીડોજો મંગાવીએ છરે	ઝુલ૦
માંહી પ્રાણજીવન પધરાવીએ છરે	ઝુલ૦ ૩
ધમર ઘટા છે ધણી વૃક્ષની છરે	ઝુલ૦
ન્યુનતા નથી એક ધક્ષની છરે;	ઝુલ૦ ૪
લક્ષીતાનાં વચન સુણી છેડલો છરે	ઝુલ૦
તતક્ષણ પધાર્યાં બલખેલડો છરે	ઝુલ૦ ૫
હીડોજો એહાં છે બન્ને ખેલડી છરે	ઝુલ૦
મુકી ઝુકી ઝુલાડે સાહેલડી છરે	ઝુલ૦ ૬
વીધવીધના વાજંત્ર વીણા વાય છે છરે	ઝુલ૦
નઉતમ નારી હીડોજા ગાય છે છરે	ઝુલ૦ ૭
રસ તણો સમુદર લુરાં ખાય છે છરે	ઝુલ૦
તેમાં દાસ દ્યો ગુણ ગુણ ગાય છે છરે	ઝુલ૦ ૮

ગરબી રથ મી ઉંદરની

- ઉંદર કેર કરે છે રે દુઃખડાં કાને કહેવા જમએ.
 અમને નીત્ય નડે છેરે ઘરમાં કેમ કરીને રહીએ;
 ઘર મધ્યેથી દોડી આવે બીછાંના પર બેશે,
 કુંકી કુંકી ચાંચળ મારે, ખબર ન તેની રે છે ભિંદર૦ ૧
 ચાર પહોરની રજની માંહે, એક ઘડી નવ જપે,
 નીંદરામાંથી જાગી અખડી, તવ મારી કાય કપે, ભિંદર૦ ૨
 પોથી પુરતક કાપી નાખ્યાં ખાકી ન રાખ્યું એક;
 ઝાલી ઝાલી થાકી ગયો, પાર ન આવ્યો છેક, ભિંદર૦ ૩
 ઘોતી પોથી કાપી ખાધી, દોરી કાપી આખી,
 અબોટીયું અંગરખું કાપ્યું, તેના સુરજ સાખી ભિંદર૦ ૪
 જળ પીવાતું બોટી ગયાને તેલ ઢાળી દીધું;
 બરણીમાં ખાકી રહ્યું તે સરવે મળાને પીધું ભિંદર૦ ૫
 ચુંચુંચુંચું ચીસો પાડી. લીંડી ઝાઝી પાડે,
 ઢંદેરાને લાંકી કાઢે ત્યારે દોટયોં ઝાઝી કાઢે. ભિંદર ૬
 ગણપતીની ચોથ કદ એ તે કરવાં નથી ચુંકયાં;
 લસલસતા લાકુ કરી કુંદર મામાને મુકયા, ભિંદર૦ ૭
 દીવો જો બળતો રાખુ તો દીવેટ તાણી જાય,
 એમ કરીને ઉઘી ગયા તો લાંકા જેવું થાય; ભિંદર ૮
 જે દીવસ ગામ ગયાતા, તે દીવસના ઘરમાં પડીયા;
 કોઠી પેટી કાચી ખાધી, એ રીતે મને નડીયા; ભિંદર ૯
 પાંજરા મુકી મુકી થાક્યો. તોએ અલ્પો નવ ખુટે;
 ખાવાતું ઉઘાડી નાખી, જાણે ગોળતું ગાફું લુટે ભિંદર ૧૦
 એ બ્રાણીને શું કરીએ મને રીસ રહી છે વ્યાપી

માળા તારી ફેરવાની ગૌમુખી સુધ્ધાં કાપી, છાંદ ૧૧
 નીત નીત દુઃખડાં અમને દે છે ક્યાં ધર મેલી જમ્યો નાસી,
 શકત પીતાંબર એમ કહે એને મળજો વાધની માસી. છાંદ ૧૨

ભાગ ૧૫ મો

ગરબો.

(પુનમ ચંદની—એ રાગ.)

બહેનો પતિવ્રતા નિજ ધર્મ તમે સ્વીકારજોરે
 રહેજો પતી સેવામાં હાજર રેજો દીનને રાત;
 પામો મુક્તિ પદને સુખ ધણું સંસારમારે. ૧
 સત્ય વચન સૌ બોલજો નીજ પતી સંગાથ,
 સાસુ સસરા સર્વને સાચી કહેજો વાત.
 રાખી નમ્રતાને માન થકી બોલાવજોરે,
 પતી સદગુણથી રાખો સહુને પ્રસન્ન. પામો. ૨
 નેત્ર નેહ નવ રાખશો, પર પુરુષની સાથ,
 પીતા પુત્ર ગણી તેલને બોલો સૌ સંગાથ;
 કકા મસ્કરી કરીને બહુ નવ બોલવુરે
 વળી એકાંતે નવ કરવો ગુપ્ત વિચાર પામો. ૩
 દાગીના નવ પેળવા નીત જોવું પતી સુખ,
 સદગુણમાં રહેજો તમે અગણ્ય જીવ પામો સુખ;
 લગવું વડવું ને ગુસ્સામાં કહી નવ બોલવુરે;
 રહેવું સંતોષે જે આપ્યું જીગદીશ પામો. ૪

પ્રતીતી પ્રકૃતી જો હોય અતીશે આકરીરે,
સંતોષે જીઝાવવી સામો ન કરવો કાળ;
હસવું રમવું ને સુખેથી દીન ગુજરવારે,
તેથી થાશે સહિ કુળનું કલ્યાણ.

પામો ૦ ૫

ધન સંપત્તી વાસના પટકુળ જીદા રંગ
સર્વ ફેગટ બળજો, ધરજો સદગુણ રંગ,
મળશે પરમેશ્વરે આપે મુકતીફળ સાતમારે
કહે લક્ષ્મણ ગણપત, હેતેધરી મન હોંશ.

પામો ૦ ૬

સપ્તયર સુખકર સંસાર શીયલ ભુપણ સજીએ.
એવી નવાગુણા નરનાર, તનમનથી તજીએ,
પર નરનારી પ્રેમ દીપકમાં પડી પતંગ સમાનરે;
સુજશ શરીર સળગાવી મુકે કંઈક નફ્ટ નાદાન—
અવર અખંડીત અંત અતુપમ, નહી મળે એને નાકરે
શીયળ વીના એવા સદગુણ સહુ જેમ સોમલ સંપાક—
વ્યભીચારીને સહિ સંસારી. કરે અધીક ધીકકારે
પરપોળે પકડતાં પડીયાં મ્હોટા જનને મારે—
જાર કર્મથી જેહ જગતમાં કરે કલંકીત કુળરે
અકકલમાં અંગારા ઉઠ્યા ધર્મ કરમમાં ધુળ—
વેર વિરોધ વધે વ્યભીચારે નીશ્ચત ધનનો નાશરે;
શિવસુત કેશવ શીયળવંતાના દેવ સરીખા દાસ.

સખીઓ નીજ નીજ નીતી ધર્મ સદા સંભાળીયેરે,
પરમ પતિવ્રતા પટકુળ પરીધાન

સસરા સાસુ માતપીતાની સેવા સાચવોરે;
 બાવ સહીત બકતીથી નીત બજીએ બગવાન,
 એવા ઉત્તમ ગુણથી ઉભય સુકુળ અજવાળાએરે
 નજરે નજર ન જોડીએ, નાથ વિના નરસાથ;
 પર નરને ન આપીએ તાળી હાથે હાથ;
 હસવું રમવું એકાંતે એસવુંરે
 પતી વીણ પતીના સહ મિત્રોની સંગાથ—એ૦
 નાથ વિના કરવી નહિ વિનોદ રસની વાત,
 વિશ્વ વિફલ ન વર્તવું બલે તાત કે બ્રાત;
 સજની બ્રષ્ટ થવું નહિ સુધરી સહ આચારથીરે
 નીરલજ નટખટની સોખન તજવી સુખત—એ૦
 કુબ્ધી કદરૂપ કુખડો નીરધન નીરખળ કાય;
 મતી હીન પતીત પતી મળે એ સતીને સુરસાય;
 જોડી પગ અંગુઠે દ્રષ્ટી આધુ ઓઢીયેરે;
 સુખકર સાસુથીયે સૌ સાથે સંગ સદાય—એ૦
 ઉંચે સ્વર ન ઉચરવું મુકીને થરજાહ;
 કુશીન જહેન કરવો નહિ વડીલથી વીવાહ
 અંચળ ચાલે ચતુર ચટક મટક નવ ચાલીએરે,
 શીવસુત કેશવની શીખામણ અંતર યાદ—એ૦

વીછીં વીશે ગરબી.

અરર માડીરે છાણુને વીણવા ગમતી;	માં વીંછુડો
અરર માડીરે સોખત સમયરની થમતી	માં વીંછુડો
અરર માડીરે છાનો માનો લપાયો	માં વીં
અરર માડીરે વાંકો વળીને ડંખ માર્યો;	માં વીં
„ „ નાસતા તેને બાળ્યો:	માં વીં
„ „ આછી લહેરો આવી.	માં વીં
„ „ સહીયર તેડી લાવી.	માં વીં
„ „ પડદાને ખંધાવો	માં વીં
„ „ સસરાં અહિંયાં આવો	માં વીં
„ „ ગાડી બેસવા લાવો	માં વીં
„ „ કાળુપુર લઇ ચાલો.	માં વીં
„ „ વીંછુડો ઉતારવા	માં વીં
„ „ વીંછુડે વેર વાળ્યાં.	માં વીં
„ „ હરખ હમયાતા ટાળ્યા	માં વીં
„ „ બોજનીઆં ન લાવે	માં વીં
„ „ સુતા નીદ્રા ન આવે	માં વીં
„ „ ઓ મા ઢોલીઆ ઢોળાવો.	માં વીં
„ „ પરણ્યાને બોલાવો	માં વીં
„ „ શીરોને કંસાર કરાવો	માં વીં
„ „ પરણ્યો કોળીયાં ખવરાવે	માં વીં
„ „ વીંછીની વેદના ભારી	માં વીં
„ „ દુનીયા રહી છે હારી	માં વીં

„	„ વીતે તે સહુ જાણે.	માં વીં
„	„ ગાયું તેરે ટાણે	માં વીં
„	„ ચકલાલે ચીત ચાઈ	માં વીં
„	„ ગરીબ રસીક ગાઇ.	માં વીં

માકણની ગરબી.

માંકણ કમડે છે, માંકણે માંડયો ઉતપાત માંકણ કમડે છે;	
હવે કોને કહીયે વાત માંકણ કમડે છે,	
હવે કયાં જઇ રહીએ રાત, માંકણ કમડે છે;	
માંકણ ચાંચણ જી જતીને માર્યાનું બહુ પાપરે;	
જાડી રાતે ભગવન્ત સમયાં માંકણને પરતાપ.	માં ૧
નવી વહુને માંકણ કમડયા કમડયા સારી રાતરે	
ખાટલે પાશું ઘણી ઘણીને બમડે પાડી ભાત,	માં ૨
મીરાંબાઇને માંકણ કમડયા ચટકે ચડી રીસરે;	
ખાટલો ખંખેરવા કાઢ્યો ત્યારે ભાંગી નાખી ઇસ.	માં ૩
માંકણ મુવા મસ્તીખોરા આવે લારોલારે	
દીવાનું દીવલજ ખુટયું તોયે ન આવ્યો પાર	માં ૪
એકને મુઠી બીજે આવ્યો ત્રીજે નાસી ગયોરે	
ઉતાવળથી જાલવા ગઇ તે દીવો રાણો થયો,	માં ૫
આખી રાત વણી મુઠ પશુ તોયે ન ઓછાં થાયરે.	
કાંઈ ખાટલાના પછયામાં કાંઈ બીંતોમાં જાય.	માં ૬
વેણ્યા વીના વધી જાય; પછી ન આવે પારરે.	
એક જો વેતે જીવતો હોય તો તેનો ચાલે વીસ્તાર	માં ૭
ખાટલા ખંખેરીને તડકે ગોઠડા નાંખેરે;	
ભીતે જો માંકણ જતાં હોય તો તે નજરમાં રાખો.	માં ૮

વાંદરાની ગરબી.

નવે નગરથીરે વાંદરોરે આવ્યો;
 ડાહ્યાબાઇનું ધર પુછતોરે આવ્યો.
 મેંડાલીએ દીધાં માનરે વાંદરા.
 નવરાવી ઘોવરાવીને પાટલે બેસાડ્યો.
 આંખજ આંજીને ટીલડો તાણ્યો.
 એટલે આવ્યા ડાહ્યાબાઇરે,
 રૂરી ગધેડો વાંદરો શું ધાણ્યો,
 હું રૂપાળો વાંદરો શું ધાણ્યો;
 હું છોગાળો વાંદરો શું ધાણ્યો,

પુવરની ફજેતી.

પાયે પ્રભુને નમી કહું પુવડના ખેલ સર્વ લોક સાંભળે	
કામની કાઢી મેલ જીઓ ફજેતી કુવડની નારની	જીવો. ૧
છે ઘોયાની આંખડીને નાહયાનું નેમ	
આ કુબારજી કરમે બાગી ધર ચાલે કેમ.	જીવો. ૨
સાસુ દે શીખામણ ત્યારે સામી લડવા લાગે	
સમી સાજે સુવે ત્યારે પોર દીવસે જાગે.	જીવો. ૩
પોર દહાડે પડી ન ઉઠે ઉભી ન કરે ખાટ.	
ગાળીઓ એની ઠીકરી જેવી લોટે વળ્યો કાટ,	જીવો. ૪
ગાળીઓ બેડે છારીઓ વળી ખાંમણે સેવાવ,	
ધરમાં ન વાસીદુ વાળે ગંદા એના ખાળ	જીવો. ૫
ચોખ્ખુ દાંતણ ના કરે દાંત મેક્કા ધાણ.	
લોક સર્વે સાંભળો જઈ કયાં કરે વખાણ	જીવો. ૬

બાઈ જીવ્યાંની મા કેવાણી ભરતાં ન આવડે ખાણી	
જેવું હોય તો જોઈ લેજો ભુંડણ વીખાણી;	જીવો ૭
કાચો કરે રોટલો ને, સાક જાણે ખાણ,	
ઘેંસમાં ન મીઠું નાખે, દાળ મોળી જાણ	જીવો ૮
રસોઈ કરીને ચોકે ન કરતી અમોટ,	
ઉંઘે માથે ઘંટી તાણો કુતરા ચાટે ભોટ	જીવો ૯
સાસુની ચારી શોકલડી કુવડ ઘેર ઘેર ફરતી	
સાસું મારા શોકલડી શા માટે નથી મરતી	જીવો ૧૦
હાથ પગે મેલ વળ્યો અંગ મેલું એનું	
મુખે ભમે માખીઓ તે કામ ચોખું શેનું	જીવો ૧૧
મેલ ભર્યો ધધરેને સાલ્લો કાળો મેશ	
ચેણમાં જીવો પડી જાણે કચરાથી ભેંસ	જીવો ૧૨
ચીઃ મોટાપા પડી જીવો લાખ	
જે ન વરી તેનું જીવતર રાખ	જીવો ૧૩
દુભે સાસુ નાણી ધણીને દંભે દલાડી	
ઓળખો નહિ તો ઓળખી લેજો આ કુમારજી લાડી	જીવો ૧૪
પુન્ય કરે ન્યાં પાડોશી ત્યાં આડી જીવ વાય,	
અભ્યાગત આંગણે દેખી ધરમાં નાશી જાય	જીવો ૧૫
દે શીખામણ સ્વામી તારે કુવે પડવા જાય;	
લોકો કેરા થોકમાં ફજેતીઓ લુંટાય	જીવો ૧૬
ધણી ન્યારે માર મારે ત્યારે દે સરાપ	
જો તને હું જીવન આપું તો તુજ મારો આપ	જીવો ૧૭
આવી તકુવડ દેખી ધણી બળતો બોલે આપ	
શા માટે આડો ન ઉતર્યો પરણવા જતાં સાપ	જીવો ૧૮
આ કુવર નાર તણા અવગુણ અધીર	

દેનારને દોષ ન દહએ કરમે લખ્યા લેખ,	જુવો. ૧૯
આવી જેને નાર મળી તેને તો સંતાપ;	
તે પુરુષને માથે ભાગી, પાંચ મળીયાં પાપ	જુવો. ૨૦
નરનારી સા સાંભળો, દોષમાં ધરશો રોશ.	
દીઠી એવી દાખવી દેશે માં મન દોશ;	જુવો. ૨૧
ચમનલાલ તો સાચું કહે ડાહ્યાની નજર પુગે	
આ નારથી પુવેડ માથે પુવડ માથે શીંગડાં ન ઉગે	જુવો. ૨૨

ભાગ ૧૬ મો.

માણીગરની સાખીઓ

ગરબી ૧ લી.

મોહોલે પધારો મહારાજ માણીગર મોહોલે પધારો,	
નારી જુવે છે વાટ માણી મારા શા છે અપરાધ	માણી.
એમ રૂદન કરે રાધા નાર.	માણીગર ટેક
શીશી ભાગ્યે સાંધતા મન ભાગ્યું કુવેણ.	મા. ૧
સોનું કરીને સાચવ્યું કરમે નીકળ્યું કથીર;	
ચીંતામાં ચતુરાઈ ધટે, મારાં શોશી સુકાણાં શરીર,	મા. ૨
ચંદા ટુજને પુજતી, કરતી સોમવાર;	
ધડી એક મોડા ઉગજે મારા પિયડા પિયુ મીલાવણહાર.	મા. ૩
સાહેલી સાગર ઉલટયો રતન તણાયાં જાય;	
કરણ પટ ભરે મુઠડા; તેના શંખલે હાથ ભરાય,	મા. ૪
જેખન જતાં જણતી, કરતીજ મોંઘા મુલ;	
થોડું થોડું રાખતી, જેમ માલણુ લાવે પુલ	મા. ૫
પ્રીત એસી કીજએ; જેસો ટંકણુ ખાર	

આપ જલે પર રીઝવે, લાગ્યાં સાંધે હાડ. મા, ૬

મીત્ર મીત્ર સખકું કહત, તાલી મીત્ર અનેક;

વીપત પડે શે શીર લહે, એવો જગમાં જવલે એક મા. ૭

ગરબી ૨ જી.

માણીગર આવો મારે મહોલે માણીગર આવો;

જહાલા સાતે લોચન લલચાવો મારે મહોલે માણીગર આવો;

ધણા દીવસની ધવાઉં છું જુડી. તે આજે લઈએ લલાવો મા. ૧

ના નવ કહેશો કયાં કહો મળશો, નહી આવે અવસર આવો મા. ૨

મન માની મોળે માણીશું ફરી તો હેવે નહીં ફાવો મા. ૩

જ્યારે ત્યારે પણ હું છું તમારી શીદને નાથ તલસાવો. મા. ૪

અવર સુધારસ સુખનો સાગર, આજ પીઓ ને પાઓ. મા. ૫

રસીક રાય છો દયાના પ્રિતમ, માટે મારો છે દાવો, મા. ૬

ગરબી ૩ જી

વાસલડી વાળે સાંજે આજ વાસલડી વાળે.

સ્વામી ભુલી માં જાળે, સાંજે આજ વાસલડી વાળે. ટેક

જે જેમ કરવું હોય તે રીતે, તો ગીરધારી વિશે ગાળે. સાંજે. ૧

કોઈને ના કહેશો કદી કોઈ પુછે તો સમે જુમને ખાળે. સાંજે. ૨

નંદ જશોદાજી તો છે બે.ળાં તેને વીવેક વહાળે, સાંજે. ૩

આપ તો સદા સુખી છો પણ આજ સુખ માઈ થાળે, સાંજે. ૪

મારા દોશ ના પિયારશે વાલમદીન ખંધુ થાળે. સાંજે. ૫

દયાના પ્રિતમ જાણી દાસી પોતાની, પ્રેમરસ પુરણ પાળે. સાંજે. ૬

ગરબી ૪ થી.

પુલી અલબેલી આવ્યા વહાલો કુલી અલબેલી;

વિરહ દુઃખ નાંખ્યું છે રેલી, આવ્યા વહાલો પુલી અલબેલી. ટેક.

શ્યામ સુંદરનું મુખ નીરખી ગોપીકા થઇ બેઠી;	આ. ૧
વિરહ અગ્ની ઓલાયો અંતરનો, થઇ આનંદની હેલી	આ. ૨
તેમ કુલી જેમ પાસે રંગ મહા રત્ન મણી પેલી	આ. ૩
મહાલક્ષ્મીને દુર્લભ વસ્તુ, તે પ્રમ થઇ શેહલી,	આ. ૪
ધ્યાના પ્રીતમની સંગે રમતાં; વાધી પ્રેમની વેલી,	આ. ૫

ગરબી ૫ મી.

ગીરધારી ગોપી ૩૫ એક ગીરધારી ગોપી,	
જેમ પ્રતીબીંબ સંગ રમે બાળક એમ લીલા ઓપી	૩૫૦ ૧
કાશીમાં મુકીને શ્રી ગોકુળમાં પ્રેમવેલ રોપી,	૩૫૦ ૨
પ્રજવનીતાને વશ થયા વીઠલ વેદ વચનને લોપી,	૩૫૦ ૩
શુદ્ધ ચીતે પ્રેમરસ ના પીધો શું થયું પહેરે ટોપી,	૩૫૦ ૪

સાખીઓ શમશાઓ

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા ગોકુળથી વંદાવન રહું.
તે મુજને દેખાડ વાલા થેઇ થેઇ રાસ રમાડ વાલા,
રાસ રમ્યાના કેડ વાલા, જે જે શ્રી રણછોડ વાલા
સરસ્વતી માતાને વીનવું, ગણપત લાગુ પાય;
અલબેલી અંબા આશ પુરજો, ગુણુ શેવક તમારા ગાય વાલા,

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા.

ત્રાંબા સુત રીપુ તોડોગર તામરખ અસ્વાર

તો માતા પીતા જુસણુ તો વેરી સામ જુદાર વાલા

ગોકુળાએ લેઇ ચાલ વાલા

(ભગવાન) ૨

ચંદન ભરી તલાવડી માતીડે બાંધી પાળ;

સરોવર પાણી સંચર્યા, રાધા રાણી પાણીડાંની હાર વાલા.

ગોકુળાએ લઈ ચાલ વાલા,

પત્થર મટી થઇ પ્રેમદા, ભોજન કરતાં ગાય;

અરધું અંગ ફરે પુદ્ગી, તેનું અશુદ્ધ સઉકા ખાય વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા,

(ધંટી] ૪

કુંગર ઉપર દેવડી, સોનાની ધડે સોનાર;

કાનજી ધડાવે વેળાયા; રાણી રાધા ધડાવે હાર વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

૫

પાંચ વેંતની પુતળી મુખ લોઢામાં દંત

નારી સંગે નીત રમે, તમે ચતુર વીચારો ચીત વાલા

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા

(સામેલું) ૬

કુવા ઢાંકણ ઢાંકણું ખેતર ઢાંકણ વાડ.

ખાપનું ઢાંકણ ખેટડો, ધરતુ ઢાંકણ નાર વાલા

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

સીતા હરણ નહી લંકાપતી રાય,

કહેરવ દણ્યા મોકલાવો મારા નાથ વાલા

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

(ચીર) ૮

મગ મગ જેવડાં મોતીડાં, આંડાઅવળાજ વેહ;

જુવા માખાપનાં છોડ્યાં તમને આવડો શો સ્નેહ વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા.

૯

સોપારી જેવડું સારંગડું તલનો ત્રીજો ભાગ.

એ સારંગડે એ રત્ન મળ્યાં. એક ધરતી ને બીજું આલ વાલા,

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા

(આંખની કીકી) ૧૦

કુંગર ઉપર દેવડી ઉપર કળામય મોર,

રાજ તારા મહેલમાં મેં તો દીકું અંધાઈ ઘોર વાલા.

ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા,

૧૧

વેંત જેવડી વરખડી ને ઢાલ જેવડું પુલ;
 કાંચા કમળ ઉતરે, તેનું પાકે થાયે મુલ વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, (કુંભારનો ચાક) ૧૨

ખંભાતી ગાડાં જોતયાં મહી ભયું છે હીર;
 પીઉછ હોય તો મુલવે મારાં ફાટી ગયાં ચીર વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, ૧૩

નગરમાં નાગી ફરે વનમાં પહેરે ચીર;
 તે તો તમે લાવજો મારી સગી નણુદના વીર વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, (સોપારી) ૧૪

ખંભાતી ગાડાં જોતયાં મહી ભયોં છે દાંત;
 પીઉછ હોય તો મુલવે, મને રાતા ચુડાની ખાંત વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, ૧૫

ગાય વીચાણી માંદરે વાછરડું. વાડા માંહી,
 નારી ઝુલે પારણે, તેનાં છોડાં લશ્કરમાંહી વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, (ખંડુક) ૧૬

આંખડી થડ ચીકણી, ટુંકા ટુંકા પાન
 પીઉછ બેઠા સભામાં, તેને કેમ કરી કહું સાન વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, ૧૭

નારી શીની નર થયો સુરા પહેલો ધાય;
 આઠ માસ રણુ ગોગવી, પછી નારી થઈ ઘેર જાય વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, (ગોફળનો ગોરો) ૧૮

પાટણુ દીવો પ્રગટીયો, મેશ પડી મેવાડ,
 આંજનારી આણુગઢ વસે, એનો છેલ વસે ગુજરાત વાલા,
 ગોકુળાએ લેધ ચાલ વાલા, ૧૯

પડી પડી પણ ભાગી નહી, કકડા થયા બે ચાર,
વગર પાંખે ઉડી ગઇ, તેનો ચતુર કરોને વીચાર વાલા

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા, (રાત) ૨૦

આંખો વાળ્યો દક્ષિણ દેશમાં ઉગ્યો અમદાવાદ;
ફાલ્યો પુલ્યો માળવે વેકાયો! જાલાવાડ વાલા;

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા, ૨૧

આઠ કડકે નીપળ્યો બે નારી નર ચાર;
તેમાં બે નપુશક વસે તમે તળ્યો ભરથાર વાલા

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (પલંગ) ૨૨

તનના કરૂં ત્રાજવાં મનનો કરૂં ખજાર
હઠયાની કરૂં લાટડી, હું તો વણજ કરૂં વેપાર વાલા.

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૩

નારીને તે નર ઘણાં જાઝાં સાથે પ્રીત;
નારી પહેલો નર મરે તે તો કોના કુળની રીત વાલા,

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૪

જળમાં પેસી ઘર કરે, જાઝા જળમાં નાલ,
માથુ વાટે મરે નહીં એની ખાલ ખેંચે જીવ જાય વાલા

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (ડાંગર) ૨૫

આંખો ટેબે મોરીઓ, કોણ સોંપુ રખવાળ;
પેલો પાડોશી પાટલો, મારો પરણ્યો નાનેરૂં બાળ વાલા,

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૨૬

બાપે જન્મી બેટડી, બેટડીએ જન્મ્યો બાપ;
ચતુર નર સમસ્યા કહો. એ તો બેટી કે બાપ વાલા.

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. (આંખલી) ૨૭

હિંચી ગોરી ઉજળી, જળ ભરવાને જાય;

કાંટો વાગ્યો પ્રેમનો, એ તો ઉભી ઝાલાં ખાય વાલા

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા,

૨૮

હસ્તી ચઢણુ ગઢ રંગણુ, વેશ્યા વદનભ જેમ;

પીઉં પધારો તેને હાટડે, મોકલવો તેવું તેલ વાલા;

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા,

(સીંદુર) ૨૬

આંગણે વાવું એલચી, સીચાવું નાગરવેલ;

પરણ્યો હોય તો પાળજે, નીકળ મહીયર વળાવી મેલ;

ગોકુળીએ લઈ ચાલ વાલા.

૩૦

ત્રણ મુખ ને તેર પગ, સાંભળો ચતુર સુજાણુ;

નર ઉપર નારી ચઢે, પછી થઈ છે તાણા તાણુ વાલ,

ગોકુળીએ લઈ ચાલ વાલા.

(ફુગણું) ૩૧

દરીએ મોતી નીપજે, નહી મોતીનું મૂળ;

ભાગ્યો દાણો નહી મળે, એક બીજું મન વાલા,

ગોકુળીએ લઈ ચાલ વાલા,

ભાગ ૧૭ મો.

ગરબીઓ.

ચાલ સખી સેલાણી આવ્યો મારા બાગમારે—એ રાગ.

તમે વીસરી વીસરી વીસરી રાજ મને બંસી વગડી

કહાના વીસારી. ટેક૦

મુને મુકી ગયા બાજે વેશમારે,

લીધી સુધ ન લવલેશ,

મને૦ ૧

દાસી જાણીને આવો મારા મહેલમારે,

વીના છત્રપતિ તો નથી એન.

મને૦ ૨

મને નીકા ન આવે સેહેજે એકલીરે,

ખીના ખાલમ કટે કેસે રેન,

મને૦ ૩

મારા જોખનમાં પુર વહી જાય છેરે

તમે આવી માણો મહારાજ.

મને૦ ૪

કોઇએ જરમાવી દીધો મારા છેલ્લે જો,

કીધાં ધાયલ પ્રીતમ તારાં નેણ

મને૦ ૫

ઓધવ સંદેશો કેજો મારા શામનેરે

વહેલા વળે ત્રીભોવન રાજ.

મને૦ ૬

કરજોડી ઓધવ કહું નાથનેરે,

વહે વ્યાકુલ સદા વ્રજનાર.

મને૦ ૭

એવું સુણીને રાજ પધારીઆરે,

ગોપી આનંદ ઉર અપાર,

મને૦ ૮

.....

મને માયા લગાડી મોહનીરે,

મોહની મોહની મોહનીરે,

રાજ અમને માયા લગાડી મોહનીરે,

ટેક૦

હું તો હાલું ચાલું ને મને સાંભજેરે,

જેઠું જેઠેરે પ્રીતમ તારી વાટ.

મને૦ ૧

વાલો જુમનાની તીરે એકમેરે,

ત્યાં તો ખોજલે ઉરાડે નીર,

મને૦ ૨

મુંબઈ શહેરનાં તે મોતી વાપર્યાંરે

તે તો આવ્યાં અમારે દેશ,

મને૦ ૩

પાતળીઓ હોય તે મુલવેરે,

અલબેલી દરીયા પાર

મને૦ ૪

કાલીઆવાડની તે કાળીઓ વાપરીર,	
તે તો અમારે દેશ,	મને ૦ ૫
જાળીઓ હોય તે મુલવેરે,	
છોંચાળો ફરીયા પાર,	મને ૦ ૬
સુરત શહેરનાં સાળુ વાપધારિ,	
તે તો આબ્યાં અમારે દેશ,	મને ૦ ૭
પાતળાઓ હોય તે મુલવેરે,	
સામળાઓ ફરીયા પાર	મને ૦ ૮
હવે મોહન મથુરાથી આવીયારે:	
સર્વે વસ્તુની વેરત થાય.	મને ૦ ૯
તમે નિર્દય કઠોર નંદલાલ છોરે	
કીધાં ધાયલ ન લીધી સંભાળ.	મને ૦ ૧૦
એવું સુણી પ્રીતમ પધારીયારે;	
આવી કીધી લીલા દ્હેર.	મને ૦ ૧૧

ગરબી દક્ષણી ભાષાની

(ગોકુળીએ લલ્લ ચાલોરે, ઓધવરાજ હમને એ રાગ.)

તુમહી મીલા વીસર કે ઘેલારે જાલવ નંદકૃષ્ણ,	
લખાડ વચન દીલારે જાલવ નંદ,	
ગોષી વીજમાઝી કાણુલામી સાંગુ	
ચાંચા તી તુમચે પામ લાગુરે,	જાલવ ૦ ૧
હરોચી વાટ મી આહોનીશ પાકુ	
કૃષ્ણ વીજોએ કુઠે જાઉરે,	
ફર્કન દો માલા કૃષ્ણ મોસારી,	
યા મી તુમાપર વારીરે	જાલવ ૦ ૨

લખાડ સખત તુમી અમચી ખાતા
 સવચીમાં ધરી જવું ન રહતારે,
 સવતીયાં ટોંડ મીતાં પાહવાચી નહી,
 સત્ય સાંગુ અમીસાધરે,
 અશે આયકુતી હરી રાધા ધારી આસે
 હામીચે સ્વામી પ્રસન્ન ઝાલેરે.

અમીસાધરે ૩

અમીસાધરે ૪

ગરબી વૃજલાધાની

શામળા હાડી રહું કે ધર જવું હાડી હાડી ઠમજાવુંરે
 શામળા રહું કે ધર જવું, ટેક૦
 કબહી હાડીરે મેં તો તુમારે આંગણીમે
 સાકર માંખણ પાવુંરે શામળા૦ ૧
 વંદરાવનની કુંજંગલનમાં;
 ગોવીંદ પ્રભુના ગુણ ગાવુંરે, શામળા૦ ૨
 જળ જુમનાંમે પતીયાં ભરન ગમ
 પેછ સુરત લપટાવુંરે શામળા ૩
 સુંદર જળ જુમનાજીકે નીરમલ
 નિત્ય ઉડી ગંગામાં નહાવુંરે શામળા૦ ૪
 પુરખેતમ પ્રભુકી જામી નીરખત
 ચરણકમળ ચીત લાવુંરે શામળા૦ ૫

.....

ભુલીયાઇ માળા કુંજનકે બનમેં
 કુંજનકે બનમેં, કુંજનકે બનમેં, અંસી ગમમ મધુ બનમેં;
 ભુલીયાઇ માળા૦ ટેક૦

સ્વામકી ખાતર મેં તો જોયન બન જવુંગી

હોંઠ રહી મનકી મનમેં

શુદ્ધીઆષઠ ૧

જલ જમુના મેં પનીયા લરન મધ,

હર લગી અંગીયા બીતરમેં

શુદ્ધીઆઠ ૨

પુરષોત્તમ પ્રકીણકી છબી નીરખત,

મીધુ ગયે મોહન બનમેં,

શુદ્ધીઆષઠ ૩

(છોડી જમનકી અગીયાકુ અંતર ઢિગાકે ચલી-એ રાગ)

અખુભાનકી લલી શામળીઆસે નેહડા લગાકે ચલી,

૨૬૦

આવોજ શામળે મેરી લગી, હાડે રહેા લાલાજ મેં કબકી ખડી,

અખુભાન ૧

હાથમેં ગજરા. ગુલાબકી છડી,

પાઉંસે અંઝર ખજવતી ચલી.

અખુભાન ૨

આંખોમે ભરે સુરમેને મુખમાં ભરે પાન.

છોટીસી ઉમર રાધા ખોતસા ગુમાન.

અખુભાન ૩

આષ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર;

જોવાલણી મીલ ગયે જુમનાકે તીરે

અખુભાન ૪

ભાગ ૧૮ મો.

લાવણી ૧ લી.

હે નાથ અમારો હાથ કેમ ઝાલો છો;

શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો;

મારે માથે મહીનું માદ ખોટી નહી ચાલે;

નહી આપું દધીનું દાણ સમ હું ખાઉં,

મારે વીઠલ કહું છું વાત વેગળા રહેજો,
 કાંધ કહેવા હોય તો અળગા રહીને કહેજો.
 તમે મનના માન્યા મન માલો છો,
 શું વાંકા વાંકા વીઠલ કેમ ચાલો છો.
 અણીયારી તમારી આંખ બ્રહ્મટી બારી;
 મોહિત કરે છે વૃજને વાંસરી તારી;
 પણ હું નહીં તેવી સમજી લેજો વાલા
 નહીં સરે એથી અહીં કાંધ નંદલાલ
 જેવો પે.તે તેવા સહુને બાળો છો
 શું વાંકા વાંકા વીઠલ કેમ ચાલો છો.
 મુકોને પાલવ ફાટે ચુંદડી મારી.
 કુટશે મહીનું માટ ઘેલા ગીરધારી
 કેમળ આ મારો કર મરડાઈ જશે
 નંદાશે બીલોરી છંદ જન બહુ યાશે.
 ગોરસ માટપર હાથ કેમ ડાલો છો.
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ ચાલો છો.
 દુટશે ચોળીની કસ વાગશે વાલા,
 મરડાશે પાવડી મારી નંદના લાલા,
 તને નિર્જનને શી લાજ હું તો લાજી છું
 કાંધ દેખે દુરીજન લોક તેથી બાગુ છું.
 સ્વામી ગોરધનના પ્રીતે ડોલો છો.
 શું વાંકા વાંકા વિઠલ કેમ ચાલો છો.

ફીરતારી કહો હો નાર વાત સાંભળજો
 આપને દધીનું દાણુ પછી પરવરજો,
 બહુ દેખી તારા જેવી નાર ઠગારી
 આવી સમગ્રવા આંખે કાળજી સારી,
 વળી ટીકડી કીધી બામ ગાલપર ટપકી
 ગલામે મોહનમાળા કાળી કંચકી;
 શ્રી કૃષ્ણ કહે તું કહ્યું માઈ કરજો
 આપી દધીનું દાણુ પછી પરવરજો
 હું તોડું દાર હવે ગળાનો તારો
 જીમનાના ધાટપરે દાવો દાણુનો મારો
 તે કારણુ નારી મહી તારા લુટીશું.
 આ રૂપ રંગ ને જોજનનો રસ લાપશું.
 તે પછી રાધીકા કરવું હોય તે કરજો
 આપીને દધીનું દાણુ પછી પરવરજો
 તાઈ મુખડું જોધને મન હરખે છે માઈ
 ઉભીરે જીવીતી નાર માટ ઉતાઈ
 જોશને શીતળ જાય સંગ છે સારો
 જોળાપ થશે આ વનમાં તારો મારો
 શુભ શીખ આપે શ્રીકૃષ્ણ કાનપર ધરજો
 આપીને દધીનું દાણુ પછી પરવરજો
 ગુલાબી રંગનો સાણુ કસબી કેરે
 તુજ કટી સિંહના સરખી ચીતકુ ચોરે
 પાથે નેપુર ને ચોળી રંગ ઘેરી છે
 અણિયાળી તારી આંખ ઝાઝી ઝેરી છે

કહે એવરધનના નાથ વાત સાંભળજે;
આપીને દધીનું દાણ પછી પરવરજે

લાવણી ૩ છ.

એવું સુણીને રીસથી બોલી બ્રીજની બાળા
ચાલોને પાધરી મુકીને મનનાં ચાળા
મારો જન્ય સાથ સહીયરનો મુકી દેજો
નવ કરો આજ પાસરા રહેજો
કુટશે મહીનું માટ દધી ઢોળાશે
મારી મોહન નવરંગ સાડી ભીંજશે.
મને ૩૨ લાગે દુરીજનનો કાનજી કાળા,
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા
જાણીને વાત આ નણુદલ મારી નડશે
સાસુના આગળ સાચા જુઠાં કરશે
મારી સાસુ દેશે ગાળ આજ ચઢાવે
પરણ્યાને કહીને માર મુને ખવડાવે
હું કહું છું એટલા માટે મોરલીવાળા
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા
નારી જોર કરે જુગજીવન અહીં નવ ચાલે
કરો છો ઢોંગ ધુત્યાનો કોઈ નવ આવે
મેં જાણ્યું તારું જોર ઢોર ચારીને
કાઢ્યું છે મોટું નામ માસી મારીને
ફરતા વનમાં તમે ઓઢી કામળા કાળા
ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા
શું સમજે રસ મોરસનો લેવા કાન

નાનડીઆ નંદના મેસો છાના માના
 હું સાંપી રહી છું મોલી બાળક બાલી
 કેા મળશે આશાની નાર કાલકા દાલી
 કહેા મોવર્ધનના નાચ મોરલીવાળા
 આસોને પાધરા મુકી મનના આળા

ભાગ ૧૬ મો. લગ્નમાં ગવાતાં ગીતો.

ગીત ૧ છું કંકાત્રી,

કંકુ છાંટી કંકાતરી મોકલે કેડે કહાવે સુખદ્રા બહેન

વીરા વહેલા આવજો

દેવ દુહાળાને લાવજો એ છે પારવતીનો પુત્ર

વીરા

શ્રીકૃષ્ણ બળદેવ એ બાંધવા પવિત્ર પીતા વાસુદેવ

વીરા

પાંચ પાંડવ તે દાસ તમ તણા હરનીશ જપે તમારું નામ

વીરા

જન્મ જનેતા દેવકીની રાયના અંજના દેવી તમારા માત

વીરા વહેલા આવજો

ભત્રીજ ભલા ભાવતા તમ આવે થાશે સુખદીત

વીરા વહેલા આવજો

રાણી રૂક્મણી ને રેવંતી સતભામા ને બંધુવતી

વીરા વહેલા આવજો

બીંડ બંજન તમારી લાભીઓ સહજ એકસોને આઠ

વીરા વહેલા આવજો

કંથ દીયરીઆને કોડ મણાં ભાષ ભવતારણુ ભગવાન	વીરાં
સાથે જાલવ સખજાને લાવજો ખીજી ઉત્તમ વરણુ અનેક	વીરાં
વેદ વાંચતાં વિપ્રને લાવજો ખીજો સર્વ કુટુંબ પરીવાર	વીરાં
થોડું લખ્યું ધણું કરી વાંચજો પ્રભુ નોંધારાના આધાર	વીરાં
પ્રિતીદ્રષ્ટેરે વહેલા પધારજો શેષનામ નવ પાંખે પાર	વીરાં
પાને પુલે ભરાવી છે જાળ અગરચંદન ભર્યાં ઓરડારે	
જગાડારે વહુ વનીતા કંથ રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસર હોયરે રંનાદેવ પહેલાજ પહોરની આરતીરે	
પાને પુલે ભરાવી છે જાલ તો અગર ચંદનના ભર્યાં ઓરડારે	
જગાડારે વહુ નવી વહુના કંથ રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસરે પોયરે રંનાદેવ ખીજા પહોરની આરતીરે	
પાને પુલે ભરાવી જાળ તો અગરચંદનના ભર્યાં ઓરડારે	
જગાડારે નવી વહુના કંથ રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ ત્રીસરા પહોરની આરતીરે	
પાને પુલે ભરાવી જાળ તો અગરચંદનના ભર્યાં ઓરડારે	
જગાડારે નવી વહુના કંથ રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે	
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ ચોથલી પહોરની આરતીરે	

માટડીયાળાં નાવારે બેઠાં આદિતની ધરનારે રંનાદેવ.
 સોળ રંગ સોષ રંગ લાલ કસુંબો. મથુરામાં મોઢા વેચાયરે રંનાદેવ
 કેળાં કાતળીયા ને આંખા પાતળીઆ ખડખડ્યાં છોલાયરે રંનાદેવ
 મારેરે આંગણે કુદરે ચણાવો ધુધટે સમણા પાણીરે રંનાદેવ
 માટડીયાળાં નાળારે બેઠાં નથુભાષની ધરનારે રંનાદેવ,

સોળ રંગ સોઈ રંગ લાલ કંસુભો મથુરામાં મોષિ વેચાયરે રંનાદેવ
કેળાં કાતળીયાં આંખા પાતળીયા ખડખુચા છોલાયરે રંનાદેવ

ગીત ૭ મુ.

સમીરે સંખ્યાએ નીસર્યા દેવ કયાં જઈ વસશે	૧
વસીશું તે આંખા આંખલી વસીશું સરોવરની ખાજે	૨
વસીશું તે નયુભાષને ઓરડે જે મીઠા બોલી નાર	૩
મીઠાં બોલે ને મન વીસે વળી લાગે છે પાએ	૪
પાયે લાગીને શું માગીયાં વળીવનાં લાજ	૫
અખંડ એ વાત ન ઘાટડી માગ્યા પુત્ર પરિવાર	૬

ગીત ૮ મુ.

રાંદેલ માને રહરાયે સોરંભતો પુખ કાણે કરી,
નયુભાષને ઘેર નવી વહુ તો રાંદેલ પુખ તેણે કરી;

માંડવાનું ગીત ૯ મુ.

મારો માંડવો મોગરે જાયોને નેત્ર ઓછાડીયોને
માનેત માંડવે કાણુ કાણુ આવ્યું ને કાણુ આવશેરે
હું તો જોઈં મામા કીયા લાષની વાટ જેને આવે રંગ રહેશેરે
મારે માંડવે મોતીલાલ આવ્યા હરીલાલ આવશેરે
હું તો જોઈં માણુકલાલની વાટ જેને આવે રંગ રહેશેરે
મારે માંડવે ટૂંઈ વહુ આવ્યા કોઈ કોઈ વહુ આવશેરે
હું તો જોઈં મારી કંઈ વહુની વાટ જેને આવે રંગ રહેશેરે.

મારે માંડવેરે અંબાવહુ આબ્યાં જીવકાર વહુ આવશેરે
હું તો જોઈં મારી ધમ્મી વહુની વાટ, જેને આવે રમે રહેશેરે,

ગીત ૧૦ મું.

ઉંચા મંડપ મોગરે રચાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે
મંડપ ઉપર જાજમો પથરાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે
જાજમ ઉપર આજીઓ ઢળાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે;
જાજમ ઉપર આજીઓ ઢળાવો, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે;
આજી ઉપર પરમાણીના પાસા, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે.
રમશે રમશે રાજપીપણીના રાજ, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે.
સામા મળશે નાનાભાઈ દેસાઈ, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે,
હાર્યા હાર્યા રાજપીપણીના રાજ, મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆ
જીત્યા જીત્યા નાનાભાઈ દેસાઈ મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે,
જીત્યા ઉપર નોખત વગડાવે મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે,
હાર્યા ઉપર ગધેડા જુકાવો મેંતો કોડે પગરણુ માંડીઆરે.

ગીત ૧૧ મું.

સુરજ ઉગ્યો કેવડીયાંની ફણમે કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે
સુતા જગોરે વસુદેવના નંદ કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે
તમ જગોરે જાગે સહુ દેવ કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે
લેજો લેજોરે પીતળનો લોટો કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે,
દાતણુ કરજોરે તુલસીને કયારે કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે,
સુખ લેજોરે પામરીઓ છોડે કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે.
નામ લેજોરે શ્રી નામના નામ કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે
સુરજ ઉગ્યોરે કેવડીયાંની ફણમે કે વહાણેલાં ભલે વાયાંરે

સુતા જાગેરે પારવતી વહુના કંથ કે વહાણેલાં બસે વાપારે
 તમ જાગેરે જામે સહુ ઢેડ કે વહાણેલાં બસે વાપારે
 લેજો લેજોરે અધવાના લોટા કે વહાણેલાં બસે વાપારે
 કાતણુ કરજોરે ઉકરડાની ટોચ કે વહાણેલાં બસે વાપારે
 મુખ લાજોરે મસોતાને છેડે વહાણેલાં બસે વાપારે
 નામ લેજોરે તમારા આપનું કે વહાણેલાં બસે વાપારે

ગીત ૧૨ મું.

કાણે મારાં આંગણાં સમરીયારે.
 કાણે પુર્યાં મોતી કેરો ચોક મારાં આંગણાં રળીઆમણારે
 કાણે મારાં સામા વાડા ઘોળીયારે
 કાણે લખીયો હંસને મોરા મારા તોડા રળીઆમણારે
 ડાહ્યાબાઇએ આંગણાં સમરીયારે
 મોતી બહેન પુર્યાં મોતી ચોક ચારાં આંગણાં રળીઆમણારે
 લલુભાઇએ સામા તોડા ઘોળીયારે
 સુરી બહેન લખીયા હંસને મોર, તોડા રળીઆમણારે

ગીત ૧૩ મું.

આવો! માણસ બેસો બેસણેરે,
 કહો તમારી વાડીયોનું મુલ, માલણુ રાણી એમ બણેરે.
 લાખ બે લાખે મારો મોગરેરે
 અધભાગે ચાપલીઆનો છોડ. માલણુ રાણી.
 લાખ ખરચીને લોને લાલજીરે
 લાડાકરે મુજબાજીને કાળ. માલણુ રાણી.

ગીત ૧૪ મું.

હારે લીલુડા વાંસ વઢાવો તેની રતન ટોપલીઓ મઢાવો,

ટોપલી મોતીલાલના હાથમાં આપો,
 મોતીલાલ ધાંચો થઇ ઘેર આવે
 મારી ગંગા બહેનને ન ભાવે
 સ્વામી ક્યાં લાગી આવડી વાર
 ગોરી તારે મધ્યર ગરગણ માંડ્યાં
 પાછલી રાતનાં દળણાં દળાવ્યા,
 પેરાડીયામાં પાણી ભરાવ્યાં
 વહાણે વાએ વાસીદાં વળાવ્યા
 ખરે ખપોરે બળુગાં કુંકાવ્યાં

ગીત ૧૫ મું.

ઉગતા સુરજની રજ ખરીરે

એનીરે નજરે કાંઈ શ્રીકૃષ્ણ ધડીયારે ૧

અતી ગોરારે અતી ટુટડારે;

હું તો તમને પુછું મારાં દેવકીજી વલ્લભારે ૨

તમે કેમ શ્રી કૃષ્ણ જોધયારે

ધડીએ બે ધડીએ ધડીયાલડા વાગેરે ૩

પહોર બે પહોર જશ આરતીરે

આરતીરે કરો દેવકીજીની કુખેરે ૪

જેની કુંખે શ્રી કૃષ્ણ જાંઘયારે

ઓરડીએ ઉસ ને પરસાળે અબવાળારે ૫

કળને અબવાળ્યારે વાસુદેવ તણારે,

ઉગતા સુરજની રજ ખરીરે,

એની રજે કાંઈ મુજ્યાજી ધડીયારે ૬

એની ગોર ગોરારે અતી ટુટડારે

હું તો તમને પુછું મારા રક્ષમણી વધુનરા.	૭
તમે કેમ મુજબાણ નામવારે;	
ધડીએ બે ધડી ધડીયાણાં વાગેરે;	-
આરતડીરે કરે રક્ષમણીની કુબેરે	
જેની કુબે મુજબાણ નામવારે.	૬
ઝોરડીએ ઉભા અને પરસાળે અજવાળારે	
કુળને અજવાળારે વાસુદેવ તણાં	૧૦

હાથી હાથી મેડી મારાં ધરે વીવાતાં તો પોઠોશો

નણુદી વસેરે ૧

વીરાંની મેડીએ રડા કાચ ઢળાવું	
ત્યારે ઢળ્યો તો ભમર ઢોલીઓરે	૨
લાં ચડી પોડે મારો માડીનો નયો	
તો વાએ ઢોળેરે બાબી કુટડીરે	૩
તો વાએ ઢોળતાં બાબી ગોઠડીએ ગોઠયા	
નણુદી પાડોશે ન રાખીએરે	૪
દીકું અણુદી નણુદી ભુરવસ્ત્ર માગે	
તો નિલ હીને ક્યાંથી આપીયેરે	૫
ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું બોલો	
બહેન વિના વીવાહ કાણ મહાલશેરે	૬
સાત સોપારી મારી પાડોશણુને આપું	
તો તે મારે અહીયાં મહાલસેરે	૭
ધરની ધણીઆણી તમે એવું શું બોલો	
તો બહેન વિના ગણેશ કાણ પુજશેરે	૮

જાને લાડુ મારી ગેરાણીને આપું	
તો તે મારે ગણેશ પુનશેરે	૬
ધરની વહુઆર તમે પાણીડાં જાઓ	
તો જમવાને બેસે મરાં બેધડીરે	૧૦
ધરની વહુઆર તમે પાણીડાં જાઓ	
બારીઆએ બેસે મારા બેનડીરે.	૧૧
ધરની વહુઆર તમે હેરાને ફેરા	
તો પાકવાનને ચોરડે મારી બેનડીરે	૧૨
ખાસડું ખંખેરું ગોરી બણીએક આવે	
તે રૂપધ્યાં હિંજાળે બેનીતા મજારે.	૧૩
માતાના જાયા તુને દેહિરે આશીષ	
તો સાતને દીકરે હિંડાળે મલપતારે	૧૪
વહેવણુની જોષ તુને દેહિ આશીષ	
તો સાતને શોકે આંસુ ઢાળજેરે	૧૫

ભાગ ૧૮ મો.

ગણેશનુ ગીત

ગણેશ પાઠ બેસાડીએ ભક્તો નીપજે પકવાન,
 સત્રાં સંજંધી તેડીએ જો પુજ્યા હોય મોરાર;
 જેને તે આંગણે પીંપજો તેનો તે ધન્ય અવતાર;
 સાંજે સવારે પુજ્યા હોય મોરાર;
 જેને પેટે ચાર દીકરા તેનો તે ધન્ય અવતાર;
 ચારે વહુઓ પાએ પટે જો પુજ્યા હોય મોરાર;
 જેને પેટે ચાર દીકરી તેનો ધન્ય અવતાર.

સાચ્યાં મુચ્યાં ધન વાવરે જો પુન્યા હોય મોરાર;
 માંકડીઆની મારી જાટડી બાંધી તે ધરને બહાર
 સાંજે સવારે શેડ કાઢીએ જો પુન્યા હોય મોરાર;
 રાતોં ચુડો મારો રંગ બરોં કારે તે કમખો હાય
 ધરચોળે ઘેર બાગીએ જો પુન્યા હોય મોરાર;
 કાઠા તે ધઈની રેાટલી ગળમળીઓ કંસાર
 બેમાં બેસીને આરોગીએ જો પુન્યા હોય મોરાર.

ગીત ૧૮ મું.

પીઠી પીઠી ચોળેરે પીતરાણીરે;
 પેહલી પીઠી ચડશે મારા જ્યા વરને.
 ઉતરની ચડશે પેલી છોડીને
 પાકાં તેલ ચડશે મારા જ્યા વરને
 કાચાં તેલ ચડશે પેલી છોડીને,
 પડતી કેરી ખાશારે મારો જ્યાવર
 ગોટાળાને ચુસસેરે પેલી છોડીરે,

ગીત ૧૯ મું.

ઉકરડી નુતરતાં વનમાળીરે,
 જડીઓ છે સોનાનો ખુટો કે ગુજરમાળીરે
 તેની ધડાશે કોટડી વનમાળીરે
 સોવરામેશ જમણા કાને કે ગુજરમાળીરે
 ઉકરડી નુતરતાં વનમાળીરે
 જડીઓ છે લોહનો ખુટો કે ગુજરમાળીરે
 તેનો ધડાવેશ દીવડો વનમાળીરે
 સોવરાવીશ જમણે હાથેરે ગુજરમાળીરે.

ગીત ૨૦ મું.

ઉડોને કુવો જળ બયોરે ધં મળ્યો શેવાળ,
 આથમણી ડગમગેરે,
 હું તમને પુછું રતી વહુરે કેમરે કુચચંદલાધ દુબળારે,
 રાતે રમે રાણે સોમટારે દહાડે દેસાધઓનો સાથ
 આથમણી ડગમગેરે,

ગીત ૨૧ મું.

પાત્ર વીનાનો લાડવો વનમાળારે,
 પીરસ્યો છે ધમ્છાવહુને બાણે કે ગુજરમાળારે,
 જમતાં મનસુખલાધ સાંભર્યા વનમાળારે
 ધાલ્યો છે કાંચળામાય કે ગુજરમાળારે,
 ભરી સભામાં પડી ગયો વનમાળારે,
 ગધેડી થઇ છે ફળેત ગુજરમાળારે:

ગીત ૨૨ મું.

જીરે આજ મેં તો અડદા પર્વત નોતર્યારે
 અડદા તમે તો મારે પાપડ વણવા જોગ,
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે,
 જીરે આજ મેં તો ચોળા પર્વત નોતર્યારે
 ચોરા તમે તો મારે વડીઓ મુઠવા જોગ;
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે
 જીરે આજ મેં તો મગ પર્વત નોતર્યારે
 મગ મારે તો તમે પીઠી કરવા જોગ,
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યારે,

ગીત ૨૩ મું.

સોનાનો ચંબ હીરે જડયોરે,
 ચંબનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે
 ચંબનું નામ મોતીલાલ વીવા ઘેર આપણેરે
 સોનાનો ગજ હીરે જડયોરે,
 ડોશી વાણીયાનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે
 ડોશી વાણીયાનું નામ ઝવેરલાલ વીવા ઘેર આપણેરે
 લાંબી લેખણે લેખાં લખેરે
 લેખાવટીયાનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે
 લેખાવટીયા હીમતલાલ નામ વીવા ઘેર આપણેરે
 સાંગા માંચીએ બેઠા પુન કરેરે
 પુન્યવંતાનું નામ જાણું વીવાહ ઘેર આપણેરે
 પુન્યવંતાં નવલખાલ નામ વીવાહ ઘેર આપણેરે
 ઓરડામાં લક્ષ્મી વાસો વસેરે
 લક્ષ્મીનું નામ કાશીવહુ વીવાહ ઘેર આપણેરે
 ખભે કાચળી સોને બરીરે
 નાણાવટીયાનું નામ ન જાણું વીવાહ ઘેર આપણેરે
 નાણાવટીયાનું નામ માણેકલાલ વીવાહ ઘેર આપણેરે
 હાથમાં પાટીયો સોધ બહીરે
 નીશાળીયાનું નામ ન જાણું વીવાહ ઘેર આપણેરે
 નીશાળીયા બીખાલાલ નામ વીવાહ ઘેર આપણેરે
 લાંબે પરસાળે બાળક રમે રમે
 બાળકનું નામ ન જાણું વીવાહ ઘેર આપણેરે

તાંબાના બેડે પાણી ભરે
પાણીમારીનું પરસન વહુ નામ વીવાડ ઘેર આપણે

—:—:—:

ગીત ૨૪ મું.

પાય પાવઠાને કે કેસરીયા વાધા,
કાને સોનાની લોળેરે કોઇ વરધ વધાવો;
એટલે રણછોડરાય સીમાડે આવ્યા
સીમાડે છત્ર ઢોળાવોરે કોઇ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય ભાગોળે આવ્યા,
ભાગોળે ભેરો વગડાવોરે કોઇ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય જનીવાસે આવ્યા,
કલવો સાળીને હાથેરે કોઇ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય ખડકીએ આવ્યા,
ખડકીનાં ખખડયાં છે કમાડરે કોઇ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય તોરણે આવ્યા,
પુખણાં સાસુને હાથેરે કોઇ વરધ વધાવો.
એટલે રણછોડરાય માયરામાં આવ્યા
મામાજી કન્યાને પધરાવોરે કોઇ વરધ વધાવો.

—:—:—:

ગીત ૨૫ મું.

ગોતરડો ઉતારોરે ગોરજ વહુ માગે છે સવધયો ગોરજ
વહુનો બાપ બવધયો ગોરજ વહુ માગે છે સવધયો ગોરજ
વહુનો બાપ બોકડો ગોરજ વહુ માગે છે બદામ ગોરજ

વહુનો ભાઈ હજમ ગોરજ વહુ માગે છે આરસી ગોરજ
 વહુનો ભાઈ પારસી ગોરજ વહુ માગે છે આરસી ગોરજ

ગીત ૨૬ મું.

લાડણો પાન ચાવે ને રસ ઢોળે,
 લાડણો તો વળી વળી પાછું જોવે
 જાણે મારા બાપા સાથે આવે
 જાણે મારા સસરાનો રંગરાખે
 લાડણો પાન ચાવે ને રસ ઢોળે
 લાડણો તો વળી પાછું જોવે
 જાણે મારી માહી સાથે આવે
 જાણે મારી સાસુનો રંગરાખે
 લાડણો પાન ચાવે ને રસ ઢોળે
 લાડણો તો વળી વળી પાછું જોવે
 જાણે મારા વીરા સાથે આવે
 જાણે મારા સાળાનો રંગ રાખે

ગીત ૨૭ મું.

લીલી ઘોડીને પીળા ચાખખો ઘોડી ધણું ગાજે
 લીલીમાં જડીત પદ્માણુ વહેવાણુ મારી છંદો નાચે
 છંદે છુંડાવ્યારે છુંદણા ઘોડી પણુ ગાજે
 હોંશે રંગાવ્યા કાળાં દાંત વહેવાણુ મારી છંદે નાચે

ધોડી ચઢી જીવાવર સંચર્યા ધોડી ધણું ગાજે
 મોહી રહ્યાં ચાર દેવ જહેવાણું મારી છંદે નાચે
 હવેને વિશ્વનાથરે મોહી રહ્યા ધોડી ધણું ગાજે
 ગયામાં મદાધર દેવ જહેવાણું મારી છંદે નાચે
 ચોથલે ધોળેશ્વર દેવ જહેવાણું મારી છંદે નાચે
 સારોએ મોહી શું કીધાં ધોડી ધણું ગાજે

ગીત ૨૮ મું.

બન્યો ઉમલ્યો આવે છે
 „ લંકાગદું વાણુ પુરાવે છે
 „ બેનડીની જાલ ધડાવે છે
 „ ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે
 „ સુરતગઢ વાણુ પુરાવે છે
 „ ત્યાં થકી સોની તેડાવે છે
 „ બેનડીની જાલ ધડાવે છે
 „ ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
 „ સુરતગઢ વાણુ પુરાવે છે
 „ ત્યાં થકી જડીઆ તેડાવે છે.
 „ બેનડીની જાલ જડાવે છે.
 „ ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.
 „ અમદાવાદ વાણુ પુરાવે છે
 „ ત્યાં થકી પટવા તેડાવે છે
 „ બેનડીની જાલ ગંઠાવે છે.
 „ બન્યો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે.

„ એની નગરીમાં ધુમ મચાવે છે
 „ બેનો લંબતી લોક જગાડે છે.

ગીત ૨૯ મું.

એક લીલી તે લીલી લીલડી
 એને લીલુડી જડીત પસાણુ રે જગલીલડી
 મારા સોય ઘોડાને બસે હાથીઆ
 મારા હાથી દેખીને વેવાઇ બી ગયો
 મારી કેમ કરી રહેશે લાજરે જગ લીલડી
 મારા કાયાબાઇએ સાનમાં સમજવીયા
 મારા લલુબાઇએ સાનમાં સમજવીયા
 તમારી બહેરી રાખીશું લાજરે જગલીલડી
 એક લીલી તે લીલી લીલડી
 એક લીલુડી જડીત પસાણુરે જગલીલડી
 મારા સોય ઘોડાને બસે હાથીઆ
 મારા ઘોડા દેખીને વેવાઇ બી ગયા
 મારી કેમ કરી રહેશે લાજરે જગલીલડી
 મારા કાયા બાઇએ સાનમાં સમજવીયા
 મારે મણીબાઇએ સાનમાં સમજવીયા
 તમારી બહેરી રાખશું લાજરે જગલીલડી

ગીત ૩૦ મું.

આ મારું વાજુંત કરે ઝમકારા
 જેમરે વાગેરે સાજન મળેરે
 વાગતું વાગતું પોળમાં પેહું

તો ધરે વેવાધનાં કયાં છે રે
 ઉચલા અવાસને નીચલા ઠરવાળ
 ત્યાં મોલી જડયા તોરણુ આરણેરે
 ચોકમાં ચપો પરસાલે નામરવેલ
 તો ગોરીએ દીવા અજવાળાયારે
 સાત દીકરડા તું જણ મોરી ગોરી
 તો જેમ દ્રવ્ય ખરચુંને રવ ચહેરે
 એક દીકરડી તું જણ મોરી ગોરી
 તો સાજન જમાડું ધર આંજણેરે
 બાપે માયરામાં આપીરે બેટી
 તો માડીએ આપી જોટડીરે
 રાસ રચું બેનને સાસર આપો
 તો ભેંસ દોવા તામડીરે
 ચીરના ચંદરવા જાદરના ગાલેચા
 તો મછલી બંદરના ચોરસારે
 જુરાનપુરી ગોરી વીજાપુરી ઝાઝી
 તો નવારે નગરના વાડકારે
 ત્રાંબા તરીયા પીતળના અખરીયાં
 તો નવારે સુખડના પાટકારે
 એટલું લેઈ બેન સાસરે જન્મે
 તો લાજ વધારજો આપણીરે

ભાગ ૨૧ મે, ગીત ૩૧ મું.

મારા નવલા વેવાઈ તમને વીના છપ્પરી સાંકળ શેરી વળાવને,
મારા મોટાનું સાજન આવશે તારા ઉકરડા દેખીને લાજશે;
તારા છપ્પા છોકરાને મારશે, તારા બધાં છુટાને ફાટશે,
તને નફ્ટને નહીં લાજરે તને નિર્ભાજને શું કહીયેરે

ગીત ૩૨ મું.

કુંવર હેલો હા ઘોડે ચડીયા એમના વેરીને ધાસકા પડીયા,
હા દુધનાં ગોરસ ખાટાં, એમના વેરીનાં હાથારે ફાટયાં;
હાં દુધનાં ગોરસ બરીયાં એમના વાઘાનાં હાથારે ઠરીયાં.

ગીત ૩૩ મું.

વર તે બહુરે હોંશીલો વર તે બહુરે ખાંતીલો;
એની મરધાનમણી જીવે વાટરે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે
વરને તે સોનીડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વરને ઉતારીયો વસાવતાં લાગી વારરે
વર તે મોળીડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વરને ખુપ વસાવતાં લાગી વારરે
વર તે ગાંધીડા શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વર શ્રીફળ વસાવતાં લાગી વારરે.
વર તે ડોશીડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે
વરને શીરબંદ વસાવતાં લાગી વારરે.
વર તે તંબોળીડાની શેરી વચ્ચે સંચર્યોરે,
વરને પાન વસાવતાં લાગે વારરે નગારાં

નગારાં

નગારાં

નગારાં

ધત્તાદી

ગીત ૩૪ મું.

તો જમ જમરે જમઠડા કલવો તારી માઠી પીરસે કલવો.
 તારી સાસુએ પીરસ્યો છે કલવો તારી સાસુ તે હપ્પાની બોજી,
 તને લીમાં નાંખશે બોજી તારી કુ, તે હપ્પાની કપટી,
 તને મીઠું નહીં આપે ચપટી તારી ગાંઠે આવડે સો મચકો,
 તને ગોળ ન આપે કરી ધચકો.

ગીત ૩૫ મું.

મારી ઉંધણુ વેવણુ જમરે તારા ઘર પછવાડે થઇ રહ્યા છે સોરરે
 મારા પગ સુજ થયા થાંભલા પેલી વેવણુને લઇ ગયા જાંગલા
 મારા પગ સુજ થયા આરસી પેલી વેવણુને લઇ ગયા પારસી.

ગીત ૩૬ મું.

શેરી શેરી ધુધુરડાં વાગે છે.
 કોઇ ઉમરાવ જાહે આવે છે.
 કોઇ જાણુ કરો પીછાણુ કરો,
 પેલા નવલા વેવાઇને જાણુ કરો.
 પેલા કોઠીલા વહેવાઇને જાણુ કરો.
 તારી શેરી છે સુંવાળીરે.
 તારી ધરધણીઆણી કાળી,
 અમારી જનમાં આવ્યા મોટારે
 વહેવણુ જળ ભરી લાવે લોટારે
 વહેવણુ લેજેરે કંકાવટી
 તારે બારણે આવ્યો નાણાવટી
 વહેવણુ લેજેરે સોપારી
 તારે બારણે આવ્યો વેપારી

વહેવાણુ લેજેરે સુપડશું
 તારા ચુલા પછાડી ગારારે
 તારે દીકરી જણ્યાનો વારારે
 તારા ચુલા પાછળ ઈટરે
 તારે દીકરી જણ્યાની રીતરે
 તું તો દીકરી જણી જણી યાકીરે
 બાંબા કેરીની પેડે પાકીરે

ગીત ૩૭ મું.

હળવે હળવે પોખરે મોટાના ટાપારે
 બાળા વરને વાગશે સાડી ચોખારે
 રવમયો ના પોકેશ વહેવાણુ
 રવમયો તારે વલોવા જોઈશું
 સાંભેલું ના પોકેશ વહેવાણુ
 સાંભેલું તારે ખાંડવા જોઈશું
 તરાકે ના પોકેશ વહેવાણુ
 તારાકે તારે કાંતવા જોઈશું
 સળીએ ના પોકેશ વહેવાણુ
 સળીએ તારા બાપનાં પાળીયાં
 સંપુટેના પોકેશ વહેવાણુ
 સંપુટ તારે દીવો કરવાં જોઈશું
 કુંસરે તારે ગાડે જોઈશું

ભાગ ૨૨ મો.

ગીત. ૨૮ મું.

લીપ્યાં ગુપ્યાં ઝોરડા સાપોલીયું જાય
 કુતચંદની પુઠમાં સાપોલીયું જાય
 જાય મુછો મરડતું સાપોલીયું જાય
 જાય ધડાડા લેતું સાપોલીયું જાય
 એ! એના બાપા સાપોલીયું જાય
 દીહું હોય તો કહાડરે સાપોલીયું જાય

ગીત ૩૯ મું.

સુરત શહેર વસે એક સોનીરે ઘડતે લાકડાની પોંચીરે
 એની પોંચીએ ઝાઝા હીરાંરે
 બાળુ બંધ સરખી પોંચીરે
 મુંબઈ શહેર વસે એક જડીઓરે
 જડીઆ જડતે લાકડાની પોંચીરે
 એની પોંચીએ ઝાઝા આંબારે
 પોંચી લાવે લાકડાના મામારે
 બાળુ બંધ સરખી પોંચીરે
 અમદાવાદ વસે એક ઝવેરીરે
 ઝવેરી પારખ લાકડાની પોંચીરે
 એની પોંચીએ ઝાઝા મોતીરે
 પોંચી લાવે લાકડાની મામારે
 બાળુબંધના સરખી પોંચીરે

ત્યાં તો નટવર ચડીયા ધોડેર,
વરકન્યા પરનીને ઉઠ્યારે.

ગીત ૪૦ મું.

અમારું જીવં તમારી વલીયારી.
એ એને પરણાવો વહેવાઇઓ સંપજ રાખો.
એ એને એલે બનશે વહેવાઇઓ સંપજ રાખો,
અમારા હીમતભાઇ તમારી પરસન વહુ એ એને પરણાવો.
વહેવાઇઓ સંપજ રાખો એ એને એલે વહેવાઇઓ
સંપજ રાખો એને એને જીગતે જીકુ વહેવાઇઓ સંપજ રાખો.

ગીત ૪૧ મું.

વર કન્યા કંસાર જમે વહેવણની દાઢ ગળે,
લાડાને કંસાર ન લાવેરે લાડી કુચે કુચે મારેરે.
લાડો તો સકાળમાંથી આવ્યેરે લાડી તો દુકાળમાંથી આવીરે.

ગીત ૪૨ મું.

વર કન્યા કંસાર જમે જનમ્યાની દાઢ ગળે
કાળાયો કંસાર આપે તો ખમ્યેરે;
નથી તો આશા મુકી ઘેર જમ્યેરે;

ભાગ ૨૩ મો.

ગીત ૪૩ મું.

એક જારા ઉપર જારીરે એતો કન્યા થઈ અમારીરે
એતો અમારાં કલ્યાં કરશેરે એની માને મોઢે મુતરશેરે

ગીત ૪૪ મું.

સામા ઓરડામાં અધમણ જીવં
જીવાવર પરણે હું તો ઘટીએ ના ધીરં

તળીયા ઘીના ઘેબર મને મીઠડાં લાગે,
 સામા ઓરડામાં અધમણુ અડદી.
 જાઆવર પરણે હું તો જોધને ઠરતી
 તળીયાં વીમાંનાં ઘેબર મીઠડાં લાગે
 સામા ઓરડામાં અધમણુ મીઠે
 જાઆવર પરણે મેંતો અચરજ દીકુ
 તળીઆ ઘીમાંના ઘેબર મુજને મીઠડાં લાગે

ગીત ૪૫ મું.

લાડી આપી પાડી આપી જનધયાની માડી આપી
 તોય લકષા માંડવા હેઠરે
 અમે ધદરીયો ગઢ જીયોરે આનંદ બલા
 લોકો કહે મોતીભાઈ જીઠારે
 એ તો દીકરો પરણાવી ઉઠયારે
 લોકો કહેતા કુલચંદભાઈ સાચારે
 એનો દીકરો પરણાવીને નાચારે

આનંદ૦

આનંદ૦

આનંદ૦

આનંદ૦

ગીત ૪૬ મું.

અમે આવ્યાતા રંગબેર રમવારે અમે આવ્યાતા પરસન વહુને લેવા
 એમે આવ્યાતાં પરસન વહુને જોવાને
 એના જોયામાં શું જોશોરે;

ગીત ૪૭ મું.

ત્રાંબાકુડી તે નગર સોહામણી;
 માંહી બરીયારે ગવરીના ઘી સાહેલીરે આંખો મોરીઓ.
 મારા કીયાંબાધનાં વાજાં વાગીઆં.

પેલા વેવાઇનાં પડ્યારે નીચાન. સાહેલીરે આંખો મોરીઓ,
 તાંબાકુડી તે નગર સોહામણી, મહી ભરીયારે ગવરીના ઘી. અ. સા.
 મારા કીયાલાઇની મેડીએ દીવા બળે,
 મારા વાડીલાઇની મેડીએ દીવા બળે;
 પેલા વેવાઇનારે ઘેર અંધારાં.
 સાહેલીરે આંખો મોરીઓ.
 તાંબાકુડી તે નગર સોહામણી.
 માંહી ભરીયારે ગવરીનાં ઘી સાહેલરે આંખો મોરીઓ.
 મારી કોઇ વહુને પેરણુ સાડી ભલી,
 મારી રતી વહુને પેરણુ સાડી ભલી.
 પેલી વેવાણુનેરે લઇ ગયા ચોર.
 સાહેલીરે આંખો મોરીઓ. ધત્યાદી.

ગીત ૪૮ મું.

એના માંડવે નથી કાંઇ વાંસ વળી એના ધરમાં નથી કોઇ ધરખણી
 એના ધરમાં પુલક્યંદ મરધો માલે પેલા વખતા બીચારાનું કાંઇ નચાલે
 એના આજ્યા તાજ્યાને શુંએ ગઇએ. એના માઝ્યાતાઝ્યાને શુંરે ગઇએ
 પુજ્યાઇના પરદારને શુંરે ગઇએ.

ભાગ ૨૪ મો

ગીત ૪૯ મું.

ઉઠો વેવાઇ ભીત પડે;
 ભીત પડે તો પડવા દો, ઠાણુ દોઝખ ભરવા દો,
 આગળ પુલક્યંદ પરજ્યાતા ઠાણુ દોઝખ ભરવું તું
 હવે પાનાલાઇ પરણે છે ઠાણુ દોઝખ ભરે છે

ગીત ૫૦ મું

એના ધર પછવાડે ઇંટ પડી એને દીકરી જણ્યાની રીત પડી,
એના ધર પછવાડે બાવળીઓ એને દીકરી જણ્યાનો વાવળીઓ;
એના બારણે ગોમતીનો ગારો એને દીકરી આપ્યાનો છે વારો;

ગીત ૫૧ મું.

છરે સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુંરે
છને ગણપત લાગુ પામ માફ તોરણીયું હીરે જડયું.
મારે હીમતલાઇને ધીરજલાઇનાં જોડવારે,
પેલો વેવાઇને બીલાડાની જોડ. માફં.
મારી રતી વહુ ને જીવકાર વહુનાં જોડવારે
પેલો વેવાણને ભુંડણોની જોડ. માફં.

ગીત ૫૨ મું,

પેલો વેવાઇ બાઇ કુંવારોરે માફજ દયારામનો કેવડો.
એને કુતરી સાથે પરણાવોરે માફજ.
એ કેમ કરી બોલડાં બોલેરે માફજ.
કુતરી બસશે, વેવાઇ બોલશે એમ કરી બોલડાં બોલેરે,

ભાગ ૨૫ મો

સીધરાજ અને જસમા ઓડણની ગરબી

ગાજે પાટણ પુરમાં ગરવી ગુર્જરનો ધણીરે;
સાચો સખજો પેલો સોલંકી સીધરાજ
જેની કીર્તિ વ્યાપી રહી આ જગમાં ધણીરે
તેણે લોકો કાજે વાવ કુવા બંધાવીઆરે
મોટા માન સરોવર દેવળ ધર્મ વિશાળ

પોથી સર્વ પ્રજા સતર સર્વ નસાવીઓરે
 તેણે પાટણ પાસે એક સરવર આદ્યુંરે
 ખોદે ખાડા ત્યાંતો મળતી ઓડણુ બનેક
 નાખે ઓડણો મટોડા માથે ક્ષધ પળુરે
 પાળે વડની કાળે ઝુલે બાળક પારણેરે
 માટી લેતાં જસમા ઝુલાવે વીજ બાળ
 વળતાં મુખકું દેખી જાય કુંવરને વારણેરે
 સાદા વેષે ફરતાં રાજ્યએ દેખી પરીરે
 જાતે રૂપાળી રંધીલીને પરમ ચતુર,
 પાસે જઇને રાજ્ય કહે છે સુણુ તું સુંદરીરે

સીધરાજ-માટી સારવાને આ કોમળ કાયા કરી નધીરે
 પાળે બેસીને રીઝાવ તું તાંડે બાળ
 બીજી ઓડણો છે કામ કરે તારી વતીરે
જસમા-જસમા કહે છે રાજ્ય કામ કરી ખાવું ગમેરે.
 મુજને બેસી રહેતા વાંધે અંગમાં રોગ;
 મારા નવરા દહાડા બેઠે નવ જાયે કદીરે.

સીધરાજ-જસમા જંગલમાં વસવાને તું સરજી નધીરે.
 મારા નગર તણો તું આવીને જો નોક
 પાટણપુરની શોભા હું તુજને શું કહું કથીરે
જસમા-નરે અધારી શેરીને ઉંચી મેડીઓરે;
 તેમાં માણસ આડે ચાલ્યાનો નહી માગ
 જાણે ઉનાળે ઉભરાતી દેખું કીડીઓરે;
સીધરાજ-જસમા માણસ બહુ દેખીને શું ઘેલી ખતીરે;
 તારા હલકામનમાં ઉઠે હલકા ધાટ;

ન કળે ખાખરની ખીરકોલી સાકર સ્વાદનોરે
જસમા-રાજ મેલાં મન માણસના મેલા શહેરનારે;

મેલી મલીઓમાં મારે છે દુરગંધ

મેલાં ઝેર તણા જીવે છે જીવે જોરમાં

સીધરાજ-જસમા રાજના દરબારે તો દીઠા નથીરે;

તેમાં બાગ બગીચા ખીલે ફુલ ગુલાબ;

મોટા હોજ પુવારા ઉડે જોસથીરે

જસમા-રાજ જંગલ આગળ બાગ બગીચા ધુળ છેરે

જેવો સુરજ આગળ તારાનો ચળકાંટ.

મારા જંગલની મોજો તો મોજો મુલ છે રે,

સીધરાજ-જસમા જંગલની વાતો તું આજે વિસારજોરે

મીઠા નરધાને સારંગ કેરા સુર

ગાયન સુણવાને કાજે તું મહેલે પધારજોરે

જસમા-રાજ નવ રીઝું સારંગી કેરા સુરથીરે;

મેના સોર બપઘ્યા ટેવ્યા મુજ કાન

વાતો કાયલના ટૌકાની તો કહેતા નથીરે

સીધરાજ—ઓહણુ આવો તો ઊતાર મેડી માળીએરે

રહેજો મિત્ર સહોદર સર્વ સંબંધી સાથ;

તમને પ્રિય જનોને માની નીશાદીન પાળશુંરે.

જસમા—મારે ઓહણુને ઉતરવા જોઈએ ઝુંપડીરે,

મેડી માળે ચઢતાં મુજને આવે ફેર;

પડતાં પગ લાંગે ને કાયા થઈ જાય કુખડીરે.

સીધરાજ—ઓહણુ આવો તો પીગસ વું મેવા સુરમાંરે,

જુલે હાથી ઘોડા ગુર્જરપતિને દરબાર;

તેને દેખીને હરખાશે ઓડણ ઉરમાં.

જસમા—મારે ઓડણને તો વાળુ બેઠએ બેંશનારે,
રાજ થું છે મારે હય હાથીનું કામ;
હાંની કુધ મળેનાં બારે છુરી બેંશનારે

સીદ્ધરાજ—ઓડણ માગી લ્યોને આછા સાળુ ઓડણારે
હીરા માણુક મોતી સોનાના બાંડાર;
આવી કંચનવરણી કાયાપર શોભે ધણારે

જસમા—છાવલ દકશે આછા સાળુ તો ફાટી જશેરે,
નાંખુ ધાસ ચણોઠી મંઠી કંઠે હાર;
પહેરે કુલતણી માળા તો પરણ્યો રીઝશેરે.

સીદ્ધરાજ—જસમા કહે તું મુજને કેવો છે તારો પતીરે,
તારા જેવી સમણુ નારી જેને ઘેર;
એના જેવો સુખીઓ આ જગમાં ખીજો નથીરે

જસમા—પેલો કેડ કસીને કામ કરે મારો પતીરે,
જેના મોળાયામાં બહેકે છે બહુ કુલ;
જેના કોદાળીના ધાથી ધરતી ધુજતીરે

સીદ્ધરાજ—જેને કામ કરતાં એ ન્યાએ તારા બણીરે,
એના મનમાં તારો પુરો નહી વિશ્વાસ;

જસમા—રાજ સાચાને ભય લેશ નથી સંસારમાંરે,
મારા પતિને મારો સંપૂર્ણ વિશ્વાસ;
હુંતો અન્ય જનોને બાઈ ગણી રહું બારમાંરે.

સીદ્ધરાજ—જસમા રાણાને રાજને હું તાણે કરુંરે,
મોટા મહારથી પણ ન આપે સામો બોલ;
તારા આગળ હું નવ અમલ મદાવવા આહરુંરે.

જસમા—રાજા કામા તે માયા પર બળ નુખું વાપુરે
 પ્રભુએ છવ ધર્યો છે જુદો કામા માંમ;
 ભારે સુખ તણું પ્રભુ તે પર ન ચાલે કશુંરે.
 સીંદરાજ—જસમા દ્રવતા તારી દેખી વિરમમ મામ છેરે,
 આવા હંપતીને પણ આખર હોમ વિયોમ;
 મિથ્યા આ જમના સુખ માટે મન ચુંચામ છેરે.
 જસમા—રાજા કામા ન જાણે કાલે માઈ શું થશેરે,
 એવી અદ્ય જાંદગી માણે સૌ લોક;
 રૂડી રહેણી સુખ પરલેલે પુરણ આપસેરે
 એવું કહીને જસમાં ટોપલી લાધ માછી ફરીરે
 રાયે લીધો વળતી પાટણ કેરો પંથ;
 થઈ છે જસમાના પતિવ્રતની જેને ખાતરીરે.

ભાગ ૨૬ મો.

સતી સાવિત્રી ચરિત્રનો ગરબો.

[પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે] એ રાગ.

કવિ—રૂડા અશ્વપતિ રાજાની ડાહી દીકરીરે,
 જેતું સતી શિરોમણી સાવિત્રી છે નામ;
 જેણે સ્વામીને છોડાવ્યો યમપાશથીરે,
 જેણે સકળ જગતમાં અમ્મર કીધું નામ,
 તેના ઉત્તમ ગુણની ગરબી ગાઓ સુદરીરે,
 રાજા એક હતો ધરડો ને આંખે આંધળોરે,
 તેવું શબ્દએ લઈ ધીધું રાજ્યાસન

તેથી જન્મલગ્નમાં જન્મ બાંધ્યું તેણે કુંપકરે;
 તેને સત્યવાન તામે લાડકડો તત,
 કરતો માતપિતાની સેવા પુરા પ્રેમથીરે;
 જેની કંચનવરણી કાયા વાણી મીઠીરે,
 મીઠા મહેરામણના જેવો ગુણ ગંભીર;
 ધરમાં અંધ પિતામાતાની જણે લાકડીરે;
 કરતો માતપિતાની આગને આધીન,
 તેની સાથે વરવા સાવિત્રીએ આદ્યુરે,

નારદ—ત્યાંતો નારદજી સમજાવે બાળા ઘેલડીરે,
 તેની સાથે વરતાં યાશે મોટી કાણ
 એનો આવરકા તો એક વર્ષ બાકી રહ્યોરે
 માટે ના કરતી તું વગર વિચાર્યું કામ
 ખીજા રાજકુંવર રૂપાળાની સાથે વરોરે.

સાવિત્રી—ત્યારે સાવિત્રી બોલી નારદજી સાંભળારે,
 લખિયા લેખ લક્ષાટે મિથ્યા નહિ યાનાર •
 મહેંતો મનથી માન્યો તે પરમેશ્વર માણ્યોરે
 મહારો નિશ્ચય કોટી કલ્પે નહિ ફરનાર,
 માટે એ વરની સાથે સગપણ માફ કરોરે.

કવિ—જેમ અડગપણું પુત્રીનું રાજાએ પછીરે,
 હીધું સત્યવાનની સાથે કન્યાદાન,
 રૂડી રાજ્યમહેલની વસનારી વગડે વસીરે
 લાગી અંબર જુના વસ્ત્ર કર્યા પરિધાન;
 સ્નેહે સ્વામી સસરા સાસુની સેવા સજીરે.

જેણે કહ્યું ભુમિપર પામ કદી કીધો નથીરે;
 જેના પડતા ખોલ ઉપાડે દાસી દાસ,
 જેની કોમળ કાયા કુલ ચમ્પાપર સોટતીરે,
 તેણે પશુકુટીમાં ગ્રેમે કીધો વાસ;
 મનથી માન્યું મારા વધભવમાં બાકી નથીરે. ૭
 ત્યાં તો જળના રેલાસમ દિવસો જતા હતારે,
 બાળા નારદજીનાં વચનો કરતી યાદ,
 મનમાં ભય ધરતી નવ કરતી કોને વારતારે
 મનથી જોઈવતી શું કરવા તેના ધાટ,
 રજની દિવસ વિચારો એના એ મનમાં થતારે. ૮
 દાંડા ચાર રહ્યા આવરદાની અવધી તણુરે
 સતીયે તે સમયે ત્યાં અન્નજળ કીધું ત્યાગ.
 જેડયું ચિત્ત પ્રભુમાં ધારીને શુભ ધારણુરે;
 સોણું શ્રીહરિના ચરણે પોતાનું બાગ્ય, ૯

સાવિત્રી—જ્યારે વહારે ચડજો હે દિનબંધુ શામળારે.

જાણ્યું સામુ સસરે વહુઅર સંકટ વેઠતીરે,

સામુ સસરા—શાને માટે કરતી અન્ન ઉદ્ધકનો ત્યાગ,

શાણી શા માટે તું કારણ કંઈ કહેતી નથીરે;

કરટે કરમાશે કોમળ આ ત્હારી કાથ,

વહુઅર આ વચમાં વૃત કરવાં યોગ્ય તને નથીરે ૧૦

કવી—દુષ્માં દાંડા ચાર વિતાવ્યા વૃત વિધિએ કરીરે;

આબો સ્વામી સ્વર્ગ સિધાવા કેરો દિન,

સાવિત્રી—આજે ના થાઉં અળગી હું મારા નાથથીરે;

કવી—એવો નિશ્ચય કીધો સાવિત્રીએ મન.

સ્વામી સંગે રેવા તેયારી છાની કરીરે,
ત્યાં તો સત્યવાન માખાપ તણે ચરણે નમેરે;
કરમાં લઈ કોવાડો કાષ્ટ કાપવા જાય,
ત્યારે સાવિત્રી સ્વામીને છાની વિનવેરે,

૧૧

સાવિત્રી—આજે વન જોવાની મુજને ઇચ્છા થાય.

માટે સંગાતે લઈ જાઓ સ્વામી મુજનેરે,

૧૨

સત્યવાન—ધેણી નારી તહારી છે કોમળ કાયા ધણીરે,

તહારી કનકલતા સરખી કાન્તિ કરમાય.

બહાલી વગડામાં જાઝા કંટકને કાંકરારે;

તહારી પંકજ સરખી પગ પાની હુંદાય,

માટે હઠ મેલી અલબેલી ધરમાંહી રહોરે.

૧૩

સાવિત્રી—સ્વામી તમ સંગાતે જંગલ મંગલ લાગવું

ધરમાં તમ વિશ્વ મુજને ધરતી ખાવા વાય.

હું તો પગલે પગલે પંથે તમ પુડે રહુરે;

મુજથી આપ વિના એકલડી નહિ રહેવાય.

માટે સંગાતે લઈ જાઓ સ્વામી મુજનેરે.

૧૪

સત્યવાન—નારી જે મુજ સંગે આવ્યાની ઇચ્છા કરોરે,

આજા માગો જઈને માતપિતાની પાસ.

આજા આપોતો ચતુર ચાલો મુજ સંગમાંરે,

બહાલી વડીલ જનોની આજા નવ લોખાય,

લખિયું શાઅ પુરાણે જાણોછો સરવે તમેરે

૧૫

સાવિત્રી—આજા માગીને આલ્યાં આનંદે દંપતીરે,
 પંથે કરતાં પ્રેમે વિધવિધ વાત વિચારે,
 મુખ મલકાવે પણ સાવિત્રીને ચિન્તા જતીરે;
 રાખે પણ પળ પોતે સ્વામીની સંભાળ,
 મનમાં ધીરજ ધારેને સંભારે શ્રીહરિરે. ૧૧
 આવ્યાં માઠા વનમાં નરનારી બે સાથભારે,
 વીણ્યાં કુલ્ય અને ફળ છિન્નજાની અનુસાર.
 વળતી કોવાડો લીધો પોતાના હાથભારે.
 લાગ્યો કાષ્ટ કાપવા સત્યવાન તે વાર,
 એનો આવરદા તો તે સમયે પુરો થયોરે.
 લાગ્યો થાક ધણો ને અંગે લાગ્યાં ધુળવારે,
 આવી તમ્મરને ઇંધાયા તેના પ્રાણ
 મુકી કાષ્ટ કાપવા આવ્યો સાવિત્રી કનેરે.

સત્યવાન—જાણી એચિન્તી આવે છે તનમાં તાણુ,
 શાણી નહિ સમજાવું દુઃખ ધણું થાવું મ્હનેરે.

સાવિત્રી—મારા નાથ તમારાં સંકટ હરજો શ્રીહરિરે,
 તમને કુળદેવી વનદેવીની રક્ષાય,
 ધરડાં માતપિતાની સેવાના પુણ્યે કરીરે;
 જ્હારે આવીને વિષેશ્વર કરશે સ્થાય.

કવિ—એવું કહીને બેઠી મસ્તક ખોળામાં ધરીરે. ૧૨
 ત્યાં તો યમરાજ આવી સામા ઉભા રહ્યારે,
 જેના વસ્ત્ર તણો દીશે છે રાતો રંગ
 તેને માથે છે મુગટ ને કુંડળ કાનભારે,

દેખી સાવિત્રીને કાચે ઉપજ્યો કંપ,
તો પશુ ધીરજને ધારી બોલી સુંદરીર.

૨૦

સાવિત્રી—કે છે સાવિત્રી કાણુ તમે સાચું કહેરે,
નક્કી લાગે મુજને દેવતાના અવતાર
આવ્યા શા મારે ને શું કરવા મનમાં આહોરે;
મારા મનમાં શંકા થાયે અપરંપાર.

૨૧

કવિ—એવું બોલી શિર નમાવી સાવિત્રી રહીરે

યમરાજ—હું તો હું યમરાજ સાંભળ એ શાણી સતીરે,
આવ્યો હું તારા સ્વામીને લેવા કાળ.
એના આવશ્વની આજ અવધ પુરી થતીરે,
તારા સ્વામીનો સ્નેહ હવે વિસાર.

૨૨

કવિ—નાંખી પાછ પકડ્યો સુદમ દેહ એવું કહીરે,
દેખી બંધાયેલા સ્વામી કેસ દેહનેરે
સતીએ તે સમયે કરવા માંડ્યું કષ્ટાંત

સાવિત્રી—બાંધીને કયાં લઈ જાઓ છે મારા નાથનેરે.

કવિ—એવું કહીને દીધો યમરાજને સાદ,
આલી પડ્યાયાની પેઠે પાછળ સુંદરીર.

૨૩

યમરાજ—બોલ્યા ત્યા યમરાજ સાંભળ હે શાણી સતીરે;
જા તું પાછી તારા આશ્રમમાં આવાર
તારા સ્વામીની કર અંતક્રિયા વિધિએ કરીરે;
જેથી થાએ તેના જીવ તણો ઉદાર.
નારી નાહક શ્રમ કરવાથી કળ કસુએ નથીરે.

૨૪

સાવિત્રી—બોલી સાવિત્રી સુણો યમરાજ વિનતીરે.

મહારા નાથ વિના હું પાછી નહિ ફરનાર,

જ્યાં લઈ જશે ત્યાં આવું પણ સંગ તણું નહીરે.

સ્વામી વિના છે મુનો સઘળો સંસાર,

જતાં એકલડી ધર જીવ્યાથી મરવું બહુરે.

૨૫

પુણું યમરાજ હું ઉત્તર આપો મુજનેરે;

જગમાં નરનારીનો સત્ય સંબંધ મનાયા

મ્હારો પતિવ્રતાનો ધર્મ કેમ સચવાય

તેનો ઉતર આપીને વળતી ડગલું ભરોરે,

૨૬

યમરાજ—શાણી અમૃત સરખી વાણી ત્હારી સાંભળીરે,

મ્હારા અંતરમાંહી ઉપજે છે અનુરાગ,

ત્હારી ઇચ્છામાંહી આવે એવું એ સુંદરીરે;

તારા સ્વામીના જીવિત વિણ બીજું માગ્ય,

ત્હારી ઇચ્છા પુરણ કરવા હું ઉમો અહીને.

૨૭

સાવિત્રી—મ્હારા સસરા છે ધરડાને આંખે આંધળારે

ત્હેની રત્નસમી બે આંખે સારી થાય,

આવે તેજ સુરજના સરખું બન્ને આંખોમાંરે;

અંગે વૃદ્ધપણાનું દુઃખ કદી નવ થાય,

એવું બોલીને સાવિત્રી કર જોડી રહીરે.

૨૮

યમરાજ—ત્હારા સાસરાની આંખો નારી સારી થશેરે;

વધશે સુરજના સરખું આંખોનું નુર.

ત્હેની વૃદ્ધપણાની પીડા સઘળી વામશેરે;

માટે જા પાછી પુત્રી આવી બહુદુર.

ઝાઝું ચાલ્યાથી એ શાણી શ્રમ તુજને થશેરે.

૨૯

સાવિત્રી—બોલો સાવિત્રી કર જોડી યમરાજ સુણોરે,

મ્હારે વસવું જોઈએ સદાય સ્વામી પાસ,

મુજને શ્રમ નવ લાગે સ્વામી સંગે આવતારે
 સ્વામીથી દુર વસતાં તનમાં પ્રગટે ત્રાસ;
 જગમાં નાથ વિના નારીનું જીવ્યું ધીકાર છેરે, ૩૦
 તમને જોતામાં ચમરાજ મદ્દા મુજને થતીરે,
 મહારા મનમાં ઇચ્છા પ્રશ્ન કર્યાની થાય.
 શાશ્વત્તો કે' છે કરવી સજ્જનની સંગતીરે
 તેના પુણ્ય જન્મના પુણ્યેથી બંધાયા
 સજ્જનોની સંગતીનું ફળ મિથ્યા જાતુ નથીરે. ૩૧

ચમરાજ—પુત્રી વાણી તહારી અમૃત સરખી લાગતીરે.
 મહારા અંતરમાં હિપજવે છે અનુરાગ
 તહારા સ્વા ના જીવિત વિના બીજું ફરીરે;
 મહારી પાસે તું પુત્રી મનગમતું માગ્ય
 તહારી ઇચ્છા પુરણ કરવા હું હિમો અહીરે. ૩૨

સાવિત્રી—મહારા સસરાનું રાજ્ય દયાળું દુશ્મનેરે
 તેથી કીધો છે વગડામાં આવી વાસ.
 તેનું રાજ્ય ગયેલું સરવે પાછું સાંપડેરે,
 નિત્યે ધર્મ રહે અંતરમાં પુરી વાસ,
 કેવી—એવું બોલીને સાવિત્રી કર જોડી રહીરે. ૩૩

ચમરાજ—પુત્રી સસરા તહારા રાજ્ય ગયેલું પામશેરે,
 મળશે મનગમતા વૈભવ ઓ શાણી નાર,
 હોની ધર્મ વિશે દ્રઢ શ્રદ્ધાની વૃદ્ધિ થશેરે;
 પાછી વિચર હવે પુત્રી નવ કરતી વાર,
 તહારી દેહે દુઃખ થશે ઓ કુળવંતી સતીરે. ૩૪

સાવિત્રી—મહારા દુઃખ વિશે બાકી સી ? યમરાજ કહેરે.

મહારી નજરે બંધાયેલો દેખું નાથ,
મહારે શું સુખ ભોગવવાને જનું આશ્રમેરે,
સુખમાં દુઃખમાં પણ રેવું સ્વામીની સાથ.
મહારે સ્વર્ગ તણાં સુખ શું કરવા સ્વામી વિનારે,
રાખો સકળ જગતને નિયમ મહી નિત્યે તમેરે
આપો કર્મ તણાં ફળ સર્વેને તત્કાળ.
રાજ રંક શત્રુને મીત્ર ગણો સરખા તમેરે,
તેથી નામ તમારૂં ધર્મરાય કહેવાય.
શરણે આવેલાનું સંરક્ષણ કરતા તમેરે,

યમરાજ—શાણી વચનો ત્હારા અંતર મહારૂં ઠારતારે
જેવા તરસ્થાને પાણીથી તૃપ્તિ થાય;
પુત્રી ના શરમાતી મહારી પાસે માગતારે.
બીજું ત્હારા સ્વામીના જીવિત સીવાય,
ત્હારી ઇચ્છા પુરણ કરવા હું ઉભો અહીરે.

સાવિત્રી—મહારા તાત તણું ધર પુત્ર વિના સુનુ દિસેરે,
ત્હેને આપો ગુણીયલ સો પુત્રો યમરાય,
તેનો વંશ તણી આ વિશ્વ વિશે કીર્તી વધેરે.
મહારાં માતપિતાના સંકટ સરવે જાય.

કવી—એવું બોલીને કરજેડી રહીરે.

યમરાજ—ત્હારા તાત તણે ધર ગુણીયલ સો પુત્રો યશેરે,
યાશે દશે દિશામાં વંશ તણો વિસ્તાર
ત્હારા માતપિતાના સંકટ સર્વ ટળી જશેરે,

તુજને આપ્યું ત્હારી ઇચ્છાની અનુસાર.

આવી દુર બધું પુત્રી જા તુ પાછી હવેર.

સાવિત્રી—મહારા સ્વામીથી સંજે છું તો ક્યાં દુર છુરે;
માર મન તો દોડે છે એથી પણ દુર
સ્વામી સંજે રે'વું એ ભુલણ સતીઓ તણુરે;
ત્યાથી કામને જાણ ક્યાં જાયે દુર,
સ્વામીના વિરહે સતીઓનું જીવવું દોહલુરે,
રાખે મુશ્કેલી બરોસો સનજનનો જગતા જનોરે.
વિનંતી કરતા સનજનનો રાખી વિશ્વાસ,
શતરૂં મિત્ર સદા સરખા માને છે. સનજનોરે,
આવે નહિ સુરજમાં અંધારાનો ભાસ,
સનજનની સનજનતા કદિયે પલટાતી નથીરે;

ચમરાજ—ત્હારાં વચનો શાણી અમૃતથી પણ મીઠાંરે
મુજને સંજાળતા આવે પ્રેમ અથાગ
મહારી પાસેથી વરદાનો ત્હારા હિતનારે.
ત્હારા સ્વામીના જીવિત વીણુ પીણું માગ,
ત્હારી ઇચ્છાને આધીન બની ઉભો અહીરે.

સાવિત્રી—મુજને આપોતો ચમરાજ માગું એટલુરે,
મહારા સ્વામીથી સો પુત્રો મુજને થાય.
મહારા કુળનું આ જગમાંહી માન વધે ગળુરે
મહારી વહીલ જનોના ચરણે પ્રીતી થાય
એવું બોલીને સાવિત્રી કર જોડી રહીરે.

ચમરાજ—તુજને તેજસ્વી સો પુત્ર આપ્યા થશેરે,

તહારા કુળનું ઝાઝુ વધશે જગમાં માન;
તહારી વડીલ જનોના ચરણે પ્રીતી વાધશે,
માટે જ પાછી ધર તું થાશે હેરાન,
એવું બોલીને યમરાજ લાગ્યા ચાલવારે.

૪૪

સાવીત્રી—આપો ઉત્તર મારા પ્રશ્ન તણો આ વાર;
મેઠા માણસના વચનો મિથ્યા જતાં નથીરે,
બોલ્યું અણબોલ્યું મેઠા જનનું નવ થાય;
જાણે પ્રાણ પરંતુ વચન થકી કરના નથીરે.
થાવા સો પુત્રો વરદાન તમે આપ્યું મનેરે,
તે તો કેમ સત્ય થશે મહારાજ;
બાંધી લઈ જવા ધારો છો મારા નાથનેરે,
પળશે કેમ કરીને વચન તમારું આજ;

૪૫

કવિ—એવું બોલીને સાવીત્રી કરજોડી રહીરે.

૪૬

યમરાજ—પુત્રી ધન્ય તને સાચો છે નિશ્ચય તાણરોરે.
બાળા તહેં મુજને વચને બાંધ્યો આ વાર,
આજે નિશ્ચયના બળથી તહેં વશ મુજને કર્યોરે,
લે આ છોકું છું પુત્રી તારો ભરથાર;
પાંચે વર્ષ ચારસોનું આયુષ તારો પતીરે.
મહારા સૌ વરદાનો ફળશે તુજને દંપતીરે,
જગમાં ધર ધર નરનારી ગુણ તહારા ગાય;
પામી સુખ જગતમાં અંતે થાશે સુગતીરે.

૪૭

કવી—એવું કહીને અંતરધ્યાન થયા યમરાય,
વાગ્યાં દેવ દુઃકુલી પુણ્ય તણી વૃદ્ધિ થઈરે.

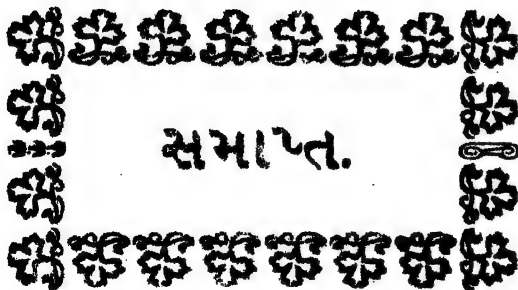
૪૮

વળતી આબ્યાં આશ્રમમાં સંગાતે દંપતીરે,
 સતીના અંતરમાં આનંદ અતિ હિલગાય,
 સહુને વીતકની વાતો વિસ્તારીને કહીરે,
 પ્રેમે લાગ્યાં બન્ને વડિલ જનોને પાય,
 આપો અંતરની આશિષો સૌ નરનારને.

૪૬

સરવે વરદાનો યમરાજના સાચાં ચયાંરે,
 મળિયા વૈભવ સધળા પામ્યાં સુખ તમામ;
 અંતે શ્રીહરીને સંછે વસીને સુખીયાં ચયાંરે.
 બોલો જય જય કહે છે મિત્ર શુદ્ધાખીરામ,
 ગાતા શિખતાં સરવે સદ્વર્તન શાળી થજોરે.

૪૭

મનુસ્મૃતી

મુળ સહિત ગુજરાતી સરળ ભાષા-તર આપણા ધર્મશાસ્ત્રનો મનુસ્મૃતિ એ સર્વ માન્ય ગ્રંથ છે. આર્યશાસ્ત્ર વેદમાં મુખ્ય કૃતિ અને સ્મૃતિ એ બે અંગ છે. તેમાં સ્મૃતિએ આપણને દુનિયાના, અને ઇશ્વરના કાયદા સમજાવી ખરૂં શું અને ખોટું શું એ જ્ઞતાવી આપ્યું છે. ખરૂં પુછો તો આપણા હિંદુ ધર્મના પાયોજ તેમના ઉપર છે. આપણા આચાર, વિચાર, કર્મ, ધર્મ, પરસ્પરનો સંબંધ, આપણી ફરજો, આપણે શું કરવું જોઈએ, શું ન કરવું જોઈએ, અમુક કામ કરવાથી શું ફળ મળે? રાજા તથા પરમાત્માના કેવા કાયદા છે? એ સર્વ અમુલ્ય વિષયો સીખવાનું સ્મૃતિએ મુજબ સાધન છે. કોર્ટ અદાલતમાં હિન્દુના કાયદા તરીકે આ પુસ્તક ગણાય છે. હિન્દુઓના ન્યાય ચુકવતી વખતે યાતો ધર્મ સંબંધી કોઈ જાતનો વાંધો ઉઠે અથવા પાપકર્મ થયું હોય તો તેનાથી નિવૃત્ત થવાનું સાધન આ મનુસ્મૃતિ છે. કાગળ ગ્વેજ ઉંચા. પાકું સોનેરી પુંદું મોટી સાઇઝના ૪૭૫ પૃષ્ઠ હોવા છતાં કિંમત માત્ર રૂ. ૪ પોસ્ટજ ૧૨ આના જુદા.

અરેબિયન નાઇટ્સ.

પુખીનો ખજાનો અઢલતો ભંડાર, અને વારતાઓનો મહાસાગર આ અરેબિયન નાઇટ્સનું પુસ્તક છે. આમાં નહાની મોટી અસંખ્ય વારતાઓનો સંગ્રહ છે. વારતામાં પેટા વારતા એવી એવી ઘણી વારતાઓ હોવાથી એકવાર વાંચવા લીધા પછી તે હાથમાંથી હેઠે મુકવાનું મન થતું નથી. દુનીયાની દરેક

આપામાં તેનાં આધાન્તર થયેલાં છે. અને તે સર્વાના
 સંખ્યામાં વેચાય છે. સો સારા પુસ્તકોમાંનું તે એક પુસ્તક છે.
 અને રંક બધાને સરખો આનંદ આપે તેવું આ પુસ્તક છે. બધા
 વખતથી આની આવૃત્તી મળતી ન હતી તે હમણા જ તેની
 ચોથી આવૃત્તી બહાર પાડવામાં આવી છે કાગળ ગ્લેઝ ઉંચા પાક
 સોનેરી પુઠું મોટી સાદાકના લગભગ ૬૦૦ પ્રશ્ન છતાં કીંમત રૂ. ૪૫
 પોષ્ટેજ ૧૦ આના બુદ્ધા રૂ. ૨૬ કાગળ પાકું પુઠું કીંમત રૂ. ૩૫
 પોષ્ટેજ ૧૦ આના બુદ્ધા.

ધી ઓહરીડે કૉરસ પૉન્ડેન્સ

(કિંવા) હંમેશનો પત્રવ્યવહાર.

આ પુસ્તકમાં ગુજરાતી સાથેજ ઇંગ્લેશમાં પત્રવ્યવહાર કેમ
 કરવો તેની સંપૂર્ણ માહિતી આપેલી હોવાથી ખાસ ઉપયોગી છે.
 આમાં જમવાનું નિમંત્રણ, નિમંત્રણનો સ્વીકાર, અસ્વીકાર, ઉપરાણી,
 રીપોર્ટ, દાકતરને બોલાવવા સંબંધી. બલામણપત્ર; બેટ મોકલવા
 સંબંધી, બેંકમાંથી રૂપિયા મંગાવવા બાબત, મકાન ખાલી કરવા,
 નોકર રાખવા, અકસ્માત માટે દીલગીરી, પારસલ મંગાવવા બાબત,
 રજા માટે ગ્રીટી, રજા રદ કરવા બાબત, રેલવેનો ડબ્બો રીઝર્વડ
 કરવા બાબત, બુલી ગયેલી વસ્તુ મંગાવવા બાબત, સ્નેહીની માંદગી
 માટે દીલસોજી, તેનું ઉત્તર, સ્ટીમર સંબંધી પુછપરછ, તેનો જવાબ,
 પુત્રનો પિતા પ્રત્યેનો કાગળ, બહેનનું લાઠ પડતું પત્ર, હીસાબી
 કારકુનની જગ્યા માટે અરજી; રજા માટે અરજી રાજીનામા માટે
 અરજી; મ્યુઝીસીમાલ સેક્રેટરીને અરજી, રેલ્વે સત્તાધિકારીને અરજી,

મુજ સજી સચુંદ માટે અરજ; વૈલકીય સર્ટીફિકેટ, પુસ્તક
 રજીસ્ટર કરવા બાબત, રજીસ્ટર કરવા બાબત, પગાર વધારવાની,
 બદલી કરવા માટે અરજ, ફરીયાદ દેવરાવવા બાબત પોલીસમાં અરજ,
 જુના નોકર માટે લલામણપત્ર ઉધરાણી, તેનો જવાબ, પહોંચેલા
 માલની કીંમત મોકલવા બાબત, નવી દુકાન ખોલ્યા વિષે, આડત
 બાબત સંબંધી, એક દુકાનદારનો બીજી પેઢી સાથે સંબંધ શરૂ
 કરવા, તેનો જવાબ, મકાનભાડું જણાવવા બાબત, મકાનમાં સમાર
 કામ કરી આપવાની શરત, હુંડી મોકલવા બાબત, હુંડીના નાણાં
 મળ્યા બાબત, ધરનો વીમો ઉતરાવવા બાબત, મકાનભાડું વધારવા
 બાબત, કોષ્ટ પેઢીમાં રૂપિયા જમે કરાવવા બાબત, મકાન ખાલી
 કરવાની નોટીસ, મકાનનું ભાડું વધારવાની તથા ઘટાડવા બાબત,
 મંદવાડ મરણ તે સંબંધી દીલસોજી પત્રો, અમુક કારણ માટે માફી
 માગવા તથા આપવાના જુદી જુદી જાતના પત્રો, ભાડાચીઠી અને
 દસ્તાવેજ વિષે ઘણી જાતના નમુના વિગેરે અસંખ્ય બાબતોના
 નમુના આમાં તૈયાર આપેલા હોવાથી તેમજ તે સાથેજ તેનું ગુજ-
 રાતી આપેલું હોવાથી ખાસ ઉપયોગી છે. એક વખત આ પુસ્તક
 તમે તમારા ટેબલ ઉપર રાખશો તો ખસેડવાનું મન થશે નહીં.
 આજજ મંગાવો કિં. ૧૫ પોસ્ટેજ છ આના.

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું.

બુકસેલર મંગળદાસ જોઈતારામ

ચીચીરાડ—અમદાવાદ.

૧૨ છે !

તૈયાર હય !

મારૂં	૦-૮-૦	કીરસામગ્રીક મોહમદ	
સદ્વંત સાવલીંગ	૦-૮-૦	મેતી અફરોજ	૦-૮-૦
શ્રી ચરીત્ર	૦-૮-૦	દહીયતુલ મુસલ્લીમીન	૦-૮-૦
સુઝબોતેરી	૦-૮-૦	લવલા મજનું	૦-૪-૦
યુલખકાવલી	૦-૮-૦	તરતીખુસલાન	૦-૮-૦
સંતસમાજ	૦-૧૨-૦	ઝીનદા કરામત	૦-૮-૦
ચતુર સુંદર મોરી	૦-૧૨-૦	મજલે હીંદ	૦-૮-૦
ભજન ભંડાર	૦-૮-૦	તુરનામા	૦-૨-૦
સંતસમાજ (નાની)	૦-૮-૦	સખાવતનામા	૦-૨-૦
પારસમણી	૦-૮-૦	સદાદતનામા	૦-૨-૦
ખીરખત ખાદશાહ	૦ ૮-૦	સકમતનામા	૦-૨-૦
ખાદશાહી ગાયનમાળા	૦-૮-૦	રીવાયાતે સુખરા	૦-૨-૦
ફેનોઆફ ગાયનમાળા	૦-૮-૦	નાજની પકાણુ	૦-૨-૦
ચતુર સુંદર ગરબાવળી	૦-૮-૦	સદાજહાં-સાદપરી	૦-૮-૦
રાજકુમાર ચંદ્રસેન	૦-૮-૦	મીઝાદે અકબર	૦-૮-૦
ગાયનમાળા	૦-૪-૦	ઝેતુન મોહમદ દનીશ	૦-૨-૦
સલ્તનારાયણુની કથા	૦-૪-૦	તમીમ અનસારી	૦-૨-૦
અડવો	૦-૮-૦	જંગનામા મીરાંદાતાર	૦-૪-૦
રાજા ભરથરી	૦-૮-૦	પતસુરા	૦-૪-૦
મળવાનું ડેકાણું:—		ગરીબ દલીમા	૦-૮-૦

બુકસેલર મંગલદાસ જ્ઞેષ્ઠતારામ.

રીચીરોડ--અમદાવાદ

